

ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๑๒

(สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๕๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
บัดนี้ได้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุม
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เป็นการพิจารณาเรื่องด่วน ผมได้รับญัตติ
จากท่านสมาชิกจากพรรคการเมือง ๓ ท่าน ขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม
ขอเลื่อนญัตติด่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสินค้าราคาแพง ลำดับที่ ๑๑ ลำดับที่ ๑๒
ลำดับที่ ๑๔ ลำดับที่ ๑๕ ลำดับที่ ๒๕ และลำดับที่ ๒๗ ขึ้นมาพิจารณา
รวมกันเป็นลำดับแรก

๒. ขอนำญัตติด่วนเกี่ยวกับปัญหาการจลาจล ลำดับที่ ๙
และลำดับที่ ๑๒ ขึ้นมาพิจารณารวมกัน ถัดมาเป็นลำดับที่ ๒

๓. ขอนำญัตติด่วนเกี่ยวกับเรื่องการจัดทำแผนแม่บทการปฏิรูป
การเมือง ลำดับที่ ๘ ลำดับที่ ๑๐ และลำดับที่ ๑๕ รวมกันพิจารณา ต่อมา
เป็นลำดับที่ ๓ ซึ่งมีท่านดอกเตอร์อาทิตย์ อุไรรัตน์ หัวหน้าพรรคเสรีธรรม
เป็นผู้เสนอ ท่านรองฯ พิชัย รัตตกุล จากพรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ
และคุณจำลอง ครุฑขุนทด จากพรรคชาติพัฒนา เป็นผู้เสนอ และมีผู้รับรอง
ครบตามข้อบังคับ ผมจะหารือจากที่ประชุมนี้ว่า จะมีความเห็นด้วยตามญัตตินี้
หรือไม่ เชิญครับ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานครับ กวะผม
ถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์
ญัตติของผม วันนี้ได้ระบุไว้ในวาระที่ ๑ เรื่องเกี่ยวกับปูนซีเมนต์ถูกขาดตลาด
และราคาแพงเกินกว่าปกติ ถ้าหากท่านประธานจะหารือต่อที่ประชุมนี้ ยกเอา
ระเบียบวาระลำดับที่ ๑๑ ลำดับที่ ๑๔ ลำดับที่ ๑๕ ลำดับที่ ๑๘ ขึ้นมา

เป็นวาระแรก กระผมใคร่ขอความกรุณาให้นำเอาญัตติของผมพิจารณาารวมกัน
ไปเลย ไม่ทราบว่ที่ประชุมและท่านประธานจะเห็นอย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อจากลำดับที่ ๒๗ ก็เป็นของ
คุณถาวร เสนเนียม เลยนะครับ คุณถาวรเห็นด้วยไหมครับ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : เนื่องจากญัตติของผม
เป็นญัตติประเภทเดียวกัน เป็นเรื่องของสินค้าชนิดหนึ่ง คือ ปูนซีเมนต์
ผมอยากจะให้พิจารณารวมกันไปเลย เพื่อเป็นการประหยัดเวลาของ
ที่ประชุมแห่งนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพวงเล็ก บุญเชียง ครับ

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉันเห็นด้วยที่จะขอเลื่อนญัตติด่วน จะขอกราบเรียนท่านประธานว่า
ดิฉันขอเลื่อนญัตติด่วนหลังจากการพิจารณาปัญหาสินค้าราคาแพงและปูนซีเมนต์สูง
ขาดแคลน และขอเสนอญัตติด่วนที่ ๓ ที่ ๒๐ ขอให้สภาตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
เพื่อพิจารณาและตรวจสอบการออกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. ๕-๐๑ และญัตติด่วน
ที่ ๓ ขอให้สภาตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาการปราบปรามและ
จับกุมผู้ผลิตและจำหน่ายยาฆ่าอย่างเหี้ยมขาด หลังจากนั้นจึงขอนำเรื่อง
การพิจารณาเกี่ยวกับปัญหาการจราจรต่อนั้นนะคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเสนอเลื่อน ๓ อีกเรื่องใช้ใหม่

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : ๒ เรื่อง แต่ ๓ ญัตติคะ
ในญัตติที่ ๒ และที่ ๓๐ เป็นเรื่องเดียวกัน ขอผู้รับรองด้วยคะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองครบถ้วนนะครับ ต่อไป
ท่านอภิสิทธิ์

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ พนักงาน กทม. นะครับ ผมคิดว่าวันนี้เราคงจะใช้
เวลาสำหรับญัตติเรื่องของแพง คงไม่มีโอกาสที่จะได้พิจารณาญัตติอย่างอื่น
นะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในเมื่อมีผู้เสนอมาทั้งฝ่ายค้านนอกเตอร์อาทิตย์
และท่านรองฯ พิชัย เสนอเอาวาระเรื่องการจราจรต่อนั้นของแพง แต่ฝ่าย
รัฐบาลเสนอเอาเรื่องของ ส.ป.ก. มาเป็นวาระต่อจากของแพง ผมอยากจะ
ประนีประนอมว่าเราอย่าเพิ่งเสนอเลื่อนขึ้นมาเลย เพราะวาระของแพง
วันนี้ก็ไม่จบอยู่แล้วด้วยซ้ำไปนะครับ ผมมีความเห็นอย่างนั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเอาเรื่องของแพงญัตติเดี๋ยวก่อน
ใช้ไหมครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรุงเทพมหานคร) : ใช้ครับ ถ้าจบอันนี้แล้ว
ค่อยเลื่อนตอนนั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้จบเรื่องนี้ไปซะก่อนใช้ไหมครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชำนีครับ

นายชำนี ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ชำนี ศักดิ์เศรษฐ์ ประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช ผมอยากปรึกษา

ท่านประธานอย่างนี้ว่า ข้อที่ท่านประธานได้หยิบยกขึ้นมาเมื่อสักครู่นี้ผมคิดว่า เป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้วและเราก็ได้มีการประสานงานกันไว้แล้ว ผมกราบเรียน เพื่อนสมาชิกว่า ผู้ติดตาม ๆ ที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอต่อสภาแห่งนี้เป็นการ ยื่นญัตติที่ผมเข้าใจว่า เป็นปัญหาที่ท่านรับมาจากพี่น้องประชาชนและก็มีความ คาดหวังว่าจะให้ญัตติของท่านทั้งหลายนั้นได้ เข้าสู่การพิจารณาของสภา ซึ่งทุกคน ก็ถือว่าเป็นญัตติด่วน แต่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า เรามีเวลาของ สมัยประชุมนี้อยู่อีกไม่มากนัก เราอยากให้สภาของเราได้ตั้งหลักในการนำ ญัตติต่าง ๆ เข้าสู่สภาอย่างจริงจังและได้มีการเตรียมการสำหรับในการ อภิปรายในแต่ละปัญหานั้นอย่างชัดเจน ท่านประธานจะเห็นได้ว่า อย่างเรื่อง สิ้นค้าราคาแพงที่ฝ่ายค้านได้พยายามจะเลื่อนญัตติในสัปดาห์ที่แล้ว เราก็ไม่ได้รับ การยอมรับของสภาแห่งนี้ แต่มาวันนี้ท่านประธานก็ได้อนุญาตที่จะให้สิ้นค้า ราคาแพงขึ้นมาเป็นเรื่องแรก นั้นเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้องแล้ว กระผมเห็นว่า ปัญหาในสถานการณ์นี้และเวลาที่เรามีอยู่นั้น เรามีเรื่องสำคัญ ๆ อยู่อย่างน้อย ๕ - ๕ เรื่อง อย่างเรื่องสิ้นค้าราคาแพง นั้นเป็นเรื่องหนึ่ง เรื่องปัญหาจราจร ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เรื่องแผนพัฒนาทางการเมืองเราก็ต้องดำเนินการ เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ยามาก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งถ้าหากว่า เราได้เลื่อนญัตติขึ้นไว้และเคารพในการเลื่อนขึ้นมาไว้แล้วนั้นอย่างจริงจัง ใช้เวลาของสภาที่มีอยู่ก็จะเป็นการร่วมงานกันระหว่างรัฐบาลกับสภาผู้แทนราษฎร ผมไม่อยากจะให้เพื่อนสมาชิกได้เสนอในญัตติอื่นขึ้นมาสอดแทรก ทำให้เกิดความ สับสน ท่านประธานครับ ท่านประธานจะเห็นได้ว่า ปัญหานี้ถ้ารัฐบาลเอง ได้ร่วมตัดสินใจเสียตั้งแต่ที่แรก รัฐบาลได้ตัดสินใจที่จะเลือกเอาสภานี้มาเป็น ทางออกในการแก้ไขปัญหา การวิพากษ์วิจารณ์ก็คงจะไม่กว้างขวางออกไป ข้างนอกอย่างเช่นสัปดาห์ที่แล้ว ผมเห็นว่าการตัดสินใจของรัฐบาลในการนำ ญัตติเข้ามาหรือไม่เป็น เรื่องที่สำคัญ ท่านจะเห็นได้ว่าการวิพากษ์วิจารณ์ เมื่อสัปดาห์ที่แล้วนั้นสร้างความตื่นตระหนกให้กับผู้คนไม่น้อย หนังสือพิมพ์ ถึงขนาดไปพาดหัวว่า เต็งต้นไฟ การทำอย่างนี้ผมเป็นคนหนึ่งนะครับที่ไม่ สบายใจ ผมเป็นคนหนึ่งที่ไม่มีความสุขในการรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์จาก ข้างนอกโดยที่ไม่ได้รับการตอบสนองจากรัฐบาล ปัญหาจราจรก็เช่นเดียวกันครับ ผมอยากสนับสนุนท่านประธานที่ได้กรุณาเลื่อนญัตตินี้ขึ้นมา ท่านจะเห็นได้ อย่างชัดเจนว่าปัญหานี้เมื่อมีการวิพากษ์วิจารณ์จากข้างนอก เมื่อมีพระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทำให้การแก้ไขปัญหารถจราจรเราตั้งสติได้

กลับมาสู่การแก้ไขปัญหาก็เป็นหลัก เป็นเกณฑ์และก็มีเหตุผลเช่นเดียวกัน
แผนพัฒนาทางการเมืองก็เหมือนกัน ท่านนายฯ ไปรับปากกับใครต่อใคร
เขาไว้ไม่รู้ และจนถึงขณะนี้ท่านนายฯ จะทำอย่างไรก็ไม่มีใครทราบได้
ถ้าท่านนายฯ ได้กรุณาปรึกษาสภาเสีย น่าจะตัดสินใจเข้ามาปรึกษาหารือร่วมกัน
ผมแน่ใจว่าแนวทางแห่งชาติ แนวทางของสังคมที่เราจะให้การสนับสนุน
เป็นไปได้อ-----

แล้วผมเห็นว่าปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและยาม้า เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่สังคมจะกดดันรัฐบาล ผมไม่อยากจะให้มีการวิพากษ์วิจารณ์จากข้างนอกก่อน แล้วทำให้ท่านนายกฯ ต้องตกอกตกใจ แล้วกลับมาขึ้นญัตติร่วมกันอภิปรายในสภา เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ผมอยากจะสรุปว่า ข้อเสนอที่ได้เสนอขึ้นไปแล้ว ๓ เรื่อง คือ เรื่องสินค้าราคาแพงเป็นญัตติที่ ๑ นั้น ถูกต้องแล้ว ร่วมกับญัตติของคุณถาวรได้อภิปรายไปร่วมกัน ญัตติที่ ๒ คือปัญหาจราจรจะต้องต่อเนื่องไว้ เป็นเรื่องที่ ๒ เลขท่านประธาน เรื่องที่ ๓ เรื่องการจัดทำแผนพัฒนาทางการเมืองเป็นคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นเป็นเรื่องที่ ๓ และเรื่องที่ ๔ (เรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เรื่องที่ ๕ เป็นเรื่องข้าเสวยติดรวมทั้งยาม้าด้วย ๕ เรื่องนี้ ถ้าเราตกลงกันวันนี้ได้ แล้วจัดระเบียบกันไว้เป็นที่เรียบร้อย เวลาของสภาที่มีอยู่ก็จะเป็นเรื่องที่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนที่มาสู่สภาแห่งนี้ก็จะได้เตรียมตัวเตรียมการไปตามลำดับที่ท่านประธานได้กำหนดไว้ ผมขอกราบเรียนเสนอกับท่านประธานอย่างนี้ เพื่อให้ท่านประธานได้บรรจุเสนอต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพวงเล็ก ผมขอความกรุณาอย่างนี้ได้ไหมครับ คือให้ญัตติเรื่องของแพ่งทั้ง ๗ ฉบับนี้ อภิปรายกันไปก่อน เมื่อจบแล้ว ผมจะอนุญาตให้คุณพวงเล็กขอเลื่อน แล้วขอให้คุณพวงเล็กไปประสานงานทุกฝ่ายเลยให้เป็นที่ตกลงกันให้เรียบร้อยก่อนจะเลื่อนมาตีใหม่ครับ เชิญคุณพวงเล็กครับ

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ การจะเลื่อนญัตติดิฉันไม่ได้เลื่อนโดยผลการ ได้รับการประสานงานทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล และทุกพรรคการเมืองแล้วด้วย และได้ประสานกับท่านประธานก่อนที่จะมาประชุม ณ ที่นี้ ดิฉันต้องขอกราบอภัยที่ดลเสนอตามที่เราได้ตกลงกันไว้ และเรื่องนี้ได้ตกลงกับท่านรัฐมนตรีเทอดพงษ์ไว้เรียบร้อยแล้วด้วย ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดกลงขอเอาเรื่องของแพ่งก่อน ขอเชิญท่านรัฐมนตรีเทอดพงษ์ครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ ผมต้องเรียนอย่างนี้ว่า เนื่องจากว่าทางพรรคร่วมฝ่ายค้านด้วยกันได้มีการขอเสนอญัตติขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระการประชุม เพื่อที่จะให้เรื่องที่สำคัญขึ้น

มาตามที่ท่านประธานได้อ่านเอาไว้แล้วว่า เริ่มต้นจากเรื่องของแพงที่เราขอไว้
ต่อไปก็เป็นญาติเรื่องการจราจรต่อไปก็เป็นเรื่องการจัดทำแผนแม่บทในการปฏิรูป
ทางการเมือง จากการศึกษาที่ได้พูดคุยกันไว้กับทางประสานงานฝ่ายรัฐบาลเองนั้น
ก็มีความเห็นว่ามีเรื่องอีก ๒ เรื่อง ที่มันค้างอยู่ในระเบียบวาระ แล้วก็จะพูดจากัน
อาจจะไม่ยาวนานนักรวมทั้งอีกเรื่องหนึ่งก็ถือเป็นเรื่องสำคัญ ก็คือในเรื่องแรกนั้น
ที่จะพูดกันไม่ยาวนานก็คือเรื่องการออกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. ที่จะขอเข้ามา
แทรกไว้ และเรื่องการปราบปรามและจับกุมผู้ผลิตและจำหน่ายยาฆ่า ซึ่งก็คือว่า
เป็นเรื่องสำคัญก็ได้คุยกันไว้ว่า ถ้าได้ไล่ลำดับกันอย่างนี้ว่า เรื่องแรกคือเรื่อง
ของแพงบวกกับเรื่องปูนซีเมนต์ของคุณถาวรเข้าไป จากญาติที่ ๑๑ ที่ ๑๕ ที่ ๑๘
ที่ ๑๙ ที่ ๒๕ ที่ ๒๗ และ ที่ ๑ หลังจากนั้นก็จะไปเรื่องญาติด้วน เรื่องการตรวจสอบ
ออกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. ๔-๐๑ หลังจากนั้นก็เป็นเรื่องการปราบปรามและ
จับกุมผู้ผลิตและจำหน่ายยาฆ่า ต่อจากนั้นก็เป็นเรื่องปัญหาการจราจร ต่อจากนั้น
ก็เป็นเรื่องการปฏิรูปทางการเมือง ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วก็จะดำเนินการกันไปได้
ตามแนวทางนี้ ซึ่งก็ได้คุยกันไว้เรียบร้อยแล้ว ถ้าที่ประชุมไม่ขัดข้องจะดำเนินการ
ไปตามนี้ ผมต้องเรียนว่า ที่เราได้เตรียมการกันไว้ที่ค่อนข้างเยอะหน่อย ก็เพื่อที่จะ
ให้สถานันได้มีการตระเตรียมกัน ถ้าเราหยิบกันขึ้นมาเป็นครั้งหนึ่งคราวหนึ่งนั้น
บางครึ่งบางคราวเราไม่ทันในการที่จะมาตระเตรียมการพูดจาในสภาหรือการที่จะ
เตรียมเรื่องราวต่าง ๆ ถึงจะมาพูดจากันเรื่องญาติเพื่อจะให้เกิดประโยชน์
กันจริง ๆ นั้น มันอาจจะไม่เกิดประโยชน์ -----

ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้านหรือไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาลเองก็ตาม ถ้าเราได้เตรียม
กันไว้ล่วงหน้าอย่างนี้ เรื่องสำคัญทั้งสี่อย่างนี้ ก็จะเกิดประโยชน์ด้วยกันทุกฝ่าย
เพราะฉะนั้นได้ขอเปลี่ยนระเบียบวาระตามที่ผมได้เรียนไว้แล้ว ตามที่ท่านประธาน
ได้พูดไว้เมื่อคืนด้วย ถ้าเป็นอย่างนี้ผมคิดว่าในที่ประชุมนี้ น่าจะเริ่มดำเนินการ
กันได้ถ้าไม่มีใครคัดค้านนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าเป็นอย่างท่านรัฐมนตรี
เกอตพงษ์พูด ก็อยากจะเรียนคุณพวงเล็กเลยว่า เห็นด้วยกับท่านรัฐมนตรีเกอตพงษ์
ตามนี้ไหมครับ

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ เป็นข้อตกลง
ที่ถูกต้องแล้วค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นผมขอมติจากที่ประชุมเลยนะครับ
ท่านผู้ใดเห็นต่างเคลื่อนตามที่ท่านเกอตพงษ์ได้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นเอกฉันท์แล้วนะครับ ต่อไปผมขอ
ดำเนินการไปเลย ขอนำเรื่องญัตติที่ ๑๑ ญัตติด่วน เรื่อง ขอให้สภาฯ ตั้งคณะ
กรรมมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษาแก้ไขราคาสินค้า เครื่องอุปโภค และบริโภคที่มีราคาแพง
(นายโสภณ เพ็ชรสว่าง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ขอให้ญัตติโสภณและคณะ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา ด้วยความเคารพ
 ต่อท่านประธาน กระผมกราบขอประทานอภัย ทางพรรคฝ่ายค้านนั้นได้ร่วมกัน
 พิจารณาในเรื่องปัญหาผู้ตัดนี้ โดยขออนุญาตที่จะให้ท่านดอกเตอร์อาทิตย์ อุไรรัตน์
 เป็นผู้ที่ดำเนินการอภิปรายก่อนครับ จึงกราบเรียนขอความกรุณาท่านประธาน
 ด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เดี่ยวผมต้องขอภัยนะครับ
 ทั้งหมด ๗ ฉบับนี้พิจารณารวมกันหมดเลยนะครับ โดยมอบให้ท่านดอกเตอร์
 อาทิตย์ อุไรรัตน์

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : มิได้ครับ ท่านประธานที่เคารพ
 หมายความว่าให้ท่านดอกเตอร์อาทิตย์ อุไรรัตน์ เป็นผู้ที่อภิปรายก่อนแล้วก็จะ
 ตามต่อไปทั้งหมดทั้ง ๗ ฉบับ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ลำดับที่ ๑๔ ผู้ตัดด่วน เรื่อง
 ขอให้แก้ไขปัญหาสินค้าราคาแพง (นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ เป็นผู้เสนอ)

ลำดับที่ ๑๘ ผู้ตัดด่วน เรื่อง ขอให้สภาฯ พิจารณาแก้ไขปัญหาสินค้า
 ราคาแพง (นายไชยยศ สะสมทรัพย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ลำดับที่ ๑๙ ผู้ตัดด่วน เรื่อง ขอให้สภาฯ พิจารณาแก้ไขปัญหา
 ราคาสินค้าแพง (นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ลำดับที่ ๓๕ ผู้ตัดด่วน เรื่อง ราคาสินค้าและสิ่งของอุปโภค-บริโภค
 แพง (นายจางงศ์ โพธิ์สารโร เป็นผู้เสนอ)

ลำดับที่ ๓๗ ผู้ตัดด่วน เรื่อง ขอให้สภาฯ ร่วมกันพิจารณาปัญหา
 สินค้าอุปโภค บริโภค มีราคาแพง (นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ)

ลำดับที่ ๑ ผู้ตัดด่วน เรื่อง บุนชีเมนต์ถุงชาตตลาดและราคาแพง
 เกินกว่าปกติ (นายถาวร เสนเนียม และนายสุวัฒน์ ธรรมเพชร เป็นผู้เสนอ)
 เชิญท่านดอกเตอร์อาทิตย์ครับ

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียน ฯพณฯ
 ประธานสภาที่เคารพ กระผม อาทิตย์ อุไรรัตน์ เสรีธรรม จากฉะเชิงเทรา
 การที่พรรคฝ่ายค้านได้ยื่นญัตติขอให้พิจารณากันเรื่องสินค้าราคาแพง ความจริง
 แล้วเป็นความปรารถนาดีไม่ใช่เป็นความปรารถนาร้าย เราถือว่าเรื่องนี้มันเป็น
 เรื่องปัญหาของชาติไม่ใช่ปัญหาของฝ่ายค้าน หรือปัญหาของฝ่ายรัฐบาล ประชาชน
 ที่เลือกฝ่ายค้านก็เดือดร้อนเหมือนกัน มีความลำบากเหมือนกันในเรื่องนี้ ฉะนั้น
 ปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ของชาติ อยากรจะให้ได้ช่วยกันคิดแล้วก็ช่วยกันแก้ไขปัญหา
 ถ้าเพื่อทำได้อย่างนี้เรามีแนวทางแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องรวดเร็วทันการณ์แล้วละก็
 ก็คงจะช่วยให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุขได้ แล้วก็เศรษฐกิจของเราไม่เกิดภาวะ
 ที่ทำให้เกิดเงินเฟ้อ หรือว่าปัญหาที่จะตามมาต่อไป แต่ว่าน่าเสียดายที่ว่าปัญหา
 เรื่องนี้เมื่อสัปดาห์ที่แล้วรัฐบาลกลับมองเห็นว่าเป็นเกม เราก็เลยเล่นเกม
 การเมืองกันเล็กน้อยในเรื่องนี้ อีกเรื่องหนึ่งที่เราพยายามจะสร้างให้เกิดขึ้น
 ก็คือว่า ไม่อยากจะเห็นที่เราแบ่งเป็นฝ่ายค้านเป็นฝ่ายรัฐบาลกันในทุกเรื่อง เรา
 จะเห็นพรรคฝ่ายค้านที่ดีจะไม่ใช้ตั้งหน้าตั้งตาที่จะค้านอย่างเดียว ฉะนั้นในเรื่องนี้
 เราก็คิดว่าอาจจะมีส่วนร่วมในการแสดงข้อคิดเห็น ถ้ารัฐบาลได้ยอมให้เลื่อน
 มาตราแล้ว ผมเชื่อเหลือเกินว่า เราจะมีทางออกปัญหาในเรื่องนี้เป็นอย่างดี
 แต่ปรากฏว่าอย่างนี้ กระผมจำเป็นจะต้องพูดมาเล็กน้อยว่า ทางรัฐบาลกลับมาโจมตี
 ฝ่ายค้านกล่าวหาเลยไปดริบเรื่องสินค้าราคาแพงกลับไปบอกว่า โรงพยาบาลก็แพง
 และโดยเฉพาอย่างยิ่งทำนรัฐมนตรีช่วยฯ ท่านหนึ่งก็ระบุเลยว่า โรงพยาบาลพญาไท
 นี้แพง-----

กลายเป็นเล่นเกมแบบนั้นไป ผมก็ไม่ว่าอะไรนะครับ แต่วันนี้ก็นับว่าเป็นโอกาสดีที่เราจะได้พูดคุยกันเรื่องนี้ เมื่อสัปดาห์ที่แล้วฝ่ายด้านมีความเป็นห่วงใย เพราะมีความรู้สึกที่รัฐบาลยังหลงทางอยู่ยังจับแนวทางไม่ได้ ไม่รู้ว่าจะแยกแยะได้อย่างไรว่าสาเหตุมาจากอะไร จะแก้ได้อย่างไร ก็ได้แต่ประชุมมั่วตุมกันไป แนวทางการสัมภาษณ์ที่ออกมาจากทางฝ่ายรัฐบาลก็ค่อนข้างจะสับสน ท่านหนึ่งก็ไปทางหนึ่ง ท่านหนึ่งก็ไปอีกทางหนึ่ง ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ท่านหนึ่งท่านบอกว่า ก็จะแก้โดยใช้มาตรการบริหาร การใช้มาตรการบริหารก็ยกตัวอย่าง เช่น เป็นต้นว่าจะไปซื้อของผู้ผลิต ผู้ประกอบการว่า อย่าเพิ่งขึ้นราคาเลย ลดราคาหน่อยซื้อร่วมกัน นั่นก็เป็นแนวคิดของท่านท่านหนึ่ง ไม่ทราบทำหรือยัง แต่ท่านก็บอกว่าเป็นแนวทางที่จะทำ อีกท่านหนึ่งก็บอกว่าจะจัดชบวนออกขายของราคาถูกลงไป ตรงนี้ทำให้ผมนึกถึงมาตรการสมัย จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ตอนนั้นมะพร้าวล้นตลาดต้องการที่จะช่วยพ่อค้ามะพร้าวให้ขายมะพร้าวได้ ท่านมีอำนาจอยู่ในตอนนั้น ท่านเกณฑ์หมดเลยทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ ตำรวจ มีเรือรบเท่าไรขนมะพร้าวออกขาย ทหารเรือก็อยากจะขายให้หมดไว ๆ ก็รีบขาย ขายบ้าง แถมบ้าง ให้บ้าง แจกบ้างว่าไป แล้วในที่สุดมะพร้าวก็หมด แต่ตอนนั้นเศรษฐกิจยังไม่ถึงขนาดนี้ ของหมดไปแล้วถึงกับมีวสีที่เลื่องลือกันต่อมา ท่านก็บอก มันก็ขายไม่ใช่ของพ่อของแม่มันก็ขายไปก็หมด แต่เดี๋ยวนี้เราจะมาใช้วิธีการอย่างนั้นอาจจะเป็นวิธีการซึ่งไม่ได้ผลและไม่ทั่วถึง และก็เป็นการแทรกแซงตลาดที่อาจจะทำให้กลไกการตลาดปั่นป่วนได้ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะว่าตลาดของเราระยะนี้เสรีแล้ว แล้วก็กลไกถึงกันทั่วโลก ราคาของอย่างหนึ่งในตลาดโลก เป็นอย่างไรกระเทียมมาถึงตลาดเราในประเทศ เราจะไปใช้วิธีการง่าย ๆ สั้น ๆ อย่างนี้ก็อาจจะเป็นวิธีการแบบผักชีโรยหน้า แล้วก็ไม่ได้ผลเท่าที่ควร อีกท่านหนึ่งก็บอกมาว่า ถ้าเพื่อไม่ได้ผลแล้วจะใช้มาตรการทางกฎหมาย หมายความว่าอย่างไร หมายความว่าจะมีการประกาศควบคุมราคาสินค้ากันอีก กำหนดว่าของอย่างนี้ต้องขายเท่านั้นเท่านี้ ให้ปิดราคาเสรีแล้วก็ต้องจับกุมกัน ใครฝ่าฝืนก็ต้องจับกุมกัน ต่า เน้นคดีกัน บรรยากาศอย่างนี้ผมว่าค่อนข้างจะล้าสมัยไปแล้วสำหรับศตวรรษนี้สำหรับปีนี้ อีกท่านหนึ่งออกมาบอกว่ารัฐบาลจะไม่แทรกแซงราคาโดยการจัดจำหน่ายเอง ผมก็อยากจะกราบเรียนฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นั่งอยู่ตรงนี้ รัฐมนตรีช่วยฯ ของท่าน ๒ ท่านพูดไม่เหมือนกัน คนหนึ่งบอกว่าจะแทรกแซง อีกคนบอกว่าจะไม่

แทรกแซง ไม่รู้จะเอาอย่างไรกันแน่ อีกคนหนึ่งพยายามไปบอกอย่างนี้
 ที่ว่าดัชนีราคาผู้บริโภคสูง อาหารก็สูง ก้าวไปก็สูง วิธีแก้คืออย่างไรครับ
 ต้องแก้ตัวเลขทำดัชนีกันใหม่ยังเชื่อถือไม่ได้ อย่างนี้ยังปั่นป่วนสับสน
 มากเลย พูดออกมาในเวลาซึ่งไม่ควรจะพูดเรื่องอย่างนี้ ก็แสดงว่าที่ผ่านมา
 ทั้งหมดกลไกของประเทศไทยเชื่อถือไม่ได้ เชื่อถือไม่ได้เพราะว่าตัวเลข
 ที่บอกว่าสินค้าราคาแพงนั้น จริง ๆ แล้วอาจจะไม่แพงก็ได้ ฉะนั้นต้องมา
 นั่งทำกันใหม่ ก็เหมือนกับอย่างนี้ เหมือนกับบอกโน้นเขาจับเงินที่จะซื้อเลี้ยงกัน
 ๑๑ ล้านบาท วิธีแก้คืออย่างไร ต้องแก้รัฐธรรมนูญใหม่ เหมือนกับพูดอย่างนั้น
 เมื่อพูดอย่างนี้ออกมาผมว่านอกจากจะทำให้เกิดความสับสนในการแก้ปัญหา
 ราคาแพงแล้ว ยังไปสร้างคามไม่น่าเชื่อถือให้กับมาตรฐานของการกำหนด
 ดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศไทยเป็นส่วนรวมอีกด้วย ฉะนั้นผมขอวิงวอน
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ตรงนี้ อย่าเพิ่งทำอะไรตรงนี้ ผมมี
 ข้อเสนอ ไม่ใช่ข้อเสนอแบบฝ่ายค้านจะโจมตีรัฐบาล แต่ข้อเสนอแบบเรา
 เป็นนักการเมืองของประเทศไทยด้วยกัน มีทางออกที่จะทำได้ ขอให้ได้
 เข้าใจหัวอกของผู้ผลิตและหัวอกของผู้บริโภค บางที่เราจะเอาใจผู้บริโภค
 แล้วเราจะไปเหยียบผู้ผลิตอย่างเดี๋ยว อย่าลืมว่าข้าวของเหล่านี้ถ้าเผื่อ
 เราจะให้ลดต่ำสุดอย่างเดี๋ยว แล้วผู้ผลิตขายไม่ได้ก็จะเกิดปัญหาวงจร
 อุบาทว์ขึ้นมาอีก นั่นก็หมายความว่าถ้าเผื่อคนผลิตผลิตแล้วขาดทุนเขาก็
 ไม่ผลิต เมื่อไม่ผลิตของก็ขาดแคลน เมื่อของขาดแคลนของก็แพง แล้วก็เป็
 นวงจรอยู่อย่างนี้ ฉะนั้นทำอย่างไรเราถึงจะให้ของมีเยอะ ๆ ให้เพียงพอ
 เมื่อของมีเยอะ ๆ เพียงพอราคาก็จะลดลง แต่ในขณะที่เดียวกันต้องให้ผู้ผลิต
 เขาได้อยู่ได้ด้วยอยู่รอดด้วย ฉะนั้นตรงนี้ต้องการความมั่นใจอย่างสูงเลย
 จากรัฐบาล ผมจะเรียนเสนอต่อไป -----

ที่นี้ท่านรัฐมนตรีอีกท่านหนึ่งไปเสนออะไรก็ไม่ทราบซึ่งทำให้เกิดความสับสนปั่นป่วนพอสมควรก็คือเรื่องโทรทัศน์ ๑.๑ ล้านเลขหมาย เขาบอกว่าให้มีไม่ได้เพราะจะเกิดเงินเพื่อนี้ก็ไปกันใหญ่ครับ เป็นห่วงตรงนี้มากที่สุดว่าข้อมูลต่าง ๆ ที่ออกมาจากภาครัฐบาลทำให้ประชาชนไม่รู้ว่ามันใจได้หรือเปล่า แต่เอาละมาถึงวันนี้ผมสบายใจแล้วเพราะมีมาตรการ รัฐบาลออกมาตรการมาเมื่อวาน เห็นไหมครับว่าถ้าเพื่อเราได้พูดกันเรื่องนี้เมื่อสัปดาห์ที่แล้วจะไม่มีละครับเหตุการณ์วิทยุทหารออกมา เขาจะหาเหตุไม่ได้ แล้วท่านก็จะได้รับเอาแนวทางซึ่งมันก็จะสอดคล้องกันไปทำในอาทิตย์ที่แล้ว แล้วผมเชื่อเหลือเกินว่าบ้านเมืองเราจะสงบกว่านี้ ฉะนั้นผมขออนุญาตเข้าในประเด็นที่ว่าสินค้าราคาแพงเลย เราต้องไปดูที่ต้นเหตุว่าต้นเหตุของสินค้าราคาแพงมีอะไรบ้าง ผมคิดว่ามันเป็นเรื่องของเศรษฐศาสตร์พื้นฐานที่ใคร ๆ พูดกันแล้วก็ต้องเข้าใจครับว่ามีสาเหตุอย่างไร ของมันแพง

ประการแรกที่สุด เพราะว่าของไม่พอ ของขาดแคลนมีน้อยไม่พอกับความต้องการ เพราะว่าผลิตน้อยกว่าที่ใช้ ของจึงแพง อันนี้เป็นหลักพื้นฐานอุปสงค์มากกว่าอุปทาน

ประการที่ ๒ ต้นทุนการผลิตสูง ต้นทุนการผลิตสูงก็มาจากหลายตัวด้วยกัน อะไหล่บ้างที่ประกอบเป็นต้นทุนการผลิตของสินค้าแต่ละอย่าง วัตถุดิบอาจจะแพง ภาษีอาจจะสูง ประสิทธิภาพในการผลิตอาจจะต่ำอย่างนี้เป็นต้น มันก็เลยทำให้ของราคาสูง ซึ่ง ๒ เรื่องมันโยงกัน สินค้าต่าง ๆ ที่โดยเฉพาอย่างยิ่งเป็นสินค้าเกษตรบ้านเราและเป็นสินค้าหลักในการที่กระทบกระเทือนถึงสินค้าทุกตัวในตลาดขณะนี้ มันเกี่ยวข้องกับ ๒ เรื่องนี้ คือ ๑. ต้นทุนแพง -๒. ก็เลยขาดแคลน อันนี้ขึ้นกับนโยบายรัฐบาลแน่นอน ต้นทุนมันแพง เขาก็ไม่อยากผลิต ผลิตไปแล้วมันขาดทุน เขาก็เลยเลิกผลิต พอเลิกผลิตเสร็จของมันก็ขาด ราคามันก็แพงวนอยู่อย่างนี้ไม่มีวันสิ้นสุด เราต้องทะลายนวงจรตรงนี้ให้ได้

ในประการที่ ๓ มันแพงขึ้นมาก็เพราะสาเหตุของภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้น ภัยธรรมชาติอย่างน้ำท่วมเป็นตัวอย่างชัดเจนนที่สุด น้ำท่วม การเพาะปลูกก็ตี หรือว่าการเลี้ยงสัตว์ก็ตีอาจจะทำไม่ได้ ขาดแคลนขึ้นมันก็ทำให้ราคาแพง แล้วนอกจากนั้นบางที่ภัยธรรมชาติอื่น ๆ เช่นภัยการเมืองก็อาจจะมีการกักตุนสินค้าได้ มันก็ทำให้สินค้าราคาแพงขึ้นด้วย อันนี้ก็เป็นสาเหตุที่ ๓ ที่มีความสำคัญ

ในเรื่องที่ ๔ ตรงนี้เป็นเรื่องค่อนข้างจะอาศัยจิตวิทยาสูง คือการจួយโอกาสของพ่อค้าในการขาย ตรงนี้เรารู้ว่าต้นทุนเท่าไร กำไรเท่าไร และอะไรต่ออะไรที่มันแพงขึ้นมันไปแพงตรงไหน ผมคิดว่าตรงนี้มีสาเหตุสำคัญ

ถ้าเผื่อว่ารัฐบาลให้ความมั่นใจกับเขา ว่าเขามีความมั่นใจในหลาย ๆ เรื่อง
 แล้วก็เขารู้ว่ารัฐบาลนี้มีมาตรการเข้มงวดมีฝีมือในการควบคุม เขาก็ไม่กล้าทำ
 หลอกครับ ฉะนั้นตรงนั้นผมคิดว่าถ้าเพื่อจิตวิทยาแก่ ผู้ผลิตข้าวพระกระเจิงเลยนะครับ
 ใจไม่มีความมั่นใจว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร เขาก็ทำเอาเฉพาะหน้าแก้ผ้าเอา
 หน้ารอดทำนองนั้น มาตรการที่เราทำกันเรื่องหมูตอนที่สั่งหมูเข้ามาจาก
 ต่างประเทศก็ดี หรือเราจะสั่งสินค้าใด ๆ เข้ามาก็ดี มันเกิดจากทำให้ความ
 ไม่มั่นใจของผู้ผลิตในการที่จะผลิตสินค้านั้นให้เพียงพอ แล้วก็ดูแลการตลาดให้
 สม่่าเสมอแล้วก็เหมาะสม อันนี้ก็ป็นสาเหตุอีกเรื่องหนึ่งซึ่งผมคิดว่า ๔ ประการนี้
 เป็นสาเหตุหลักที่รัฐบาลจะต้องให้ความสนใจอย่างยิ่ง

สาเหตุประการที่ ๕ มีอีกส่วนหนึ่งเหมือนกัน แต่ว่าอาจจะอยู่นอกเหนือ
 การควบคุมของรัฐบาล แล้วก็ไม่ใช่เรื่องที่คอขาดบาดตายอะไรมากนัก นั่นก็คือ
 เรื่องพฤติกรรมการบริโภคแล้วก็ฤดูกาลของการผลิตของสินค้านั้น อย่างเช่น
 เป็นต้นว่าพฤติกรรมการบริโภค เรากำลังจะถึงหน้ากินเจกันแล้ว พอถึงหน้ากินเจ
 อย่างเดือนตุลาคม คนก็จะกินไข่น้อยลง กินไข่น้อยลงราคาไข่ก็จะลดลง ปริมาณ
 การผลิตไข่จะเหลืออย่างนี้เป็นต้น หรือไม่ว่าโรงเรือนจะเปิดเทอม เมื่อตอน
 ก่อนเปิดเทอมราคาไข่จะถูกครับ แต่พอเปิดเทอมตอน พฤษภาคม การบริโภคไข่
 จะเพิ่มขึ้น ไข่จะแพงขึ้น หรือไม่ก็หน้าฝน หน้าฝนไข่จะน้อย อะไรอย่างนี้เป็นต้น
 ไข่น้อยไข่ก็แพง ๔ - ๕ ประการคือสาเหตุ -----

ฉะนั้นก่อนที่เราจะแก้ปัญหาาร่วมกัน ผมอยากจะให้สถาบันรัฐสภา สถาบันการเมือง สถาบันรัฐบาล เราพูดอะไรกันออกไปแล้ว เราาร่วมกันคิด ร่วมกันทำ มีอะไรมา แสร้งข้อมูลกันแบ่งกัน เพื่อให้ได้รับความเคารพเชื่อถือจากประชาชนอย่างแท้จริง ตรงนี้ผมคิดว่าการป้องกันแก้ไขสินค้าราคาแพง ไม่ใช่ทำอะไรอย่างชนิดที่เรียกว่า ทำนทำกันอยู่ ดีแล้วครับเป็นความปรารถนาดี ชนกองคาราวานไปขายของถูก ไปขายตามสลัม ไปขายหน้ามหาวิทยาลัย ผมยังนึกไม่ออก ท่านไปขายเนื้อ ขายไข่หน้ามหาวิทยาลัยจะขายให้ใคร เด็กนักเรียนนิสิตมหาวิทยาลัยจะไปซื้อ หมูไปทำอะไร ก็ยังนึกแปลก แล้วท่านทำได้ทั่วถึงหรือเปล่า ทำได้ตลอดไป หรือเปล่า มาตรการอย่างนี้เป็นมาตรการไฟไหม้กองฟางที่จะไปกระทบกระเทือน ต่อกระบวนการผลิตและการตลาด ปกติผมไม่อยากจะให้ทำ ผมมีข้อเสนอแนะครับ ฉะนั้นอาหารเป็นสิ่งที่พื้นฐานที่ไม่ว่าคนรวยหรือคนจนก็ต้องบริโภค ฉะนั้น จะเป็นจุดที่กระทบทุกคนหมดทั้งประเทศ แล้วก็จะเป็นเครื่องกระทบไปถึง บริการ ถึงค่าแรง ถึงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แล้วก็แน่นอนที่สุดก็ต้องกระทบถึงเรื่อง ภาวะเงินเฟ้ออย่างแน่นอน ทั้งนี้มาพูดถึงตัวเนื้อหาของราคาสินค้า ผมอยากจะ กราบเรียนว่า มาถึงจุดนี้เราคงไม่ต้องยกกันในระยะละเอียดว่า เรายอมรับ กันใหม่ว่าของแพงหรือเปล่า ต้องยอมรับว่ามันแพงจริง ก็ไม่ใช่เป็นความผิด ไม่ใช่เป็นความผิดอะไรหรือครับในเรื่องของรัฐบาล มันเป็นเรื่องซึ่งเป็น ภาวะซึ่งมันเกิดขึ้น เราต้องยอมรับ ดัชนีราคาผู้บริโภคที่น่าตกใจ ดัชนีราคา ผู้บริโภคทั้งหมดขึ้นไปแล้ว ๕.๘ ต้องยอมรับว่าขณะนี้ ๕.๘ แล้วในภาคอาหารเอง เดือนที่แล้วขึ้นไปถึง ๘.๖ ตอนนี้อ่อนตัวลงมาเหลือ ๗.๖ ถึงจะอย่างไรก็ตาม ก็ยังสูงก็น่าเป็นห่วง แต่ว่าทั้งนี้ผมไม่อยากจะไปโจมตีซึ่งกันและกัน ไม่น่าจะใช้ วิธีการแก้ปัญหานี้โดยการโจมตีกัน ไม่ใช่ว่าฝ่ายผู้บริโภคไปโจมตีผู้ผลิต ไปโจมตี พ่อค้าคนกลาง ไปโจมตีอย่างโน้นอย่างนี้ เขาคือองค์ประกอบของกลไกการตลาด ที่ดี ฉะนั้นต้องร่วมมือหันหน้าเข้าหากัน และนี่คือหลักการที่ ๑ ที่ผมอยากจะให้ ทางรัฐบาลไปใช้นะครับ และอีกเรื่องหนึ่งที่เราต้องยอมรับว่าขณะนี้ตัวดัชนีราคา ผู้บริโภคด้านอาหารเป็นตัวไปกระทบถึงภาวะเงินเฟ้ออย่างมากเลย จากตัวเลข ก็บอกว่าขณะนี้ไปกระทบถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของราคาเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นแล้ว ในขณะนี้ ฉะนั้นเราคงจะไม่ให้ความสนใจนั้นไม่ได้ครับ วิธีการแก้ไข ผมขออย่า อีกครั้งหนึ่งว่ากรุณาอย่าไปแก้โดยการแก้ดัชนีค่าครองชีพหรือว่าดัชนีราคาผู้บริโภค แต่ว่าเราจะต้องมาดูสาเหตุมาดูปัจจัยแล้วก็มาดูมาตรการต่าง ๆ ที่เราจะนำ มาใช้ได้ครับ การเข้าแทรกแซงของรัฐที่ผมพูดไว้เมื่อกี้ก็เช่นเดียวกันว่า รัฐมักจะ

ค่านึงถึงแต่เรื่องผลที่จะได้ออกมาเป็นรูปธรรมในช่วงนั้น แต่ลืมค่านึงถึงผลกระทบ
 แล้วก็ทำลายอนาคตของชาติต่อไปในระยะข้างหน้า ผมยกตัวอย่างเรื่องหมู เรา
 เคยทำมาแล้วตอนน้ำตาลขาดแคลนหลายสิบปีมาแล้ว พอน้ำตาลขาดแคลนหรือว่ามี
 มีการกักตุน เราเชื่อว่ามีมีการกักตุนน้ำตาล เราสั่งน้ำตาลนอกเข้ามาเลย สิ่งเป็น
 น้ำตาลทรายสำเร็จรูปก็มี สิ่งเป็นน้ำตาลดิบเข้ามาก็ดี มันสะใจดีวิธีการอย่างนั้น
 มันสะใจนะครับ แต่ผมเชื่อว่าถ้าเผื่อเราปล่อยให้เกิดภาวะวิกฤตอย่างนั้นแล้ว
 ต้องทำอย่างนั้นอีก เราจะทำลายอนาคตทำลายโอกาสในเมืองไทยของเราตัวเอง
 ผมอยากยกตัวอย่างย้อนหลังไปนิดหนึ่งว่า เมื่อไม่นานมานี้หมูเราขาดแคลนครับ
 ขาดแคลนแล้วก็ราคาแพงอย่างมาก ทุกคนก็ร้องโวยวายไปหมด วิธีการที่เราแก้
 คือเราสั่งหมูนอกเข้ามา ฟังดูอย่างนี้ก็ไม่น่าตกใจเท่าไรหรอกครับ แต่เราลืมคิด
 ไปว่าเราสั่งหมูจากประเทศไหนเข้ามา ปรากฏว่าเราสั่งหมูจากประเทศที่
 ไม่กินหมูครับ สิ่งเข้ามาคือมาเลเซีย -----

ปรากฏว่าหมูมาเลเซียเข้ามาตีราคาตลาดหมูในเมืองไทย ดีทำให้ราคาหมูถูกลง มีอุปทานในการบริโภคมากขึ้น แต่ว่าสิ่งที่เรากำลังขายคืออะไร เกษตรกรที่เลี้ยงหมู ก็รู้ว่าเจ๊งกันเป็นแถว ที่เลี้ยง ๆ กันมาลงทุนไปเยอะแยะราคาตกหมดเลย เขาจะทำอย่างไร เขาก็ไล่หมูรุ่นนั้นไปแล้ว เขาก็บอกไม่เอาอีกแล้ว ไม่เลี้ยงต่ออีกแล้ว เพราะว่าไม่แน่ ไม่นอน ถ้าเผื่อว่าราคาเกิดดีหน่อย ในแง่ของผู้เลี้ยงเขาชอบ เพราะว่าราคาแพงเขาชอบ เหมือนกับเดี๋ยวนี้เหมือนกัน ราคาหมูแพง เขาก็ชอบ ราคาไก่แพง เขาก็ชอบ ราคาไข่แพง เขาก็ชอบ แต่ถ้าเผื่อว่าเราทำอย่างนั้น เท่ากับเรากำลังขายโอกาสของเขาในอนาคต แล้วแทนที่ เขาจะเลี้ยงต่อไปสม่ำเสมอ มีซัพพลาย (Supply) ของของตลอดไป เขาก็เลิกเลี้ยง ไข่ไก่ ถ้าสมมุติว่า เขาเลิกเลี้ยงไข่ไก่ เอาไปทำไข่อย่างอื่นหมด ไข่ไก่อาจจะถูกก็ได้ แต่ปรากฏว่า ไข่ไก่ต่อไปในอนาคต ไข่ต่อไปในอนาคตก็อาจจะแพง ฉะนั้นตรงนี้เป็นมาตรการสำคัญที่สุดที่ผมคิดว่ารัฐบาลจะแทรกแซงตลาด ต้องอย่าแทรกแซงเพียงเพื่อให้ผู้บริโภคได้ราคาถูกลงอย่างเดียว แต่ต้องให้ผู้เลี้ยง ผู้ประกอบการหรือผู้ผลิตได้อยู่รอดด้วย ฉะนั้นการสร้างสมดุลตรงนี้จึงจำเป็นอย่างยิ่ง แม้กระทั่งเดี๋ยวนี้ ไข่บ้านเราก็มีการสั่งเข้ามาจากต่างประเทศแล้ว สั่งเข้ามาจากยุโรปด้วยเข้าไป เราลองมาดูโอกาสของประเทศเรา อย่างนึกถึงเพียงการบริโภคอย่างเดียว เราต้องนึกถึงโอกาสในการเจริญเติบโต ฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศไทยด้วย สินค้า ๒ - ๓ อย่าง อย่างเช่นหมูจะส่งออกชุกมากเลย เพราะว่าเรายังมีชื่อว่ามีหมูของเราเนี่ยยังมีโรคอยู่ ถึงไม่มีโรคก็ส่งออกได้ไม่มากนัก ไข่ไก่ก็มีปัญหาเหมือนกันเพราะเราสูงกว่าต่างประเทศเขาตลอด คือโยงมาจากนโยบายของรัฐบาล อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องของไข่ อันนี้ก็เป็นข้อดีหน่อยที่เราสามารถจะส่งไปขายต่างประเทศได้ ฉะนั้นหลักประการแรกที่ผมอยากจะขอให้รัฐบาลได้พูดให้ชัดเจนตรงนี้ก็คือว่า สร้างความมั่นใจให้กับทุกฝ่าย ว่านโยบายของรัฐบาลนี้เชื่อถือได้และก็ถาวร ไม่เปลี่ยนแปลงไปเปลี่ยนมา เพื่อที่ว่าเขาจะได้ยึดถือเป็นหลัก ไม่ต้องไปสอนเขาหรือไม่ต้องไปบอกให้เขาปลูกอะไร ทำอะไร เขารู้ดี ที่นี้ผมอยากจะมาวิเคราะห์ให้เห็นว่าต้นทุนการผลิต ผมอยากจะยกตัวอย่างในเรื่องไข่ เขาร้องเรียน มาเหลือเกินฝ่ายที่เขาเลี้ยงไข่ไก่ เขาก็ร้องเรียนมาว่าที่เรายับกันเหลือเกินว่า ไข่แพงถึง ๒.๖๐ บาท ที่ราคาตลาด ต้นทุนการผลิตจากฟาร์มนี้ก็ขายที่ ๑.๖๐ บาทนั้น เขามาแยกแยะให้ดู เขาก็บอกว่าเขาไม่ได้สะดวกสบายอะไรเลย ตอนที่มาพูดกันว่าไข่แพงก็มาพูดกันตอนนี้ เดือน ๒ เดือนช่วงที่ว่าแพงขึ้น ตรงนี้อาจจะมีปัญหาเรื่องการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยผมก็ไม่ทราบได้ แต่ว่าเราก็ไม่ได้

หนึ่งนอนใจกัน ฝ่ายค้านก็ไม่ได้หมายความว่า จะโจมตีรัฐบาล เขาบอกว่า
 ต้นทุนการผลิตใช้ฟองหนึ่งต้องเป็นต้นทุนถึง ๑.๓๖ บาท ใน ๑.๓๖ บาท
 ยังมีค่าเสื่อมไถ่ไปอีกตัวหนึ่งตกเท่าไรก็บาท เขาบอกว่า ๑.๕๖ บาท
 จากจำนวนที่ขายได้ ๑.๓๖ บาท นวกกับค่าเสื่อมไถ่อีก แล้วขายได้เพียง
 ๑.๖๐ บาทต่อฟอง เขาบอกว่าที่ผ่านมามาตลอด ๗ เดือน เขาขาดทุน
 ๑๒ สตางค์ต่อฟอง ตลอดมา แต่พอมาปีนี้สถานการณ์ยิ่งรุนแรงยิ่งขึ้น ผมอยากจะ
 ขออนุญาตเปรียบเทียบให้ฟังสักนิดหนึ่งว่า ต้นทุนตอนนั้นเขาขึ้นไปถึง ๑.๕๖ บาท
 ปีกลายนี้ ๑.๕๐ บาท มาปีนี้ ๑.๕๖ บาท ๑.๕๖ บาท ขายได้ ๑.๖๐ บาท
 ต้นทุน ๑.๕๖ บาท เขาบอกกำไรแค่ ๕ สตางค์เท่านั้นเอง ที่ปัญหาจาก
 ๑.๖๐ บาท ที่เขาขายไปสู่ ๒ บาท หรือ ๒.๖๐ บาท ที่ไปถึงพี่น้องประชาชน
 ผู้บริโภค ตรงนี้คือปัญหาของรัฐบาลที่ท่าอย่างไรถึงจะแก้ไขได้ -----

ผมก็อยากจะเรียนเสนอว่าอย่างนี้ครับ เรามาวิเคราะห์แล้วก็เห็นว่า ๓ ตัวด้วยกันที่มันเป็นปัญหาของผู้ผลิต เอาผู้ผลิตเสียก่อนนะครับ

อันแรกคืออาหารสัตว์อาหารสัตว์เป็นต้นทุนใหญ่ที่สุดของพวกเลี้ยงสัตว์ทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นเป็ด เป็นไก่ เป็นหมู เป็นวัว อย่างไก่ต้นทุน อย่างที่ผมบอกแล้วเมื่อมัน ไข่ฟองหนึ่งเป็นต้นทุนเสีย ๑ บาท เดียวมันขึ้นไป ๑.๕๒ บาท ขอประทานโทษ ไม่ถึง ๑.๕๒ บาท ๑.๐๕๒ บาทต่อฟอง ถ้าเพื่อเทียบราคาไข่แล้วต้นทุนที่เขาขายเป็นต้นทุนถึง ๗๕ ถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นอาหารสัตว์อย่างเดียวเลยครับ นี่คือตัวใหญ่ตัวหนึ่ง ตัวที่ ๒ คือดอกเบี๋ย ดอกเบี๋ยคิด ๑๒ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นนะครับ ฟาร์มที่กู้ได้ ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นอัตราทั่ว ๆ ไปของตลาด ไข่ฟองหนึ่งจะคิดเป็นสัดส่วนแล้ว ๑๕ เปอร์เซ็นต์ของต้นทุนไข่ฟองหนึ่ง

อีกอันหนึ่งคือค่าเสื่อมไก่ คือไก่ก็มีอายุของมัน ค่าเสื่อมไก่คิดแล้วตกฟองละ ๒๙ เปอร์เซ็นต์ ฉะนั้นเราก็ต้องมาแก้ว่า เราจะแก้ตรงไหน ถ้าเพื่อจะช่วยลดต้นทุนการผลิตของสัตว์ทั้งหลาย ตัวแรกที่สุดคืออาหารสัตว์ ตรงนี้มันก็มี ๒ เรื่องเข้ามาเกี่ยวข้องกัน เรื่องกากถั่วเหลือง เรื่องของข้าวโพด แล้วก็เลยไปถึงอีกเรื่องคือปลาป่น ในเรื่องกากถั่วเหลือง ผมขออนุญาตพูดง่าย ๆ สั้น ๆ ปีหนึ่งเราใช้ประมาณ ๑ ล้านตันในประเทศไทย แต่ว่าในประเทศไทยเราผลิตได้แค่ ๓๐๐,๐๐๐ ถึง ๔๐๐,๐๐๐ ตัน เราขาดอีก ๕๐๐,๐๐๐ ถึง ๖๐๐,๐๐๐ ตันต่อปี ตรงนี้เราก็มาเทียบกันว่า เราจะส่งเสริมใคร เรามักจะมีปัญหาทางการเมืองอยู่ตลอด ผู้ที่ปลูกถั่วเหลืองในประเทศไทยมีประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ครอบครั้ว ๒๕๐,๐๐๐ ครอบครั้ว คิดเป็นคนก็ประมาณ ๑ ล้านคนเศษ ๆ แต่ว่าคนเลี้ยงสัตว์มีถึง ๒ ล้านครอบครั้ว ถ้าเพื่อคิดเป็นคนก็ เป็น ๑๐ ล้านคน ที่นี้เราเทียบความสำคัญ ความเดือดร้อนของคน ๑ ล้านคน กับคน ๑๐ ล้านคน ใครจะมีความสำคัญมากกว่ากัน นั่นประการที่ ๑ นะครับ

ประการที่ ๒ เราไปตั้งกำแพงภาษีไว้เยอะแยะเลย ในขณะที่เราต้องสั่งเข้ามา สั่งเข้ามา เราจะอุ้มคน ๑ ล้านคน แต่เราไปลงโทษคนเสียอีก ๑๐ ล้านคนให้ชื่อของแพง ๆ ด้วยการตั้งกำแพงภาษี ภาษีของทั้งกากถั่วเหลืองก็ตี ทั้งข้าวโพดก็ตี ซึ่งเมื่อก่อนนี้เราไม่ต้องสั่งเข้า เราส่งออกด้วยซ้ำ แต่ตอนนี้เราต้องสั่งเข้า เพราะว่าเราเปลี่ยนอาชีพของเกษตรกรมาเป็นการเลี้ยงสัตว์มากขึ้น ก็ทำให้ต้องใช้ของเหล่านี้มากขึ้น เราก็ต้องสั่งมากขึ้น ซึ่งก็น่าเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจว่าเราเพิ่มโอกาสให้กับประชาชนได้มาก แต่ว่าเราก็ไปตั้งกำแพงภาษี ภาษีตรงนี้ก็ ๑๕ เปอร์เซ็นต์

๒๐ เปอร์เซนต์ ๑๕ เปอร์เซนต์ แล้วยังมีภาษีนอกโควตาก็สูงมาก
 ๘๐ เปอร์เซนต์ หรือบางทีก็กำหนดเป็นเงินเลยว่าตันละ ๒,๕๐๐ บาท
 ๓,๐๐๐ บาทต่อตัน ตรงนี้เท่ากับว่าทำให้ของซึ่งเราจำเป็นต้องใช้เป็นต้นทุน
 ของการเลี้ยงสัตว์ทั้งหลายมันแพงอย่างชนิดที่เรียกว่าไม่ต้องไปแข่งกับใครเขา
 หรือใครรับ ผู้เขาไม่ได้ ที่นี้ผมอยากจะเทียบตัวเลขให้เห็นนะครับว่า ราคามันเป็น
 อย่างไร ราคาในประเทศของเราอย่างกากถั่วเหลือง เราซื้อกันถึง ๘.๕๐ บาท
 ต่อกิโลกรัม ถึง ๑๐ บาทต่อกิโลกรัม เราต้องบังคับให้ทุกคนทั้งประเทศต้องซื้อ
 ในราคานี้ ในขณะที่ต่างประเทศ เอฟ.โอ.บี. (FOB) ซิดาโกที่สหรัฐอเมริกา
 กากถั่วเหลืองเขากิโลกรัมละ ๘.๘๓ บาทเอง ครึ่งหนึ่ง ทำไมเราถึงไม่หา
 โอกาสให้เกษตรกรของเราได้ใช้ของถูก เราจะได้ลดต้นทุนการผลิต จะได้มี
 กำไรเยอะ ๆ ถ้าเพื่อจะมีกำไร เราอย่าคิดเรื่องเหล่านี้เป็นเพียงการบริโภค
 ในประเทศ แต่เราควรจะหาโอกาสว่า ถ้าเพื่อว่าคนไทยของเราได้เลี้ยงสัตว์
 กันเยอะ ๆ มีกำไรเยอะ ๆ อย่างนี้ ขยายตลาดออกไปในประเทศเพื่อนบ้าน
 ลาว เขมร เวียดนาม พม่า ซึ่งเขายังไม่มีการเลี้ยงไก่ ยังไม่มีอุตสาหกรรม
 ทางด้านนี้มากนัก เราขยายโอกาสของเรา ขยายตลาดของเราให้ออกไป
 ด้วยการลดต้นทุนการผลิตของเราให้ต่ำลงที่สุดเท่าที่จะทำได้ ก็จะเป็นการดี
 อย่างยิ่ง ตรงนี้เราก็ได้ทราบว่ารัฐบาลได้ประชุมกันเมื่อวานนี้ แล้วก็มีการ
 อันนี้ออกมา เอาละผมก็เห็นด้วยก็ตอบสนองไปในลักษณะที่ว่าเราไม่ใช่ด้าน
 ตะทิศเดียว แต่ว่าด้านจะหาทางออก ถ้าเพื่อเรามายุติอันนี้กันเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว
 ผมก็จะเสนออย่างนี้ แต่วันนี้ก็ไม่พูดมาก เพราะทราบว่าท่านได้ทำไปแล้ว
 ไปถึงเรื่องข้าวโพดอีกทีก็ต้องมาเปรียบเทียบเพื่อให้พี่น้องที่เลี้ยงสัตว์ทั่วประเทศ
 เขาอึดอึดมาตลอดเวลา เขาอึดอึดเพราะว่าเขาเจอปัญหาอย่างนี้ ผมก็ยกตัวอย่าง
 เช่นเดี๋ยวกันว่าเราต้องการปีหนึ่ง ๓.๖ ล้านตัน เราต้องสั่งเข้าถึง ๘๐๐,๐๐๐ ตัน
 ต่อปี แล้วในราคาก็น่าเกลียดเหมือนกัน ในประเทศเรา ๓.๗๐ บาทต่อกิโลกรัม
 และโรงงานอาหารสัตว์ก็พาเข้าไป ๘.๑๑ บาทต่อกิโลกรัม แต่ที่ซิดาโกเขาขาย
 กันเท่าไรรู้ไหมครับ เขาขายกัน ๓.๑๖ บาท ผมก็นั่งคิดว่า ถ้าเพื่อเราปล่อย
 ให้เขาซื้อ ๓.๑๖ บาท บวกกับค่าขนส่งทางเรือเข้ามา มันจะสักกี่สตางค์เพิ่มขึ้น
 ให้คนเลี้ยงสัตว์ของเราได้มีความสุขในการใช้ของถูกมาเลี้ยง เราจะรุ่งเรื่องกว่านี้
 เราจะสามารถทำให้ขยายโอกาสในบ้านเรากว่านี้ -----

ทั้งหมดนี้คืออุปสรรคในเรื่องต้นทุนของการเลี้ยงสัตว์ทั้งหลาย หรือเป็นต้นเหตุของสินค้าราคาแพงทั้งหมดที่ผ่านมาบวกกับอีกหลายข้อ ฉะนั้นผมก็อยากจะขอเรียนว่าหลักการของเรา ถ้าเมื่อเราลงไปแก้ตรงนี้ได้ก็น่าจะถูกต้องแล้ว รัฐบาลน่าจะต้องถือหลักว่าอย่างนี้ครับ

๑. ต้องให้ความมั่นใจแก่ผู้ผลิตให้ได้ในนโยบายของรัฐบาล ในการที่จะส่งเสริมการผลิตของเขาให้มีปริมาณเพียงพอ ต้นทุนต่ำแล้วก็มีโอกาสขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศได้

ในประการที่ ๒ ผมไม่อยากจะให้ใช้มาตรการแทรกแซงอย่างที่ท่านกำลังทำอยู่ ยกกองคาราวานไปขายของ ถึงอย่างไรผมก็ว่ามันก็ได้หรือครับ ในแง่ประชาสัมพันธ์ แต่ในแง่ผลจริง ๆ ที่เกิดขึ้นกับประชาชนแล้วผมไม่แน่ใจ แต่ผมอยากจะเรียนเสนอว่าอย่างนี้ เราต้องใช้วิธีการสมัยใหม่ ต้องเจรจาครับ เจรจาขอความร่วมมือกับผู้กำหนดราคาสินค้าต่าง ๆ ให้เหมาะสม เขามีนี้ครับ เขามีชมรม เขามีกระบวนการ อย่างนี้ เขาบอกกับผมว่า ชมรมไก่ไข่ เขาบอกว่าเขายินดีลดราคาให้ ๑๐ สตางค์ จาก ๑.๖๐ บาท เขาลดให้เหลือ ๑.๕๐ บาท อันนี้ก็คือการลดลงมาทำให้ราคาอ่อนตัวลง แต่ว่าจะควรเป็นเท่าไร ผมว่าวิธีการที่ดีที่สุดแล้วไม่เหนือข ท่านไม่ต้องขนกองคาราวาน เสียสื้อหุยอีก ไม่ทราบเท่าไร ต้องขนของไปขาย โดยการเรียกมาเจรจาให้เขามีส่วนร่วม ในการที่จะบริหารประเทศด้วยกัน กำหนดราคาขาย เขากำหนดราคาขายได้ เขากำหนดการขึ้นราคา เขาก็กำหนดได้ วันขึ้น ๕ สตางค์ วันขึ้น ๑๐ สตางค์ เขากำหนดได้ เราก็ใช้มาตรการอันนี้ให้เกิดยึดกัน แล้วก็มาร่วมกันในฐานะที่เป็นประเทศเดียวกัน นอกจากนั้นผมก็อยากจะเห็นเหลือเกินว่าเราจะไม่หยุดอยู่แค่นี้ อยากรู้จะเห็นเราเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภูมิภาคแถบนี้ด้วย ฉะนั้นรัฐบาลคงจะต้องขยายโอกาสเพิ่มการตลาดให้เขา ให้เขาได้เจริญรุ่งเรืองขึ้นในอาชีพอย่างนี้ แล้วก็ในขณะที่เดียวกันทำให้ปริมาณการผลิตของสินค้ามากเพียงพอ แล้วก็ต้นทุนการผลิตต่ำเพียงพอ แล้วก็มีความร่วมมือกันทุกด้าน แค่นี้ก็สามารถจะแก้ไขปัญหาสินค้าแพงได้อย่างดียิ่ง ฉะนั้นผมก็ขอเสนอว่าการอภิปรายเรื่องนี้ เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณโสภณ เพชรสว่าง

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา กระผม ขอประธานกราบเรียนว่า ที่กระผมกับคณะได้ยื่นญัตติเรื่องราคาสินค้าอุปโภคบริโภค

แพงนั้น ทั้งนี้สืบเนื่องจากว่าพรรคชาติพัฒนาได้รับคำร้องเรียนจากพี่น้อง
 ประชาชนเป็นจำนวนมากว่า ขณะนี้ราคาของกินของใช้ทั้งหลาย
 มันแพงขึ้นมาก ไม่ใช่ว่าบ่นเฉพาะชาวไร่ ชาวนาเท่านั้น ข้าราชการก็บ่น
 เหมือนกันว่าราคาสินค้ามันแพง แต่ก็ตั้งใจครับที่ทำงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 พาณิชย์ ท่านชูชีพ หาญสวัสดิ์ ท่านก็ยอมรับอย่างหน้าขึ้นตาบานว่ามันแพงจริง ๆ
 ซึ่งผมขอกราบเรียนว่าผมได้ติดตามเรื่องราคาสินค้ามาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็
 กรุงเทพมหานครหรือในต่างจังหวัดของกระผมก็ตาม ไม่เคยเดินไปซื้อของ
 ก็ต้องไป ให้คนใช้ไปสืบราคาแล้วยังไม่มั่นใจไปดูด้วยตัวเองอีก มันก็แพงขึ้น
 โดยเฉลี่ยประมาณถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานครับ ปลาทุเค็มซึ่งชาวบ้าน
 ต้องซื้อกินก็แพงขึ้น อาหารคนยากคนจนมันแพงขึ้นมาโดยตลอด ตรงนี้ละครับ
 เป็นกรรมเป็นเวรของพี่น้องประชาชน ชาวไร่ ชาวนา และข้าราชการ
 ผมขอประธานกราบเรียนว่าสาเหตุที่ของราคาที่มีมันแพงขึ้นท่านประธานครับ
 รัฐบาลก็บอกว่าเงินเพื่อขึ้นถึง ๕.๘ เปอร์เซ็นต์ กระผมขอกราบเรียน
 ท่านประธานครับ ชาวบ้านไม่ค่อยเข้าใจมันเพื่ออย่างไร กระผมขอกราบเรียน
 ว่า เงินเพื่อนั้นหมายถึงว่าถ้ามันเพื่อ ๕.๘ เปอร์เซ็นต์ เงิน ๑๐๐ บาท
 ค่ามันลดลงเหลือ ๙๔.๒๐ บาท ทีนี้สาเหตุที่ทำให้เงินเพื่อ ท่านประธานครับ
 เปรียบเทียบง่าย ๆ ในปัจจุบันนี้เหรียญ ๑ บาท เหรียญ ๑ บาทแต่ก่อนค่ามัน
 ต่างกัน ท่านประธานเห็นไหมครับ ค่ามันต่างกันตรงนี้ที่ทำให้พี่น้องประชาชน
 เดือดร้อน ข้าราชการรับเงินเดือนก็เดือดร้อน เพราะฉะนั้นผมอยากจะ
 กราบเรียนท่านประธานว่า ตรงนี้ผมกราบเรียนว่าไม่ได้โทษว่ารัฐบาลชุดนี้
 เข้ามานะครับ ว่ามันแพงเพราะชุดนี้ ต้องยอมรับว่ามันแพงกันมา แต่ถามว่า
 รัฐบาลชุดนี้เข้ามาแล้วท่านมีความคิดริเริ่มจะแก้ไขปัญหายังไร การที่รัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี ท่านประธานครับ
 ออกข่าวไป เอาไข่ไปแสดงออก เอา ทวี ไปถ่าย นั้นเป็นไข่ตัวของท่าน
 เอาเงินกองทุน เอาเงินภาษีประชาชนไปซื้อราคาไข่มาส่วนหนึ่งก็มาวางไว้
 ก็ออก แหมไปตลาดโคราช ไปโน้นไปนี่ -----

ท่านประธานครับ นั่นเป็นการที่ชั่วครึ่งชั่วคราว พอท่านรัฐมนตรีเดินผ่านไปเสร็จ ไซ้ก็ขึ้นราคาอีก อันนี้เป็นการแก้ที่ไม่ถูกต้อง ผมขอเรียนท่าน ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ ว่าท่านจะเป็นใหญ่เป็นโตในบ้านในเมือง มันต้องแก้ให้ถูกทางกว่านี้ ไม่ใช่ไป แสดงภาพข่าวทางจอ ทีวี ว่าท่านไปแก้ตรงนั้นก็เสร็จกัน เพราะท่านผ่านไป ชาวบ้านบอก เอ๊ะ พอรัฐมนตรีผ่านไปไซ้มันก็ขึ้นอีก แล้วก็ไม่ได้ไปละครับ ที่อื่นอีกก็จังหวัดอีกก็ตลาดทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า อย่ำว่าแต่ของกินของใช้เลยครับ โทรศัพทที่มีถ้อมันก็แพง ดอกเตอร์ไตรรงค์ สุวรรณคีรี ก็บอกไว้แล้วว่าที่มาเลเซีย ๘,๐๐๐ บาท แต่ประเทศไทยเรา ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ บาท โทรศัพทแต่ละครั้งเขาโทร. เข้ามาท่านประธานครับ ชาติ โทร. มาครั้งหนึ่งชาติ เราโทร. ออกก็ชาติ ต้อง ๓ ครั้งถึงจะพูดกันได้ พอชาติ แต่ละครั้งเงินก็ติดครับ พอชาติขึ้นมาครั้งหนึ่งเขาก็บอก ทักษิณเอ๊ย ชาติอีกครั้งหนึ่ง เขาก็บอก ทักษิณเอ๊ย ท่านประธานครับ ก็อยากจะเห็นว่ารัฐบาลชุดนี้จะแก้ปัญหา อย่ำไร โทรศัพทนั้นก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการครองชีพอย่ำไรที่มันแพงขึ้น กระทบผมขอกราบเรียนว่าอย่ำไรที่เพื่อนสมาชิกท่านผู้อาวุโส ดอกเตอร์อาทิตย์ อุไรรัตน์ ได้กราบเรียนประธานไปแล้วว่า เงินมันเพื่อ ต้นทุนการผลิตมันแพง นอกจากนั้นผมขอกราบเรียนว่า ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านบรรหาร ศิลปอาชา ได้แถลงนโยบายต่อรัฐบาลมีส่วนทำให้ราคาสินค้าแพงขึ้น ของกินของใช้แพงขึ้น ท่านบอกว่าจะขึ้นเงินเดือนแก่ข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สวัสดิการทั้งหลาย จะเพิ่มขึ้น ท่านประธานครับ นั่นเป็นการบอกกล่าว ทำให้ของแพงขึ้น ผมคิดว่า พรรคฝ่ายรัฐบาลขณะนี้หลายท่านก็พูดอย่ำไรละครับ แล้วก็เป็นจริงอย่ำไรนั้น หัวหน้าเก่าผมก็นั่งอยู่ตรงนั้นแหละครับ ก็เคยพูดบอกว่า รัฐบาลบอกไปเลยว่ำ เงินเดือนจะขึ้นแล้วของมันขึ้นตามไปแล้ว นั่นเป็นเรื่องจริง อันนี้เป็นส่วนหนึ่ง ที่เป็นสาเหตุทำให้ของแพงนอกจากเงินเพื่อ ต้นทุนการผลิตสูง ท่านประธานครับ อันหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า สาเหตุที่ของแพง รัฐบาลไม่มีความจริงใจตั้งใจในการแก้ปัญหา เข้ามาแล้วก็ทะเลาะกัน รัฐมนตรีคนโน้นรัฐมนตรี คนนี้ เลือกประธานกรรมการก็แย่งกัน คนนั้นจะเป็นอันนี้ มัวแต่แย่งกันตลอด แบ่งงานก็ไม่ถูกกัน ไม่ได้ตั้งใจแก้ปัญหา มัวแต่ขัดแย้งกัน นี่ก็เป็นสาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้ราคาสินค้าแพง เพราะท่านไม่ได้ตั้งใจ ลองมาคิดตั้งใจสิครับ เข้ามาดำเนินการเสร็จต้องเตรียมการล่วงหน้า ว่าเข้ามาแล้วเป็นรัฐมนตรี พาณิชย์ รัฐมนตรีช่วยพาณิชย์ รัฐบาลชุดนี้เคยต่ำเขาไว้มากแล้ว จะแก้อย่ำไร ไม่มีหรอกครับ พอราคาสินค้าแพง ไซ้แพงก็บอกอ้อไซ้แพงมันเป็นปกติ น้ำมันท่วม

ผักก็เลยแพง ผนตกไก่อตกใจไม่มีไข่ ไข่มันน้อยก็แพง พุดอย่างนี้ใครก็พุดได้
 แก่ไปก็เอาเงินภาษีของชาวบ้านกองทุน บางคนเขาไม่รู้ ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์
 สุวรรณวิ ใจดีเป็นรัฐมนตรีมีเงินร่ำรวย ไม่เอาหรือกตริบเงินตอบแทนให้เสมือน
 ไป ให้สาว ๆ สภาไป ไม่ต้องเอา ร่ำรวยแล้วก็ซื้อไข่ไปแจก เขาคิดว่าเงิน
 ส่วนตัวของท่าน ผมกราบเรียนให้ทราบ ผมบอกไข่ไก่ เงินภาษีชาวบ้าน แต่มันทำ
 ไม่ทั่วถึง ทำอย่างนี้เขาเรียกว่า ผักชีโรยหน้า ทีหลังอย่าทำ

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนประการต่อไปที่อยาก
 จะให้ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกทั้งหลายและพี่น้องได้รับทราบว่า เมื่อราคา
 สินค้ามันแพงขึ้นขนาดนี้ ถ้าแนวทางของผมจะแก้อย่างไร ในปัญหาเรื่องที่ผ่านมา
 ก็คือว่า เมื่อเงินเฟ้อของมันแพง รัฐบาลไม่มีความจริงจังในการตั้งใจแก้ไขปัญหา
 มั่วแต่ทะเลาะกัน ปลัดกระทรวงมหาดไทยไม่ตึกก็จะย้าย ไม่ถูกใจช้ำก็จะย้าย
 เพราะฉะนั้นสิ่งที่ตามมาก็คือคนจนเพิ่มขึ้น หนี้สินเพิ่มขึ้น ของเคยซื้อ ๑๐ บาท
 เดี่ยวนี้ซื้อไม่ได้ต้อง ๑๕ บาท หมูสิ้นในชอลือซ่าท่านไปดูครับ เดี่ยวนี้ ๑๐๐ บาท
 ถ้าว่ากรุงเทพฯ เอาบุรีรัมย์ ปลาช่อนแต่ก่อน ๗๐ บาท เดี่ยวนี้ ๘๐ บาท มันขึ้นอีก
 ๑๐ บาท ทุกอย่างมันแพงขึ้น เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า หนี้สินชาวบ้านต้อง
 เพิ่มขึ้น ชำร่าชการประจำชั้นผู้น้อยที่มีรายได้อันพอกิน อย่างตำรวจจับไปเงินเดือน
 ๓,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ บาท บ้านก็ไม่มีให้ ต้องไปเช่าบ้านเขา ๑,๐๐๐ กว่าบาท
 เหลือ ๒,๐๐๐ กว่าบาท ทำไมจะพอกิน พอของแพงขึ้นอีกก็แน่นอนครับ แล้วอย่างนี้
 จะไปว่าเขารีดเขาไถ เขาไม่พอกินครับ บางครั้งมันจำเป็น เขายื่นให้ก็ต้องเอา
 ตรงนี้เป็นข้อหนึ่งที่ผม ขอกราบเรียนว่า สิ่งที่ผ่านมาจากของแพงก็คือว่า หนี้สินเพิ่มขึ้น

ประการต่อมา ก็คือว่าอาชญากรรมเพิ่มขึ้น ท่านประธานครับ ตำรวจ ก็เป็นที่แน่นอนใครขึ้นมาด่าตำรวจได้ทั้งนั้น ถูกทั้งหมด อาชญากรรมเกิดขึ้น ปล้นฆ่า เกิดขึ้นมากมาย ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า คนเราทุกคนถ้าหากไม่จนจริง ๆ ไม่เหลือวิสัยแล้วไม่ไปปล้นเขากินหรือก่อกอง ไม่ไปขโมยหรือก่อกอง แต่ที่ต้องปล้นต้องฆ่าเพิ่มขึ้น ๆ ผมกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า ท่านนายกฯ คิดไหม อย่าไปคิดว่าตำรวจเลวอย่างเดียว ไปคิดว่าตำรวจไม่ทำงานอย่างเดียว ถามว่า คิดไหมว่าเศรษฐกิจส่วนรวมเป็นอย่างไร ท่านเข้ามาแล้วผมรู้ครับ ท่านได้รับเกียรติเป็นนายกฯ ท่านนายอำเภอไพโรจน์เป็นนายอำเภอเก่า เป็นรัฐมนตรี ก็ใหญ่ขึ้นได้รับเกียรติท่านต้องทำงานหนัก ความรับผิดชอบท่านต้องสูงกว่านี้ รัฐบาลต้องคิดว่า เดี่ยวก็ปล้นเดี๋ยวก็ฆ่าเป็นเพราะอะไร ตำรวจก็ทำงานไม่ใช่ไม่ทำงาน มันเป็นเพราะอะไร เพราะฉะนั้นอาชญากรรมจะตามมาครับท่านประธาน สิ่งที่ผมกราบเรียนต่อมาก็คือว่ายาเสพติด ท่านประธานเห็นไหมครับ ยาฆ่าเกิดขึ้นที่จังหวัดสุพรรณบุรีของท่านประธานเองก็ปรากฏมากมาย ก็ต้องยอมรับเมื่อท่านนายกฯ บริหาร เอาจริงจึงให้ท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ มาดำเนินการนั้นก็จับกันมากขึ้น อันนี้ต้องสรรเสริญ ต้องยอมรับว่า พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ นั้น ท่านเข้ามาแล้วท่านแก้ปัญหาได้ อันนี้ต้องยอมรับ แต่ท่านประธานครับ สาเหตุเพราะอะไรครับ เพราะเงิน เพราะรายได้ เพราะค่าครองชีพมันไม่พอ มันจนอยู่แล้ว ของแพงขึ้น ผมคนหนึ่งละครับถ้าไม่มีกินผมก็ไม่ยอม ถ้าขอทานกินไม่ได้ก็ต้องปล้น เขาเหมือนกันครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่า สิ่งเหล่านี้เราจะแก้กันอย่างไร ท่านหัวหน้า ร้อยตำรวจเอก เฉลิม ครับ อย่าหัวเราะ ฟังผมแล้วท่านคิดดูจะแก้ได้อย่างไร ท่านเคยพูดผมจำคำพูดท่านได้ แล้วเอามาพูดให้ท่านฟังอีกนั่นแหละ

ท่านประธานที่เคารพ ประการต่อมาก็คือว่า มันกระทบกระเทือนต่องบประมาณของรัฐบาล แน่นอกรับงบประมาณตั้งเอาไว้ ราคาของแพงขึ้น สินค้าแพงขึ้น ฝักบัวแพงขึ้น งบประมาณที่จะทำโครงการอาหารกลางวันกระทบกระเทือนไหมครับ กระทบกระเทือน นักโทษกระทบกระเทือนไหม กระทบกระเทือน พวกคนเจ็บคนป่วยที่โรงพยาบาลกระทบกระเทือนไหม กระทบกระเทือน สิ่งเหล่านี้รัฐบาลคิดไหม แก้ไหม จะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ไม่ใช่ว่าพอฉันมีเงิน เอาเงินไปจ่าย ๆ แล้วก็ เป็น ส.ส. เอาไปเลย อย่าไปเลือกคนนี้เอาไป ๒๐๐ บาท ๓๐๐ บาท แล้วก็เป็นผู้แทนแล้วมาเป็นรัฐมนตรี ฉันก็ไม่คิดจะแก้ปัญหานั้นเป็นใหญ่เป็นโตแล้วก็ทำไปตามเรื่องตามราว เคยด่าเขาไว้ก็จำ

เอาไว้แล้วไปแก้บ้าง กระผมขอกราบเรียนว่า ในการที่ราคาสินค้าต่าง ๆ ของกินของใช้แพงขึ้น ผมกราบเรียนท่านประธานแล้วว่า อย่ามาคิดว่านายโสมภพเพชรสว่าง เป็นฝ่ายค้านแล้วต้องมาตำรัฐบาล ต้องมาตำหนิรัฐบาล ไม่ใช่ครับ เราต้องมาช่วยกันแก้ รัฐบาลกับฝ่ายค้านก็มาจาก ส.ส. เหมือนกัน เป็นแต่เพียงว่า เราทำหน้าที่กันคนละฝ่าย ทำหน้าที่กันคนละอย่าง เราเป็นกระจกเงาให้ท่าน ในการที่จะมาแก้ปัญหาในสิ่งที่เดือดร้อน สังคมจะยอมรับที่ ได้รับกันมา ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่า ในทางแก้ปัญหาที่กระผมมีความเห็นว่า ปัญหาเรื่องอัตราเงินเฟ้อที่รัฐบาลจะแก้ได้อย่างไร ต้องประกาศมาโดยชัดแจ้ง เงินเฟ้อนั้นก็พูดกันง่าย ๆ ว่า ค่าของเงินมันต่ำของมันแพงขึ้นเราจะทำอย่างไร ไม่ใช่พูดว่าจะแก้เงินเฟ้ออย่างนี้ อัตราดอกเบี้ยก็มีส่วน ท่านประธานก็ทราบว่า ต่างประเทศดอกเบี้ยเขาร้อยละเท่าไร ไม่เกินร้อยละ ๔ ร้อยละ ๕ ต่อปี ของเราเท่าไรครับ เงินกู้ธนาคาร ๑๕.๕๐ บาทต่อปี รัฐบาลได้มองไหม หลายท่านนั่งอยู่ตรงนี้ละครับ ข้างล่างข้างบนนี้เคยตำว่ารัฐบาลชุดก่อนเป็นรัฐบาลพวกนักธนาคาร นายทุน มีแต่ปล่อยเงินกู้ไม่เคยกู้เขา แล้วตอนนี้ท่านมานั่งแล้วท่านคิดอย่างไร ชาวบ้านเขาบอกว่าเขาอ่านหนังสือพิมพ์ เขาฟังข่าววิทยุ โทรทัศน์ เขาบอกรัฐบาลจะลดภาษีพวกเงินฝาก ชาวบ้านตาสีตาส่าเขาบอกว่าเขาไม่เข้าใจว่าทำไมรัฐบาลต้องไปช่วยนายทุนบ้าง นายทุนมีเงินฝากธนาคารเขารวยแล้ว ไปลดให้ ๓๕๕ ล้านบาท เขาก็ถามว่าทำไมพวกชาวนาละ ช.ก.ส. ละ ไทน์บอกว่าจะลด ลดหรือยังครับ ตรงนี้ผมกราบเรียนท่านประธานว่า เราไม่สามารถที่จะไปทำอะไรได้มากกว่านี้ นอกจากเอาเรื่องต่าง ๆ ที่ชาวบ้านร้องทุกข์มาบอกแล้วท่านจะแก้หรือไม่ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานว่า การที่จะแก้ปัญหาที่ตรงจริงจังจริงใจ ปัญหาที่ใช่แพง ปัญหาไก่แพง ปัญหาหมูแพง -----

ถามว่า ท่านไพโรจน์ สุวรรณฉวี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านมีความคิดจะช่วยเขาอย่างไรขณะนี้ มีหรือยัง ถ้ายังไม่มีก็กลับไปคิดเสีย ถ้ามีทำอย่างไรตอบด้วย ต้นทุนการผลิต ดอกเบี้ยที่ปล่อยเงินกู้ให้เขาเท่าไร ส่งเสริมช่วยอย่างอื่นเท่าไร ดอกเบี้ยก็มีส่วนที่จะทำให้เงินเพื่อ มีส่วนที่จะช่วยแก้ปัญหาได้ ไม่ใช่ว่าพูดเฉย ๆ ลอยหน้าลอยตาทางทีวี อีกเดือนหนึ่งไปลด ผมอยากจะกราบเรียนว่า การกระทำทั้งหลายนั้น บ้านเมืองของเรา มันต้องยอมรับว่า คนทำไปถ้าเกิดการเสียหายไม่มีใครลงโทษ ในระบอบประชาธิปไตยก็ต้องอาศัยประชาชนเป็นคนลงโทษ อย่างรัฐบาลชุดนี้ถ้าทำดีก็เลือกไปอีก เลือกพรรคมวลชนมาก ๆ หัวหน้าเก่าผมจะได้เป็นใหญ่เป็นโตต่อไปอีก ถ้าทำไม่ดีอย่าไปเลือก ท่านบรรหารเป็นนายกฯ ท่านดุสิตไทม ถ้าดีเลือกพรรคชาติไทยไปอีก ถ้าไม่ดีคราวหน้าอย่าไปเลือก ถ้าข้าวเปลือกไม่ถึง ๖ บาท อย่าไปเลือกเด็ดขาด ผมกลัวท่านจะโดนเตะก้านคอ ตรงนี้คือปัญหาที่ผมขอกราบเรียนอย่างจริงจังว่า เราต้องมาแก้ปัญหา ผมยอมรับถ้าเข้ามาแล้วแก้ได้ ปัญหาที่เกิดขึ้นเราพูดไปก็วนมาถึงการเลือกตั้ง ไม่ใช่ว่ามีเงินพันล้านหมื่นล้านก็จะมาซื้อเสียงเป็นผู้แทนฯ แล้วเป็นรัฐมนตรี เป็นนายกฯ เข้ามาบริหารประเทศชาติ เข้ามาแล้วก็มองว่า โครงการทั้งหลายเป็นอย่างไรบ้าง เข้ามาจะมาแก้ปัญหาความจริงใจ แก้ปัญหาความยากจนนั้นไม่มี พูดมาเฉย ๆ ตรงนี้แหละครับท่านประธาน กาลเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ ผมจะรอดู แต่ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ในการจะแก้ไขปัญหาในเรื่องของราคาสินค้าที่แพงขึ้น มันไม่ใช่เฉพาะไข่ ปู ปลา อาหารการกินเท่านั้น ผมไปผมก็ต้องไปฟังชาวบ้าน เสื้อผ้า ลูกเรียนหนังสือก็แพงขึ้น สมุด ดินสอ ก็แพงขึ้น จะมีวิธีลดอย่างไรครับท่านรัฐมนตรี ท่านรัฐบาลที่เคารพ คนยากคนจนรองเท้าไม่มีจะใส่ เพราะไม่มีปัญหาจะซื้อ พวกเรารู้ เวลาหาเสียงก็พูดจ้อด ๆ ถ้าหากเลือกฉันเข้ามาแล้ว เลือกเข้าไปแล้วจะแก้เช่นนั้น ๆ เป็นมาแล้วแก้หรือยัง ท่านต้องประกาศอย่างจริงจังจะแก้แบบนี้ ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕ พวกเราทุกคนอยากให้รัฐบาลอยู่ ๕ ปี ให้มาช่วยกันแก้ปัญหา แต่เข้ามาแล้วลอยหน้าลอยตา เป็นรัฐมนตรีก็ออกทีวีไปเท่านั้นเอง ตรงนี้ผมว่ายังขาดความจริงใจ และยังมีความขัดแย้งกันอยู่ในระหว่างรัฐบาลด้วยกัน หมาเสียที่เถอะครับ ขอร้องเถอะครับ กราบไหว้วิ่งวอนเล็กทะเลาะกันเสียที่ หันหน้ามาคุยสิว่าจะแก้ปัญหาอย่างไร แล้วก็แถลงมาให้ชัด ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕ ฉันจะแก้ อย่างไรก็ตามจะทำอย่างไร ดอกเบี้ยของ ธ.ก.ส. จะลดเท่าไร ประกาศให้ชาวบ้าน

ทราบ เก้าที่ผ่านมาเมื่อมีปัญหาเดินขบวนมา เกษตรกรรายย่อยมา เอาแล้ว
เรียกเข้ามาพบ เจรจา ดอกเบี้ยเหลือร้อยละ ๕ โครงการ คปร. ขณะเดียวกัน
ของเก้าที่เขาเข้าไป อย่างเช่น ของโครงการเลี้ยงโคนม ร้อยละ ๘ เขาก็เกิด
การเรียกร้องว่า ทำไมพวกเกษตรกรมาเรียกร้องได้ร้อยละ ๕ เขาก็อยากไป
เป็นสมาชิกของสหกรณ์เกษตรกรรายย่อย ถึงเวลาก็เดินขบวนมาอีก อันนี้ไม่ได้
ตำหนิรัฐบาลชุดนี้ แต่ทราบเรียนว่า อดีตที่ผ่านมาเป็นอย่างนั้น รัฐบาลชุดนี้เริ่ม
ได้ใหม่ ร้อยละ ๕ ทักกันได้ใหม่ ก็เสียดายที่ท่านชาติชายไม่มีโอกาสได้เป็น
นายกรัฐมนตรี ท่านก็ประกาศบอกว่า ถ้าเลือกพรรคชาติพัฒนา ท่านได้เป็น
นายกรัฐมนตรี ดอกเบี้ย ธ.ก.ส. จะร้อยละ ๖ แต่ปรากฏว่า ก็ไม่ได้เป็นมันก็
ไม่ได้ลด ก็รอดูอาศัยฟังบุญพรรคชาติไทย ถ้าลดดอกเบี้ยเหลือร้อยละ ๖ ได้
แน่นอนชาวบ้านก็จะสรรเสริญ และไม่ต้องห่วง จะมีคนวิ่งไปชุกปีกพรรคชาติไทย
มากขึ้น เพราะผลงานที่ดีขึ้น ไม่ต้องไปมีปีกเทอดไทย กลุ่ม ๑๖ ไม่ต้องมีหрокดรับ
ทำดีเข้าไป เขาวิ่งไปหาท่านบรรหารหมด เพราะฉะนั้นผมขอทราบเรียนว่า
ในการแก้ไขปัญหาเรื่องดอกเบี้ยก็ต้องมีส่วนในการช่วยเกี่ยวกับเรื่องการผลิต
พวกเลี้ยงไก่ เลี้ยงหมู ท่านจะแก้อย่างไร พวกที่ไปปลูกผัก น้ำท่วมจะไปแก้
อย่างไร ช่วยอย่างไร จะให้เขากู้ดอกเบี้ยอย่างไรในการที่จะแก้ไขปัญหาให้
ดอกเบี้ยต่ำระยะยาว ผ่อนส่ง ส่งเสริมเขาอย่างไร อย่างราคาน้ำมันก็เหมือนกัน
เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ราคาสินค้าแพง ถ้าหากรัฐบาลชุดนี้แก้ปัญหาราคาน้ำมันให้
ลดลงได้ ราคาน้ำมันถูกลงได้แน่นอนค่าขนส่งถูก ผมไม่เข้าใจค่าบริการ ผมคิดว่า
ท่านหัวหน้าพรรคเก่าของผมที่เคารพ ท่านเฉลิม อยู่บำรุง ท่านก็ขายน้ำมันอยู่ ก็มี
อาชีพ เป็นนักการเมืองมีอาชีพก็ต้องยอมรับ ค่าบริการเท่าไร บาทกว่า ขอ
ประทานโทษต้องเอ่ยนาม ท่านวัฒนา อัสวเหม ทานก็บอกว่า ท่านขอ ๑๐ สตางค์
พอ อยู่ได้ อันนี้คิดหรือเปล่า รัฐบาลคิดจะลดหรือไม่ค่าจัดการบริการน้ำมันนี้
คิดหรือเปล่า ถ้าคิดช่วยต่อน้อย คือถ้าคิดค่าจัดการบริการมันถูกลง น้ำมัน
ก็จะลดลง -----

น้ำมันมีโรงกลั่นอยู่ ๒ โรง ไม่ใช่ว่ารัฐบาลบอกเสรี มันก็ไม่เชิงเสรี มันเป็นการผูกขาด เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ประการต่อมาที่อยากจะเห็นรัฐบาลแก้ปัญหาในเรื่องราคาสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภค ที่รัฐบาลประกาศนโยบายเสรีการค้า บางอย่างก็ใช้ได้ แต่เรื่องของราคาสินค้าอุปโภคขั้นพื้นฐานที่คนยากคนจนซื้อกิน ผมคิดว่าจะเสรีคงจะไม่ได้ มันต้องมีการควบคุมบางอย่างเพื่อกำกับดูแลให้ราคาสินค้ามันถูกลง แล้วก็ต้องต่อเนื่อง ต้องต่อเนื่องอย่างจริงจัง มันถึงจะแก้ไขปัญหาได้ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธาน ในเรื่องของค่าครองชีพ ในเรื่องของรายได้นั้น เดี่ยวนี้คนจนก็จนลง ราคาสินค้าก็แพงขึ้น ของกินของใช้ก็แพงขึ้น ๆ เครื่องนุ่งห่มก็แพงขึ้น ๆ รายได้เท่าไรรับท่านประธาน รายได้ไม่ได้ดีขึ้นเลย สมาคมโรงสีที่จังหวัดบุรีรัมย์ก็กินข้าวด้วยกัน เขาก็บอกว่า เขาให้มาฝากท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีบริหารด้วย ปีที่แล้วเขาก็ชมว่ารัฐบาลชุดที่แล้วดี แก้ปัญหาราคาข้าวเปลือก ได้ตั้งใจจริงใจแก้ปัญหา แต่ถามว่ารัฐบาลชุดนี้เริ่มต้นหรือยัง เขาเป็นห่วงว่าอีก ๒ เดือนนี้ข้าวเปลือกมันจะออกมาแล้ว ข้าวหน้าปีจะออกมาแล้ว เริ่มต้นหรือยังที่ว่ากรรมกร กนข. มีใครบ้าง มีไหม ไม่มี เดี่ยวถึงเวลาข้าวหน้าเดือนร้อนมาขายข้าวไม่ได้ราคา ท่านรัฐมนตรีไพโรจน์ก็จะไปแทรกแซง ซึ่งตรงนี้ผมขอกราบเรียนว่า การแก้ไขปัญหาราคาสินค้านั้น ผมรู้ว่าไม่ใช่ของง่าย แต่ก็ไม่ใช่ยากถ้ามีความจริงใจและตั้งใจ ท่านเอาอะไรมาแก้ เงินภาษีชาวบ้านมาแก้ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า เมื่อเข้ามาแล้วได้รับเกียรติรับตำแหน่ง มียศ มีชื่อเสียงแล้วมันต้องแก้ คนจนจนลง คนรวยรวยขึ้น คนรวยกลุ่มหนึ่งท่านประธานครับ ตรงนี้ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ทำอย่างไรเราสามารถที่จะบีบลงได้ ผมไปได้วันกับท่านประธานมารุต บุณนาค อดีตท่านประธานรัฐสภา ก็ไปฟังไปพบเขา เขามีนโยบายชัดเจนแจ้งว่าปีนี้จะลดความรวยความจนให้ถล่ม จาก ๕๐ ปี ต่อไปเหลือ ๓๐ ปี ต่อไปเหลือ ๒๐ ปี เขากำหนดไว้ แล้วเขาก็ทำ รายได้ชาวบ้านเพิ่มขึ้น รัฐบาลเก็บภาษีเพิ่มขึ้น มันก็ต้องสมดุลกัน ในต่างประเทศที่ผมได้สอบถามผู้รู้มา นักเศรษฐศาสตร์ เขาก็บอกว่า รายได้กับรายจ่ายมันไม่ได้แตกต่างกันมาก ของเขาไม่เกิน ๑ เปอร์เซ็นต์ของเราเท่าไร เพราะฉะนั้นตัวนี้ที่เราบ่นกันนักกันหนา ผู้แทนทุกคนไปหาเสียง ไม่ว่าพรรคไหนหรือว่าจะแก้ปัญหา มันก็แก้ไม่ได้ เพราะว่าขาดความจริงใจ และจริงจัง เข้ามาแล้วก็มัวแต่ทะเลาะกัน มัวแต่เล่นการเมืองกัน มันไม่ได้มีความจริงใจหรือ มัวแต่มาแก้ปัญหาการเมืองเรื่องปฏิรูปต่าง ๆ อ้ายโน่นอ้ายนี้ขัดแย้งกัน เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า ท่านรัฐมนตรีทั้งหลายหันหน้าเข้ามาเถอะ

อย่ามองฝ่ายค้านเป็นฝ่ายค้านเป็นศัตรู ท่านประธานสังเกตุไหม ทั้ง ส.ส.
ฝ่ายรัฐบาลก็ดี ส.ส. ฝ่ายค้านพวกเราพยายามกราบเรียนท่านประธาน
เพื่อให้รัฐบาลได้รับรู้ปัญหาความเดือดร้อน ฟังไหม สนใจไหม สนใจครับ
เฉื่อย ๆ ช้า ๆ พอวิยุกทหารออกมาโครม ๆ โอ้โฮท่านประธานครับ ตรงนี้ละ
วิ่งกันพ่วนเลย นี่ผมต้องขอขอบคุณวิยุกทหาร ผมอยากจะเรียกร้องวิยุกทหาร
ออกมาอีก มาวิเคราะห์ที่ว่ารัฐบาลชุดนี้รัฐมนตรีขัดแย้งกัน แย่งตำแหน่งกัน
ท่านวิเคราะห์อย่างไร ถ้าวิเคราะห์เข้ามาผมคิดว่ารัฐบาลนี้จะเรียบร้อย
วิยุกทหารออกมาอีกว่าเศรษฐกิจไม่ดีตรงไหนวิจารณ์ออกมา จะเรียบร้อยครับ
ผมเชื่ออย่างนั้น เพราะอะไร เพราะว่า เขาฟังและก็ปฏิบัติ พอพวกเรา
จะเป็น ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้านเสนอแนะ ไม่ค่อยได้มีความเอาใจใส่
ก็ลอยหน้าลอยตาทางโทรทัศน์เท่านั้นเอง

ท่านประธานที่เคารพ ประการต่อมาที่ผมอยากจะขอกราบเรียน
เพื่อที่จะได้เสนอความคิดในการที่จะแก้ปัญหา ก็คือว่า ถึงขณะนี้ระยะแรกท่านช่วย
ตอบหน่อยว่าท่านจะแก้อย่างไร ต่อไปจะแก้อย่างไร ท่านจะช่วยเหลือพวก
เลี้ยงไก่ เลี้ยงสุกร พวกเกษตรกร พวกที่ปลูกผัก จะแก้อย่างไร ระยะสั้น
ระยะยาว ออกมาเป็นรูปธรรม แล้วเราจะติดตามดู ถ้าท่านแก้มันถูกต้อง
เราจะได้เสนอแนะ-----

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่า ในการที่เรามาวิพากษ์วิจารณ์
 การทำงานของรัฐบาลนั้นก็เพื่อติเพื่อก่อ ผมกราบเรียนครับ ให้ผมไปสาบาน
 ที่ไหนก็ได้ ผมอยากให้รัฐบาลชุดนี้อยู่ ๕ ปี ให้ท่านเป็นรัฐมนตรีไปเถอะ
 ผมจะเป็น ส.ส. ทำหน้าที่ อันไหนดีผมจะมาชม อันไหนไม่ดี ผมจะต้องติเพื่อติ
 ให้ท่านได้รู้ ไม่มีอย่างอื่นครับท่านประธาน เพราะผมคิดว่าในระบบสภานี้
 เป็นสิ่งที่แก้ไขปัญหาได้ ถ้าท่านประธานรับ รัฐบาลรู้ ตั้งใจจริงแก้ปัญหา
 ท่านประธานครับมันไม่มีปัญหาที่จะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า
 อยากเห็นพวกเรานั้นซึ่งมาจากประชาชนด้วยกัน มาตั้งใจกันแก้ปัญหา อย่าไป
 มองโครงการนี้ ไม่ใช่ของฉันทน์ ไม่ใช่พวกฉันทน์ บริษัทฉันทน์ หรือกลุ่มของฉันทน์ คัดค้าน
 เงินมันเพื่อ ผ่านไม่ได้ อันนี้เป็นพวกของฉันทน์ ท่านประธานครับ มันผืนความรู้สึก
 ประชาชนรับไม่ได้ ทางรัฐบาลไทยหรือทั่วโลกเขาจะลดแล้ว เรื่องการรณรงค์
 การสูบบุหรี่ รัฐมนตรีคนหนึ่งบอกว่า จะลดภาษีใบยาสูบนำเข้า ท่านประธานครับ
 เขารับไม่ได้ จะเพิ่มผลผลิตยาสูบ มันผืนกับมติของโลก อย่างนี้ถ้าไม่บอกกล่าว
 ให้รู้เดี๋ยวเขาจะบอกว่า ของฉันทน์มีความคิดเลิศจะเลอ เอาความคิดของท่านนี้
 ไปคิดอย่างอื่น ไปนั่งคิดนอนคิดสิครับ เราจะแก้ปัญหาประชาชนอย่างไร
 เขาเดือดร้อนตรงนี้จะแก้ปัญหาอย่างไร ซึ่งกระผมขอกราบเรียนว่า เรื่องการทุจริต
 คอร์รัปชั่น หรือคอมมิสชั่น (Commission) ที่ได้มา ผมไม่อยากจะยินรัฐบาลชุดนี้
 ไม่อยากได้เห็นว่ามีขึ้น แต่ถ้าพวกเขาพูดไปก็ไม่ได้ เชื้อกันหรือก ต้องวิพากษ์การอีก
 ออกมาวิพากษ์วิจารณ์ก็ เชื้อกัน ท่านประธานครับ เราจะต้องรอดแต่วิพากษ์การ
 เท่านั้นหรือ ถ้าไม่เราไม่ฟัง ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลบ้าง ฟัง ส.ส. ฝ่ายค้านบ้าง
 ตรงนี้ต้องยอมรับว่า รัฐมนตรีซึ่งเพิ่งออกมาบอกว่าของมันแพง อันนี้ต้องขอ
 ใจที่ท่านได้ยอมรับความเป็นจริง แล้วท่านจะแก้อย่างไรท่านช่วยตอบด้วยในระยะสั้น
 ระยะยาว กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าตราบใดที่รายได้ไม่เพียงพอ
 กับรายจ่าย ถ้ารัฐบาลนี้เข้ามาอาสาปรับใช้พี่น้องประชาชน เป็นคนใช้เงินภาษี
 ประชาชน งบประมาณปี ๒๕๓๘ นี้ก็จะเกินแล้ว ประมาณ ๘๘๐,๐๐๐ ล้านบาท
 นั้นเป็นเงินภาษีของประชาชนรัฐบาลเป็นคนใช้ ทุกบาททุกสตางค์ใช้หนี้ให้
 เกิดประโยชน์ เขาก็จะยอมรับ เขาจะได้สรรเสริญ รัฐบาลชุดนี้เข้ามา ไอ้โฮ
 ข้าวเปลือกกว่าค่ากิโลกรัมหนึ่ง ๖ บาท มันสำปะหลังขึ้นมาก็โลกรั่มหนึ่ง ๖.๕๐ บาท
 ปอกกิโลกรัมหนึ่ง ๑๕ บาท ท่านประธานครับ เขาวิ่งไปชุกกับพรรครัฐบาล
 หมดยกคนครับ ขางพาราขึ้นมาก็โลกรั่มละ ๕๐ บาท เขาต้องวิ่งไปหาหมดย
 เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า อยากจะเห็นความจริงใจ ประชาชนนั้น

๓๒

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

ประไพพิศ ๑๕/๒

จะได้กินอิ่มและกินนอนหลับ ถ้าตราบไตที่ข้าวไร่ ข้าวนา หรือข้าวราชการ
ขึ้นผู้น้อยรายได้ไม่พอกิน ต้องซื้อของแพง เหมือนกับที่เขาย่นมา เขาฝาก
มาบอกว่า ท่านโสมณ กราบเรียนต่อท่านรัฐบาลหน่อย ท่านนายกฯ บริหารหน่อย
ของที่ข้าวบ้านไปขายนี้ราคามันถูก แต่ของที่ข้าวบ้านไปซื้อกินมันแพง ราคา
ข้าวเปลือกอยู่ในมือชวานาราคาถูก ราคาข้าวเปลือกอยู่ในมือพ่อค้าคนกลาง
ราคาแพง ตรงนี้ครับฝากท่านไปคิด ฝากท่านไปแก้ ถ้าท่านแก้ปัญหาอันนี้ได้
บุญกุศลก็ตกแก่ท่าน คนที่เป็นรัฐมนตรีช่วยฯ ก็จะได้เป็นรัฐมนตรีว่าการฯ
คนเป็นรัฐมนตรีว่าการฯ ก็จะได้เป็นรองนายกฯ เป็นมา ๆ ก็ได้เป็นนายกฯ
ต่อไปอีก ท่านประธานครับ พวกเราก็จะได้ดีใจด้วย เพราะฉะนั้นผมขอ
กราบเรียนว่า ผมไม่ตำหนิรัฐบาลในเรื่องของราคาสินค้าแพง แต่ตำหนิที่
การแก้ไขไม่จริงจังและจริงใจ ไม่มีความจริงใจครับ มีวแต่ทะเลาะกันอยู่
ตรงนี้เลิกทะเลาะกันเสีย แล้วหันหน้ามาเข้าหากัน มาแก้จริง ๆ จัง ๆ
ผมคิดว่าแก้ได้ แล้วกระผมก็เชื่อนะครับ ท่านหัวหน้าพรรคมวลชนนี้
ท่านเฉลิม อยู่บำรุง ท่านมีความคิดปราดเปรื่อง ท่านเนวินก็คิดปราดเปรื่อง
ท่านไพโรจน์ก็ปราดเปรื่องครับ ขอให้มาคิดจริง ๆ เถอะครับ คิดเพื่อบ้าน
เพื่อเมืองเถอะ เหมือนกับที่เราหาเสียงตอนหาเสียงนั้นละครับ รัฐบาลจะไปรอด
สภาจะไปรอด ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านไชยยศ สະสมทຣັພີ

นายไชยยศ สະสมทຣັພີ (นครปฐม) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ไชยยศ สະสมทຣັພີ เอกภาพ จากนครปฐม
ความเป็นจริง เรื่องอุบัติเหตุของแพงที่เข้าสู่สภาในวันนี้ ก็คงเป็นเรื่องซึ่งพี่น้อง
ประชาชนก็อยากจะดูทิศทางว่ารัฐบาลจะมีแนวนโยบายเรื่องนี้อย่างไร สิ่งหนึ่ง
ซึ่งผมไม่สบายใจก็คือ เรื่องซึ่งเห็นตัวแทนของรัฐบาลบางท่านออกมาพูดว่า
การที่สินค้ามีราคาแพงนั้น สืบเนื่องมาจากรัฐบาลที่แล้วได้ทำเอาไว้ ถ้าหาก
เป็นอย่างนั้นจริง รัฐบาลนี้ก็หน้าที่จะแถลงไว้ในนโยบายว่า เรื่องของแพง
จะหาแนวนโยบายใหม่แก้ไขอย่างไร ขณะที่รัฐบาลที่แล้วพูดถึงเรื่อง ๕ เลน
ที่จะมีถนนทั่วประเทศ รัฐบาลนี้ก็อยากจะให้ประชาชนพอใจ ก็แถลงไว้ว่าจะทำ
ถนนให้มี ๖ ช่องจราจร ภาคบังคับรัฐบาลที่แล้วเสนอไว้ ๙ ปี รัฐบาลนี้
ก็เพิ่มเป็น ๑๒ ปี ผมไม่ทราบว่าเป็นเรื่องของแพงซึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับประชาชนทุกคน
รัฐบาลไม่ได้แถลงเอาไว้ในนโยบายเลย เมื่อไม่ได้แถลงไว้ในนโยบาย
ซึ่งความเป็นจริงในวันแถลงนโยบายผมก็ได้ท้วงติงเรื่องเหล่านี้ไว้แล้ว นั่นคือ
เหตุผลที่วันนี้อุบัติเหตุนี้ได้เข้ามา ความตึงตังของการมีสภานั้น เราได้เห็นแล้วว่า
วันนี้อุบัติเหตุนี้เข้ามา เมื่อวานรัฐบาลก็มีแนวทางออกมาว่าจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร
นี่แหละครับคือสภาที่ซึ่งพวกเราทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในปีกฝ่ายค้านหรืออยู่ในปีก
รัฐบาลจะต้องบอกประชาชนว่า เราจะทำอะไรให้กับความเดือดร้อนที่ประชาชน
ประสบอยู่ ผมขอเรียนว่า เมื่อมีรัฐมนตรีบางท่านได้พูดว่าเป็นผลพวงมาจาก
รัฐบาล เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า
รัฐบาลที่แล้วได้ทำอะไร และได้ส่งผลอะไรมาถึงวันนี้ ขณะนี้รัฐบาลนี้อ้างว่า
ราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์แพง เนื่องจากผลผลิตมีน้อย ๑ อย่าง แกรมอาหารสัตว์
ยังแพง โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือ กากถั่วเหลืองและข้าวโพด ขอกราบเรียน
ย้อนหลังไปถึงว่าทำไมของเหล่านี้ถึงขาดแคลน และของเหล่านี้ทำไมถึงแพง
ความเป็นจริงก่อนที่เราจะพิจารณาว่า จะให้นำเข้ากากถั่วเหลืองปริมาณ
เท่าไรนั้น มันจะต้องมีที่มา นั่นคือนโยบายที่มีความชัดเจน เราไม่ใช่ก็จะทำ
อะไรวันนี้ แล้วพรุ่งนี้ก็ไปทำ โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบที่อาจจะตามมา
ท่านประธานที่เคารพ เราได้ประมาณการกันว่าปีนี้ทั้งปี ในปี ๒๕๓๘ ปริมาณ
การใช้กากถั่วเหลืองสำหรับภาคปศุสัตว์นั้นจะมีประมาณ ๑ ล้านตัน เราได้
สัมมนาตั้งแต่กลางปี ๒๕๓๗ เชิญทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมาหารือกัน เป็นที่ยอมรับ
ว่ากากถั่วเหลืองจะต้องใช้ถึง ๑ ล้านตันในปี ๒๕๓๘ ๑ ล้านตันเราคาดการณ์

จากกระทรวงเกษตรฯ ให้ตัวเลขเรา ว่าผลผลิตฤดูแล้วจะมีเท่าไร ฤดูฝนจะมี
 เท่าไร เมล็ดข้าวเหลืองก็มีการนำเข้ามาเท่าไร สิ่งเหล่านั้นเมื่อเมล็ดข้าวเหลือง
 ไปสกัดเป็นน้ำมันข้าวเหลืองแล้ว เหลือกากเท่าไร เราจึงได้ที่มาของ
 ๕๕๐,๐๐๐ ตัน นั่นคือสิ่งที่ได้มีการพิจารณาด้วยความรอบคอบว่า จะไม่มีผล
 กระทบกับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผมขอกราบเรียนท่านประธานต่อไปว่า กากข้าวเหลือง
 ๕๕๐,๐๐๐ ตัน ที่เรามีการอนุญาตให้นำเข้าเมื่อปีที่แล้วนั้น เราเองยังได้แบ่ง
 เป็น ๓ ส่วน ส่วนที่ ๑ จะต้องนำเข้า ๕๕๐,๐๐๐ ตัน ภายใน ๖ เดือน แล้วดูว่า
 เพียงพอหรือไม่ ที่เหลืออีก ๑๐๐,๐๐๐ ตัน ค่อยมาพิจารณาหลังจาก ๖ เดือน
 ของปีที่ผ่านมาพื้นไร่ ท่านประธานที่เคารพ แต่ปัญหาเริ่มเกิดขึ้นพอสมควร วัตถุดิบ
 อาหารสัตว์แพง เดี่ยวผมจะพูดถึงสิ่งซึ่งเกี่ยวกับข้าวโพด แล้วจะมาโยงกับจุดนี้

เราก็ได้พิจารณาก่อนที่จะมีการยุบสภาเสียด้วยซ้ำไป อนุญาตหรืออนุมัติให้
 แสนตันที่น่าจะพิจารณาหลังจากครั้งปีไปแล้วให้นำเข้ามาภายใน ๖ เดือนแรก
 ถ้าหากสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้รัฐบาลที่แล้วไม่ดำเนินการ ผมเชื่อว่าความปั่นป่วน
 จะหนักกว่านี้มาก ผมขอเรียนถึงเรื่องข้าวโพด เรื่องข้าวโพดนั้นอย่าง
 ที่ท่านหัวหน้าพรรคเสรีธรรมได้เรียนไปแล้วว่า เดิมที่เราปลูกเกินพอถึงกับมีการ
 ส่งออก แต่เมื่อการเลี้ยงสัตว์กลายเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญของบ้านเมือง
 ปริมาณข้าวโพดก็ถูกใช้ภายในประเทศส่วนใหญ่ เรื่องข้าวโพดเป็นเรื่องซึ่ง
 ผมอยากจะฝากรัฐบาลให้มองถึงจุดนี้ให้มาก ๆ ความจริงสิ่งที่ข้าวโพดเรา
 ขาดแคลนนั้นมันไม่ได้เกิดมาจากว่าเราผลิตไม่เพียงพอ แต่ข้อเท็จจริงนั้น
 ก็เกิดจากนโยบายของรัฐบาลที่แล้วที่อยากจะช่วยพี่น้องเกษตรกรในเรื่อง
 ของราคาข้าวเปลือก มีนโยบายที่ชัดเจนของคณะกรรมการ กษ. ที่ผ่านมา
 ในการผลักดันการส่งออกให้ได้มาก ๆ ก็คือข้าวเปลือกในตันฤดู ปรากฏว่า
 เราทำเกินเป้า ทำลายสถิติการส่งออกทั้งหมดในอดีต ถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงพาณิชย์จะได้ไปดูก็จะได้เห็นข้อเท็จจริง นั้นเกิดจากนโยบายของ
 รัฐบาลที่แล้ว เดือนธันวาคมที่ผ่านมาส่งออกสูงที่สุดเป็นประวัติศาสตร์ของ
 เมืองไทย เดือนมกราคมทำลายสถิติเดือนธันวาคม เสียขายเดือนกุมภาพันธ์
 มี ๒๘ วัน ถ้ามีจะนั้นก็คงจะทำลายสถิติ ๒ เดือนที่สร้างสถิติเอาไว้ ตรงนั้นไป
 กระทบข้าวโพดอย่างไร ผมขอเรียนว่าเมื่อราคาข้าวเปลือกสูงขึ้น สิ่งที่ตามมา
 ก็คือทั้งต้นข้าว ปลายข้าว และรำ ก็สูงตามไป ท่านประธานทราบไหมครับว่า
 ปลายข้าวซึ่งใช้ทดแทนได้ถูกนำไปใช้ในการเลี้ยงสัตว์อยู่ในระยะหนึ่ง แต่เมื่อ
 ปลายข้าวราคาพุ่งสูงขึ้นอย่างมาก ผู้ที่นิยมใช้ปลายข้าวเพราะราคาถูกก็หันกลับมา
 ใช้ข้าวโพด ตรงนี้ก็เลยทำให้ราคาข้าวโพดเพิ่มสูงขึ้น จริง ๆ แล้วตอนที่ข้าวโพด
 เริ่มออกเมื่อปลายปี ๒๕๓๗ เราเป็นห่วงมาก เพราะทุกสิ่งทุกอย่างกระทรวงพาณิชย์
 จะกำหนดหรือวางแนวทางอะไรได้ก็ต้องรับข้อมูลมาจากกระทรวงเกษตรฯ
 กระทรวงเกษตรฯ รายงานว่าข้าวโพดจะมีถึงกว่า ๕ ล้านตัน ซึ่งเป็นตัวเลขที่
 เกินความต้องการใช้ถ้าเทียบกับในอดีต เราเองยังได้อนุมัติเงิน ๕๐๐ ล้านบาท
 ไปช่วยแทรกแซงราคาข้าวโพดในตันฤดู แต่จากเหตุการณ์ของราคาข้าวเปลือกที่
 ส่งออกได้อย่างดีนั้นส่งผลกระทบต่อข้าวโพดทันที ชั่วเวลา ๓ เดือน ข้าวโพด
 ที่เราคิดว่าราคาน่าจะตกกลับสูงขึ้นเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก รัฐบาลที่แล้วเห็นถึงสิ่งนี้
 เกิดขึ้นก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ อนุมัติให้มีการนำเข้าข้าวโพดอีก ๕๐๐,๐๐๐ ตัน ซึ่งไม่เคย
 นำเข้ามาก่อน แล้วบังคับด้วยว่าการนำเข้านั้นเราไม่เรียกภาษี เราลดภาษีให้

และจะต้องนำเข้าไปให้เสร็จสิ้น ถ้าผมจำไม่ผิดรู้สึกจะเป็นภายในเดือนกรกฎาคม
ที่เพิ่งผ่านมา นี่คือข้อเท็จจริงที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานให้เห็นว่า
สิ่งที่รัฐบาลได้ทำมานั้น เราได้ทำเพราะเรารู้ปัญหา แต่เมื่อพูดถึงปัญหาของ
ภาคเกษตรนั้น ทัวโลกเขายอมรับกันว่าคงเป็นเรื่องยากที่เราจะกำหนดอะไร
ได้อย่างชัดเจน ผมเองเห็นใจกระทรวงพาณิชย์ ไม่ใช่เพราะว่าผมเคยอยู่
ที่นั่นมา แต่ด้วยข้อเท็จจริงแล้วเวลาปัญหาราคาของแพง ทุกคนนึกว่ากระทรวงพาณิชย์
จะเป็นผู้ที่ทำให้ถูกได้ ไม่ใช่ครับ หน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์จริง ๆ แล้ว
ก็คือดูสิว่ามีใครค้ากำไรเกินควร เพราะกระทรวงพาณิชย์มีดาบอยู่ในมือ
มีกฎหมายที่สามารถจะเอาสินค้านั้นมาควบคุม เราสามารถควบคุมให้สินค้า
ขายราคาเท่าไรก็ได้ ท่านประธานทราบไหมครับว่า สินค้าบางอย่างถูก
ควบคุมให้ขายแพง มีนะครับ น้ำตาลเป็นสินค้าหนึ่งที่ถูกควบคุมให้ขายแพง
มากกว่าราคาที่ตลาด หรือจากต่างประเทศ-----

ตรงนั้นเพราะอะไร ตรงนั้นเป็นเรื่องที่ประชาชนทั่วไปยอมรับ เพราะเห็น
 การช่วยชาวไร่อ้อย ผมอยากจะทราบเรียนว่า เมื่อพูดถึงเรื่องที่รัฐบาลเห็น
 ข้อเท็จจริงตรงนั้นว่า ราคาอาหารสัตว์แพง ก็ทำให้ทั้งไก่ทั้งหมูแพงนั้น เป็น
 ข้อเท็จจริง กระผมยังไม่ทราบรายละเอียดที่ได้มีมติออกไปเมื่อวานนี้ว่า
 ได้มีมติรองรับไว้อย่างไร ถ้าอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ก็รู้สึกจะไม่สบายใจใน
 บางประเด็น เห็นบอกว่า จะมีกรเปิดให้นำเข้า ความจริงก็เปิดอยู่แล้ว
 เพียงแต่เปลี่ยนระบบภาษีจากถั่วเหลืองที่เรากำหนดเอาไว้ ๕๕๐,๐๐๐ ตันนั้น
 เราเก็บภาษีที่ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ในรัฐบาลที่แล้ว ถ้าเกินจาก ๕๕๐,๐๐๐ ตัน
 จะเก็บภาษีกว่าร้อยละเปอร์เซ็นต์ แต่เมื่อวานนี้มติดำเนินการของนายกฯ ผูกชัย
 ได้มีมติออกมานั้น ก็คือจะเก็บภาษีลดลงจาก ๑๘ เปอร์เซ็นต์ เหลือเพียง
 ๑๘ เปอร์เซ็นต์ ดอกเตอร์อำนวยการรับ ขอประทานโทษ ที่ได้เสนอว่า จะ
 เก็บภาษีลดลงมากกว่าร้อยละเปอร์เซ็นต์ ถ้ามองตรงนี้ผิวเผินก็อาจจะมองว่า
 รัฐบาลที่แล้วไปทำอะไรไว้ ทำไม่ถึงเก็บภาษีถึงร้อยละเปอร์เซ็นต์ รัฐบาลนี้
 มาถึงลดลงไปเหลือเพียง ๑๘ เปอร์เซ็นต์ ร้อยละ ๑๘ ท่านประธานที่เคารพ
 ผมได้เรียนไว้ในเบื้องต้นแล้วว่า เราได้คำนวณไว้อย่างชัดเจนแล้วว่า ปีนี้
 ผลผลิต ๑ ล้านตัน จะเพียงพอสำหรับการใช้ในการเลี้ยงสัตว์ ฉะนั้นใครเอา
 เข้ามากกว่านั้น จะมีผลกระทบที่ยากที่จะเยียวยาอย่างมากสำหรับผู้ปลูกถั่วเหลือง
 ของเรา เมื่อเป็นเช่นนี้ ผมก็ไม่แน่ใจว่า รัฐบาลได้กำหนดเรื่องนี้ไว้อย่างไร
 และตามข่าว นี้ต้องขอ ถูก ผิด ก็เอาว่าผมได้จากข่าววันนี้เอง เพราะเป็น
 เรื่องสด ๆ ร้อน ๆ ว่า ไปบังคับให้โรงงานสกัดน้ำมันถั่วเหลืองจะต้อง
 รับซื้อราคาเมล็ดถั่วเหลืองจากเกษตรกรที่ไม่ต่ำกว่า ๘.๕๐ บาท
 ท่านประธานที่เคารพ ถ้าท่านประธานจะทราบถึงการดำเนินธุรกิจ ของธุรกิจ
 ที่สกัดน้ำมันถั่วเหลืองแล้ว รายได้หลักก็อยู่ที่กากถั่วเหลือง ไม่ได้อยู่ที่น้ำมัน
 ประเทศไทยเราอาจจะประเทศเดียวในโลกที่แตกต่างจากประเทศอื่น
 ราคากากถั่วเหลืองแพงกว่าเมล็ดถั่วเหลือง ตรงนั้นเป็นคำตอบสำหรับทฤษฎีอุปสงค์
 อุปทาน เนื่องจากบ้านเราต้องการใช้กากถั่วเหลืองมาก เราผลิตได้ไม่เพียงพอ
 นำเข้ามา ขณะนี้ถ้าผมจะคาดเดาเอา คาดว่าราคากากถั่วเหลืองที่เรานำเข้า
 กับที่เราผลิตได้ภายใน ต่างกันเกือบเท่าตัว เมื่อเป็นดังนี้ รัฐบาลไปเปิดนโยบาย
 ลดภาษีนำเข้าเข้ามา แล้วไปบังคับให้โรงงานสกัดน้ำมันต้องรับซื้อราคาเมล็ดถั่วเหลือง
 ที่ ๘.๕๐ บาท ผมเชื่อว่ามีปัญหาแน่ เพราะว่ารายได้เขาอยู่ที่กากถั่วเหลือง
 เขาไม่มีวันที่จะสู้กับผู้นำเข้าแล้วคิดภาษีที่ร้อยละ ๑๘ เพราะเขาต้องรับซื้อ

เมล็ดที่ถึง ๘.๕๐ บาท ตรงนี้ผมเชื่อว่า กระทรวงพาณิชย์ ความจริงท่านอธิบดี
ก็รู้เรื่องดีพอสมควร ก็คงจะหามาตรการป้องกันเอาไว้ ผมได้เขียนไว้ว่า
ผมไม่สบายใจเท่านี้เอง ถ้าหากไม่มีมาตรการรองรับ จริง ๆ รัฐบาลที่แล้ว
นึกถึงเรื่องนี้ การที่เราเปลี่ยนระบบทั้งหมด ต้องถือว่าเป็นการที่เราเปลี่ยน
โครงสร้างของการให้มีการนำเข้าวัตถุดิบอย่างมาก ที่เราเปลี่ยนนั้น ก็เนื่องจาก
กติกาการค้าของโลก ดับเบิลยู.ที.โอ. (WTO) บังคับว่าเราจะต้องเปิดตลาด
เราก็เปิด ภาษีก็ถูกลดลง เรารู้ครับ ยามใดที่เราลดภาษีากแล้ว เหลืองลงนั้น
จะมีผลกระทบกับผู้ปลูกข้าวเหลืองทันที ในอดีตเฉลี่ยแล้วจะเอากากข้าวเหลือง
เข้ามา เสียค่าธรรมเนียมพิเศษบวกภาษีนำเข้าแล้ว จะมีมูลค่าถึงประมาณ
ร้อยละ ๓๐ รัฐบาลที่แล้วลดไปเหลือร้อยละ ๑๕ และก็ไม่ได้คำนึงสนใจใส่
งบประมาณไว้ ๕๐๐ ล้านบาท ให้กองทุนรวมช่วยเหลือเกษตรกรที่จะไปคอย
ดูแลพี่น้องที่ปลูกข้าวไม่ให้ได้รับผลกระทบจากตรงนี้ เราเข้าใจดีครับว่า
ปศุสัตว์ เป็นอุตสาหกรรมที่น่าจะได้รับการสนับสนุนและเยียวยาเป็นอย่างยิ่ง

ในขณะที่เราเข้าใจตรงนั้น เราก็ต้องเข้าใจต่อไปด้วยว่า พี่น้องเกษตรกร
 ของเราที่ปลูกข้าวก็ดี ที่ปลูกข้าวโพดก็ดี หรือปลูกข้าวสาลีก็ดี เป็นพี่น้องส่วนใหญ่
 ถ้าเราทำอะไรแบบเปลี่ยนหน้ามือเป็นหลังมือนั้น โดยไม่มีมาตรการที่ชัดเจน
 มารองรับกลุ่มเหล่านี้ ผลกระทบจะมีอย่างกว้างขวางมาก เพราะนั่นคือคน
 กลุ่มใหญ่ของประเทศที่ทำมาหากินอาชีพโดยสุจริต ผมก็เพิ่งแต่รู้สึกดีใจขึ้นมาเพราะ
 หนึ่งที่รัฐบาลให้ความสำคัญกับญาติในวันนี้ และได้มีแนวทางพิจารณาเรื่องวัตถุดิบ
 อาหารสัตว์ไปเมื่อวานนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่แน่ใจจากการให้ข่าว
 ของหลาย ๆ คนที่อยู่ในรัฐบาลว่า จะมีความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันหรือเปล่า
 ระหว่างคำว่า ของแพง ระหว่างคำว่า ฉวยโอกาส และระหว่างคำว่า เงินเพื่อ
 ๓ อย่างนี้มีความหมายแตกต่างกันครับ ผมเลยไม่แน่ใจว่าสิ่งที่รัฐบาลกำลัง
 ดำเนินการนั้นคืออะไร ความเป็นจริงเรื่องของแพงนั้นเราต้องยอมรับครับว่า
 ถ้าต้นทุนแพงจะให้ของถูกนั้นเป็นไปได้ คำถามคือว่า ในขณะที่รัฐบาลจะต้อง
 ดูแลเรื่องนี้ รัฐบาลจะมีมาตรการอะไร ผมขอกราบเรียนนะครับว่า บางสิ่ง
 บางอย่างนั้นเราทำอะไรไม่ได้ ถ้าหากเป็นสินค้าวัตถุดิบที่เราต้องนำเข้า
 จากต่างประเทศ ขออนุญาตท่านประธานยกตัวอย่าง เรื่องเยื่อกระดาษที่
 เราต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ความเป็นจริงเรื่องนี้ส่งผลมาตั้งแต่กลางปี
 ที่แล้ว เพิ่มสูงขึ้นอย่างมากแล้วเราก็นำเข้าตั้งร้อยเปอร์เซ็นต์เยื่อใยยาว
 ซึ่งหนังสือพิมพ์หลายฉบับส่วนใหญ่ใช้วัตถุดิบประเภทนี้ สมัยที่ผมเป็นรัฐมนตรีช่วยฯ
 อยู่นั้นก็มีการเรียกร้องตรงนี้มา ผมก็ได้ไปขอร้องเขาในระดับหนึ่ง ได้ในระดับ
 หนึ่งเท่านั้น แต่ถึงวันหนึ่งไม่มีใครค้าขายขาดทุนหรือครับ เขาทำเรื่องเข้ามา
 เราก็พิจารณากัน เราทำถึงกับเอาหนังสือพิมพ์ยักษ์ใหญ่ฉบับหนึ่งมาซึ่งว่าหนัก
 กี่กรัม จากกี่กรัมนั้นเรารู้ว่าวัตถุดิบขึ้นไปต้นละเท่าไร ทอนออกมาเป็นน้ำหนัก
 ที่จะมาผลิตหนังสือพิมพ์ ๑ ฉบับเท่าไร ตรงนั้นก็ทำให้ทุกฝ่ายต้องยอมรับ เพราะ
 นั่นคือข้อเท็จจริง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ของแพง
 ผมได้เรียนเหตุผลไว้แล้วว่า ถ้าเรามีคณะกรรมการที่จะตรวจสอบว่าแพงจริง
 และเราสนับสนุนนโยบายการค้าเสรี เราคงทำอะไรไปไม่ได้มากกว่านั้น แต่ที่
 รัฐบาลจะต้องดำเนินการโดยรีบเร่งก็คือ การฉวยโอกาสค้ากำไรเกินควร
 ผมขออนุญาตยกตัวอย่างนะครับท่านประธาน ความเป็นจริงเนื้อหมูแดงขึ้นไปกิโลกรัมละ
 ๑๐ บาท จาก ๖๐ บาท เป็น ๘๐ บาท ตรงนี้เราพิสูจน์ได้ว่า สมควรหรือไม่
 สมควร แล้วความเป็นจริงตรงนี้ได้หนักหนา ท่านประธานทราบไหมครับว่า
 ครอบครัวยุคหนึ่งโดยเฉลี่ยของเมืองไทย กินหมูเดือนละ ๕๐๐ กว่าบาทเท่านั้นเอง

คนไทยเฉลี่ยแล้วปีหนึ่งกินหมูคนละประมาณ ๑๕ กิโลกรัมเท่านั้นเอง ทั้งปีนะครับ
 แต่ปัญหาที่มีผลกระทบอย่างมากก็คือ เนื้อหมู ๑ กิโลกรัม ที่ขึ้นเป็น ๑๐ บาท
 แต่เวลาไปทำเป็นก๋วยเตี๋ยวหมู ท่านประธานที่เคราฟ หมู ๑ กิโลกรัม
 ถ้าท่านประธานเอาไปต้มให้สุกจะหายไปซัดหนึ่ง เหลือ ๙ ซัด ๙ ซัด ถ้าเอามา
 หั่นเป็นชิ้น ๆ ท่านประธานทราบไหมครับได้กี่ชิ้น ๓๐๐ กว่าชิ้นครับ เอาว่า
 ใส่ก๋วยเตี๋ยวได้ให้อย่างสบาย ๆ เลย ๓๐ ซาม แต่เวลาก๋วยเตี๋ยวขึ้นราคา
 หรือข้าวแกงขึ้นราคา ขึ้นไปที่อย่างน้อย ๕ บาท ถ้า ๕ บาท ๓๐ ซาม ก็ได้
 ไปแล้ว ๑๐๐ บาท ในขณะที่เนื้อหมูเขาลงทุนเพียง ๑๐ บาท ตรงนี้ละครับ
 ที่ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องแยกแยะให้ออก ระหว่างของแพงกับ
 ของฉวยโอกาส ท่านประธานที่เคราฟ เรื่องสำคัญเป็นอย่างมาก ผม
 กราบเรียนแล้วว่า ผมดีใจที่เห็นแนวทางของนโยบายออกมา ผมอยากจะให้
 เรามาพูดเพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์ อันไหนที่ไม่รู้จักอย่าไปพูดครับ
 มันจะมีผลกระทบมาก ผมตกใจครับ ผมไม่ได้ตกใจตัวเลขดัชนีราคาผู้บริโภค
 ที่ออกมา ๘.๕ - ๘.๘ เพราะตรงนั้นถ้าคนรู้จัก เขารู้ว่ามันมีปัญหาตรงไหน
 เขารู้ครับ แต่ถ้าหากเราไปกลัวตรงนั้น แล้วคิดว่าจะเปลี่ยนวิธีคิดดัชนีได้ใหม่
 ตรงนี้อันตรายครับ เห็นก็เพล่า ๆ ไป หลังจากที่ถูกออกมาแล้ว แต่ก็ยังมีเป็น
 ระลอกว่าจะใช้วิธีคิดใหม่ แล้วเทียบเคียงไปกับตัวเลขดัชนีเดิม แล้วจะเอา
 ตัวเลขไหนละครับ แล้วรายงานที่ออกมาทุกเดือนไม่ว่าจะเป็นของธนาคาร
 แห่งประเทศไทย สภาพัฒนาฯ จะใช้ตัวเลขไหนครับ รายงานคาดการณ์ว่าภาวะการณ
 เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจะเป็น ๘.๕ - ๘.๖ - ๘.๘ แล้วตัวเลขเงินเพื่อ
 จะเอาตัวไหน ตรงนี้ผมว่าให้รอบคอบหน่อยมีผลกระทบมาก ข้างนี้ออกไปใน
 หลายประเทศทั่วไปแล้ว เตี้ยนี้ไม่มีความลับครับ ฉะนั้นไม่มั่นใจจะโรยเข้าไปพูด
 มันจะมีผลกระทบตามมาอย่างมากมาย -----

ท่านประธานที่เคารพ เมื่อพูดถึงเรื่องดัชนีผู้บริโภคนั้น ผมเรียนแล้วว่า ผมไม่ได้ตกใจจริง ๆ แล้วบ้านเราใช้วิธีการที่เป็นหลักอยู่ตลอด ก็คือเราจะเปลี่ยนฐานทุก ๆ ๕ ปี ฐานปี ๒๕๓๓ นั้น เพิ่งถูกนำมาใช้ในปีนี้อเอง ตรงนั้น จะเกิดจากความล่าช้าหรืออะไรก็แล้วแต่ก็ไม่ว่ากัน จริง ๆ แล้วปีนี้เราน่าจะใช้ ฐานของปี ๒๕๓๗ ทุก ๕ ปี ทำไม่ถึงทุก ๕ ปี ท่านประธานที่เคารพ เพราะนั่น คือแนวทางที่เชื่อกันว่า ในระยะเวลา ๕ ปีนั้น พฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้บริโภค อาจจะเปลี่ยนไป เปลี่ยนไปวิธีซื้อก็เปลี่ยนไป เขาก็ไปสำรวจ ผู้ที่สำรวจนี้ ก็คือสำนักงานสถิติแห่งชาติจะเป็นผู้สำรวจออกมา ท่านประธานที่เคารพ ผมใช้ตัวเลขที่เป็นตัวเลขราชการรายงาน ความจริงกระทรวงพาณิชย์ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ผมชื่นชมนะครับ ทำงานได้ดี แล้วตัวเลขนี้เป็น ตัวเลขเดียวที่ใช้มาตลอดของรัฐบาลย้อนหลังไปตั้งแต่กี่ปีก็แล้วแต่ เป็นตัวเลข ที่เชื่อถือได้ ในฐานปี ๒๕๓๓ เขาได้มีครัวเรือนไว้อย่างชัดเจน การจะคำนวณ ดัชนีผู้บริโภคนั้นจะต้องรู้เป้าหมายว่า เราจะเลือกครัวเรือนแบบไหน มีสมาชิก ในครัวเรือนกี่คน มีรายได้ต่อเดือนเท่าไร แล้วจากนั้นถึงไปสำรวจว่าครัวเรือน เหล่านี้จะเป็นครัวเรือนตัวอย่าง มีพฤติกรรมที่ซื้อของอะไรบ้างมากที่สุด ปรากฏว่า มีสินค้าทั้งหมดที่คำนวณอยู่ในดัชนีราคาผู้บริโภคนี้ ถ้าผมจำไม่ผิดรู้สึกจะเป็น ๒๘๘ รายการ ตรงนี้เขาก็จะให้น้ำหนักว่าซื้ออะไรมากซื้ออะไรน้อย ก็จะเป็น น้ำหนักออกมา แล้วเมื่อเทียบกับร้อยแล้วแต่ละก็ต่างไปอย่างไร ที่ผมพูดตรงนี้ ก็เพื่อให้รัฐบาลเห็นว่าน่าจะจะไปแก้ตรงจุดไหน เพราะว่าถ้าเรามองดูดัชนีราคา ผู้บริโภค ท่านประธานที่เคารพ เอาฐานปี ๒๕๓๓ เทียบมาถึงทุกวันนี้ ก่อน จะเทียบอย่างนั้นผมขอกราบเรียนนะครับ ความสำคัญที่ผู้บริหารบ้านเมืองน่าจะ ได้ประโยชน์จากตัวรายงานของดัชนีผู้บริโภคได้นั้น จะเป็นทิศทางให้เราแก้ไข ปัญหาได้อย่างมากมาย เขาได้มีการสำรวจว่าครัวเรือนตัวอย่างที่ผมกราบเรียน ในเบื้องต้นนั้นมีการใช้จ่ายเงินเดือนหนึ่งประมาณ ๗,๘๐๐ บาท แล้วเขาก็บอก รายละเอียดลงไปหมดว่า ๗,๘๐๐ บาท ไปใช้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาหารเป็นเงิน ๓,๑๐๐ บาทเศษ ผมจะใช้ตัวเลขกลม ๆ นะครับ เรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับอาหารประมาณ ๔,๘๐๐ บาทต่อเดือน ท่านประธานครับ สิ่งซึ่งรัฐบาลน่าจะให้ความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะที่เป็นข่าวคราวอย่างมากขณะนี้ ก็คือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาหาร บางคนก็ไป พูดถึงฤดูกาล บางคนก็ไปห่วงใยกับไข่ เอาไข่ออกมาแทรกออกมาแข่งไข่บรรพหลู แพงกว่าไข่ช้วน ก็จะเปลี่ยนวิธีขายเป็นกิโลกรัม มันก็เลยไม่รู้ว่าจะแก้อะไร แก่วิธีทำให้รู้สึกว่าคุณ โอ.เค. ก็เป็นจิตวิทยาอย่างหนึ่งผมไม่ว่าหรอกครับ

แต่ข้อเท็จจริงแล้วในเงิน ๓,๐๐๐ กว่าบาทที่ใช้ต่อเดือนนั้น ในหมวดอาหาร
ทั้งหมด ท่านประธานทราบไหมครับว่า ใช้ไปเกี่ยวกับเรื่องอะไรมากที่สุด
ร้อยละ ๔๘ ใช้ในเรื่องอาหารที่ซื้อบริโภค ก็คือ ข้าวแกง ก๋วยเตี๋ยว ข้าวผัด
พฤติกรรมของชาวไทยเปลี่ยนไป ขณะนี้มีอาหารต่างประเทศบางชนิดเข้ามาอยู่
ในการคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภคแล้วก็คือ แฮมเบอร์เกอร์ บะหมี่สำเร็จรูป ตรงนี้
หมายถึงอะไร หมายถึงว่าเงิน ๓,๐๐๐ กว่าบาทต่อเดือนที่คนเฉลี่ยทั่วประเทศ
ใช้ไปนั้น ๑,๕๐๐ กว่าบาท ก็คือการใช้ไปเพื่อซื้ออาหารกินโดยตรงไม่ได้มาทำเอง
ถ้ารัฐบาลจะรู้ว่าตรงนี้มีผลกระทบมาก ไปดูเถอะครับบ้านค้าต่าง ๆ ผมขอ
ชมเชยท่านรัฐมนตรีช่วยฯ พาณิชย์ บังเอิญท่านขึ้นมาที่กำลังมองเห็นแนวทางที่
ชัดเจนว่า จะไปสนับสนุนร้านค้า เพราะเรามีกองทุนที่อาจจะช่วยเรื่องเงินได้
ตรงนั้นละครับมันบอกอะไรเรา ๒ อย่าง มันบอกเราว่าขณะนี้พฤติกรรมของคน
เปลี่ยนไป จะด้วยสภาพรถติดกลับไปทำครัวไม่ทันหรือสภาพอะไรก็แล้วแต่
คนก็เลยเลือกกินอาหารนอกบ้านมาก ถ้าคนเลือกกินนอกบ้านมากร้านค้ามีน้อย
ปัญหาเกิดขึ้นแน่ ฉะนั้นไปเถอะครับถูกทางแล้ว อย่าไปเอาไข่ชாயเป็นกิโลกรัม
อย่าไปแทรกไปแข่งเลยครับ เพราะทุกคนต้องการความมั่นใจทั้งนั้น ถ้าหาก
ผู้ประกอบการทุกฝ่ายเขามั่นใจ ผมเชื่อว่าปัญหาจะหมดไป ผมอยากจะให้ท่าน
เข้าใจเรื่องของดัชนีราคาผู้บริโภคให้มาก เพราะเรื่องนี้มีความสำคัญ ขณะที่
ท่านพูดถ้าผมเข้าใจไม่ผิด ท่านอาจจะเอาเรื่องดัชนีค่าครองชีพกับดัชนีราคา
ผู้บริโภคมาสับสนกัน ทุกวันนี้เราใช้ดัชนีราคาผู้บริโภค ที่วัดออกมาว่าของ
๒๐๐ กว่ารายการที่คำนวณเอาไว้นั้น แต่เดือนเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร
มันไม่เพิ่มไม่ลด หรือตัวไหนเพิ่มมาก รัฐบาลจะเข้าไปเกี่ยวข้องอย่างไร

ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตที่จะยกสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะมีประโยชน์กับรัฐบาล ผมขอเรียนว่า จริง ๆ แล้วถ้าฐานปี ๒๕๓๓ ที่ใช้อยู่ทุกวันนี้ เทียบมาถึงขณะนี้ ไม่ได้เลวร้ายอย่างที่คิดครับ ตัวเลขถัวเฉลี่ยของทุกรายการนั้น หมวดอาหารนั้น ๕ ปี เฉลี่ยปีละ ๕.๕ นั่นคือมาหนักปีสองปีนี้ สมัยรัฐบาลท่านนายกฯ ชวนนั้น ปี ๒๕๓๖ ตัวเลขดัชนีเพียง ๓.๓ เท่านั้นเอง อะไรก็แล้วแต่สิ่งซึ่งพรรคฝ่ายค้าน อยากจะชี้ให้เห็นก็คือ เราต้องทำความเข้าใจให้เกิดขึ้นให้ได้ ให้ประชาชนเห็น แนวทางที่ชัดเจน นโยบายเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก ถ้านโยบายไม่ใช่เรื่อง ที่สำคัญ ก็คงไม่ได้ถูกระบุไว้ในรัฐธรรมนูญว่า รัฐบาลจะบริหารบ้านเมืองได้นั้น ๒ อย่างจะต้องเกิดขึ้นก่อน อย่างที่ ๑ ก็คือถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระเจ้าอยู่หัว อย่างที่ ๒ จะต้องแถลงนโยบายต่อสมาชิกรัฐสภา แถลงเพื่ออะไรครับ ก็เพื่อ บอกให้กับทุกฝ่าย และที่สำคัญที่สุดให้ประชาชนรู้ว่า นี่คือนโยบายที่รัฐบาลจะทำใน โอกาส ๔ ปีที่มีความชอบธรรมที่จะบริหารบ้านเมือง ผมเรียนไว้แล้ว แล้วก็ เรียนย้ำอีกทีหนึ่งว่า รัฐบาลไม่ได้พูดเอาไว้เลย มาตรการที่จะคุ้มครอง ไม่ได้ มีนโยบายเอาไว้เลยว่าจะคุ้มครองผู้บริโภคอย่างไร รัฐบาลไม่ได้พูดไว้เลย ว่าด้านปศุสัตว์จะทำอย่างไร ประมงจะทำอย่างไร ผมเชื่อครับว่า ที่รัฐบาลมี นโยบายในเรื่องจะให้นำเข้ากากถั่วเหลืองเข้ามา ลดอัตราภาษีเหลือร้อยละ ๑๘ ผมกลัวพูดได้ว่ามีปัญหาแน่ ถ้าไม่ชัดเจนตรงนี้ เพราะผลกระทบจะตามมา อย่างมากมาย ถั่ว กากถั่วเหลือง เข้าได้มาก ราคาถูก ทุกคนนำเข้าครับ สิ่งก็ตามมาก็จะเป็นปลาปน เพราะสินค้า ๒ ตัวนี้ เขาใช้ทดแทนกันได้ รัฐบาล จะเขี่ยวยาเรื่องพวกนั้นอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ มีสิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะ ฝากรัฐบาลทั้งคณะเลย ทั้งรัฐบาล คณะรัฐมนตรีทั้งหมด มีตัวเลขที่สำรวจโดย กรมการพัฒนาชุมชนซึ่งน่าสนใจมาก แล้วเรื่องนี้คือเรื่องที่รัฐบาลที่แล้วโดยเฉพาะ กระทบ พยายามที่จะเอามาใช้เป็นข้อมูล คนเราถ้าไม่มีข้อมูล ทำงานยากครับ สะเปะสะปะ นั้นไม่รวมถึงไม่มีนโยบาย ยิ่งทำอะไรยิ่งเลอะเทอะใหญ่ ตัวเลข ของกรมการพัฒนาชุมชนที่สำรวจเอาไว้ทุกปี เพื่อดูว่าแผนพัฒนาที่วางไว้นั้น เป็นไปตามแผนหรือเปล่า จะเป็นการแสดงผลวิเคราะห์ตัวชี้วัดความจำเป็น พื้นฐานที่ไม่บรรลุเป้าหมาย ทั้งหมดมีอยู่ ๙ หมวด ๓๗ ตัวชี้วัดด้วยกัน ตรงนี้ ก็หลายตัวดีขึ้น จะมีอยู่ตัวหนึ่งที่น่าเป็นห่วง ก็คือกรมการพัฒนาชุมชน เขาได้ กำหนดเอาไว้ว่า คราวเรือที่มีรายได้เฉลี่ยอย่างน้อยคนละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ต่อปีนั้น วางเป้าหมายเอาไว้ว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ จะต้องมาถึงร้อยละ ๗๐

ที่ผมพูดว่าน่าเป็นห่วง แล้วมันก็จะมากกระทบกับความรู้สึกของราคาแพง ก็คือ ภาคกลาง เข้าเป้าเพียงนิดเดียวครับ ก็คือ ๗๐.๒ ร้อยละนะครับ เป้าหมาย ๗๐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ท่านประธานทราบไหมครับ เพิ่งเข้าเป้าร้อยละ ๖๙.๕ พื้นที่นั้นยังมีปัญหาอีกมาก ภาคเหนือร้อยละ ๓๘ ภาคใต้ดีหน่อย แต่ก็ยังห่างจากเป้าพอสมควร ร้อยละ ๕๕ ตรงนี้แหละครับที่รัฐบาลจะต้องทำอย่างไร ให้เป้าหมายที่วางไว้บรรลุให้ได้ รัฐบาลที่แล้วได้พยายามทำ ก็คือหาอาชีพเสริม ให้กับกลุ่มเกษตรกรต่าง ๆ ให้กับกลุ่มแม่บ้านต่าง ๆ มีโครงการอยู่โครงการหนึ่ง ซึ่งบังเอิญช่วงที่ผ่านมาเข้ามาในช่วงที่เราเป็นรัฐบาลรักษาการ ก็คือกลุ่มแม่บ้านหลาย ๆ กลุ่มทั่วประเทศ กำลังของงบประมาณเข้ามา ที่จะเอาเงินไปทำอาชีพเสริม เพียงแต่ว่าจะขอเป็นงบประมาณจ่ายขาด บังเอิญระเบียบของกองทุนรวมใช้ไม่ได้ ถ้าเอาไปหมุนเวียน เราสนับสนุนครับ แต่บังเอิญติดด้วยระเบียบกฎหมายของ ข้อบังคับทางการเงิน ก็ถือโอกาสนี้ที่จะกราบเรียนท่านประธาน บังเอิญท่าน รัฐมนตรีว่าการฯ ก็อยู่ที่นี้ ตรงนี้จะช่วยทำให้เป้าหมายที่วางเอาไว้ว่า รายได้แต่ละคน ๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อปีนั้น ที่วางเป้าเอาไว้ในปี ๒๕๓๙ เพียงร้อยละ ๗๐ นั้น ยังห่างเป้าเยอะ ตรงนี้ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขก็จะมีปัญหา ราคาของต่าง ๆ ก็จะแพงอย่างมาก-----

ท่านประธานครับ ผมอยากจะให้รัฐบาลได้มีความชัดเจนตรงนี้ออกมา เพราะว่ามีความสำคัญมาก รัฐบาลที่แล้วสร้างความสำเร็จไว้เยอะ เรามีนโยบายที่ค่อนข้างจะเหมือนกัน ก็คือเรื่องของการค้าเสรี ค่าพุดนี้กินความลึก และต้องเข้าใจความเข้าใจอย่างกว้างขวาง หาไม่แล้วก็จะเข้าตำราว่า แท้หนึ่งเหยียบคันเร่ง อีกแท้หนึ่งเหยียบเบรคไว้ ผู้ที่จะมาลงทุน ผู้ที่จะประกอบธุรกิจก็จะสับสน เราเข้าใจดีว่า การที่เราเป็นสมาชิกขององค์การต่าง ๆ ของโลกนั้นตรงนั้นเหลือแต่เวลาเท่านั้นเองที่เราจะต้องเปิดเสรี บางอย่างเปิดได้เลยก็ต้องเปิด บางอย่างต้องใช้เวลา ตรงนั้นหมายถึงอะไร หมายถึงประเทศทั่วโลกกำลังเสาะแสวงหาต้นทุนที่ต่ำเพื่อเข้ามาลงทุน เราพร้อมหรือยังที่จะทำอย่างนั้น เรารู้ว่าต่อไปอำนาจซื้อ อำนาจเลือกจะมีมาก ธุรกิจใหญ่ ๆ อาจจะครอบงำได้ ก็อีกเช่นกันรัฐบาลที่แล้วก็ได้วางเอาไว้แล้ว กฎหมายกำหนดราคาสินค้า กฎหมายแข่งขันทางการค้าที่จะรู้ว่าใครมีอำนาจเหนือตลาด ใครผูกขาดตลาด และใช้อำนาจนั้นชี้นำตลาด กฎหมายนี้อยู่ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา และบังเอิญพรรคเอกภาพมีผู้แทน ๘ คน เราเสนอกฎหมายไม่ได้ แต่ทางพรรคประชาธิปัตย์ และพรรคชาติพัฒนา ก็จะเสนอเรื่องนี้ให้เรา นั่นคือสิ่งซึ่งต่อไปจะบอกเรา กฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญอย่างมาก ธุรกิจไหนที่จะใช้อำนาจตัวเองผูกขาดนั้นจะรู้ว่าตัวเองกำลังทำผิด แต่ทุกวันนี้ไม่ได้เป็นอย่างนั้น ทุกวันนี้ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการกลางที่จะไปกำหนดว่าอะไรกำลังผูกขาด อะไรกำลังถูกตัดตอน ก็ค่อยว่ากันเป็นรายสินค้า แต่กฎหมายนั้นจะมีความชัดเจน เหมือนกับว่าเราฝ่าไฟแดงก็ผิดกฎหมาย ท่านประธานครับ ผมขอกราบเรียนว่า อันหนึ่งซึ่งความจริงก็ไปอยู่ในนโยบายของรัฐบาล แต่ไปอยู่ในนโยบายด้านเกษตรกรรม ก็คือจะสนับสนุนให้มีตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าอีก เช่นกันครับ

กฎหมายฉบับนี้กระทรวงพาณิชย์ เสนอให้รัฐบาลที่แล้วอนุมัติในหลักการไปแล้ว โดยสังกัดอยู่ที่กระทรวงพาณิชย์ เรื่องนี้ได้ถกเถียงกันระหว่างกระทรวงพาณิชย์กับกระทรวงการคลัง แล้วในที่สุดก็เห็นว่ากระทรวงพาณิชย์น่าจะเป็นผู้ดูแลอยู่ตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า จะเป็นหัวใจที่สำคัญที่จะไม่บิดเบือนตลาดที่จะทำให้เกษตรกรมีโอกาสที่จะรู้ราคาก่อนที่จะไปเพาะปลูก สิ่งดี ๆ เหล่านี้ รัฐบาลที่แล้วทำไว้เยอะ สำหรับเรื่องที่พุดถึงหัวข้อการค้าเสรีนั้น รัฐบาลจะต้องทำทุกอย่างให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรู้ข้อมูลที่เท่าเทียมกันให้ได้มากที่สุด

กระทรวงพาณิชย์อีกนั้นละครับที่ไต่ถามประมาทไป แต่บังเอิญยังอาจจะมึนระยะเวลา น้อยไปที่จะวิเคราะห์ว่าได้ผลหรือไม่อย่างไร ก็คือผู้สื่อข่าวพาณิชย์ชนบท

เรามองเห็นตรงกันว่า พี่น้องเกษตรกรที่อยู่ในชนบทมีโอกาสที่จะรับรู้ข้อมูลน้อยมาก เราของบประมาณตรงนี้เพื่อที่จะให้พี่น้องเกษตรกรได้รับรู้ข้อมูล ก็เอาคนในชนบทนั้นและครึบมาเป็นผู้สื่อข่าวอาสาสมัครให้กับกระทรวงพาณิชย์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เราได้เตรียมการเอาไว้หลายด้าน หลายประการ ผมขอฝากด้วยนะครึบ ไหน ๆ ก็มีอีกเรื่องหนึ่งที่จะเป็นประโยชน์ ผมจะไม่พูดถึงเรื่องของแพง เพราะผมเชื่อว่ารัฐบาลก็รู้อยู่แล้ว ประชาชนก็เข้าใจอยู่แล้ว ช่วงปลายของรัฐบาลที่แล้วมีสิ่งหนึ่งซึ่งผมอยากจะทำด้านการตลาดอย่างมาก ๆ แต่ก็อีกนั่นละ นโยบายด้านปศุสัตว์ไม่ได้พูดเอาไว้เลย ว่ารัฐบาลนี้จะทำอย่างไร ท่านประธานครึบ คนไทยเรามักจะนึกว่าไข่ คือตัววัดเศรษฐกิจ ก็เอาตัวนั้นมาเปรียบเทียบกับกันอยู่เรื่อย ก็เป็นตัวเปรียบเทียบได้ในระดับหนึ่ง ปลาเช่นกัน เรามักจะนึกถึงปลาหลัก ๆ ปลาทุ ผมได้มีโอกาสไปดูที่องค์การสะพานปลา ทำเทียบเรือที่มหาชัยซึ่งใหญ่มาก แทบไม่น่าเชื่อนะครึบท่านประธาน ที่นั่นเราสามารถส่งออกสินค้าทะเลได้หลายหมื่นล้านบาท ท่านประธานถ้ามีโอกาสผมอยากจะเชิญชวนท่านประธานไปดูว่า เราเสียโอกาสไปขนาดไหน มีปลาหลายชนิดที่มีคุณภาพ อร่อย แต่ไม่ได้มีการให้ความสนใจเลย ฉะนั้นถ้าเราไปวัดราคาจากสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง มันจะมีปัญหามาก ถ้าหากจะได้อู่ว่ามีปลาชนิดไหนที่สามารถให้การถ่ายทอดจากเรือขึ้นมาที่ทำเรือ แล้วสามารถส่งออกได้อย่างรวดเร็ว ขยายตลาดออกไปอย่างกว้างขวาง ทำให้ประชาชนมีทางเลือกมาก ๆ ตรงนั้น จะแก้ไขปัญหาก็ไปได้ในตัว -----

ทุกวันนี้ทางเลือกแคบก็เลยมีปัญหา ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า ความชัดเจนในเรื่องการค้าเสรีจะต้องออกมา การแทรกการแข่งนั้นมันแต่จะทำให้เกิดความไม่มั่นใจกับผู้ค้าทุกระดับ แล้วตรงนั้นปัญหาที่ตามมาจะมีอย่างมามีสิ่งหนึ่งซึ่งผมเองไม่แน่ใจที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ออกมาให้ข่าวบอกว่า รู้แล้วว่าปัญหาคืออะไร ปัญหานั้นก็คือผลผลิตเท่าเดิม แต่ความต้องการเพิ่มขึ้น ตรงนี้ชัดมากใคร ๆ ก็รู้ ราคาถึงได้แพง แล้วท่านก็บอกไปด้วยว่า จะใช้เวลา ๙๐ วัน ปัญหาทั้งหมดจะได้รับการแก้ไข ที่ผมไม่สบายใจก็เกี่ยวกับเรื่องของสกร คือเรื่องหมู่นั้นเอง เรื่องเดียวครับ ไก่พอจะเข้าใจได้ ความจริงของเหล่านี้ราคาลดลงแล้ว ผมไม่เข้าใจว่าในเวลา ๙๐ วัน ท่านนายกฯ จะไปสั่งหน่วยงานไหนให้เลี้ยงหมูแล้วออกมาขายได้ เพราะการเลี้ยงหมูนั้นต้องใช้เวลา ๑๘๐ วัน แต่ท่านบอก ๙๐ วันทุกอย่างจะได้รับการแก้ไข ไก่ใช้เวลาประมาณ ๔๕ วัน ความเป็นจริงราคาเหล่านี้เริ่มลงแล้ว อีกเรื่องหนึ่งท่านประธานที่เคารพ ถ้าเป็นไปได้ให้ข่าวหน่อย ๆ หน่อย เวลาเข้าไปที่ อ.ต.ก. ทุกคนก็รู้ว่าตลาดนั้นคือตลาดอะไร เลย์บอกว่าไข่ ๒.๕๐ บาท รัฐมนตรีก็ออกมาเลย ๒.๕๐ บาท เพราะกากแพง ปลาปนแพง ข้าวโพดแพง ท่านประธานรู้ไหมครับอีกตลาดหนึ่ง อีกฝั่งหนึ่งของกรุงเทพฯ พรานนกครับ ขายอยู่ ๑.๘๐ บาท ฟังข่าวจากรัฐมนตรีบอกว่าที่นั่นขาย ๒.๕๐ บาท เขาขึ้นราคาเป็น ๒.๕๐ บาทเลยครับ ตรงกันข้ามออกไปสำรวจเถอะครับว่าที่ไหน ตลาดไหน ท่านประธานเชื่อไหมครับว่า ทองชนิดเดียวกันขายในแหล่งที่แตกต่างกันนั้น ราคา ก็จะแตกต่างกันด้วยอยู่ที่กำลังซื้อ ถ้ากระทรวงพาณิชย์จะให้จีตวิทยาสู๊ก็ไปหาตลาดที่ถูก ๆ แล้วออกประกาศมาเลย และอีกอย่างหนึ่งนะครับ คาดการณ์ไปเลยสิครับว่า เหมือนกรมอุตุนิยมวิทยาว่า พายุอะไรโลฮิสจะเข้าแล้ว แล้วก็ไม่ได้เข้าคนก็ไม่ได้ว่าอะไร แต่คนก็เตรียมการ ก็บอกไปเลย คะน้ำเดือนนี้จะถูก ปลาฤดูเดือนนี้จะแพงเพราะมรสุมเริ่มเข้า คนไทยน่ารักครับ คนไทยเข้าใจอะไรง่าย แต่สิ่งหนึ่งที่คนไทยไม่เข้าใจก็คือว่า เพราะเขาไปเข้าใจว่า คนที่พูดนั้นน่าจะเข้าใจเขาก็เลยไม่เข้าใจ ปัญหาที่เลยเกิดมามากมายผมเองขอกราบเรียนว่า รัฐบาลที่แล้วได้ทำสิ่งต่าง ๆ เอาไว้มากมาย ไปหยิบเอาเรื่องเหล่านี้มาทำเถอะครับ ปัญหาเรื่องชลงแพงจะได้รับการแก้ไข ขอกราบขอบพระคุณ ท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุธรรม แสงประทุม รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐมนตรีจะใช้สิทธิพาดพิงใช้ใหม่ครับ ถ้าชี้แจงยังก่อนนะครับ ขอให้ท่านเจ้าของญัตติก่อนนะครับ เชิญคุณชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ต้องขอขอบคุณท่านประธานที่รู้โอกาสและก็ให้โอกาสผม ท่านประธานที่เคารพ กระผมและคณะได้เสนอให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาแก้ไขปัญหาราคาสินค้าแพง ซึ่งเป็นปัญหาของพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะพี่น้องประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร พี่น้องประชาชนที่เป็นข้าราชการชั้นผู้น้อย ปัญหาเหล่านี้ได้เกิดขึ้นจริงและต่อเนื่อง ในช่วงต้นเดือนที่ผ่านมาพวกกระผมได้ยื่นญัตตินี้ต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อหวังว่าทางฝ่ายรัฐบาลจะได้ฟังความคิดเห็น และจะได้พูดจาในเรื่องมาตรการในการที่จะแก้ไขปัญหาราคาสินค้าแพง แต่ปรากฏว่าในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมาไม่ได้รับอนุญาตจากทางฝ่ายรัฐบาลให้นำญัตตินี้เข้าสู่การพิจารณาของสภา โดยความเป็นจริงผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า สาเหตุที่สินค้านี้แพง และมีการพูดกันอยู่ตลอดเวลา ก็คือว่า เนื่องจากว่าต้นทุนการผลิตนั้นสูง และความต้องการของผู้บริโภคมีมาก ซึ่งสาเหตุเหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทุกคนทราบดี แต่ก็เป็นที่น่าเสียใจว่าในช่วงที่มีค่าเรียกร้องจากพี่น้องประชาชน เรียกร้องต่อรัฐบาลว่า ให้รีบเร่งหามาตรการในการที่จะแก้ไขปัญหาราคาสินค้าแพง-----

ปรากฏว่าทางฝ่ายรัฐบาลไม่ได้อนุญาตให้นำผู้ดำเนินนี้ เข้ามาสู่การพิจารณาของสภา
 ที่สำคัญก็คือว่า รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาราคาสินค้าแพง
 ยิ่งสร้างความสับสน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านได้ให้สัมภาษณ์ว่า
 ราคาสินค้าไม่แพง ที่แพงไปบ้างก็เป็นบางตัวตามฤดูกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงพาณิชย์ ท่านก็ออกมาสัมภาษณ์ว่า มันก็แพงกันอยู่แล้วแพงต่อเนื่องกันมาอยู่แล้ว
 โดยเฉพาะราคาไข่ขณะนี้กำลังจะแก้อยู่แล้วท่านก็เป็นคนที่จะนำไปขายไข่แต่ละใน
 ตลาดบางจุด โดยเฉพาะจังหวัดนครราชสีมา สิ่งตรงนี้ก็เกิดความไม่มั่นใจว่า
 รัฐบาลจะมีมาตรการในการที่จะแก้ไขปัญหาที่กำลังกระทบกับปากท้องของพี่น้อง
 ประชาชนอย่างไร ผมเข้าใจว่าราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น อาจจะไม่กระทบต่อความรู้สึก
 ของท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่ข้างบน เพราะว่าท่านอาจจะไม่ได้ เป็นผู้จับจ่ายใช้สอยเอง
 หรือเป็นเพราะว่าท่านอาจจะไม่อยู่ในสถานะที่เดือดร้อนเนื่องจากราคาสินค้าที่สูงขึ้น
 จริง ๆ ผมไม่ติดใจในเรื่องของดัชนีราคาผู้บริโภคที่ทางกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ได้
 รายงานว่า ในช่วงเดือนกรกฎาคมสูงขึ้นถึงร้อยละ ๕.๘ แต่ผมอยากจะได้ตัวเลขให้
 ท่านประธานได้เห็นว่าเป็นดัชนีราคาผู้บริโภคที่สูงขึ้นนั้น มันจะสูงขึ้นในหมวดอาหารซึ่ง
 เป็นหมวดที่กระทบต่อพี่น้องประชาชนผู้ที่มีรายได้น้อย ถ้าไม่ผมจึงย้ำเน้นตรงนี้ครับ
 ท่านประธาน เพราะว่าพี่น้องประชาชนของเราร้อยละ ๖๕ มีรายได้น้อยและมีความ
 จำเป็นที่จะต้องอุปโภคบริโภคสินค้าที่จำเป็นต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ถ้ามาแยกดูตาม
 รายการหมวดอาหารที่ได้กำหนดไว้ในดัชนีราคาผู้บริโภคแล้ว จะเห็นว่าหมวดอาหาร
 และเครื่องดื่มนั้น ดัชนีของผู้บริโภคทั่วไปถึงร้อยละ ๓๙.๘๖ และดัชนีของผู้มีรายได้น้อย
 ถึงร้อยละ ๕๕.๐๗ นี่หมายความว่าอย่างไร นี่หมายความว่าคือความเดือดร้อนของ
 พี่น้องประชาชนผู้ที่มีรายได้น้อย หลังจากที่ราคาสินค้าได้พุ่งพรวดขึ้นมาในช่วงที่รัฐบาลนี้
 เข้าไปบริหารราชการแผ่นดิน ถ้าแยกดูดัชนีราคาผู้บริโภคตามลักษณะของผู้บริโภค
 ที่ทั่วไปร้อยละ ๕.๘ ผู้มีรายได้น้อยถึงร้อยละ ๖.๖ และผู้ที่อยู่ในชนบทถึงร้อยละ ๖.๘
 นี่คือความแตกต่าง ครับท่านประธานและถ้าหากนำมาเปรียบเทียบกับดัชนีราคาผู้บริโภค
 ในช่วงปีที่ผ่านมาในช่วงระยะเดือนเดียวกันปี ๒๕๓๗ ร้อยละ ๘.๙ มาเดือนกรกฎาคม
 ปี ๒๕๓๘ ถึงร้อยละ ๕.๘ เพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ ๐.๙ เป็นประวัติศาสตร์ เป็นประวัติการณ์
 ที่ว่าราคาสินค้าพุ่งขึ้นสูงโดยขาดความเอาใจใส่และดูแลจากฝ่ายของรัฐบาลที่เข้ามา
 รับผิดชอบดูแลในส่วนตรงนี้ ผมอยากจะได้ทราบไว้ด้วยตัวเลขบางตัวที่กระทบกับพี่น้อง
 ประชาชนและก็มีความห่วงไหวต่อความรู้สึกจนเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กัน ท่านประธาน
 ก็เคารพราคาเนื้อสัตว์ เป็ด ไก่ สัตว์น้ำ สูงขึ้นถึงร้อยละ ๑๕.๘ ผักและผลไม้
 ร้อยละ ๑๘.๕ ที่สำคัญที่อยากจะตั้งข้อสังเกตเอาไว้ก็คือว่า ดัชนีราคาเครื่องเขียน

การอ่านและการศึกษารับทำนประธานบวกขึ้นไปถึงร้อยละ ๑๑.๙
ซึ่งตรงนี้จะกระทบต่อผู้มีรายได้น้อย กระทบต่อพี่น้องประชาชน ----

ก่อนที่จะมีการอภิปรายในสภาในวันนี้ ผมได้มีโอกาสไปออกรายการวิทยุรัฐสภา รายการสภาสนทนา ได้มีพี่น้องประชาชนโทรศัพท์เข้ามาแสดงความความคิดเห็น เป็นอันมาก ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นค่อนข้างตรงกัน คือมีความไม่มั่นใจในรัฐบาล มีความหวั่นไหวต่อนโยบาย เพราะว่ารัฐมนตรีแต่ละท่านออกมาพูดไม่ตรงกัน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านก็ออกมายืนยันว่า ในสิ่งเหล่านี้สามารถที่จะแก้ไขได้เมื่อถึงเวลา นั่นคือหมายความว่าถ้าปล่อยเวลาไปอีก ๓ เดือน ตามที่ท่านโฆษกรัฐบาลได้แถลงว่าจะแก้ไขปัญหานี้ภายในระยะเวลา ๓ เดือน ซึ่งตรงนั้นฤดูกาลผลิตก็เปลี่ยนไปแล้ว ความต้องการของผู้บริโภคก็อาจจะเปลี่ยนไปแล้ว ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านบอกว่าไม่กระทบต่อภาวะเงินเฟ้อ ถึงแม้ว่าจะเพิ่มยอดวงเงินงบประมาณอีก ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท เพราะว่าจะเบี่ยงงบประมาณแบบสมดุลย์ แต่ในขณะที่เดียวกันท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขอประทานโทษ ต้องเอ่ยชื่อนาม เพราะว่าท่านไม่ได้ขึ้นมาแจ้งตรงนี้ ท่านเนวิน ชิดชอบ บอกว่าการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานโทรศัพท์ ๑.๑ ล้านเลขหมายนั้น กระทบต่อภาวะเงินเฟ้อ ตรงนี้คืออะไรท่านประธาน ตรงนี้คือความสับสนต่อพี่น้องประชาชนที่มีต่อคณะรัฐมนตรีของรัฐบาลชุดนี้ นี่คือนโยบายสำคัญ นอกจากสาเหตุหลักที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้วว่า เมื่อต้นทุนการผลิตสูงราคาสินค้าก็ต้องแพง ตรงนั้นเป็นที่เข้าใจกัน เราไม่ต้องการที่จะพูดและเพื่อชี้ให้เห็นว่าให้ราคาสินค้ากลับไปเหมือนเมื่อ ๕ ปี หรือ ๑๐ ปีที่แล้ว เราต้องยอมรับความเป็นจริงเมื่อต้นทุนการผลิตสูงราคาสินค้าก็ต้องสูง แต่นโยบายที่มาเกี่ยวข้องกับภารกิจที่จะแก้ไขปัญหาเป็นเรื่องสำคัญ แม้แต่นโยบายในเรื่องของการกำหนดค่าบริการสาธารณูปโภคของรัฐบาลก็ไม่ชัดเจน มีข่าวมาว่า จะมีการขึ้นค่าน้ำประปา ล่าสุดมีข่าวว่าจะมีการขึ้นราคาค่าแอสตมท์ สิ่งเหล่านี้เป็นตัวกระตุ้นที่จะทำให้ราคาสินค้าแพงยิ่งขึ้น นี่คือการรับผิดชอบที่รัฐบาลเข้ามาบริหารราชการแผ่นดินจะต้องรับผิดชอบต่อปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วก็ เป็นห่วงกันมากรัฐบาลทำงานแค่ ๑ เดือน รัฐบาลก็ตั้งคณะกรรมการ ประชาสัมพันธ์ แต่เวลารัฐมนตรีมาพูด มาพูดว่ายังไม่ทันทำอะไรเลยขอเวลาอีก ๓ - ๓ เดือน ก็จะสามารถแก้ไขปัญหาได้ ผมจึงเรียนด้วยความเคารพต่อท่านประธานว่า ฝ่ายค้านจำเป็นที่จะต้องเสนอญัตตินี้ เพื่อให้สภาได้ช่วยกันพิจารณาในการที่จะแก้ไขปัญหาราคาสินค้าแพง ท่านประธานที่เคารพ ผมเรียนว่าในมาตรการของการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลที่ได้แถลงโดยโฆษกของ

สำนักนายกรัฐมนตรีบอกว่า จะแก้ไขปัญหาให้ได้ภายใน ๙๐ วัน และจะแก้ไข
ปัญหาในเรื่องต้นทุนการผลิต ไม่ว่าจะเป็นการนำเข้ากากถั่วเหลือง
ไม่ว่าจะเป็นการแก้ไขปัญหในเรื่องของการตลาดตามที่รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ได้พูดนั้น ผมเกรงว่าสิ่งที่จะดำเนินการตรงนี้จะ เป็นแบบ
ไฟไหม้ฟาง เพราะรัฐบาลในขณะนี้เหมือนกับกระต่ายตื่นตูมหลังจากมีรายการ
สยามานุสติ จึงออกมาพูดและตกลงสัญญาว่าภายใน ๙๐ วัน จะแก้ไขปัญหา
ราคาสินค้านี้ได้ กระผมชักจะไม่เชื่อมั่นครับ ท่านประธาน เพราะเรื่องปัญหา
จรรยาบรรณก็ได้ให้สัญญาประชาคมเอาไว้ว่า จะแก้ไขปัญหภายในระยะเวลา
๖ เดือน -----

มาวันนี้ราคาสินค้าท่านก็ให้สัญญาเอาไว้แล้วแล้วครับว่า จะแก้ไขปัญหาให้ได้ ภายในระยะเวลา ๓ เดือน แต่มาตรการและนโยบายที่คณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี แต่ละท่านออกมาพูดนั้นไม่ตรงกัน นี่คือปัญหาครับ มีบางท่านออกมาพูดว่า ราคาสินค้าในขณะนี้บางตัวลดลงแล้ว ท่านอาจจะหยิบยกเอาจุดใดจุดหนึ่ง ผมอยากจะให้ท่านประชาชนได้ฟังเสียงของพี่น้องประชาชน ที่ได้แสดงความคิดเห็น ผมยกตัวอย่างครับ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ตลาดแม่สมจิตรบอกว่า รัฐบาลขึ้นราคาสินค้า อย่างรัฐบาลไม่ได้ควบคุมราคาสินค้า ไม่ได้ดูแลในเรื่อง มาตรการที่จะแก้ไขปัญหาราคาสินค้า ในขณะนี้ทำให้ราคาสินค้าที่องตลาด พุงพรวดพราด พี่น้องผู้อุปโภคบริโภคไม่สามารถรับได้ทัน นี้จากแม่สมจิตร บอกว่า ราคาจากค่ากล้วยเดี่ยว ร้านขายข้าวแพง จาก ๑๐ บาท ๑๕ บาท เป็น ๒๐ บาท ถึง ๒๕ บาท ท่านประธานที่เคารพ คุณอาภรณ์ ณ สุวรรณ แม่ค้าขายข้าวแกงจากย่านถนนช้างคลานได้รายงานว่ ราคาเนื้อทุกอย่าง รวมทั้งผักสดแพงมาก จากที่เคยนำสดางค์ไป ๒๐๐ บาทก็จะซื้ออาหารมาได้ ๑ มื้อนั้นมีค่าราคาเท่ากับ ๑๐๐ บาทเท่านั้นเอง นี่คือสภาพความเป็นจริงครับ ท่านประธาน หลังสุดมีการรายงานราคาสินค้าตลาดจากตลาด อ.ต.ก. ราคาแตงกวายังกิโลกรัมละ ๑๖ บาท ถึง ๑๘ บาท ราคากระหล่ำปลีกิโลกรัมละ ๑๘ บาท ถึง ๒๐ บาท ราคาหอมแดงกิโลกรัมละ ๔๕ บาท ถึง ๕๐ บาท ราคาไข่ ๑๐ ฟอง ๒๐ บาท ราคาหมูนะครับ สันในกิโลกรัมละ ๘๔ บาท สามชั้นกิโลกรัมละ ๗๐ บาท นี่คือความเป็นจริงที่มีนเกิดขึ้นในท้องตลาด ผมจึงอยากจะกราบเรียน ท่านประธานว่า ในการดำเนินการนั้นรัฐบาลน่าจะมีมาตรการ แน่แน่นอนที่สุดว่า ราคาสินค้าแพงเป็นที่ยอมรับ แต่ว่าเมื่อรัฐบาลนี้เข้าไปดำเนินการบริหารราชการแผ่นดินแล้วกลับแพงยิ่งขึ้นกว่าเดิม และมีแนวโน้มที่จะขยับสูงขึ้น มาวันนี้ ๑ เดือน หลายท่านก็บอกว่า ถ้าจะให้คณะกรรมการบริหารทางด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะ การแก้ไขปัญหาราคาสินค้าแล้ว รัฐบาลนี้มีภาพทางด้านเศรษฐกิจเป็นลบครับ มีพรรคพวกผมคนหนึ่งพูดว่า รัฐบาลนี้ราคา ดัชนีราคาผู้บริโภคสูง แต่ดัชนีราคาหุ้น ห้อย เขาพูดอย่างนั้นครับท่านประธาน นี่คือภาพเศรษฐกิจที่เป็นจริง ผมจึงเรียน ท่านประธานว่า จริง ๆ แล้วมีมาตรการที่รัฐบาลจะต้องเร่งรัดและดำเนินการ ถ้ามีความจริงใจที่จะแก้ไขปัญหากับพี่น้องประชาชนคนยากคนจน ในขณะนี้ ผมไม่แน่ใจว่าการติดตามราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นรัฐบาลได้เอาใจใส่ แค่ไหน อย่างไร ในฐานะที่รัฐบาลมีกลไก มีพาณิชย์จังหวัดอยู่ทั่วประเทศ ผมยังไม่เห็นมาตรการที่ชัดเจนว่าจะให้ไป เพื่าระวังในเรื่องของราคาสินค้าอุปโภค

และบริโศคที่จำเป็นอย่างไร แน่نونที่สุดครับเรามีตลาดการค้าแบบเสรี เราไม่ต้องการที่จะไปควบคุมราคาสินค้าถ้าหากว่าไม่มีความจำเป็น แต่ถ้าหากว่าเกิดเหตุการณ์ภัยธรรมชาติ เช่นในขณะนี้มึน้ำท่วม ๓๗ จังหวัด รัฐบาลได้ให้มาตรการอย่างไรรับในประเด็นเหล่านี้ หรือว่าการผลิตตามฤดูกาลที่มีปัญหาอยู่ในขณะนี้ เช่น ในหมวดของผัก ซึ่งมีปัญหาในเรื่องการขนส่ง มีปัญหาในเรื่องของการที่ฝนตกมาก ทำให้ผักเน่าเสีย ทำให้ราคาสินค้าแพงขึ้น และก็มีมาตรการอย่างไรรับ นอกจากนั้นในเรื่องของการส่งเสริมให้สินค้าบริโภคเพียงพอกับความต้องการของพี่น้องประชาชน ในขณะนี้ผมทราบว่า ทางรัฐบาลจะได้ตั้งจุดตลาดขายราคาสินค้าราคาถูก ๑๒ จุดในกรุงเทพมหานคร -----

ผมอยากจะเรียนนะครับว่า พี่น้องประชาชนที่เป็นคนยากคนจน เขาจะได้มีโอกาสไปวิ่งซื้อตามตลาดที่รัฐบาลได้ไปตั้งตลาดขาย ซึ่งเป็นเรื่องเก่า แล้วก็ทำกันมานานแล้วครับ ตั้งตลาดขายของถูก ให้ตัดป้ายราคา มันเป็นมาตรการที่แก้ปัญหาเฉพาะหน้า ผมยอมรับว่าอาจจะได้ผลในทางจิตวิทยา แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วมันไม่ใช่เป็นมาตรการที่แก้ปัญหาเฉพาะหน้า ผมยอมรับว่าอาจจะได้ผลในทางจิตวิทยา แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วมันไม่ใช่เป็นมาตรการในการที่จะแก้ปัญหาอย่างจริงจัง ท่านรัฐมนตรีอาจจะหวังผลในแง่ของการประชาสัมพันธ์ ก็นั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่งครับ แต่เรื่องสำคัญก็คือว่า เราจะส่งเสริมการสร้างตลาดให้ทั่วถึงอย่างไร จะให้มีการกระจายอย่างเสรีได้อย่างไร จะมีการพยายามที่จะให้ผ่านคนกลางให้น้อยที่สุดได้อย่างไร ผมไม่ทราบวาท่านรัฐมนตรีได้ให้ความสนใจในการที่จะเข้าไปดูในท้องตลาดจริง ๆ ว่า ตลาดสินค้าในหมวดอาหารนั้น ในขณะที่ถูกควบคุมด้วยพ่อค้าที่ราย ต้องผ่านพ่อค้าคนกลางกี่ขั้นตอนกว่าจะถึงมือของผู้บริโภค ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่จะต้องเอาใจใส่อย่างต่อเนืองและเป็นระบบครับ ส่วนเรื่องการลดต้นทุนการผลิต รัฐบาลก็มีมาตรการมาแล้ว ในเรื่องของการให้นำเข้าเสรี เรื่องกากถั่วเหลือง ซึ่งเป็นวัตถุดิบอันหนึ่งในการที่จะผลิตอาหารสัตว์ แต่จริง ๆ ก็น่าจะดูกันทั้งระบบว่า เราจะส่งเสริมวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ในการผลิตอาหารสัตว์นี้ได้อย่างไร ตรงนี้ละครับ ผมคิดว่าถ้าทางรัฐบาลได้ชี้แจงให้ชัดเจน พี่น้องประชาชนก็จะมีคามมั่นใจ และในขณะที่ผมคิดว่ายังไม่มีใครพูดถึงเลย โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งท่านจะมีผลต่อจิตวิทยาในการกำหนดราคาสินค้า นั่นก็คือการให้ความรู้ ข้อมูลในการเลือกซื้อของพี่น้องประชาชน ผมไม่ได้รับทราบที่ท่านได้สั่งการให้กลไกเหล่านี้ได้ดำเนินการอย่างไรบ้าง กรมการค้าภายในมีคณะกรรมการในการกำหนดราคาสินค้า แล้วก็ควบคุมราคาสินค้าผู้บริโภค มาวันนี้ทำอะไรบ้างครับ ที่ผมทราบมีแต่กำหนดราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น มาวันนี้เมื่อราคาสินค้าแพง ผมคิดว่าท่านจะต้องใช้กลไกตรงนี้ ในการที่จะเข้าไปเจรจา ในการที่จะเข้าไปประนีประนอมกับกลุ่มพ่อค้าต่าง ๆ ที่เขามีกำลังการผลิต ที่สามารถเป็นเงื่อนไขในการที่เป็นผลต่อการลดราคาสินค้าได้ ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่าถ้าหากรัฐบาลมีความจริงใจที่จะแก้ไขปัญหาดังนี้ละครับ รัฐบาลจะต้องมีมาตรการที่เด่นชัดมากกว่านั้น โดยเฉพาะเหมือนที่ผมพูดเบื้องต้นว่า การให้สัมภาษณ์ของคณะรัฐมนตรีแต่ละท่านก็สับสน โดยเฉพาะรัฐมนตรีในกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาราคาสินค้าแพง มันน่าจะมีวิธีการในการที่จะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและสอดคล้องต้องกันจริง ๆ แล้วผมอยากเสนอแนะให้มีคณะกรรมการเฉพาะกิจ ในการที่จะแก้ไขปัญหา

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

สุทธาทิพย์ ๒๗/๒

ราคาสินค้าที่ประกอบไปด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในฐานะที่เป็นหน่วยงาน
ที่ต้องไปส่งเสริมการผลิต เป็นหน่วยงานที่จะต้องควบคุมปริมาณในการผลิตสินค้า
กระทรวงพาณิชย์เองในฐานะเป็นหน่วยงานที่ต้องควบคุมการค้า การขาย
ทั้งการค้าขายภายในประเทศและต่างประเทศ-----

กระทรวงมหาดไทยในฐานะที่จะต้องมาดูแล ไม่ให้มีการถือโอกาสฉวยโอกาส
 กักตุนสินค้า ฉวยโอกาสในการที่จะไม่คุ้มครองผู้บริโภค และกระทรวงการคลังครับ
 ซึ่งเป็นกระทรวงอีกกระทรวงหนึ่งที่จะมีผลโดยตรงในการที่จะเข้ามาแก้ไขปัญห
 ตรงนี้ และมาวันนี้ก็พูดไม่ตรงกัน ท่านได้ดำเนินการในเรื่องของการเงินการคลัง
 อย่างไร ท่านมีมาตรการในเรื่องของภาษีอย่างไรบ้าง เกี่ยวกับสินค้าบางตัวที่เป็น
 วัตถุดิบในการผลิตอาหารสัตว์เหล่านี้ เป็นต้น ผมอยากเรียนท่านทั้งหลายว่า
 มีประเด็นหนึ่งที่ผมอยากฝากเอาไว้ก็คือว่า ในเรื่องของผู้สื่อข่าวพาณิชย์ ในช่วง
 ที่ผมเป็นคณะกรรมการพิจารณาประมาณ ปี ๒๕๓๘ ที่ผ่านมา เราให้ความสำคัญ
 ในเรื่องนี้ที่กระทรวงพาณิชย์ได้เสนอโดยรัฐบาลที่ผ่านมาก่อนข้างมาก เพราะเรา
 รู้ว่าสินค้าของพี่น้องประชาชนที่จะต้องบริโภคอุปโภคในชีวิตประจำวันนั้นมีความจำเป็น
 การที่จะให้พี่น้องเข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับพี่น้อง
 ประชาชน ในการที่รู้จักซื้อ รู้จักเลือก และมีข้อมูลในการที่จะตัดสินใจในการเลือก
 การซื้อ ผมคิดว่าก็จะเป็นกลไกที่กระทรวงพาณิชย์สามารถดำเนินการได้ แต่มาตรการ
 ทั้งหมดที่ผมได้ทราบเรียนไปแล้วผมยังไม่ได้รับการยืนยันจากรัฐบาล ยังไม่ได้รับ
 การยืนยันจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่าท่านจะดำเนินการอย่างไร
 ผมเสียใจเป็นอย่างยิ่งครับ ที่บอกว่าจะสั่งการให้ของถูกได้ภายใน ๙๐ วัน
 มาวันนี้มันรอไม่ได้แล้วครับท่านประชาชน เพราะว่าราคาสินค้าที่ขึ้นพรวดพราด
 อย่างรวดเร็วกระทบต่อปัญหาความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน และจะมีผลกระทบ
 ต่อปัญหาความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน และจะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจสังคม
 ในอนาคต ตามที่บรรดาเพื่อนสมาชิกหลายคนได้ทราบเรียนไปแล้ว ผมจะเรียน
 ท่านประชาชนด้วยความเคารพว่า มาวันนี้ทางสมาชิกพรรคฝ่ายค้าน โดยเฉพาะ
 พรรคประชาธิปัตย์และคณะหลายคนได้ร่วมกันยื่นญัตติตรงนี้ เพื่ออยากที่จะฟัง
 รัฐบาลนี้ว่ามีมาตรการอย่างไร ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รัฐบาลนี้จะไม่ใช้นโยบายแบบ
 ลูบหน้าปะจมูก จะเข้าไปแก้ปัญหานี้อย่างจริงจัง เพราะผมได้ยินคำพูดของท่าน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านบอกว่า ท่านจะไม่แก้ตัว แต่จะแก้ปัญห
 วันนี้ผมอยากที่จะฟังว่าจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอท่านจำนงค์

โพธิสารี ครับ

นายจำนงค์ โพธิสารี (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม จำนงค์ โพธิสารี ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพครับ
 ความจริงเรื่องราคาอุปโภคบริโภคหรือสิ่งของราคาแพงที่เราพูดกันอยู่นี้ มันไม่ได้

เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้อย่างเดียว มันเกิดขึ้นต่อเนื่องกันมาตั้งแต่สมัยรัฐบาลที่แล้ว ก็เริ่มขึ้นมาเรื่อยๆ จากใช้ฟองละ ๑.๖๐ บาทเป็น ๑.๘๐ บาท และจนมาถึง ๒ บาท และ ๓ บาทกว่าในขณะนี้ ด้วยเหตุผลที่ผมเห็นพฤติกรรมอันนี้ได้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ๑ จึงเกิดมีความเป็นห่วงเป็นใยมาก จึงได้ยื่นญัตติอันนี้เข้ามา เพื่อความตั้งใจขอให้รัฐบาลนี้ได้รับป้องกันและแก้ไขจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่เช่นนั้น ก็นับวันที่ราคาเครื่องอุปโภคบริโภคนี้จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนไม่มีขอบเขต นอกจากนั้น พี่น้องประชาชนที่เราได้พบปะและก็ได้มาพบปะเรา เขาก็ได้โอดครวญถึงเรื่องนี้ว่า ของมันแพงเหลือเกินช่วยได้มาบอกรัฐบาลที่เอิดให้แก่ปัญหานี้-----

ผมก็ได้ชี้แจงเรียนให้ทราบแล้วว่า ผมเองก็เห็นใจ เพราะของมันเริ่มแพงขึ้น
 มาแล้ว เพราะฉะนั้นรัฐบาลนี้ก็จำเป็นจะต้องตั้งตัวบ้างตามสมควร แต่ยืนยันว่า
 จะแก้ไขให้แก่พี่น้องทั้งหลายได้ ด้วยเหตุผลที่ผมทราบเรียนมานั้น ผมจึงจำเป็นต้อง
 ต้องมาพูดเรื่องนี้ในสภานี้ด้วย ท่านประธานที่เคารพ ก็เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า
 ข้าวของที่มันแพงขึ้นนี้ มันมีสาเหตุมาหลาย ๆ ประการ เหมือนท่านผู้มีเกียรติ
 หลายคนได้อภิปรายมาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เราได้พูดถึงภาษาไทยว่า
 ดีมานด์ (Demand) ซัพพลาย (Supply) จำนวนและความต้องการ ถ้าจำนวน
 มากความต้องการน้อยของก็ถูก ถ้าจำนวนน้อยความต้องการมากของก็แพง มันจะ
 เป็นกฎธรรมชาติอย่างนี้ตลอดคือ มีน้อยใช้มากก็ต้องแพง มีมากใช้น้อยก็ต้องถูก
 ที่เกิดอยู่ทุกวันนี้ก็คงจะเป็นอย่างนี้ เพราะพืชผลบางชนิด หรือเครื่องอุปโภคบริโภค
 บางชนิดมีการขึ้นลงอยู่เช่นนี้ทุกปีตามฤดูกาล ยกตัวอย่างว่า ไข่ ผมขอยืนยัน
 ได้ว่าถ้าในฤดูฝนไข่ต้องแพง เพราะเหตุใดท่านประธานที่เคารพ ถ้าคนได้
 เรียนรู้ถึงพฤติกรรมของการเลี้ยงไก่ไข่แล้วก็จะรู้ว่าถึงฤดูนี้เขาเรียกว่า
 ไก่ผลัดขน เมื่อเขาผลัดขนเขาต้องพัก ไข่ก็ออกไข่น้อย เมื่อมันมีน้อยของมันก็
 ต้องแพง หรือไม่เช่นนั้นในฤดูกาลที่นกเวียนปิดก็เหมือนกัน การใช้ไข่น้อยลง
 อันนี้ก็ย่อมกระทบกระเทือนต่อราคาสินค้าเหมือนกัน พอฝึกเรียนโรงเรียนเปิด
 ไข่ใช้มากขึ้น ราคาก็แพง อันนี้เป็นกฎของธรรมชาติที่มีอยู่ในเรื่องราคาสินค้า
 มันแพงหรือขึ้นลง นอกจากนั้นผมได้ยินเพื่อนสมาชิกได้พูดมาแล้วเรื่องต้นทุน
 การผลิตแพง เรื่องนี้เป็นสิ่งที่จริงครับท่านประธาน เวลานั้นทำไมเนื้อหมูแพง
 ทำไมอาหารสัตว์แพงที่เขาต้องเอามาเลี้ยงหมู มันพันกันไปหมดครับ เนื้อหมูแพง
 เพราะอาหารหมูแพง อาหารหมูแพงเพราะว่าวัตถุดิบต่าง ๆ เป็นต้นว่า
 รำก็ตาม ถั่วเหลือง ข้าวโพด ที่เขาพดกันแล้วก็ตาม มันแพง ฉะนั้นเมื่อ
 เอามาเลี้ยงหมูค่าต้นทุนมันก็สูงขึ้น เนื้อหมูก็แพง ก่อนที่รัฐบาลนี้จะเข้ามา
 บริหารประเทศชาติ ผมพูดตามความจริงผมเป็นคนจ่ายตลาด ตอนนั้นราคา
 เนื้อหมูเมื่อเดือนพฤษภาคม ก่อนที่สภานี้จะยุบไปนั้น ราคา ๗๕ บาท
 แล้วขึ้นมานาน แต่ปัจจุบันนี้เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงในการเลี้ยงหมูเพิ่มขึ้น
 หรือมากขึ้นมีปริมาณมากขึ้นหรืออย่างไรไม่ทราบ ผมไปซื้อเมื่อ ๓ - ๔ วันมานี้
 ๗๐ บาท ก็แสดงว่ามันก็ขึ้น ๆ ลง ๆ อันนี้ผมถามว่าทำไมหมูมันลดลงเหลือ
 ๗๐ บาท เขาตอบว่า หมูเป็นเวลานี้เมื่อก่อนซื้อ ๓๘ บาท ปัจจุบันหมูเป็น
 ๓๘ บาท เพราะฉะนั้นราคาเนื้อหมูก็ลงหน่อยหนึ่ง แต่เป็นที่น่าเสียดาย
 และเสียใจว่า คนกลางบางคนหรือพ่อค้าแม่ค้าบางคนนั้น ยังไม่ยอมลด

แต่ถ้าเรา^{รู้}เราเลือกซื้อได้ เราก็รู้ราคา^{จริง}จริง ๆ นั้น ๗๐ บาท แต่ถ้าไปซื้อ
เหมือนกับเราเป็นคนแปลกหน้า เขาก็ยังขายราคาเดิมอยู่ ๗๕ บาท ถ้าเรา
ขยันหน่อยเป็นคนศึกษาหน่อยว่าเจ้าไหนมันขายถูกกว่ากัน เราก็ได้ของถูก

อันนี้เป็นเรื่องต้นทุนในการผลิต ที่นี้การแก้ราคาส่งของ โดยอ้างว่าต้นทุนการผลิตสูงราคาสินค้าแพงต้องแก้พันเป็นลูกโซ่ ท่านประธานที่เคารพ ไม่ใช่เราบอกมาให้ข้าวโพดมันถูก มันถูกไม่ได้ ถ้าคนปลูกข้าวโพด ต้นทุนนั้นสูงเหมือนกัน อันนี้ปุ๋ยมันแพงต้องไปแก้ที่ปุ๋ยนี้ด้วย ให้ปุ๋ยมันถูกลง รัฐบาลทำอย่างไรให้ปุ๋ยมันถูกลง ขาปราบศัตรูพืชให้มันถูกลง ข้าวโพด ก็อาจจะถูกลงได้ เพราะต้นทุนมันต่ำ การขนส่งให้ถูกลง ซึ่งตอนนี้เห็นว่า จะลดราคาน้ำมันในชนบทลง อันนี้อาจจะเป็นอันหนึ่งที่จะลดต้นทุนลงได้ เหมือนกัน สักครูเราขอพูดกันเรื่องถั่วเหลือง ถั่วเหลืองนี้ถ้าท่านส่งจากต่างประเทศเข้ามา มาก โดยลดต้นทุนก็มีเหตุการณ์อยู่แล้วว่าอีกหน่อย ท่านจะแก้ปัญหาเรื่องราคาพืชผลตกต่ำอีกว่า ข้าวไร่ ข้าวนา ขาพืชผล ได้ต่ำก็จะต้องไปมีผลกระทบต่อข้าวไร่ ข้าวนาเหมือนอย่างเราเคยตั้ง กรรมการขึ้นมาศึกษาปัญหาราคาพืชผลตกต่ำ ท่านประธานที่เคารพ ฉะนั้นการแก้ปัญหาต่าง ๆ นี้ต้องทำโดยละเอียดอ่อน แล้วต้องเป็นลูกโซ่ ถั่วเหลือง ถ้าสมมุติว่าเรามีความจริงใจ รัฐบาลได้มีความจริงใจจริง ๆ แล้ว ผมยืนยันว่าไม่จำเป็นต้องส่งจากต่างประเทศปีหนึ่ง ๕๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ ตัน โดยเฉพาะกากถั่วเหลือง ผมยืนยันเกษตรกรของเรา ของไทยสามารถจะปลูก ถั่วเหลืองให้ได้ปีละ ๑ ล้านไร่ ทำผลผลิตนี้ได้ แต่ที่เขาทำไม่ได้ เพราะ ต้นทุนเขาสูง เมื่อต้นทุนเขาสูงเขาก็ต้องขาย ๘ บาท ๘.๕๐ บาท ถึงในปัจจุบันนี้ รัฐบาลแก้ได้ใหม่ว่าต้นทุนในการปลูกถั่วเหลืองให้มันถูกลง แก้ตั้งแต่ เขาเริ่มเตรียมพื้นที่ว่าใช้น้ำมันในราคาถูก แรงงานที่เขาจ้างมาไถเตรียม ที่ปลูกถูก เมล็ดพันธุ์ถูก ขาปราบศัตรูพืชถูก ปุ๋ยถูก ถั่วเหลืองถูกลงครบ แข่งขันกับต่างประเทศได้ เหตุผลอย่างเราแข่งขันกับต่างประเทศไม่ได้ นั่น เพราะต้นทุนของเขานั้นก็เตรียมมาแต่ต้นอยู่แล้ว รัฐบาลได้ซัพพอร์ต (Support) ต่าง ๆ มาแต่ต้นอยู่แล้ว ในการที่จะให้บริการต่าง ๆ แก่เกษตรกรของเขา เกษตรกรของเรา ท่านประธานที่เคารพ เราเคยเอื้อเพื่อช่วยเหลือเขา จริง ๆ ใหม่ เรามีความจริงใจกับเขาใหม่ ไม่ใช่เฉพาะผู้ปลูกถั่วเหลือง อย่างเดียว เพราะผู้ปลูกถั่วเหลืองอย่างเดียว พืชอื่นทุกชนิด แม้แต่ข้าว มีปัญหาทุกปี ปีนี้ท่านประธานเชื่อผมสิครับ อีก ๓ - ๔ เดือนข้างหน้าข้าวมี ปัญหาอีกครั้ง กรรมการเรื่องข้าวเตรียมตัวเลขแน่นอน ทั้ง ๆ ที่ปีนี้ข้าวจะต้อง ราคาก็ดีโดยเหตุผล เพราะเราเองถูกอุทกภัยเอาใช้ภายในประเทศก็แทบ ไม่จำเป็นต้องส่งต่างประเทศ ต่างประเทศเองก็เดือดร้อน ปีนี้หลายแห่งแห้งแล้ง

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

ถ้าถูกอกถูกภัย คือประเทศที่เป็นลูกค้าเราอยู่นั้น แต่ถ้ามองในลักษณะอย่างนี้แล้ว
 ชาวต้องแพง ท่านประธานที่เคารพ ก็ผมกลัวว่าข้าวจะราคาไม่ดีอีกนั้นมันมี
 กลไกอยู่อย่างหนึ่ง นั่นคือคนกลาง โดยเฉพาะพูดกันอย่างเปิดอกก็คือผู้ส่งออก
 การส่งออกผู้ควบคุมนั้น กลไกนั้นเขาบังคับให้ชาวไร่ ชาวนากินแค่ไหน
 ก็อยู่ที่ผู้ส่งออกจะกำหนดราคา ที่ผมบอกว่าจะมีพฤติกรรมอย่างนี้ มีเหตุการณ์
 อกถูกภัยเกิดขึ้นอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่าข้าวก็ยังราคาไม่ดีตามที่
 คิดไว้ เพื่อชาวไร่ ชาวนาจะได้มีโอกาสขายข้าวให้มีราคาเปลี่ยนหนึ่ง ธ.ก.ส.
 ได้ดี ติดค้างกันมาต่อเนื่องหลาย ๆ ปีนั้น คงจะได้โอกาสนี้ก็คงจะไม่ได้อีก
 เหมือนกัน ถ้าสมมุติว่ารัฐบาลไม่เข้าไปแก้ปัญหาในตรงนี้ ตรงนี้กระทรวงพาณิชย์
 ทราบดี ทราบอย่างดีด้วย แต่จะแก้หรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้บริหารผู้ดูแลกระทรวงพาณิชย์
 ผมยืนยันอย่างนั้น ท่านประธานที่เคารพ จากภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นนี้
 ย่อมมีผลกระทบต่อราคาพืชผล ราคาสินค้าข้าวของแพงได้ -----

อันนี้เป็นเหตุผลหนึ่ง ซึ่งผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายคงจะเข้าใจ และเห็นใจ ในเรื่องราคาสินค้าที่มันขึ้นพรวดพราดมานี้ อันหนึ่งก็เนื่องจาก ความเสียหาย พิษผลบางตัว เครื่องอุปโภคบริโภคบางตัวเสียหายจาก ภัยธรรมชาติ เหมือนอย่างที่เราเห็นกันอยู่แล้ว นอกจากนั้น สิ่งที่ผมเป็นห่วง อีกอย่างหนึ่งนั่นก็คือ พฤติกรรมการบริโภคของฤดูกาล ถ้าพฤติกรรมไหน ฤดูกาลอันนี้ต้องการบริโภคสิ่งของหรือพืชผล อาหาร อย่างไขไก่อะไร ชนิดไหนมาก พฤติกรรมตรงนั้นราคาของมันต้องแพง แต่พฤติกรรมตรงไหน เหมือนอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติได้พูดแล้วเมื่อกี้ว่า เวลากินเจ เขาไม่กินไข ตรงนั้นไขก็ต้องถูกรับ อันนี้อีกอันหนึ่งที่จะต้องยอมรับ และรัฐบาลต้องแก้ไข ล่วงหน้า เพราะข้าวของถูก ผู้ผลิตอย่างเจ้าของฟาร์มไก่ก็ต้องร้อง แต่พอ ของแพง พี่น้องประชาชนซึ่งเราเป็นตัวแทนนี้ก็ต้องร้องว่าเดือดร้อน ฉะนั้น การแก้ปัญหาในเรื่องราคาสินค้าแพงมันเป็นลูกโซ่เหมือนที่ทราบเรียบร้อยแล้ว ต้องแก้ทุกอย่างพร้อมกัน ไม่ใช่ที่เราไปเปิดตลาดข้อยตลาดนัด ตามที่ กระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดว่า จะเอาไข เอาสินค้าราคาถูกไปขาย อย่าไปทำ เลยครับ ทำกันมานานแล้ว ได้ผลแล้บเดียว เหมือนเพื่อนสมาชิกพูด ถูกครับ ได้ผลทางจิตวิทยาเท่านั้นเอง และท่านไม่สามารถทำได้ทั่วทั้งประเทศด้วย ก็ได้อยู่แถว ๆ กรุงเทพฯ แถวชานเมือง ท่านทำทั่วหมนครบต่างจังหวัด และ ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายอย่าง ในเรื่องสินค้าที่ท่านจะเอาไปทำอย่างนั้นได้ ฉะนั้นผมจึงให้ข้อคิดเอาไว้ โดยเฉพาะเรื่องต้นทุนนี้ต้องแก้กันอย่างแน่นอน การ แก้ต้นทุนผมทราบเรียบร้อยแล้ว ต้องแก้ไปถึงวัตถุดิบที่จะมาผลิตสินค้า ผลิตสิ่งอุปโภคบริโภคต่าง ๆ โดยเฉพาะอาหารสัตว์ ซึ่งเขาได้เน้นกันถึงเรื่อง ข้าวโพด กากถั่วเหลือง อย่างนี้เป็นต้น การแก้ตรงนี้ไม่ใช่แก้อย่างหนึ่งแต่ ไปติดอีกอย่างหนึ่ง ชาวไร่ ชาวนาต้องเดือดร้อนด้วยก็ไม่ได้ ต้องแก้พร้อมกันไป และขอฝากไว้ว่า เวลานั้นอันหนึ่งที่เป็นสาเหตุให้เครื่องอุปโภคบริโภคแพงนั้น คือแรงงาน เมื่อก่อนนี้อีสานเขาจ้างแรงงานค่าข้าวกันเกี่ยวข้าวกัน เขาจ้าง กันได้วันละ ๕๐ - ๖๐ บาท เวลานั้น ๘๐ - ๑๐๐ บาท อันนี้คือต้นทุนอันหนึ่ง ที่คงแก้ได้ยากในการลดราคาสินค้า ก็พันมาถึงตรงนี้ด้วย ฝากรัฐบาลไว้ด้วย ว่านี่แหละสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง ท่านประธานที่เคารพ ที่ผมทราบเรียนมานี้ ผมไม่อยากจะยกตัวเลข เพราะเพื่อนสมาชิกหลายคนได้ยกตัวเลขกันมาแล้ว แต่อยากเน้นสิ่งที่สำคัญที่สุดว่า ถ้าจะแก้เรื่องราคาของแพง เรื่องราคา อุปโภคบริโภค พืชผลต่าง ๆ ตลอดจนอาหารการกินต่าง ๆ ให้ถูกลงได้นั้น

จำเป็นที่สุดเมื่อการแก้แล้ว อย่าให้แก้ได้ด้านเดียว แก้ด้านนี้ ด้านอื่นจะไป
พันขาท่านเข้า โดยเฉพาะราคาพืชผลจะตกต่ำ ตรงนี้ ถึงวันนั้นญาติก็เข้ามา
ในสภาอีกว่า ขอตั้งกรรมาธิการพิจารณาเรื่องราคาพืชผลตกต่ำอีก ก็ฝากไว้ว่า
ตรงนี้ท่านควรแก้ถูกแล้ว แต่จะแก้อย่างไรเพื่อนสมาชิกก็บอกมาหลายท่านแล้ว
และอย่าไปทำลายตลาดนัดตลาดย่อย เหมือนคราวหนึ่งที่เรามีกุงกุลาค่า
รัฐมนตรีออกไปซึ่งก็โลกรั้มขายเองเลย ไม่ต้องไปทำหรรอก อันนั้นเขาก็รู้กันว่า
ทำเพื่ออะไร -----

ในฐานะที่ผมเป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาล คืออยู่ที่ของรัฐบาล ไม่อยากให้คนอื่น
 เขาหัวเราะ สุดท้ายนี้ก็ขอเน้นไว้อย่างนี้ ที่ผมเป็นห่วงเป็นใยที่สุดแล้วนั้น
 ก็คือ แก้อ่างหนึ่งแต่อย่าให้กระทบอีกอย่างหนึ่ง และขอให้มีความจริงใจ
 รีบแก้โดยเร็ว อย่าให้ของราคาเพิ่มขึ้น ต้นตัวถึงตรงนี้ดีแล้ว ไม่เช่นนั้น
 ผมยืนยันว่าแพงขึ้น เพราะพื้นฐานเดิมจริง ๆ มาจากรัฐบาลที่แล้ว ผมยอมรับ
 แล้วก็ขึ้นเรื่อย ๆ มาถึงรัฐบาลนี้จะแก้ปัญหาที่ลืมนไป เพื่อนสมาชิกหลายคนพูดบอก
 ที่ลืมนก็มีสาเหตุหลาย ๆ อย่าง เพราะฉะนั้นผมให้สติรัฐบาลเพราะผมอยู่
 ฝ่ายรัฐบาลว่าขอให้รีบแก้ ไม่เช่นนั้นพี่น้องประชาชนเราก็จะเดือดร้อน
 ผมเองในฐานะเป็นคนของรัฐบาล กลับไปในชนบท กลับไปบ้านก็จะถูกต่อว่า
 แก้วตัวกันไม่ไหวเหมือนกัน ก็ขอให้การแก้ราคาพืชผลและราคาสินค้าอุปโภคบริโภค
 หรืออาหารการกินที่ได้มีญาติผู้นำเข้าสู่สภาในวันนี้ได้รับความสำเร็จจาก
 รัฐบาลนี้ด้วยดี ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายแพทย์ เปรมศักดิ์

เพ็ญยุระ ครับ

นายเปรมศักดิ์ เพ็ญยุระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม นายแพทย์เปรมศักดิ์ เพ็ญยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ วันนี้ต้องกราบขอขอบคุณที่ได้นำญาติ
 เกี่ยวกับสินค้าราคาแพง ซึ่งพี่น้องประชาชนทั่วประเทศได้รอคอยความหวังว่า
 สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้จะได้นำปัญหาของพี่น้องประชาชนมาถกกัน เพื่อหา
 แนวทางแก้ไข เสนอให้รัฐบาลนำไปดำเนินการตามที่ประชาชนเดือดร้อน
 ปัญหาของแพงนั้นเดือดร้อนกันไปทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้อง
 ประชาชนที่อยู่ในจังหวัดขอนแก่น อยู่ติดแม่น้ำชี อย่างอำเภอในชนบท
 อำเภอแวงน้อย อำเภอแวงใหญ่ ต้องซื้อข้าวซื้อของ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ซื้อไข่ราคาแพงมากกว่าคนกรุงเทพฯ ด้วยซ้ำไป ท่านประธานที่เคารพ
 นี้คือไข่จากอำเภอแวงน้อย อันนี้เรียกว่า ไข่เบอร์ ๓ หรือเบอร์ ๔
 ใกล้เคียงกัน จะเรียกว่าเบอร์ ๓.๕ ก็ได้ ราคาขณะนี้ ๒.๕๐ บาทแล้ว
 ในเรื่องนี้พี่น้องประชาชนชาวต่างจังหวัดขณะนี้กำลังบริโภคสินค้าราคาแพง
 มากกว่าคนในกรุงเทพฯ ในขณะที่รายได้ต่ำกว่า อย่างไรก็ตามเมื่อมีปัญหา
 สินค้าราคาแพงเกิดขึ้น สิ่งพี่น้องประชาชนเดือดร้อนนั้นจะต้องนำมาแก้ไข
 ด้วยระบบรัฐสภา กระผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่มีผู้เรียกร้องให้วิทยุทหาร
 ออกมาอีก ออกมา ครึ่งเดียวพอแล้ว และก็หยุดออกตลอดกาลได้เลย

เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานที่เคารพ
 ในเรื่องของวิทยุเรื่องสยามานุสดีนั้น กระทบคิดว่าเป็นเรื่องข้อเท็จจริง
 อย่างหนึ่งเหมือนกัน แต่ในขณะที่ชวกันผู้จะแก้ไขมีอยู่แล้ว เสนาบดี
 ประเทศไทยก็มี สภาผู้แทนราษฎรเมืองไทยก็มี การออกวิทยุไม่ได้แก้ไข
 ปัญหาอะไร เพราะฉะนั้นในครั้งนี้นั้นผมเองคิดว่า แม้ว่าประชาชนทั่วประเทศ
 จะเดือดร้อนตามที่วิทยุทหารเอ๋ยอ้าง แต่ผมคิดว่าประเทศไทยคงไม่ต้องการ
 อีศวินมาชาวคนไหนมาแก้ไขคุณ เข็ญ เนื่องจากขณะนี้เราได้ผ่านคราบเลือด
 และหยดน้ำตามาจนมีสภาผู้แทนราษฎรที่สมบูรณ์มาแล้ว ดังนั้นปัญหารั้งนี้ผมคิดว่า
 อย่างไรก็ตามต้องแก้ไขในระบบรัฐสภา และขอฝากไปถึงผู้ที่นิยมวิทยุทหารด้วยว่า
 กรุณาเถอะว่าอย่าออกมาอีกเลย เพราะว่าหลายคนรำลึกถึงประวัติศาสตร์
 ที่ไม่ตั้งงามแล้ว เกิดความรู้สึกที่เหมือนกับแผลกำลังตกละเอียด ไปหยิกสะเกิด
 ออกแล้วเลือดจะไหลออกมาอีก กระทบขอกราบเรียนไว้ ขณะนี้พี่น้องประชาชน
 ทั่วประเทศเดือดร้อนจริง แม้กระทั่งคิดจะฆ่าตัวตายก็ยังไม่กล้า เพราะขณะนี้
 เท่าที่สำรวจดู ราคาการตายนั้นไม่มีเงิน ๓๐,๐๐๐ บาทเผาไม่ได้ ขนาดโลงศพ
 ก็ยังแพง แพงไปตามลำดับ ดังนั้นกระทบขอกราบเรียนท่านทั้งหลายไว้ว่า
 ในเรื่องของการแก้ปัญหาของแพงนั้นเราขอรำลึกถึงประวัติศาสตร์เล็กน้อย
 ในอดีตสมัยท่าน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ รัฐบุรุษและองคมนตรี ในขณะนั้น
 ภาวะเงินเฟ้อ ปี ๒๕๒๓ เงินเฟ้อถึง ๑๙.๗ เปอร์เซ็นต์ ต่อมาปี ๒๕๒๔
 รัฐบาลได้พยายามลดก็ลดลงได้แค่ ๑๒.๗ - ๑๒.๘ เปอร์เซ็นต์ ขณะนั้น
 เศรษฐกิจโลกเข้าแย่มาก มีการรวมตัวของกลุ่มโอเปค (OPEC) เพื่อ
 ขึ้นราคาน้ำมัน -----

ท่านประธานที่เคารพ ทั้งโลกประสบภาวะข้าวขาดแคลนแพง ทำให้
 นายทหารกลุ่มหนึ่งได้รวมกลุ่มกันอ้างว่า ข้าวขาดแคลนแพง แล้วกระทำการ
 ในลักษณะของเหตุการณ์เมหาฮาวาย เสร็จเรียบร้อยมีอะไรดีขึ้นใหม่ครับ
 ไม่มีอะไรดีขึ้น พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ รัฐบุรุษและองคมนตรีท่านได้
 สามารถสู้กับสภาวระดมสติปัญญาแก้ปัญหาในขณะนั้น ด้วยการกำหนดมาตรการ
 สำคัญ ๕ ประการ ธรรมดาจะไม่ขอล่าวในที่นี้ เพราะจะลงรายละเอียดย
 มากไป ท่านประธานที่เคารพ จนกระทั่งได้ใช้เงินเพื่อนั้นได้ลดลงเหลือ
 ๕.๒ เพอร์เซ็นต์ ประวัติศาสตร์บางตอนที่ผมกล่าวมาในสมัยท่าน
 พลเอก เปรม นั้นอยากจะทำให้เป็นการเตือนสติแก่บุคคลที่คิดจะเอาอัสวินมาฮาว
 มาแก้ปัญหาของแพง ท่านประธานที่เคารพ หลังจากพ้นยุค พลเอก เปรม
 ติณสูลานนท์ ก็วมาสู่ยุค พลเอก ชชาติชาย ชุณหะวัณ รัฐบาลยุคนั้นอัตรา
 เงินเพื่อปี ๒๕๓๓ ๕.๘ เพอร์เซ็นต์ ต่อมาปี ๒๕๓๓ เงินเพื่อเพิ่มขึ้นไปอีก
 เป็น ๕.๙ เพอร์เซ็นต์ แต่ถามว่าอยู่ได้ไหม เราก็อยู่ได้ อย่างไรก็ตาม
 ขณะนั้นก็มีเหตุการณ์เกิดขึ้นอีกเป็นเหตุการณ์ รสช. ซึ่งท่านประธานก็คง
 ทราบว่าภาวะเศรษฐกิจได้ชะงักงัน จนกระทั่งมีรัฐบาล นายกฯ อานันท์
 ปันยารชุน เข้ามา เงินเพื่อจากที่เคยอยู่ในระดับ ๕.๗ เพอร์เซ็นต์
 ในปี ๒๕๓๔ ก็ลดลงมาเหลือ ๕.๒ เพอร์เซ็นต์ แต่หลังจากนั้นก็มีการลดลง
 อย่างฮวบฮาบในเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ ๓.๒ เพอร์เซ็นต์ครับท่านประธาน
 แต่ถามว่าดีไหมการลดลงฮวบฮาบในครั้งนั้น ไม่ได้ครับท่านประธาน เนื่องจากว่า
 เป็นเหตุผลของความชะงักงันด้านเศรษฐกิจระดับโลก เนื่องจากว่าเรา
 มองประเทศไทยนั้นเป็นประเทศที่ไม่น่าเข้ามาลงทุน มีการฆ่ากันอย่างมากมาย
 ซึ่งขณะนั้นเกิดภาวะเงินฝืดเสียด้วยซ้ำ ท่านประธานที่เคารพ หลังจากนั้น
 เราก็มีการเลือกตั้ง ระบอบประชาธิปไตยได้ทำงานกันอีกครั้งหนึ่ง
 นักลงทุนต่างประเทศก็เข้ามาอีกครั้ง หวนกลับมาอีกที เงินเพื่อในปี ๒๕๓๗
 ขึ้นมาเป็น ๕.๑ เพอร์เซ็นต์ ขณะนั้นธนาคารชาติได้ตั้งเป้าในปี ๒๕๓๘
 ให้อัตราเงินเพื่ออยู่ที่ ๕.๘ เพอร์เซ็นต์ แต่อย่างไรก็ตามก็ยังคุมไม่อยู่
 ท่านประธานที่เคารพ ต่อมารัฐบาลท่านชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี เงินเพื่อ
 ชยับอยู่ในระดับ ๕.๒ เพอร์เซ็นต์ จนกระทั่งสิ้นเดือนกรกฎาคมได้ชยับมาที่
 ๕.๘ เพอร์เซ็นต์ ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลบรรหาร ศิลปอาชา เข้ามายัง
 ไม่มีการตั้งตัว ไม่มีเวลาที่จะคิดอะไรเลย ในขณะนี้ต้องมาสะสางปัญหาเก่า

ก็รัฐบาลชุดก่อนได้คุมเอาไว้ไม่อยู่ ท่านประธานที่เคารพ ผมมาจากจังหวัด
 ขอนแก่น ถ้าภาษาบ้านผมเขาเรียกว่าเคี้ยชื้อไข่ข้าง คือเอาของเก่าทิ้งไปก่อน
 เพราะว่าขณะนั้นถ้าเป็นปลาร้ามันมีชื้อไข่ข้างมากยังกินไม่ได้ต้องเขี่ยออก
 ไปก่อน ท่านประธานที่เคารพ ถึงอย่างไรก็ตามมาถึงรัฐบาลนี้กระผมตั้งใจ
 ที่ว่า ฝ่ายค้านก็ดี ฝ่ายรัฐบาลก็ดี ได้นำผู้ตัดสินเสนอเข้ามาในสภาผู้แทนราษฎร
 ผมถือว่าทุกฝ่ายเป็นฝ่ายประชาธิปไตยเหมือนกันหมด ท่านประธานที่เคารพ
 ผลกระทบ กระทบจริง ๆ แล้วกับคนจนนั้นมากกว่าคนรวย ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมขอกราบเรียน ไม่ว่าจะ เป็นไข่ไก่ก็ทำตามนะครับท่านประธาน
 ไข่ไก่ลูกนี้ราคา ๒.๕๐ บาท เข้าไปแล้ว อันนี้เป็นไข่เบอร์ ๕ เล็กลงมา
 เป็นไข่เบอร์ ๓ ท่านประธานที่เคารพ ลูกนี้ถูกลงมาชนิดหนึ่ง ๒ บาทถ้วน
 บางวันก็ลักลอบขึ้นมาเป็น ๒.๒๕ บาท ก็มี ส่วนสีชมพูนี้ท่านประธานครับ
 อันนี้ไม่ไข่ไข่ท่านเป็นไข่เยี่ยวม้าครับท่านประธาน ไข่เยี่ยวม้ายังขึ้นมาเลยครับ
 ฟองละ ๕ บาท ถ้าไปซื้อแถวขอนแก่น ๕ บาท ท่านประธานที่เคารพ
 จากเหตุการณ์ที่กระผมเองได้นำเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นของชาวบ้าน คือ
 เขาวิเคราะห์เศรษฐกิจไม่ลึกซึ้งเหมือนอย่างนักวิชาการ เขาจะวิเคราะห์
 เกี่ยวกับไข่ ไม่ว่าจะ เป็นไข่ชาติชาย ไข่ชวน หรือว่าไข่บรรหารก็แล้วแต่
 มีราคาที่ประชาชนนั้นแต่ต้องไม่ได้มาตลอด ขณะนี้แทบจะเรียกได้ว่า
 อาหารไหนที่ก้าด้วยไข่นั้นแทบจะเรียกว่าเป็นอาหารที่คนรวยอาจจะมีโอกาส
 ได้กินมากกว่าคนจน ท่านประธานที่เคารพ ขณะนี้คนรวย ๒๐ เปอร์เซ็นต์
 ของประเทศมีแต่จะรวยขึ้น คนจนติดดิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์นั้นจนแทบจะไม่มีอะไร
 ให้พะกินอีกแล้วครับท่านประธาน ไม่มีแม้กระทั่งว่าจะเอาเงินเอาทองไปให้
 ลูกหลานไปฝากธนาคารออมสินไปเก็บไว้ แต่ขณะเดียวกันคนรวยซื้อของ
 ก็ซื้อได้ในราคาเดียวกับคนจน แล้วก็ในขณะเดียวกันก็มีเงินออมมากกว่า
 ท่านประธานที่เคารพ ในลักษณะที่เป็นภาวะเงินเฟ้อที่ผมได้กราบเรียนมานั้น
 ขณะนี้หลายคนพูดว่ามีเงิน ๑,๐๐๐ บาท ราคานั้นมีเงินไม่ต่างจากมีเงิน
 ๑๐๐ บาทในสมัยก่อน นั้นแสดงว่าค่าเงินบาทในความรู้สึกนั้นมันลดลง
 อย่างเห็นได้ชัด ท่านประธานที่เคารพ ภาวะเงินเฟ้อนี้ที่เรามีการสะท้อน
 ให้เห็นว่า ค่าเงินบาทลดลง เขาคิดจากอะไร ในปี ๒๕๓๓ เป็นปีฐานของ
 การคำนวณดัชนีผู้บริโภค ซึ่งคิดว่าเป็นปีฐานเท่ากับ ๑๐๐ ในขณะที่ปีที่แล้วปี ๒๕๓๗

ตั้งให้ผู้บริภคอยู่ภะดับ ๑๑๘.๕ ถ้าหากจะรู้ว่าค่าเงินบาทนั้นลดลงเท่าไร
เอา ๑ บาท คูณ ๑๐๐ แล้วด้วย ๑๑๘.๕ จะได้ ๐.๘๔ ครัภทำงานประธาน---

แสดงว่าขณะนี้เมื่อปีที่แล้วเงินบาทลดลงเหลือเพียง ๘๘ สตางค์ เรียกว่าเงินจำนวน ๑๖ สตางค์นั้นหายจากกระเป๋าเราไปเฉย ๆ แต่ในข้อเท็จจริงนั้นลดต่ำไปมากกว่านี้อย่างที่ท่านทั้งหลายก็คงทราบ ท่านประธานที่เคารพคำนวณดูตามหลักเศรษฐศาสตร์ก็ตาม แต่ทำไมถึงซึ่งถึงตามที่กระผมเองไปสำรวจ กระผมขอยกอุปกรณ์ที่เป็นการนำเสนอว่า ขณะนี้เกษตรกรได้ขายผลผลิตการเกษตรในราคาข้าวเปลือกในต้นปี ๒๕๓๘ ขายได้เกวียนละ ๓,๖๓๐ บาท หลังจากนั้นพอถึงเดือนมิถุนายนขายได้เกวียนละ ๔,๑๑๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ มาดูราคาฟ่อนข้าวสารเจ้า ท่านประธานที่เคารพเดือนมกราคมนี้ข้าวสารได้ขึ้นเป็นกิโลกรัมละ ๖.๖๓ บาท จนมาถึงมิถุนายน ๗.๗๐ บาท จะเห็นได้ว่าขึ้นไปมากกว่าที่เกษตรกรนั้นขายได้ไม่ว่าจะเป็นราคาของข้าวโพดกึ่งดี ราคาของผลิตผลมันสำปะหลังกึ่งดี หรือว่าราคาของถั่วเหลือง ราคาน้ำมันปาล์มจนถึงราคาไก่รุ่น ไช้ไก่หรือว่าเนื้อหมูหรือว่ากุ้งกุลาดำกึ่งดี ฟ่อนข้าวนี้ขายของได้สูงกว่า เกษตรกรเอาผลผลิตมาขายให้อย่างต่ำก็ ๕ เพอร์เซ็นต์ ๑๐ เพอร์เซ็นต์ขึ้นไป กระผมไม่อยากจะลงในรายละเอียดทุกสินค้าในนี้ เพราะเกรงว่าท่านประธานเองก็อาจจะมองไม่เห็น กระผมจะมอบชาร์ต (chart) นี้ให้ท่านประธานไว้สำหรับเป็นการเปรียบเทียบข้อมูลที่หลัง ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองเป็นผู้แทนต่างจังหวัด เมื่อมีความเจ็บร้อนของคนต่างจังหวัดนั้นกระผมขอทราบเรียนว่าเขาไม่มีโอกาสที่จะร้องเรียนมายังคนในส่วนกลางได้มากต้องผ่านผู้แทนราษฎรมา ขณะนี้ผมขอทราบเรียนว่า แม้รัฐบาลจะมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาอย่างไรก็ตามยังไม่ถึงคนต่างจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของข้าว เรื่องของหมู เรื่องของไข่ เรื่องของเนื้ออะไรก็ตาม อยากจะให้ท่านส่งสื่ของการแก้ปัญหาของรัฐบาลไปถึงคนต่างจังหวัดให้มากที่สุด เนื่องจากว่าสิ่งเกิดคุณละรัฐมนตรีแม้กระทั่งท่านนายกฯ ก็เป็น ส.ส. จากต่างจังหวัด ขณะนี้ยังอยู่ไกลยิ่งข้อแหว่ง ท่านประธานที่เคารพถ้าไม่ผมถึงอยากให้แก้ปัญหาเรื่องนี้ เพราะคนชนบทนั้น เขาเรียกว่าอยู่ไกลเป็นเงี่ยงผมอยากจะเสนอมาตรการการแก้ปัญหาให้แก่คนชนบทบ้าง เพราะว่าขณะนี้ยังรอคอยความหวังจากรัฐบาลอยู่ การแก้ปัญหาข้อที่ ๑ ผมขอทราบเรียนว่าอยากให้มีการตั้งร้านค้าย่อยในเขตชุมชนต่างจังหวัดเพิ่มขึ้น เพื่อให้คนจนนั้นได้มีโอกาสซื้อของราคาถูกบ้าง อย่างที่ในกรุงเทพฯ ไปซื้อของหลาย ๆ แห่งทั้งตลาดมืดตลาดสว่าง มีหลาย ๆ ราคาให้เลือก แต่ในต่างจังหวัดนั้นไม่มีมีราคาเดียวกัน ยิ่งอยู่สูงบนถนนตอยิ่งแพงขึ้นมากตามลำดับศูนย์กระจาย

สินค้าหลายแห่งเพื่อสต็อก (Stock) สินค้าในต่างจังหวัดก็ยังมี ตรงนี้จะ
มีประโยชน์อย่างไรถ้าหากว่าทางรัฐบาลได้มีการลดค่าขนส่งโดยการสต็อกสินค้า
ไว้ในต่างจังหวัดมาก ๆ กระผมเชื่อว่าตรงนี้จะทำให้การจัดเก็บสินค้าเข้า
สต็อกเป็นไปได้อย่างมากขึ้น เมื่อลดค่าขนส่งได้มากราคาสินค้าก็ย่อมถูกลงไป
ตามลำดับ อันนี้ผมอยากจะฝากให้ท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง
ไว้พิจารณาในการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าในต่างจังหวัดให้มากขึ้น

ข้อต่อมา อยากจะให้มีการสนับสนุนให้มีการจัดตลาดสินค้าอุปโภค
บริโภคโดยไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง ให้มีการซื้อขายกันโดยตรงกับพ่อค้าผู้
ผู้ขายกันเลย เพราะว่าถ้าจะลดกำแพงตรงนี้ลงไปได้จะทำให้เกษตรกรขายของ
ตรงกับพ่อค้าที่ต้องการได้มากขึ้น สินค้าก็น่าจะถูกลง

ข้อที่ ๓ ลดราคาต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะสินค้าการเกษตร
ท่านประธานก็คงทราบจากผู้อภิปรายหลายคนแล้วว่า เรื่องอาหารสัตว์บ้าง
เรื่องปุ๋ยบ้าง เรื่องยาฆ่าแมลงบ้าง หลาย ๆ อย่างเป็นต้นทุนการผลิตที่
เกษตรกรไม่มีอำนาจต่อรองเลยท่านประธาน บอกเท่าไรต้องซื้อเท่านั้น
อันนี้ผมคิดว่ารัฐบาลควบคุมได้แต่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ กระทรวง
ไม่ใช่กระทรวงพาณิชย์อย่างเดียว กระทรวงเกษตรฯ ด้วย กระทรวง
อุตสาหกรรมด้วย ผมคิดว่าจุดนี้เป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งจะ เป็นการทะลายปัญหา
ซึ่งเกษตรกรต้องเผชิญเป็นวัฏจักรมานานในเรื่องของการเพิ่มต้นทุนการผลิต
ตรงนี้ก็ลดให้ได้มากเท่าไรสินค้าการเกษตร ซึ่งมาเป็นผลผลิตให้เราได้
บริโภคก็จะถูกลงเท่านั้น ถ้าหากว่าทำไม่ได้ทำอย่างไรท่านประธาน ถ้าหาก
ทำไม่ได้กระผมใคร่ขอเสนอให้รัฐบาลนั้นได้มีบัญชาการควบคุมราคาสินค้าให้
เด็ดขาดไปเลยในจุดนี้เพื่อไม่ให้เกิดความลักลั่นระหว่างคนกรุงกับคนต่างจังหวัด
เพราะคนต่างจังหวัดนั้นซื้อของแพงกว่า รายได้น้อยกว่า ทำอย่างไรตรงนี้
บัญชาการควบคุมราคาสินค้าจะดีขึ้น ค่าแรงงานต่างจังหวัดหลายแห่ง ท่านประธาน
ที่เคารพ ที่อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น โรงงานบางแห่งยังจ่ายค่าแรงไม่ถึง
๑๐๐ บาท กระผมขอฝากด้วย แต่เขาต้องซื้อข้าวเพียงอย่างเดียวราคาถ้วยละ ๑๕ บาท
ราคาถ้วยละ ๑๕ บาท ต้องซื้อแทบจะไม่มีเงินเหลือแล้วต้องเดินทางมาทำงาน
ในโรงงานแห่งนั้นด้วย

ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าปัญหาราคาสินค้า
 แพงนั้นชอบแล้วและถูกแล้วที่เราเอาปัญหามาพูดในสภาผู้แทนราษฎร
 แต่อย่างไรก็ตามราคาผลผลิตการเกษตร ราคาไข่ ราคาหมู ราคาเนื้อ
 ราคาสิ่งของต่าง ๆ อาจจะไม่เท่ากันในแต่ละจังหวัด และกระผมเองก็ไม่อยาก
 จะคิดว่าจะทำได้รวดเร็วทันตาเห็น แต่ถ้ามีความพยายามในการแก้ปัญหา
 ก็น่าจะดี เพราะว่าต่อไปเราจะได้บริโภคไข่ในราคาถูกบ้าง เราจะได้บริโภค
 หมูราคาถูกบ้าง เราจะได้ขายข้าวเปลือกราคาสูงบ้าง ในขณะที่ซื้อข้าวสาร
 ราคาถูกลงบ้าง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ราษฎรเรียกร้องมาหลายรัฐบาลแล้ว
 ก็อยากจะให้สำเร็จในรัฐบาลท่านบริหารนี้แหละครับ เพราะว่า เป็นรัฐบาล
 ที่มาจากการเลือกตั้ง และเป็นรัฐบาลที่มุ่งปัญหาความสำคัญของราษฎรที่เดือดร้อน
 โดยเฉพาะในต่างจังหวัดมาตลอด กระผมคิดว่าถ้าทำได้อย่างนี้ เราไม่ต้อง
 เรียกร้องหรือครับ อีศวินมีข่าวมาปราบยุคเข็ญไม่ต้องเรียกร้อง เอาสภา
 ผู้แทนราษฎรนี้แหละครับ เป็นที่พึ่งที่หวังแก่พี่น้องประชาชน ผมขอฝากว่ามีใคร
 คนหนึ่งได้กล่าวมาตลอดว่า ผมเชื่อมั่นในระบบรัฐสภา ผมอยากจะเดิมนิดหนึ่งว่า
 ผมเชื่อมั่นในระบบรัฐสภา เพราะระบบรัฐสภานี้แหละที่จะแก้ปัญหาปากท้องของ
 พี่น้องประชาชน ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณถาวรก่อน
 เจ้าของญัตติ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะทำอะไรครับ
 เรื่องอะไร ประท้วงหรือว่าพาดพิงหรืออย่างไร

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
 กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี
 พรรคประชาธิปัตย์ มิได้ประท้วงผู้อภิปราย มิได้ประท้วงท่านประธาน แต่ทักท้วง
 ทางรัฐบาล ญัตติท่านประธานได้กรุณานำเสนอให้บรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ได้อภิปรายสะท้อนปัญหาความเดือดร้อนจากประชาชนทั่วประเทศ ไม่ว่าจะเป็น
 ส.ส. รัฐบาล หรือ ส.ส. ฝ่ายค้าน แต่รัฐบาลไม่ได้ให้ความสนใจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : โอ.เค. ไม่เป็นไร

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : มีท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงพาณิชย์เพียงท่านเดียวที่ขึ้นมาฟังปัญหา ถ้าแนวทางการแก้ไขปัญหา
 หรือแนวทางการรับฟังปัญหาจากทั่วทั้งประเทศเป็นอย่างนี้ การแก้ไขปัญหาคงจะ

ไม่ล้มลุกช้ำผล ขอให้รัฐบาลให้ความสำคัญมากกว่านี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณองกรณ์ครับ
ไม่เป็นไร ได้ยินแล้วเชิญนั่งลงครับ เชิญคุณถาวร เสนเนียม

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดสงขลา
พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน นับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘
มาจนถึงวันนี้เป็นเวลาเดือนเศษ ที่รัฐบาลชุดนี้ได้ขอโอกาสกับพี่น้องประชาชน
เพื่อเข้าไปพิสูจน์ฝีมือในการบริหารงานราชการแผ่นดิน ปรากฏว่าระยะเวลา
๑ เดือนเศษที่ผ่านมา กระผมและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมถึงสื่อสารทางด้าน
มวลชนต่าง ๆ ได้คอยสดับตรับฟังว่าพี่น้องประชาชนเดือดร้อนบ้างไหม ปรากฏว่า
สิ่งที่พี่น้องประชาชนร้องเรียนและได้รับความเดือดร้อนมากที่สุดก็คือในเรื่องของ
ปากท้อง ข้าวของราคาแพง และยิ่งกว่านั้นสิ่งที่แพงมากขึ้นไปอีกอย่างหนึ่ง
ซึ่งถ้าหากว่าเราจะมองให้ลึกลงไปอีกก็คือสินค้าทุนประเภทหนึ่ง หรือวัสดุทุน
อีกอย่างหนึ่งก็คือปูนซีเมนต์ ท่านประธานครับ วัสดุชิ้นนี้จะทำให้ส่งผลถึง
สินค้าอย่างอื่นแพงไปด้วย สาเหตุของปัญหาที่ทำให้ปูนซีเมนต์แพง ท่านประธาน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคใต้แพงมาก ๆ สิ่งที่ทำให้แพงขึ้นประเด็นปัญหาก็คือ
๑. ในช่วงระยะเวลา ๒ ปีเศษที่ผ่านมาเศรษฐกิจในภาคใต้ในภาพรวมดีขึ้นมาก
เพราะเหตุว่า สินค้าเกษตร ๓ หรือ ๔ ชนิดราคาสูงขึ้น อย่างเช่นยางพารา
ราคาสูงถึง ๓๕ บาท ถึง ๔๐ บาท ต่อ ๑ กิโลกรัม พืชน้ำมันปาล์มสูงถึงขนาด
๒.๔๐ บาท ถึง ๓ บาท ต่อกิโลกรัม กาแฟราคาอยู่ระหว่าง ๕๕ บาท ถึง
๖๐ บาท ต่อ ๑ กิโลกรัม ประสบการณ์ที่ผ่านมา ๑๐ ปีที่ผ่านมาไม่เคยสูงขนาดนี้
ขนาดนี้ทำให้เศรษฐกิจในภาพรวมดีขึ้น ยิ่งกว่านั้นการเพาะเลี้ยงชายฝั่งได้ผลิตผล
ดีมาก กุ้งกุลาดำ ปลาเก๋า ปลากระพง สามารถส่งออกไปขายต่างประเทศนับเป็น
จำนวนเงินเป็นหมื่นล้าน สิ่งนี้เศรษฐกิจในภาพรวมดีขึ้น ประชาชนมีการกินดีอยู่ดี
แต่เมื่อคิดจะสร้างบ้านปรากฏว่าปูนซีเมนต์ขาดตลาดและราคาแพง นอกจากนั้น
รัฐบาลชุดที่แล้วรัฐบาลสามารถที่จะจัดงบประมาณถึง ๖๙ เพอร์เซ็นต์ เพื่อเป็นการ
กระจายความเจริญออกสู่ภูมิภาคเพื่อไปพัฒนาในชนบท ๖๙ เพอร์เซ็นต์ เป็นเหตุให้
มีการก่อสร้างในภูมิภาคมากขึ้น ภาคใต้ของเราก็มีโอกาสที่จะได้รับส่วนแบ่งตรงนี้

ท่านประธานครับ ในประการที่ ๓ เหลือระยะเวลาอีกประมาณ ๑ เดือนเศษ จะสิ้นปีงบประมาณ ผู้รับจ้าง ผู้รับเหมา ก็รีบเร่งที่จะก่อสร้างที่จะพัฒนางานที่ตัวเองรับจ้างมาจากทางราชการ เพื่อให้เสร็จได้ทันสิ้นปีงบประมาณ เพื่อที่จะไม่ให้เงินเหลือมจ่าย เงินเหลือมปีและเป็นการเบิกยาก เพราะฉะนั้น การก่อสร้างในช่วงนี้จึงมีการเร่งรัด มีการเร่งระดมให้เสร็จกันโดยเร็ว

นอกจากนั้นในประการที่ ๓ ทางประเทศมาเลเซีย เศรษฐกิจของเขาเจริญขึ้นมาก มีการระดมการก่อสร้าง มีการพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๕ รัฐในภาคเหนือของมาเลเซียมีการก่อสร้างมากขึ้น ปรากฏว่าทางมาเลเซียมีการก่อสร้างจนกระทั่งขาดปูนซีเมนต์ถึงขนาดต้องสั่งซื้อจากประเทศไทยเข้าไป ในระยะเริ่มขาดแรก ๆ เมื่อประมาณปลายเดือนมิถุนายนที่ประเทศมาเลเซียมีการซื้อขายกันถูกลง ๙๓ บาท แต่ปรากฏว่าเมื่อมีการขาดกันมาก ๆ สั่งซื้อจากประเทศไทย ขณะนี้มีการซื้อขายปูนซีเมนต์กันถูกลง ๑๕๐ บาท ถึง ๑๖๐ บาท นั่นคือเป็นตัวเลขที่ขายกันในประเทศมาเลเซีย

ท่านประธานครับ จากเหตุผลดังกล่าวทำให้พ่อค้าที่เป็นเอเยนต์ขายปูนซีเมนต์ส่งปูนซีเมนต์จากประเทศไทยตอนใต้ลงไปขายทางมาเลเซีย ผลปรากฏว่าจากการสำรวจแล้วมีการส่งผ่านด่านป่าตองเบซาร์ระหว่างวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ถึง ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ นี้ ๕,๖๓๑ ตัน ผ่านด่านสะเตาะ ช่วง ๒๒ กรกฎาคม ถึง ๓๐ สิงหาคม ๑๒,๙๕๖ ตัน ผ่านด่านเบตงที่จังหวัดยะลา ช่วง ๓๑ กรกฎาคม ถึง ๒๙ สิงหาคม ๑๖๐ ตัน ผ่านด่านตากใบโก-ลก ช่วง ๓๑ กรกฎาคม ถึง ๒๙ สิงหาคม ๙๕๗ ตัน รวมแล้ว ๑๙,๖๕๔ ตัน นั่นคือตัวเลขที่ผ่านด่าน ซึ่งเป็นการกระทำที่ถูกต้องตามพิธีการศุลกากร ส่วนตัวเลขที่ไม่ได้ผ่านด่านนั้นไม่สามารถคำนวณได้

ท่านประธาน อีกประการหนึ่งที่เป็นเหตุให้ปูนซีเมนต์ราคาแพงขึ้น ก็คือการค้าปูนในปัจจุบันนี้ เราบอกว่ามีการค้าระบบเสรี แต่จริง ๆ แล้ว ในภาคใต้เน้น เป็นการค้าระบบผูกขาด เป็นการผูกขาดจริง ๆ เนื่องจากว่ามีโรงงานปูนซีเมนต์แต่เพียงโรงเดียวเท่านั้นที่ผลิตปูนซีเมนต์เพื่อบริการขายให้กับพี่น้องประชาชนในภาคใต้ ซึ่งตั้งอยู่ที่อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพราะฉะนั้นอำนาจการต่อรองจึงเป็นอำนาจของผู้ขาย อำนาจทางด้านการตลาดจึงเป็นของผู้ขาย รัฐบาลจะแก้ไขในส่วนนี้ได้ไหม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันนี้ ท่านประธาน หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ฉบับวันนี้ตีพิมพ์ว่า ปูนใหญ่ตีปีก ไตรมาสที่ ๒ กำกำไรพุ่ง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ นั่นคือแสดงว่า อำนาจในการซื้อขายปูนนั้นเป็น

อำนาจของผู้ขายโดยตรง ท่านประธานจากสาเหตุที่ทำให้ปูนแพงแล้ว ในสภาพ
 ปัจจุบันมีการซื้อขายกันอย่างไร ในอดีตซื้อขายกันอย่างไร ปูนซีเมนต์ในท้องตลาด
 ที่ขาดแคลนนั่น เมื่อไม่พอใช้แล้ว ราคาก็ถีบตัวสูงขึ้น ปูนซีเมนต์ตราเสือจาก
 เดิมราคาถูกลงละ ๖๕ บาท ปัจจุบันขายกันในช่วงราคา ๙๕ - ๑๑๐ บาท ในขณะที่
 ราคากลาง ตามที่สำนักงานประมาณได้ประมาณการไว้เฉลี่ยถูกลงละ ๓๐ บาท สูงขึ้น
 ไปมากครับท่าน ถูกลงหนึ่งประมาณ ๕๐ บาท ปูนตราช้างจากเดิมราคาขาย ขายกัน
 ถูกลงละ ๘๓ - ๘๕ บาท ปัจจุบันขายกันในราคาถูกลงละ ๑๑๐ - ๑๒๐ บาท ในขณะที่
 ราคากลางกำหนดให้ซื้อขายกันเฉลี่ยที่ถูกลงละ ๘๐ บาท จะเห็นได้ว่า ราคาของ
 ปูนซีเมนต์ทั้ง ๒ ตรานี้ สูงถึง ๕๐ - ๗๐ เปอร์เซ็นต์กว่าราคาที่ซื้อขายกัน
 ท่านประธาน เหตุแห่งความเดือดร้อนเกิดขึ้นเมื่อใด ผมขอลำดับเหตุการณ์ให้ท่าน
 ได้ทราบสักระยะครับ -----

จากเหตุการณ์ที่ผ่านมา ปรากฏว่าทางสถานทูตของไทยซึ่งอยู่ที่ประเทศ มาเลเซีย กรุงกัวลาลัมเปอร์ ได้ทำหนังสือถึงกระทรวงพาณิชย์ เป็นบันทึก ของทางราชการ ที่ ๐๒๐๕ (กป/๘๕๕) ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๓๘ เรียน ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ผมขออนุญาตอ่านนิตเดียวว่า เนื่องจาก ปูนซีเมนต์เป็นสินค้าราคาควบคุมเฉลี่ยประมาณถูกลงละ ๙๓ บาท ณ ประเทศ มาเลเซีย แต่โรงงานผู้ขายได้บังคับผู้รับเหมาซื้อขาดตัวในราคาถูกลงละ ๑๕ เหรียญมาเลเซีย หรือ ๑๕๐ บาท เพราะฉะนั้นทางสถานทูตไทย ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ได้ทำหนังสือถึงกระทรวงพาณิชย์แจ้งสถานการณ์ ให้ทราบว่า สำนักงานคาดการณ์ว่าการขาดแคลนนี้จะเป็นในช่วงระยะเวลา อีกราวนานหลายเดือน และได้เริ่มนำปูนเข้าจากประเทศไทยแล้ว สำหรับบริเวณชายแดนทางตอนเหนือของประเทศมาเลเซีย จึงเรียนมา เพื่อโปรดทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย ท่านประธานครับ นั้นคือการรายงานของสถานทูตไทยที่อยู่กรุงกัวลาลัมเปอร์ส่วนหนึ่ง หลังจากนั้นในวันที่ ๒ สิงหาคม ที่ผ่านมานี้ กระทบได้ยื่นฟ้องคดีและปรากฏว่า ณ วันนี้เป็นเวลาเกือบเดือนได้นำเข้ามาพิจารณาในที่ประชุมแห่งนี้ หลังจากนั้นวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๘ กระทบได้ทำหนังสือถึงหัวหน้าสำนักงาน การค้าไทยในจังหวัดสงขลา เพื่อขอทราบวิธีการแก้ไขปัญหานี้ ท่านประธาน ผมได้รับตอบเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ที่ผ่านมานี้ บอกว่าวิธีการแก้ไขปัญหานี้ ของจังหวัดสงขลานั้นโดยวิธีการปันส่วน โดยมีประกาศของจังหวัดสงขลา ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๓๘ โดย นายยุวัฒน์ วุฒิเมธี ผู้ว่าราชการ จังหวัดสงขลาเป็นผู้ลงนาม บอกว่าเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ใช้ ปูนซีเมนต์ จังหวัดสงขลาจึงขอประกาศให้ทราบทั่วกันดังนี้

๑. ผู้ใช้รายย่อยที่ได้รับความเดือดร้อนให้ไปซื้อปูนซีเมนต์ได้ที่ คลังสินค้าขนาดใหญ่ของบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด อำเภอหาดใหญ่ จังหวัด สงขลา ในปริมาณคนละ ๑๐ ถุงต่อวัน โดยใช้บัตรประจำตัวประชาชนเป็น หลักฐานการซื้อ สำหรับผู้ใช้รายใหญ่ได้รับความเดือดร้อนและประสงค์จะซื้อ ปูนซีเมนต์จากบริษัทผู้ผลิตโดยตรง ให้ติดต่อสอบถามรายละเอียดกับเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานการค้าภายในจังหวัดสงขลา

ท่านประธาน นั้นคือวิธีการแก้ไขปัญหานี้ที่เห็นเป็นรูปธรรม บัดนี้ การค้าชายในเมืองไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งปูนซีเมนต์ถึงขั้นวิกฤตต้องปันส่วนกัน แล้วหรือ ผมขอทราบเรียนถามผ่านท่านประธานไปถึงรัฐบาลชุดนี้ด้วย ท่านประธาน

หลังจากนั้นปรากฏว่าสื่อสารมวลชนได้ให้ความสนใจอย่างยิ่งถึงวิกฤตของปูน
ที่ขาด อย่างเช่น หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ฉบับที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๘
ได้พาดหัวว่า อดสาหกรรมแก้วไม่ตก ปัญหาปูนได้ขาด หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ
รายวัน ฉบับวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๓๘ พาดหัวว่า ได้วิกฤตปูนอีกระลอก
สงขลาหนักถึงป็นส่วน ขออนุญาตอีกนิดท่านประธาน หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ
ฉบับวันที่ ๓๐ กรกฎาคม เนื้อในนะครีบ ปูนภาคใต้ขาดแคลนหนัก แจพ่อค้า
กว่านขายมาเลเซีย หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๓๘ พาดหัวว่า
ปูนได้ขาดแคลนหนัก แจลอบขนส่งขายมาเลเซีย และฉบับวันที่ ๑๐ สิงหาคม
ของหนังสือพิมพ์มติชน แจเหตุได้วิกฤตขาดปูนผง เอเยนต์ก็กส่งขายมาเลเซีย
นอกจากนี้ท่านหัวหน้าสำนักงานการค้าภายในจังหวัดสงขลาชื่อ คุณสมพร
จิรวโร ได้ให้สัมภาษณ์กล่าวถึงปัญหาภาวะปัญหาปูนซีเมนต์ชนิดผงขาดแคลน
อย่างรุนแรงในภาคใต้ขณะนี้ว่า เกิดจากเอเยนต์ปูนในจังหวัดกักเก็บปูน
ไม่จำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อในจังหวัดแต่ส่งปูนจำหน่ายให้กับผู้ซื้อในประเทศมาเลเซีย
ท่านประธานที่เคารพ นั่นคือภาวะเหตุการณ์ที่เป็นมาจากต้นจนถึงปัจจุบัน
ทีนี้เรามาดูว่าการขาดปูนซีเมนต์จะส่งผลอะไรบ้าง ประชาชนได้รับความ
เดือดร้อนอย่างมาก จะปลูกสร้างบ้านซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่อยู่อาศัย
ต้องหยุดชะงัก เงินเก็บหอมรอมริบมาตลอดระยะเวลา ๓ - ๕ ปีที่ผ่านมา
ตั้งใจไว้ว่าถึงฤดูกาลนี้จะสร้างบ้านจะปลูกบ้านอยู่กับเขาสักหลังหนึ่ง ถึงแม้
จะไม่ใหญ่สักก็พอจะอยู่ได้ -----

แต่ปรากฏว่าปัญหาปูนเป็นอยู่ขณะนี้ซึ่งเป็นวัสดุหลักก่อสร้างบ้านก็ต้องหยุดชะงักต้องค้างคา แล้วท่านจะว่าอย่างไรครับ นอกจากนี้ท่านประชาชน ผลกระทบที่จะเห็นได้ชัดก็คือ ผู้รับเหมาละทิ้งงานในประเด็นนี้จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศชาติ ผู้รับเหมาที่รับจ้างไปจากทางราชการที่จะสร้างฝายกั้นน้ำที่จะสร้างถนนที่จะสร้างสะพานเพื่อให้กับพี่น้องประชาชนได้ใช้กันตามที่สัญญาได้กำหนดไว้ ปรากฏว่าเมื่อขาดปูนซีเมนต์ สิ่งเหล่านี้ประชาชนพี่น้องในชนบทก็ขาดไม่สามารถที่จะนำไปใช้ได้ ขาดประโยชน์ครับท่านประชาชน นอกจากนี้เศรษฐกิจจะต้องหยุดชะงักกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคโรงงานอุตสาหกรรมกำหนดไว้ว่าจะเปิดโรงงานอุตสาหกรรมอีก ๓ เดือนข้างหน้า เมื่อขาดปูนเสียแล้วเขาจะเปิดได้อย่างไร ออร์เดอร์ (Order) สินค้าที่สั่งเข้ามาก็ต้องรอผลิตนัดกับลูกค้าที่อยู่ในต่างประเทศ ท่านประชาชนครับ มีผลกระทบต่อโครงสร้างพื้นฐาน มีผลกระทบต่อภาวะการเงิน เมื่อส่งมอบงานไม่ได้เงินเบิกไม่ได้ เครดิตก็ต้องเสียการหมุนเวียนของเงินก็ต้องหยุดชะงัก สิ่งเหล่านี้มีผลกระทบในภาครวมของเศรษฐกิจ นอกจากนี้มีผลกระทบทางด้านจิตวิทยา ผมกลัวว่ารัฐบาลนี้กำลังดำเนินงานไปอย่างดีได้เพียง ๑ เดือนเศษเท่านั้น ถ้าหากประชาชนขาดความมั่นใจเสียแล้วประชาชนจะให้ความไว้วางใจได้อย่างไร แต่ปัญหาปูนขาดเพียงอย่างเดียวท่านยังแก้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมขอวิงวอนต่อที่ประชุมแห่งนี้ผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีที่นั่งฟังอยู่ขอได้โปรดให้ความจริงจังและจริงจังในการแก้ไขปัญหาเรื่องปูนด้วยครับ ท่านประชาชน นอกจากนั้นจะเป็นปัญหาเหนียวน้ำทำให้สินค้าตัวอื่นแพงขึ้นไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าที่มีวัสดุปูนเป็นส่วนประกอบ อย่างเช่นแผ่นพื้นสำเร็จรูป เสาค้ำเข็มท่อนกรวด สิ่งเหล่านี้มีปูนซีเมนต์เป็นส่วนผสมเป็นวัตถุดิบหลักอยู่ก็จะต้องขึ้นตาม และนอกจากนั้นผมทราบมาจากผู้ที่ค้าปูนผสมสำเร็จจากซีเมนต์หรือ พี.ที.ไอ. ก็แล้วแต่ บัดนี้บริษัทใหญ่ได้ส่งไปทางแท็งก์ (Tank) ปูนต่าง ๆ ขอขึ้นราคาอีกคิวบิกเมตรละ ๑๐๐ บาท ใน ๑ คิวบิกเมตรนั้นใช้ปูนประมาณ ๖ กระสอบครึ่ง หรือ ๖ ถุงครึ่ง ถ้าเฉลี่ยออกมาแล้ว ๑๐๐ บาท ๖ ถุงครึ่ง ก็หมายความว่าขึ้นราคาไปอีกถุงละ ๑๕.๓๘ บาท ซึ่งที่ผมคำนวณอย่างนี้ เนื่องจากว่าทรายและหินยังคงราคาปกติอยู่ ท่านประชาชนครับ สิ่งที่ผมทราบเรียนนี้ ไม่ใช่เกิดขึ้นเพียงเล่น ๆ

เกิดขึ้นจริง ๆ กระทบต่อผลทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจในภาพรวม
 อย่างมาก ท่านประธานครับ จากการที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธาน
 แล้วว่า หลังจากนั้น ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้เดินทาง
 ลงไปตรวจสอบสถานการณ์ปูนที่ภาคใต้เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ที่ผ่านมา
 ปรากฏว่ามีการประชุมกันครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๕ ที่ประชุมของ
 กระทรวงพาณิชย์ได้อนุมัติให้ปูนขึ้นราคาไปอีก ๕ บาท ต่อ ๑ ถุง
 นั้นหรือคือวิธีการแก้ไขปัญหา ผมอยากจะทราบว่ามีการแก้ไขปัญหา
 อย่างอื่นอีกได้ไหม แนนอนครับท่านครับ ว่าปูนนั้นไม่ใช่เป็นสินค้า
 ควบคุม เราไม่สามารถที่จะสั่งให้ผู้ส่งออกหยุดการส่งออก แต่เรา
 สามารถที่จะแก้ไขปัญหาโดยการประกาศให้เป็นสินค้าควบคุมได้สัก
 ระยะหนึ่งก็ยังมี สัก ๑ เดือน ๒ เดือน หรือ ๓ เดือน จนกว่า
 เหตุการณ์นั้นได้เข้าคืนสู่ภาวะปกติ เหตุการณ์ทำนองนี้เกิดขึ้นครั้งหนึ่ง
 เมื่อพฤษภาคม ๒๕๓๓ ต่อเนื่อง พ.ศ. ๒๕๓๔ ในสมัยนั้นผมจำได้
 ว่ามีการประกาศให้ปูนเป็นสินค้าควบคุมก็สามารถที่จะแก้ไขได้
 แต่ทำไมเล่าท่านจึงปล่อยให้เหตุการณ์ล่องเลยมาเป็นเวลาร่วม
 ๒ เดือนแล้ว หรือว่าพี่น้องประชาชนที่เดือดร้อนนั้นท่านเห็นว่าท่าน
 ไม่ได้เดือดร้อนจริง หรือว่าไม่ได้เดือดร้อนเอง ท่านประธานครับ
 ผมหวังว่าการแก้ไขปัญหาโดยใช้ระบบรัฐสภานั้นเป็นวิธีการแก้ไขปัญหา
 ที่ถูกต้อง ท่านประธานครับ ในวันนี้ถึงแม้ว่าคณะรัฐมนตรีนั่งอยู่ข้างบน
 มีแต่เพียงท่านเดียว แต่ผมขอกราบเรียนว่าเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม
 ที่ผ่านมานั้น ผมจำได้ว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีกล่าวต่อที่ประชุมนี้
 เมื่อเวลาประมาณตีหนึ่งสี่สิบนาทีเศษ ๆ ท่านกล่าวว่า ผมขอเลาะ
 ไม้แก่ง ผมพูดไม่เป็น ผมเป็นนักปฏิบัติ ท่านประธานครับ นั่นคือ
 คำกล่าวของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และนอกจากนั้นเมื่อวันที่ ๒
 กรกฎาคม ๒๕๓๘ มีการร่างปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือทางการเมือง
 ของนักการเมือง ๖ พรรคที่เป็นรัฐบาล ในวันนั้นพรรคหน้าไทยยัง
 ไม่ได้เข้ามา ท่านเขียนเอาไว้ ในข้อ ๕ ว่า เลือกคนดีมีฝีมือมารับใช้
 ชาติและประชาชน เพื่อไม่ทำให้ประชาชนผิดหวัง-----

ท่านประธานครับ นั่นคือปัญหาและคำถามต่อหน้าสมาชิกที่นั่งอยู่ในที่ประชุม
 แห่งนี้เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม และคำถามนั้นได้กระจายออกอากาศทาง
 สถานีโทรทัศน์และสถานีวิทยุให้พี่น้องประชาชนทั่วประเทศได้รับทราบ ท่านครับ
 บัดนี้ปัญหาขุนทดแคลน ปัญหาสินค้าแพงพอที่จะพิสูจน์ฝีมือนักปฏิบัติอย่างรัฐบาล
 ชุดนี้ ให้ทดลอง ให้ทำงาน แก้ให้พี่น้องประชาชนได้เห็นประจักษ์ได้แล้วหรือยัง
 ผมเฝ้ามอง ประชาชนเฝ้ามอง ที่ท่านพูดว่าท่านฉ้อเลาะไม่เก่ง ท่านพูดไม่เป็น
 ท่านเป็นนักปฏิบัติ บัดนี้ปัญหานี้รอท่านพิสูจน์ฝีมือแล้ว ท่านประธานครับ ผมขอว่า
 ในช่วงของการแก้ไขนี้ ถ้าหากว่าท่านได้จัดบุงชีเมนต์ลงไปให้พี่น้องชาวปักษ์ใต้
 ได้ใช้ให้พอกับความต้องการ และราคานั้นขอให้อยู่ในระดับที่ซื้อกันได้ ขายกันได้
 อย่าให้แพงนัก ผมคิดว่าวิกฤตศรัทธาที่พี่น้องประชาชนมีต่อรัฐบาลน่าจะลดลง
 ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญดอกเตอร์ศุภชัย พานิชภักดิ์
 นายศุภชัย พานิชภักดิ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ศุภชัย พานิชภักดิ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
 ท่านประธานครับ กระผมมีความรู้สึกค่อนข้างจะเห็นใจรัฐบาลที่ต้องทนฟังต่อ
 สิ่งที่เรา ทั้งในสภาและนอกสภาได้ยกขึ้นมาตั้งข้อสังเกตเป็นระยะเวลา
 หลายสัปดาห์ ในเรื่องของปัญหาราคาที่สูงขึ้นโดยทั่วถึงกัน ไม่ใช่สูงขึ้นเฉพาะ
 ราคาไข่ ราคาเนื้อสัตว์ หรือราคาผักบางอย่างเท่านั้น แต่เป็นการสูงขึ้นของ
 ราคาสินค้าแทบทุกชนิดทั่วทั้งประเทศทั่วถึงกัน อยู่ในภาวะที่เราเรียกได้ว่าเป็น
 ภาวะของการที่มีอัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นจนน่าเป็นห่วง ผมต้องขอลุกขึ้นมาอภิปราย
 คงไม่มีความมุ่งหวังที่จะโจมตีรัฐบาลแต่อย่างใด แต่อยากจะเสนอข้อคิดเห็น
 ทำความเข้าใจและอธิบายให้รัฐบาลได้เข้าถึงจุดที่ผมเข้าใจว่าเป็นหัวใจของ
 ปัญหาของราคาสูงหรือเงินเฟ้อในปัจจุบัน เพื่อที่อย่างน้อยเราได้มีโอกาสร่วมกัน
 ในการฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ซึ่งรัฐบาล
 ชุดที่แล้ว และผมเองได้เคยเรียนให้ประชาชน ได้เคยประกาศให้ทราบ
 หลายครั้งหลายหนแล้วว่าปัญหาเศรษฐกิจ ๒ ปัญหาที่สำคัญมากที่สุดในปี ๒๕๓๘ นี้
 น่าจะเป็นปัญหาของภาวะเงินเฟ้อที่สูงกว่าอัตราปกติของประเทศไทยและปัญหา
 ของการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ซึ่งทำท่าจะสูงขึ้นกว่าระดับปกติ ซึ่งเราทำได้ประมาณ
 ร้อยละ ๕ ของรายได้ประชาชาติ มาเกินเป็นร้อยละ ๖ ของรายได้ประชาชาติ

ในประเด็นแรก ผมคิดว่ารัฐบาลคงต้องคำนึงถึง ต้องตระหนัก แล้วคงจะต้องให้ความสนใจมากกว่าที่เป็นอยู่ต่อปัญหาของภาวะราคาที่สูงขึ้น โดยทั่วถึงกัน หรือภาวะของเงินเฟ้อที่สูงขึ้นมากกว่าที่ได้คาดคะเนไว้ เหตุผลมีอยู่ ๕ ข้อด้วยกัน ผมอยากจะเรียนให้ทราบเพื่อเป็นการยืนยันว่า นี่เป็นเหตุผลที่มองจากสภาพของสถานการณ์โดยเป็นกลาง แล้วไม่ได้ปฏิเสธว่าปัญหาอย่างนี้เป็นปัญหาที่รัฐบาลนี้เป็นคนก่อขึ้น หรือรัฐบาลที่แล้วเป็นคนก่อขึ้น ปัญหาของภาวะเงินเฟ้อหรือการที่ราคาสูงขึ้นในสภาพการณ์ที่มีอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจที่สูง การลงทุนที่สูงขึ้น ภาวะของวงจรร วัฏจักรของสินค้าเกษตร ที่มีราคาสูงต่อเนื่องกันมาเป็นระยะเวลาจนถึง ๒ ปี การที่เราสามารถส่งสินค้าไปขายในต่างประเทศได้ในอัตราที่สูงถึงประมาณร้อยละ ๒๓ ต่อปีนั้น เป็นสิ่งซึ่งจะก่อให้เกิดภาวะกดดันต่อราคาสินค้าทั้งนั้น รัฐบาลที่แล้วได้ เริ่มต้นในการคำนึงถึงปัญหานี้ และดำเนินมาตรการหลายประการ ผมเพียงแต่หวังว่ารัฐบาลชุดนี้คงได้ตระหนักถึงปัญหานี้ และดำเนินการต่อเนื่อง

เหตุผลข้อที่ ๑ ที่เราต้องห่วงเรื่องอัตราเงินเฟ้อ ทั้ง ๆ ที่บางท่าน ในรัฐบาลบอกว่า ดูแล้วอัตราก็ต่ำ ก็แล้วแต่ว่าสถิติจะคำนวณกันแบบไหน คำนวณ จากเดือนต่อเดือน อาจจะต้องสูงจาก ๕.๗ มาเป็น ๕.๒ มาเป็น ๕.๘ แต่คำนวณเฉลี่ย ทั้งปีอาจจะไม่ถึงร้อยละ ๕ ก็เป็นไปได้ว่าเราอาจจะใช้วิชาการของสถิติในการที่จะ คำนวณข้อมูลตัวเลขออกมาในรูปแบบไหนก็ได้ที่จะตรงต่อความพึงพอใจของผู้บริหาร

แต่ความจริงก็คงเป็นความจริงว่า การเปลี่ยนแปลงของอัตราเงินเฟ้อจากเดือนต่อเดือนนั้นสูงขึ้น ผมคงจะคาดคะเนได้ว่า สำหรับเดือนสิงหาคม ซึ่งทางรัฐบาลยังไม่ได้มีการประกาศตัวเลขออกมา เพราะว่าเดือนนี้คงยังไม่จบสิ้น ผมว่าตัวเลขที่พอจะคาดคะเนออกมาได้นั้นน่าจะไม่ว่าต่ำกว่าอัตราที่เพิ่มขึ้นของเดือนกรกฎาคมที่สูงถึงร้อยละ ๕.๘ ถ้าหากไม่มีการแก้ไขตัวเลขทางหนึ่งทางใด เพราะฉะนั้นอัตราเงินเฟ้อซึ่งสูงขึ้นจากเดือนต่อเดือนนั้นมันสื่อให้เห็นภาวะการณ์ของการคาดคะเน การคาดคะเนว่าภาวะเงินเฟ้อในอนาคตทำท่าจะสูงอยู่อย่างนี้หรือไม่ลดลง มันจะเป็นภาวะการณ์ที่ทำให้มีการเสื่อมถอยความเชื่อมั่นของนักลงทุน ทำให้ทำลายบรรยากาศการลงทุนที่นักลงทุนจะต้องรอเวลาในการลงทุนในอนาคต หรือผู้ที่จะต้องจับจ่ายใช้สอยในการสร้างสต็อก แทนที่จะมีการวางแผนการใช้เงินในการจับจ่ายใช้สอยไปยิ่งในอนาคตได้ ผมเกรงแทนรัฐบาลว่าจะมีการเร่งรายจ่ายให้กระชับเข้ามา ยิ่งจะเป็นการกระตุ้นให้ราคานั้นสูงขึ้นในระยะสั้นมากกว่าที่รัฐบาลจะคาดคะเนถึง ถ้าหากไม่มีการคานึงว่าเวลานี้จากเดือนต่อเดือนอัตราเงินเฟ้อนั้นสูงขึ้นเรื่อยๆ กรุณาตัดชื่อนี้ อื่น ๆ เป็นต้นปีประกอบว่าหากมีการเฉลี่ยย้อนไปถึงปีที่แล้ว เนื่องจากว่าอัตราภาวะเงินเฟ้อของปีที่แล้วอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำและต่ำกว่าร้อยละ ๕ ค่อนข้างมากนำมาเฉลี่ยกับปัจจุบันนี้อาจจะให้ภาพที่ไม่ครบถ้วน ขอแนะนำว่าขอให้ติดตามอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยเดือนต่อเดือนอย่างใกล้ชิด

ประการที่ ๒ ผมได้ยินได้ฟังว่ามีรัฐมนตรีบางท่านออกมาพูดว่าอัตราเงินเฟ้อของเราอาจจะเกิน ๕ มันก็แค่ร้อยละ ๕.๒ ไม่เห็นจะเดือดร้อนอะไร มีบางท่านก็พูดว่า เราในอดีตก็เคยถึงร้อยละ ๑๙ มาแล้ว มีบางท่านพูดว่าประเทศใกล้เคียงเพื่อนบ้านของเราบางแห่งก็สูงเกินร้อยละ ๕ บางคนไปยกตัวอย่างของประเทศจีนมาพูดบอกว่าสูงถึงร้อยละ ๑๑ ก็มี ผมก็ยกตัวอย่างให้ได้ว่าบางประเทศในลาตินอเมริกานั้นสูงถึง ๕๐ เปอร์เซนต์ก็มี ๑๐๐ เปอร์เซนต์ต่อปีก็มี แต่ประเทศเหล่านั้น ผมเข้าใจว่าหายหน้าไปแล้ว แล้วก็ไม่ต้องห่วงเห็นว่าสิ่งเหล่านั้นมาเกิดขึ้นกับประเทศไทย เพราะว่าการสะสมของภาวะเงินเฟ้อนั้น มันจะสะสมให้มีการเพิ่มไล่ขึ้นไปเรื่อยๆ ที่น่าเป็นห่วงประการที่ ๒ ที่ผมต้องขอกราบเรียนฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลก็คือว่า ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อของประเทศไทยนั้นมีอัตราสูงขึ้นจากเดือนต่อเดือน อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยของโลกมีแนวโน้มที่จะค่อยๆ ลดต่ำลงมา ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อของโลกปีที่แล้วเกินระดับร้อยละ ๕ ต่อปีในปีนี้มีแนวโน้มที่ว่าอัตราเงินเฟ้อของโลกอาจจะลดลงมาต่ำกว่าประมาณร้อยละ ๓

ถึงร้อยละ ๓.๕ ต่อปีเท่านั้น ในขณะที่ประเทศไทยนั้นสวนทางในเรื่องของ
อัตราเงินเฟ้อ ซึ่งกำลังอยู่ในขั้นใกล้เคียงกับจุดซึ่งน่าเป็นห่วง ผมจะไม่เรียกว่า
วิกฤต แต่ว่าเราสวนทางกับโลก ถ้าคำนึงถึงภาวะการณ์ว่าประเทศไทยนั้นจำเป็น
จะต้องแข่งขันในการค้าขายสินค้ากับต่างประเทศ จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่ารัฐบาล
ถ้าทำให้ความสนใจกับสิ่งที่เราได้วางแผนไว้ในแผนพัฒนาฉบับที่ ๗ จะเห็นได้
อย่างชัดเจนว่า เรากำหนดเป้าหมายของอัตราเงินเฟ้อของไทยไว้ที่ร้อยละ ๔.๕
ต่อปี ระหว่างแผนพัฒนาฉบับที่ ๗ ซึ่งเป็นอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยของโลก นั่นก็
หมายความว่าหลักเกณฑ์ในการที่เราจะเสริมสร้างสมรรถภาพในการแข่งขันของไทย
ได้นั้น เราจะต้องระมัดระวังให้อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยของไทยอยู่ในเกณฑ์ที่ใกล้เคียง
ทัดเทียมกับอัตราเงินเฟ้อของโลกและให้ดีที่สุดก็คือว่า ควรจะต้องต่ำกว่าอัตรา
เงินเฟ้อของโลกให้ได้ด้วย

ประการที่ ๓ เรื่องที่น่าจะเป็นห่วงแล้วสิ่งที่รัฐบาลอาจจะคำนึงไม่ถึง
ก็คือว่าการประกาศทิศทางนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลนั้นเป็นที่เฝ้าดูของนักลงทุน
ทั้งในประเทศและนอกประเทศของนักธุรกิจ สิ่งซึ่งรัฐบาลประกาศออกมาแล้ว
สวนทางกับสิ่งที่ควรจะเป็นไปนั้น ผมคิดว่ารัฐบาลคงจะต้องตระหนักให้ดี แนวโน้ม
ของเศรษฐกิจทั่ว ๆ ไปในเวลานี้ ผมเข้าใจว่าสถาบันที่เป็นกลางหรือหน่วยงาน
ของราชการที่เป็นกลางนั้นคงจะต้องมีความระมัดระวังในเรื่องของภาวะเงินเฟ้อ
ส่วนใหญ่ก็จะมีอาการคาดคะเนว่าอัตราขยายตัวของเศรษฐกิจในปีหน้า ๒๕๓๙
ไม่น่าจะขยายตัวเร็วจนเกินไปนัก ในปัจจุบันนี้เราไม่มีความจำเป็นต้องเร่ง
การขยายตัวของเศรษฐกิจเกินไปกว่าอัตราประมาณร้อยละ ๘ ถึงร้อยละ ๘.๕
ซึ่งสามารถจะดูดซึมแรงงานใหม่ ๆ ที่เข้ามาในตลาดปีละประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ ถึง
๗๐๐,๐๐๐ คนได้อยู่แล้วโดยที่ไม่มีปัญหา -----

เพราะฉะนั้นในการที่มีบางท่านในคณะรัฐบาลออกมาประกาศว่า ปีหน้าจะมีการเร่งการขยายตัวของเศรษฐกิจ อาจจะมีสูงถึงร้อยละ ๘.๙ ส่วนทางด้านหน่วยงานของราชการบางหน่วยงาน ซึ่งมีความเป็นกลางในการคำนึงถึงภาวะการณ์เศรษฐกิจในปีหน้า ที่พูดว่า อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจในปีหน้า เนื่องจากว่าเราจำเป็นต้องมีการแก้ไขปัญหาเงินเพื่อในปีนี้ ควรจะชะลอลงจากอัตราการขยายตัวของปีนี้ สมมุติว่าในปีนี้มีอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจร้อยละ ๘.๕ หรือร้อยละ ๘.๖ ในปีหน้านั้นอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจน่าจะอยู่ในประมาณร้อยละ ๘.๓ หรือระหว่างร้อยละ ๘.๐ ถึง ๘.๕ เมื่อส่วนทางกันเช่นนี้ความเชื่อมั่น ความเชื่อถือได้ของนโยบายของรัฐบาลที่จะแก้ไขปัญหาเงินเพื่อในสายตาของคนเป็นกลาง นักลงทุนหรือนักธุรกิจย่อมก่อให้เกิดความสงสัยเป็นธรรมดาว่า รัฐบาลนั้นมองทิศทางของการแก้ไขปัญหาที่เป็นเรื่องสำคัญของประเทศตรงกับที่หน่วยงานของราชการที่พิจารณาเรื่องนี้โดยตรงไปตรงมาหรือเปล่า

ประการที่ ๔ ประการสุดท้ายที่ผมคิดว่ารัฐบาลควรจะต้องคำนึงถึงว่าปัญหาที่มีอยู่ในขณะนี้ เป็นปัญหาที่ละเอียดไม่ได้ แล้วไม่ควรจะมาพูดว่าเป็นปัญหาซึ่งเล็กน้อย ไม่จำเป็นต้องวิตก ก็คือการสวนทางระหว่างนโยบายต่าง ๆ ในรัฐบาลชุดนี้ เรื่องนี้เราคงจะมีโอกาสได้อภิปรายกันในวาระที่มีการประชุมร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๓๙ แต่ผมขอเรียนเตือนไว้ ณ ที่นี้ว่าสิ่งที่เรากำลังเห็นในปัจจุบันนี้คือ การสวนทางระหว่างนโยบายการเงิน กับนโยบายการคลังอย่างสิ้นเชิง นโยบายการเงินนั้นดำเนินการในลักษณะที่เป็นเอกเทศ และมีความสำคัญอย่างแท้จริงตั้งแต่ต้นปีแล้วว่า เราจำเป็นต้องมีการดูแลในเรื่องการใช้จ่ายเงินไม่ให้เกินเนื้อเกินตัวของรัฐบาล อย่านำเงินไปใช้จ่ายหรืออย่าได้เข้าใจผิดว่า ใน ๗ ปีที่ผ่านมาที่รัฐบาลมีภาวะการณ์ของดุลงบประมาณที่เกิดดุลมาตลอด ภาวะการณ์ที่แท้จริงก็คือว่า ในการเกินดุลของงบประมาณนั้น ส่วนใหญ่เป็นงบประมาณเงินสด ยังมีความจำเป็นที่ต้องใช้เงินงบประมาณสำหรับโครงการต่าง ๆ ที่ยังตั้งค้างอยู่อีกมากมาย ถ้ารวมความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินงบประมาณทั้งหมดตามโครงการที่มีอยู่นั้น ผมก็เกรงว่า จริง ๆ แล้วความเพียงพอในการใช้เงินที่รัฐบาลมีอยู่ กับรายรับที่ได้ก็น่าจะไม่เพียงพอด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นในประการที่ ๔ การสวนกระแสระหว่างนโยบายการเงิน กับนโยบายการคลังจะทำให้การแก้ไขปัญหาเงินเพื่อไม่ได้ทุเลาลง แล้วยังจะทำให้ภาระที่นโยบายการเงินต้องรับไปสูงมากขึ้นกว่าเดิม คือหมายความว่า

การออกแรงทางด้านการดูดซับสภาพคล่องส่วนเกินของธนาคารแห่งประเทศไทย อาจจะต้องมากกว่าที่ผ่านมา ในประการแรกนั้น ๔ ข้อ ผมได้เรียนให้ทราบ เพื่อจะย้ำว่า รัฐบาลช่วยگردาค่าเงินถึงปัญหาที่มีแน่ ๆ แล้วไม่ควรจะส่งกระแส ะไรออกมาที่ก่อให้เกิดความสับสน ในประเด็นที่ ๒ ผมมีอีก ๔ ข้อเหมือนกัน คือสิ่งที่ผมอยากจะวิงวอนว่ารัฐบาลไม่ควรทำ อันนี้ก็เป็นการเสนอแนะ แล้วแต่ว่า รัฐบาลจะรับไปพิจารณาอย่างไรหรือไม่

ประการแรกในสิ่งที่รัฐบาลไม่ควรทำในช่วงนี้ ก็คือการที่ไม่ควร สร้างความสับสนด้วยการใช้ความคิดไปในทางที่อาจจะไม่ถูกต้อง คือ หมายความว่าเวลานี้เรามีดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคที่อยู่แล้ว เป็นดัชนี ซึ่งเพิ่งได้รับการปรับปรุงแก้ไข เป็นดัชนีซึ่งเจ้าหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ สำนักงานสถิติแห่งชาติได้มีการสำรวจดูแล้วว่า สะท้อนให้เห็นโครงสร้าง ของการจับจ่ายใช้สอยของประชาชนคนไทยโดยเฉลี่ยได้อย่างถูกต้องแล้ว ความคิดที่ได้มีการเสนอจะเพิ่มจำนวนสินค้า เข้าไปในการคำนวณดัชนี หรือว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานในการคิดนั้น ผมคิดว่าในประการแรก สำหรับในการเพิ่มจำนวนสินค้า เข้าไปคงจะไม่ทำให้อัตราการขยายตัวของ เงินเพื่อนั้นลดลง เท่าที่ผมได้คำนวณคร่าว ๆ มา ผมเกรงว่าอาจจะทำให้ รัฐบาลผิดหวัง เพราะว่าอัตราเงินเพื่ออาจจะสูงขึ้น ถ้าท่านไปรวมจำนวน สินค้าที่มากมายออกไป เพราะว่ามันนั้นอาจจะ เป็นน้ำหนักซึ่งไม่ได้จัดอยู่ใน โครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม แล้วมันอาจจะทำให้การถ่วงน้ำหนักใน การเฉลี่ยนั้นเฉลี่ยออกไป อาจจะเป็นตัวแปรที่ไม่ถูกต้อง ที่จะเป็นปัญหา มากมายในการที่ใช้ดัชนีหลายตัวพร้อม ๆ กันไป อย่างที่ได้มีการแถลง โดยกระทรวงพาณิชย์นั้น ผมคิดว่าอาจจะดูเหมือนว่ามีความโปร่งใสในการใช้ ดัชนีหลาย ๆ ตัว แต่ขอเรียนให้ทราบว่าในสากลโลกนั้น การใช้ดัชนี ที่เราเรียกว่า ดัชนีของราคาสินค้าผู้บริโภค หรือ ซี.พี.ไอ. (CPI) เป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดนโยบายอื่น ๆ ของรัฐบาล เช่นกำหนด นโยบายแรงงาน รายได้ค่าจ้างขั้นต่ำ -----

กำหนดนโยบายในเรื่องของปริมาณเงินหรืออัตราดอกเบี้ย การที่จะใช้ตัวแปรตัวนี้หลาย ๆ ชุดก่อให้เกิดความสับสนแน่นอน แล้วก็จะก่อให้เกิดความสงสัยในนักธุรกิจและนักลงทุนต่าง ๆ ว่ารัฐบาลกำลังพยายามที่จะสร้างภาพที่ซ่อนเร้นปัญหาอะไรที่อยู่เบื้องหลังหรือเปล่า กรุณาไม่ควรใช้ ถ้าเพื่อจะคิดแก้ไขปัญหาก็ควรจะไปดูแล้วว่า ในสัดส่วนของน้ำหนักที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนั้นต่อไปในอนาคตจะให้ทางด้านสำนักงานสถิติแห่งชาติลงไปสำรวจให้ถี่ขึ้นอย่างไรหรือไม่ เพื่อที่จะให้อัตราของเงินเพื่อนั้นสะท้อนความเป็นจริงอย่างใกล้เคียงที่สุด

ประการที่ ๒ ผมได้ยินได้ฟังว่ารัฐบาลก็ค่อนข้างจะตื่นตระหนกตกใจว่า มีผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์มาจากในบางจุดที่อาจจะทำให้เกิดความเป็นห่วงขึ้นมา ก็ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะไปควบคุมราคาสินค้าบางอย่างมากเกินไป เรื่องนี้ผมขอแนะนำรัฐบาลว่า ถ้ารัฐบาลไม่ไปควบคุมของพวกนี้ ไม่ควรจะมีใครไปโจมตีรัฐบาลว่ารัฐบาลละเลย เพราะการที่รัฐบาลจะไปตั้งเป้าด้วยการไปควบคุมราคาสินค้า รัฐบาลก็คงจะไปควบคุมราคาสินค้าไม่ได้ทั่วประเทศ รัฐบาลก็คงจะไม่สามารถไปควบคุมราคาสินค้าได้ทุกชนิดในทุกตลาดได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่ารัฐบาลไม่ควรไปควบคุมสินค้า ในประวัติศาสตร์ของการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจนั้นไม่เคยมีการพิสูจน์ให้เห็นได้เลยว่า การควบคุมราคาสินค้านั้นจะทำให้ราคาสินค้าถูกลง เพียงแต่อาจจะแสดงให้เห็นภาพเพียงชั่วคราวชั่วคราวเท่านั้น แต่จะมีการกักตุนสินค้า และในจุดซึ่งรัฐบาลเลิกการควบคุมการก้าวกระโดดของราคาสินค้านั้นจะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เอาไว้นั้นหมดสิ้นไปก็คือราคาสินค้าจะสูงเกินยิ่งกว่าที่รัฐบาลจะไม่ควบคุมสินค้า เพราะฉะนั้นในกรณีนี้พ่อค้า นักธุรกิจเป็นห่วงมาก ผมขอกราบเรียนไปยังรัฐบาลว่าไม่ควรทำเป็นอย่างยิ่ง

ประการที่ ๓ ในเรื่องซึ่งรัฐบาลกำลังดำริจะทำอยู่ในบางส่วนซึ่งถูกต้องก็คือการเปิดโอกาสให้มีการนำเข้าสินค้าบางชนิด บางส่วนเป็นสินค้าเกษตร ผมคิดว่าในเรื่องนี้ควรกระทำ แต่ว่าที่ไม่ควรกระทำก็คือไม่ควรจะกระทำในลักษณะที่เป็นการถาวรจนเกินควร นอกเสียจากว่าเป็นการเปิดตลาดที่เราเรียกกันว่าเป็นการเปิดตลาดขั้นต่ำหรือ มินิมัม เอกเซส (Minimum excess) ตามข้อผูกพันหรือพันธกรณีที่เราอยู่กับองค์การการค้าโลกเท่านั้น นอกจากนั้นแล้วยังไม่ควรที่จะกระทำโดยปราศจากการหารือกับกระทรวงเกษตรฯ อย่างชัดเจน ซึ่งข้อนี้เป็นข้อซึ่งในอดีตรัฐบาลชุดที่แล้วได้พยายามแก้ไขว่า นโยบายที่เราจะลงไปแก้ไข

ปัญหาเรื่องการตลาดสินค้าเกษตรก็คือความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่าง
กระทรวงพาณิชย์และกระทรวงเกษตรฯ

ข้อที่ ๔ ในเรื่องที่ผมอยากจะกราบฝากเรียนไปยังท่านผู้บริหาร
ประเทศ ก็คือในเรื่องของการที่รัฐบาลไม่ควรจะสร้างภาพให้ประชาชนหรือให้
นักธุรกิจ ให้พ่อค้าเห็นว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลเศรษฐกิจ คำนี้เป็นคำที่มีการใช้ทั้ง
ในประเทศและต่างประเทศว่า รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลเศรษฐกิจ ผมคิดว่าเราไม่อยู่ใน
ฐานะที่เป็นรัฐบาลเช่นนั้น ประเทศไม่อยู่ในฐานะที่เป็นอย่างนั้น รัฐบาลที่ท่าออก
อาการที่เป็นรัฐบาลเศรษฐกิจก็คือรัฐบาลที่อาจจะทำให้มีการใช้จ่ายเงินโดยไม่จำเป็น
หรือแม้กระทั่งยังไม่จ่ายเงิน เพียงแต่ดำริขึ้นมาทำให้เกิดความหวาดระแวงว่า
อาจจะมีการใช้เงินเกินตัว นี่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ภาวะการณ์ในตลาดหุ้นไม่สามารถ
กระเตื้องขึ้นมาได้ดีเท่าที่ควรจะต้อง

ผมขอมายังประเด็นสุดท้ายว่า ทั้งหมดที่ผมได้กล่าวเรียนไปยัง
รัฐบาลแล้วทั้งสิ่งที่ไม่ควรทำและปัญหาที่เกิดขึ้น มีอะไรบ้างที่ควรทำ ผมคงจะ
ไม่สามารถล่วงล้ำหรือว่าไปแทรกแซงในการทำงานของรัฐบาลได้มากจนเกินไปนัก
แต่อยากจะขอเสนอข้อสังเกตบางประการใน ๓ ข้อด้วยกันว่า ทิศทางอะไรบ้าง
ที่รัฐบาลอาจจะพิจารณาในการนำมาปฏิบัติต่อไป ทิศทางในประการแรก
เป็นเรื่องของนโยบายการเงิน นโยบายการเงินในปัจจุบันนี้ผมเข้าใจว่า
เจ้าหน้าที่ทางด้านการเงินที่ดูแลในเรื่องนโยบายการเงินโดยทั่ว ๆ ไป เข้าใจ
ถึงปัญหาค่อนข้างดีและเริ่มต้นดำเนินนโยบายในการที่จะควบคุมปริมาณเงินอย่าง
ใกล้ชิดแล้ว แต่นโยบายที่ได้ดำเนินมาครึ่งปีนั้นผมยังเห็นว่าในการควบคุมปัญหา
เรื่องสภาพคล่องคงยังไม่สามารถดูดซับสภาพคล่องจนควบคุมปริมาณเงินที่ขยายตัว
อย่างรวดเร็วได้อย่างเพียงพอ การออกพันธบัตรโดยธนาคารแห่งประเทศไทย
๑,๐๐๐ ล้านบาท เกรงว่าจะซับสภาพคล่องซึ่งเวลานี้อาจจะมีอยู่ถึงเกินกว่า
๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ในตลาดไม่เพียงพอที่จะซับสภาพคล่องออกไปได้ ถ้าจะมีการ
ดำเนินการเรื่องนี้ต่อไปด้วยการคำนึงถึงการออกพันธบัตรเพิ่มเติม ผมคิดว่าน่า
จะเป็นสิ่งซึ่งทำได้ -----

เพราะนอกจากจะเป็นการดูดซับสภาพคล่องส่วนเกินออกไปจากตลาดแล้ว ทำให้ปริมาณเงินไม่มีมากจนเกินไปแล้ว รัฐบาลยังจะสามารถใช้อัตราดอกเบี้ยที่ได้จากการประมวลพันธบัตรมาเป็นตัวกำหนดนโยบายอัตราดอกเบี้ยให้ตลาดเห็นว่า เป็นอัตราที่น่าที่เราเรียกว่าเป็นอัตรา เบนช มาร์ค (Bench mark) เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตลาดเงินต่อไปด้วย นโยบายในเรื่องอัตราดอกเบี้ย ผมเกรงว่าปีนี้อัตราดอกเบี้ย รัฐบาลคงจะต้องระมัดระวังไม่ให้ลดต่ำเร็วจนเกินไปนัก เป็นปีซึ่งมีความจำเป็นที่เราต้องระดมเงินออมมากกว่าที่จะกระตุ้นการใช้จ่ายเงิน รัฐบาลใช้จ่ายเงินมากอยู่แล้ว มีปริมาณเงินเข้ามาจากต่างประเทศมากอยู่แล้ว เราคงจำเป็นที่จะต้องกระตุ้นให้คนออมเงินมากกว่าที่จะให้เขาเอาเงินไปใช้ เพราะฉะนั้นอัตราดอกเบี้ยบางครั้งผู้ฝากเงินก็ยังจำเป็นที่จะต้องได้รับอัตราดอกเบี้ยอยู่ในเกณฑ์ที่สูงพอสมควรอยู่ ผมคิดว่าที่สำคัญอีกประการหนึ่งในเรื่องของนโยบายทางการเงินก็คือ ด้านการติดตามการเคลื่อนไหวของเงินที่เข้ามาจากต่างประเทศที่เป็นเงินเข้ามาถึงกำไรระยะสั้น เวลานี้ตามความเข้าใจของผมทางธนาคารแห่งประเทศไทยก็ได้เริ่มดำเนินการในการเพิ่มเงินสดสำรอง เงินสำรองสำหรับเงินฝากผู้ที่มีถิ่นฐานอยู่นอกประเทศที่เราเรียกว่า นอน เรสซิเดนท แอดเคานท์ (Non resident account) ผมคิดว่านี่เป็นการเริ่มต้นที่อาจจะถูกทิศทาง แต่อาจจะยังไม่เพียงพอ การเข้าไปควบคุมอย่างใกล้ชิดมากยิ่งขึ้นนั้นทางรัฐบาลคงต้องมอบหมายให้กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยไปพิจารณาให้ถ่องแท้มากกว่านี้ อีกครั้งหนึ่ง

ในทิศทางประการที่ ๒ คือเรื่องของนโยบายการคลัง ผมคงจะไม่พูดมากนักในเรื่องนี้ เพราะว่าเราคงจะมีโอกาสได้อภิปรายกันในช่วงซึ่งมีการอภิปรายร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาล แต่อยากจะเน้นให้เห็นชัดเจนว่าเวลานี้เราใช้นโยบายในการแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อตามที่รัฐบาลเข้าใจอย่างจำกัดนั้น อาจจะเป็นนโยบายซึ่งค่อนข้างจะไปเน้นที่กระทรวงพาณิชย์มากจนเกินไป พวกเราพูดกันแล้วว่าเห็นใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เห็นใจกระทรวงพาณิชย์ค่อนข้างมาก เพราะว่าปัญหาเงินเฟ้อที่แท้จริงเมื่อเกิดขึ้นแล้วนั้นต้องขอความร่วมมือจากรัฐบาลทั้งหมด โดยที่ทางด้านนโยบายทางด้านการคลังจะต้องเป็นนโยบายหลัก การบริหารนโยบายการคลังนั้น จำเป็นที่สุดในขณะนี้ต้องเป็นนโยบายที่เป็นเอกเทศ ไม่ใช่เป็นนโยบายที่อยู่ภายใต้การบงการเบื้องหลังโดยท่านผู้ใดผู้หนึ่ง ไม่ว่าจะ เป็นท่านผู้ใดที่อยู่ใน

รัฐบาลมีระดับสูงขนาดไหนก็ตาม การดำเนินนโยบายของกระทรวงการคลังที่เป็นเอกเทศจะต้องสามารถเข้าไปแทรกแซงและบังคับให้ระเบียบวินัยแก่กระทรวงอื่น ๆ ในการใช้เงินหรือประกาศว่าจะใช้เงินค่อนข้างจะมากเกินไป ในสิ่งที่กระทรวงการคลังเห็นว่าพอจะรับได้ พิจารณาจากรายรับซึ่งไม่สามารถเพิ่มขึ้น โดยที่ไม่สามารถเพิ่มอัตราภาษีอากรได้ในระยะสั้น นโยบายการคลังนั้นควรจะคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่จำเป็นและคำนึงถึงประสิทธิภาพในการจ่ายเงินตามงบประมาณ ตามแผนการมากกว่าที่จะไปคิดในการตั้งกองทุนที่ไม่จำเป็นขึ้นมาในระยะนี้ ผมอยากจะพูดเพียงแต่ว่า เรื่องพวกนี้เอาไว้สั้น ๆ แล้วก็รายละเอียดเราคงจะได้มีโอกาสหารือกันในช่วงที่เราอภิปรายเรื่องงบประมาณต่อไป

เรื่องสุดท้ายข้อที่ ๓ คือมาตรการด้านกระทรวงพาณิชย์ ด้านการพาณิชย์ ผมคิดว่าในบางส่วนนั้นสิ่งที่เราได้พูดกันในวันนี้หลายท่านได้พูดไปแล้ว แต่ผมอยากจะเน้นว่ามาตรการที่สำคัญทางด้านการพาณิชย์ คือด้านการเปิดการค้าเสรีให้รวดเร็วยิ่งขึ้น การค้าเสรีที่จะมีการเพิ่มการแข่งขันในตลาด ลดการผูกขาดตัดตอนนั้นจะทำให้มีการเร่งทำให้ราคานั้นเป็นราคาซึ่งผู้บริโภคมีอำนาจต่อรองมากยิ่งขึ้น การที่ราคาจะชะลอ ผมคิดว่าคงจะกดให้ราคาลดลงยาก แต่จะชะลอการขึ้นของราคาสินค้าได้อย่างค่อนข้างมีผล เราจำเป็นจะต้องคำนึงถึงการใช้มาตรการของตลาดกลางที่มีการพูดบ่อยครั้งในวันนี้ว่า ตลาดกลางเป็นเครื่องมือที่ให้ผู้ผลิตและผู้ใช้มาพบกันโดยตรง เป็นการตัดตอนของผู้ที่แทรกแซงอยู่ตรงกลาง ผู้ที่จะเข้ามาค้าขายผูกขาดตรงกลาง พ่อค้าคนกลางนั้นออกไปได้อย่างชะงัดนัก เพราะฉะนั้นการส่งเสริมให้มีตลาดกลางมากขึ้นและไม่ใช้ตลาดกลางเฉพาะสินค้า เช่น ข้าวซึ่งมีอยู่มาก แต่ว่าจะต้องเป็นตลาดกลางซึ่งคำนึงถึงสินค้าอื่น ๆ เช่น ผัก ผลไม้และสินค้าอุปโภคบริโภคชนิดอื่น ๆ ได้ด้วย

ในเรื่องสุดท้ายของกระทรวงพาณิชย์ ก็คือผมขอฝากไว้ว่าเป็นงานที่เราได้เริ่มต้นตั้งแต่รัฐบาลชุดที่แล้วแล้วครับว่า ภาวะเบียดในการดำเนินธุรกิจในบ้านเราที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การเปลี่ยนแปลงสินค้า คุณภาพ ปริมาณ การนำสินค้าสู่ตลาดบางครั้งล่าช้าเหลือเกิน เพราะว่ามีระเบียบของกระทรวงที่ยังติดค้างอยู่และไม่จำเป็นอยู่มากมาย เราได้เคยตั้งคณะกรรมการของคณะกรรมการร่วมกันระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนที่ไปดูแลเรื่องพวกนี้ เราได้ค้นพบว่ามีจำนวนของระเบียบนับเป็นสิบ ๆ ระเบียบบวกกันไปแล้วอาจจะเกิน ๕๐ ระเบียบที่มีความจำเป็นที่เราต้องเข้าไปดูแล เข้าไปกีดขวางในการทำงาน

สผ ๑๗/๒๕๓๘ (ส. ๑)

เยาวเรศ ๘๓/๓

ที่ควรจะคล่องตัวกว่านี้ของตลาด ถ้าเข้าไปลดในสิ่งเหล่านี้ได้ก็จะลดขั้นตอนในการผลิตแล้วก็สามารถลดแรงกดดันต่อเงินเฟ้อได้ด้วย ขอขอบพระคุณครับ
ท่านประธาน

- ๘๘/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ผมอยากจะเรียนว่า ยังมีผู้ที่จะขออภิปรายอีกหลายท่าน โปรดกรุณาได้ใช้เวลาให้สั้นเข้า และพยายามหลีกเลี่ยงประเด็นที่ได้มีสมาชิกได้อภิปรายไปแล้วด้วย ขอความกรุณาด้วย จะได้อภิปรายกันโดยทั่วถึง ขอเชิญคุณสุนัย จุลพงศธร เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา ก่อนที่ผมจะได้อภิปรายต่อไปนั้น คงต้องขอประทานอนุญาตท่านประธานเสียก่อนว่า เพื่อให้การอภิปรายนี้มีหลักฐานชัดเจน นำเสนอต่อรัฐบาลอย่างเป็นเนื้อหา ผมได้เตรียมเอกสารบางเรื่องจัดทำเป็นแผ่นป้าย เพื่อความเข้าใจง่ายในการนำเสนอ ซึ่งก็ได้ขออนุญาตลิขสิทธิ์ต่อท่านร้อยตำรวจเอก เฉลิม แล้ว ในฐานะที่ท่านมีลิขสิทธิ์เรื่องการยกป้าย บังเอิญท่านไม่อยู่ ท่านประธาน ก่อนที่จะเริ่มเรื่อง ผมอยากจะกราบเรียนว่า ฝ่ายค้านชุดนี้มีความเป็นห่วง เป็นใยต่อภาพพจน์ของรัฐบาลและของสภาแห่งนี้มาก จะเห็นได้ว่าตั้งแต่เริ่มต้นของการตั้งรัฐบาลมานั้น เรารู้กันอยู่ว่าอะไรเป็นอะไร ว่ากันจริง ๆ แล้ว คณะรัฐมนตรีชุดนี้มีหลายท่านที่เป็นคนที่มีความสามารถได้รับความเชื่อถือจากสาธารณชน แต่บังเอิญก็มีบางท่าน ที่ภาพพจน์อาจจะไม่ได้รับความไว้วางใจจากสังคมนัก แต่ฝ่ายค้านก็ได้ประคับประคองรัฐบาลมาโดยตลอด จะเห็นได้ว่าไม่ได้วิพากษ์วิจารณ์ในลักษณะโจมตีหรือจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางรัฐบาลแต่อย่างใด ต้องยอมรับความเป็นจริงว่า รัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลที่เราเห็นว่าเห็นอกเห็นใจท่านเริ่มตั้งก็ไม่เหมือนกับรัฐบาลชุดไหน คือภาพพจน์โดยรวมเป็นภาพพจน์ที่เกือบจะเรียกได้ว่า ดีดลบบาก่อน เสร็จแล้วการที่มีภาพพจน์ดีดลบบนี้ ทำให้เวลาจะเริ่มต้นทำงาน ท่านต้องเหนื่อย จริง ๆ ท่านยังไม่ได้ดีดลบบหรือครับ ทุกคนมีความสามารถหมด แต่ว่ากระแสที่สร้างขึ้นมามีทำให้ท่านอยู่ในสถานะอันนั้น เชื่อไหมครับว่า เวลาเพียงแต่ยังไม่พอจะ ๒ เดือนจากการเลือกตั้ง จากการที่ท่านตั้งรัฐบาลมา ท่านต้องประสบกับปัญหาหลายเรื่องที่จะต้องเจอเป็นโจทก์หนัก ๆ หลายครั้ง อาทิเช่น พอเริ่มต้นประกาศรายชื่อคณะรัฐมนตรี ก็ปรากฏว่าหุ้นตกเสียแล้ว บริหารบ้านเมืองมาสักระยะหนึ่ง อ้าว เกิดอุทกภัยน้ำท่วมอีกแล้ว ฝ่ายค้านก็พยายามจะเสนอญัตติเข้ามาในสภา เพื่อที่จะได้ขอให้รัฐบาลได้ช่วยเหลือแก้ปัญหาความทุกข์ร้อนของประชาชน แต่ในขณะที่เรากำลังพูดกันถึงเรื่องปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเรื่องน้ำท่วม ก็ปรากฏว่าต้องกราบเรียนจริง ๆ ว่า ในขณะนั้นรัฐบาลไม่ได้แสดงท่าทีชัดเจน ความกระตือรือร้น

๑๒

สผ ๑๒/๒๖๓๘ (ส. ๑)

ประกาศลักษณ ๔๔/๒

มากนักที่จะช่วยเหลือประชาชน มีอาการที่เรียกว่า คล้าย ๆ นอนหลับ ฝ่ายค้าน
ก็ทำการอภิปราย อภิปรายพูดแล้วก็ยังไม่ค่อยได้ยิน จับตัวเข่าก็ยังไม่ค่อยจะตื่น
เลยมีการหยิกกันบ้าง พอหยิกกันบ้างท่านก็ตื่นขึ้นมา พอเสร็จจากเรื่องอุทกภัย
มาเจอของแพงอีกแล้วครับ เจอของแพงในระหว่างที่จะเจอของแพงนี้ ปรากฏว่า
ก็เจอปัญหาเรื่องการโยกย้ายตำรวจ เป็นวิกฤตการณ์ภายในกระทรวงมหาดไทยอีก
พอเสร็จจากวิกฤตการณ์อันนั้น พอมาถึงของแพงจะพูดถึงเรื่องของแพงอีก อ้าว
ย้ายผู้ว่าฯ อีกแล้ว -----

- ๔๕/๑

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ย้ายผู้ว่าฯ ก็ทำให้เกิดเรื่องคาราคาซังกันมา ทำท่าทำทาง จะต้องมีการปลดปลัดกระทรวงมหาดไทยเสียอีกแล้ว พอถึงตรงนี้ก็กำลังจะเดิน ได้ดี มีข่าวย้ายทหารอีกแล้วครับ หาวว่ามีโผนั้นโผนี้เสรีจเรียบร้อยแล้ว ก็ยุ่ง ไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม สภาของเราก็ได้ขอร้องว่าจะเลื่อนญัตติ เรื่องของแพงขึ้นมาก่อน ปรากฏว่า ฝ่ายรัฐบาล ซึ่งมีเสียงมากกว่าก็ไม่ยอมให้เลื่อน ทำให้ประชาชนทั่วไป มีความรู้สึก ว่า รัฐบาลนี้ เขาจะฝากความหวังไว้ได้หรือ แต่อย่างไรก็ตาม วันนี้ดีครับ ปรากฏว่าท่านยินยอมให้เลื่อนญัตติ เข้ามาได้ ถ้าลำพังแต่ฝ่าย ค้านอย่างเด็ชวก็คงไม่ได้หรอกครับ นี่แสดงว่ารัฐบาลก็เริ่มต้นตัวแล้ว แต่จะ เริ่มต้นเพราะตัวของท่านเอง หรือจะเริ่มต้นเพราะวิฤตทหารก็ไม่แน่ เพราะวิฤต ทหารเริ่มออกมาวิพากษ์วิจารณ์มากขึ้น เรื่องของแพง ทหารก็จะไม่พอกิน เสรีจเรียบร้อยยัง เสนอวิธีทฤษฎีประชาธิปไตยขึ้นมาอีก ฟังถึงตรงนี้ก็ยังคง ขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ นายแพทย์เปรมศักดิ์ยังได้พูดถึงเรื่องนำหวั่น วิดกเกี่ยวกับอัศวินม้าขาว ผมว่าในภาวะการณ์ที่มันมีเรื่องหนัก ๆ เข้ามาหลาย ๆ เรื่อง เรื่องข้อกล่าวหาว่าเราจะมีการกลั่นแกล้งข้าราชการประจำบ้าง เรื่อง ประชาชนเดือดร้อนเพราะอุทกภัยบ้าง เรื่องของแพงบ้าง สิ่งเหล่านี้ถ้ารัฐบาล ไม่แสดงความกระตือรือร้นเสียแล้ว ผมว่าอันตรายครับ ท่านประธาน อย่างวันนี้ เราพูดถึงเรื่องของแพงก็ขอขอบคุณที่รัฐบาลได้ให้โอกาส แต่ปรากฏว่าตั้งแต่ เข้านั่งมาจนถึงขณะนี้ ๔ - ๕ ชั่วโมงแล้วครับ ท่านรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ข้างบนนั้น สลับกันขึ้นมาตอนนี้ถือว่ามากที่สุด คือมี ๒ คน เมื่อสักครู่นี้ใหญ่ ๆ นี้ไม่มีสักคน เลยนะครับ ถ้าภาพพจน์อย่างนี้ออกไปข้างนอกปัญหาจะเป็นอย่างไรครับ ท่านประธาน ว่ากันถึงเรื่องทหารนั้น จริง ๆ แล้ว ผมอยากจะกระโดดยื่น เคียงข้างรัฐบาล ผมว่าตอนนี้อะไรต่าง ๆ มันไม่ค่อยจะเหมาะสม ยกตัวอย่าง เช่น ทหารออกมาวิพากษ์วิจารณ์เรื่องนี้ ครั้งแรกทางรัฐบาลก็ดูไม่ค่อยจะพอใจ ผมบอกว่าดีแล้วครับ ให้ทหารเขาออกมาพูดเลย เขาบอกว่าเขาเป็นประชาชน คนหนึ่ง จึงวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลได้ อันนี้เป็นเรื่องดี คือต่อไปประชาชนกับ ทหารจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และต่อไปประชาชนก็จะได้กลับไปวิพากษ์วิจารณ์ ทหารได้บ้าง ไม่ใช่พอวิจารณ์ทหารปั๊บ ทหารก็บอกว่าเรื่องของทหารประชาชน ไม่เกี่ยว ใครวิจารณ์ทหารคนนั้นเป็นศัตรูทหาร อย่างนี้ก็ไม่ได้สิครับ อันนี้แหละ ผมจะต้องเสนอในสภาว่า ขอให้รัฐบาลหันหน้ามาหา กับฝ่ายค้าน ผนึกกำลังกัน รัฐบาลอยู่ไม่ได้ ฝ่ายค้านก็อยู่ไม่ได้ เราไม่อยากจะให้ใครมาทำร้ายรัฐสภาเรา

เราอยากปกป้องช่วยกัน เมื่อเข้านี้เดินทางมาตั้งแต่เช้า ก่อนจะออก
จากบ้านยังไม่ให้ดูเลยครับ ออกมาตั้งแต่เช้าเพราะรถติด ไม่ทราบว่า
๖ เดือน แล้วรถจะหายติดหรือไม่ ไม่แน่ใจ ออกมาตั้งแต่ ตี ๕ ตี ๕ ครึ่ง
ออกจากบ้าน ประมาณ ๘ โมงเศษ ๆ มาถึงถนนราชดำเนิน ถึงหน้าวังปารุสกวัน
ตกใจครับ ท่านประธาน ขบวนการ ยี.เอ็ม.ซี ออกมาเป็นแถวเลย
ในฐานะสถานการณ์ที่กำลังวิพากษ์วิจารณ์ว่า ทหารมีการวิพากษ์วิจารณ์
ในรายการสถานีวิทยุสยามานุสติ เสนอทฤษฎีประชาธิปไตย ผมนี้บอก
ตรง ๆ กลัวที่สุด ให้ท่านบรรหารเป็นนายกนาน ๆ ใครจะกล้าว่าหาว่า
ใช้เงินซื้อเสียงอะไร ผมไม่ว่า เพราะอะไรครับ เพราะว่าชาวบ้าน
ด้วยกันเอง ประชาชน พลเรือน ปกครองบ้านนั้นมีสภา เรามีทางออก
พูดได้ ของแพง อย่างนี้แพง ก็หาอย่างอื่นกินบ้าง ยังพอไหว แต่ถ้า
ทหารปกครองบ้านเมืองแบบเผด็จการสมัยก่อน ของแพง ๆ ไม่อยาก
ซื้อใช้ใหม่ เอาหายไปทั้งอันเลยก็ยังได้ หัวรถจักรหายไปทั้งหัวยังไม่มี
ใครรู้เรื่องเลย ผมว่าบังเอิญผมนะครับ ๑๐ - ๒๐ ปี มาแล้วมันก็ต่อสู้ระบบ
เผด็จการตั้งแต่เป็นนักศึกษา ก็ร่วมกันกับท่านรองประธานฯ สุธรรม ไม่รู้
หลบหายไปไหนเสียแล้ว เห็นว่าผมจะมาสรรเสริญท่านเลยหลบไปเลย
เราต่อสู้มาด้วยกันตลอด บนถนนราชดำเนิน ๓ รอบแล้วครับ พลเรือน
ปกครองกันจะดีจะร้ายว่ากันแทบตาย แต่ไม่มีใครตาย ประชาธิปไตยเป็น
อย่างนั้น -----

แต่ว่าพอเผด็จการทหารพักเดี่ยวไม่ค่อยว่ากันเลยครับ ตายกันเป็นเพ็ช ๓ รอบ แล้วครับ อันนี้จะต้องฝากไว้กับท่านประธานด้วย เพื่อให้พี่น้องประชาชน ได้รับทราบ จริง ๆ เราไม่ได้รังเกียจทหาร ทหารทุกคนดีหมด ไม่มีใคร ไม่ได้เลฆมยังยืนยันตรงนี้ มีแต่ส่วนน้อยเท่านั้นที่มีปัญหา ไม่ใช่ไม่ดีนะครับ ดี (นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุนัยมีผู้ประท้วงครับ

นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์จาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย ผมใคร่ขอความกรุณา ประท้วงผู้อภิปราย ในข้อ ๕๓ ในการอภิปราย ขอให้อยู่ในประเด็น เพราะว่าตอนนี้เรากำลังใช้สถิติอภิปรายเรื่องสินค้าราคาแพง ซึ่งทุกคนกำลังให้ความสนใจในเรื่องของสินค้าราคาแพง คงจะต้องขออนุญาตว่าอาจจะขอให้ตรงประเด็นหน่อยครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ผมได้ขอร้อง แล้วนะครับว่ายังมีท่านสมาชิกอีกหลายท่านที่จะอภิปราย เพราะฉะนั้นกรุณาสรุปประเด็นให้สั้น ๆ เข้านะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ความจริงผมก็เคารพท่านประธานเหมือนบิดาของผม เพราะบุตรของท่านก็ เป็นเพื่อนรุ่นเดียวกัน เรียนด้วยกัน ทุกวันนี้ก็เรียก ท่านพ่อ ทุกที ขอบพระคุณ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้กล่าวตักเตือนผม สิ่งที่ผมนำเสนอเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับ เรื่องของแพง และเป็นเรื่องอันตรายที่สุด รถ ยี.เอ็ม.ซี. เป็นแถว ที่แรก ผมคิดว่า เอ๊ะ เกิดอะไรขึ้น อ้าว พอดูข้าง ๆ เขาเขียนบอก กองทัพบกช่วย ประชาชน นี่ดีครับ ช่วยประชาชนมาก ๆ แต่ที่นี้เข้าใจว่ากำลังจะท่าแข่งกับ รัฐบาลแล้วในขณะที่รัฐบาลออกคาราวานหรือยังไม่ทราบ ท่านรัฐมนตรีไพโรจน์ กองทัพบกเขามีคาราวานออกแล้ว นี่เรื่องที่ ๑ พุดถึงตรงนี้ท่านประธาน ผมอยากจะกราบเรียนว่าเป็นเรื่องค่อนข้างจะละเอียดอ่อน เพราะว่าในภาวะที่ ของแพง ชาวบ้านเดือดร้อนแล้วมีเหตุการณ์ต่าง ๆ รุมเร้าเข้ามาหลายเรื่อง อันนี้เราเป็นหวังรัฐบาลถึงได้นำมาเสนอแล้วอยากจะได้มาปรึกษากับท่าน เพื่อ ได้เสนอความคิดเห็นให้ท่านในฐานะที่เป็นมิตร เพื่อจะได้ นำข้อเท็จจริงต่าง ๆ ให้รัฐบาลไปดำเนินการแก้ไขในฐานะที่เราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกัน คงจะต้องเริ่มต้นก่อนที่ว่า ทุกวันนี้ชาวบ้านไม่เข้าใจคิดว่าผู้แทนราษฎรนั้นมาพูดเล่น

มาพูดตลกเรื่องไข่ อย่างที่คุณหมอนำเอาไข่มาโชว์ ไม่ใช่เรื่องตลกครับ
 ท่านประธาน เพราะว่าเรื่องไข่นั้น ไข่เป็นหนึ่งในหมวดอาหาร เป็นดัชนีที่
 ดัชนีผู้บริโภคว่าค่าครองชีพสูงหรือต่ำ เป็นเรื่องเงินเพื่อหรือไม่ ท่านจะเห็นได้ว่า
 สื่อมวลชนเขาหยิบประเด็นสำคัญที่สุดคือเรื่องไข่มาพูด เพราะว่าไข่ตัวเดี่ยวนี้นั้น
 มันเกี่ยวโยงไปถึงระบบการผลิตทางการเกษตร เริ่มตั้งแต่การปลูกพืช อาหารสัตว์
 การเลี้ยงสัตว์ และค่าครองชีพ จะเห็นได้นะครับว่าไข่นั้นประชาชนคนไทย
 มีความรู้สึกผูกพัน เริ่มตั้งแต่รับประทานไข่ต้ม ไข่เจียว ไข่ดาว เสริจเรียบร้อย
 เหลือยังทำไข่แช่น้ำ ท่านประธานครับ ความรู้สึกตรงนี้ชาวบ้านมีความรู้สึก
 ไข่นั้นมันเป็นสิ่งที่ถูกที่สุดในชีวิตของเธอ ดังนั้นพอเกิดไข่แพงเท่านั้นเองเกิดการ
 ตกตะลึงกันในปัญหาทางจิตวิทยาสังคม ทำให้ของอื่นต่าง ๆ แพงขึ้นหมดครับ
 ท่านประธาน จะเห็นได้ว่า จริง ๆ ผมตั้งใจครั้งแรกว่าจะเอาไข่มาโชว์
 เหมือนกัน แต่ที่นี้ของมันแพงกันเยอะ ถ้าเอามาโชว์กันหมดผมกลัวจะเต็มสภา
 ท่านประธานครับ ผมก็เลยไปทำการสำรวจตลาดให้ท่านประธานเรียบร้อยแล้ว
 เป็นรูปขียนยันหมด รูปที่ได้นี้ได้มาจากตลาดวงเวียนใหญ่และตลาดบางแค
 ท่านกำลังบอกว่าของลดราคาแล้ว ของลดราคาแล้ว ยังไม่ลดครับ ไปสำรวจ
 เมื่อวานนี้เอง ไม่ใช่ไปในเวลาประชุมนะครับ ตอนเช้าออกสำรวจตลาด
 แล้วก็ถ่ายรูป ๆ เก็บไว้ ไม่เชื่อถามแม่ค้าพวกนี้ได้ มีพยานบุคคลขียนยันได้หมด
 เจี๊จิง เจี๊จิม ปราบกฏไม่ได้แพงเฉพาะไข่ครับท่านประธาน หอยก็แพง เขียนว่า
 ๑๕ บาท ตัวโต ๆ ไปดูใกล้ ๆ เขียนว่า ครึ่งกิโลกรัม ตัวนิดเดียว ปราบกฏ
 ครึ่งกิโลกรัม ๑๕ บาท ชาวบ้านผ่านไปนึกว่า ๑๕ บาทจะซื้อ อ้าว ตาย
 ครึ่งกิโลกรัม นี่เป็นเทคนิคสมัยใหม่ของบรรดาผู้ดำเนินการประกอบธุรกิจ
 ในตลาดสดเขาเขียนตัวเล็ก ๆ -----

ถั่วฝักยาวเห็นชัด ท่านประธาน ๑๐ บาท ครึ่งกิโลกรัมเหมือนกัน แต่ตัว ๑๐ บาทใหญ่ แต่ถั่วเกิดถั่วฝักยาวค้างหน่อยเหลือ ครึ่งกิโลกรัม ๘ บาท กิโลกรัมละ ๑๖ บาทแล้ว เนื้อหมูปรากฏว่าเนื้อแดง ๗๖ บาท ท่านประธาน เห็นชัดเลยติดป้ายเรียบร้อย ไก่สดกิโลกรัมละ ๔๗ บาท มีท่านรัฐมนตรีท่านหนึ่งท่านก็บอกว่า ของแพง แพงมา ตั้งแต่รัฐบาลที่แล้ว ผมก็เป็นคนช่างค้นจริง ๆ ไม่ต้องค้นที่ไหนเอาใกล้ ๆ รัฐบาลสมัยที่แล้ว เขาว่าของแพงแล้ว ก็มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไม่ทราบเข้าสภามาอีก หรือเปล่าไม่ทราบ ไม่อยากเอ่ยชื่อท่าน ก็เสนอญัตติเรื่องของแพงคราวที่แล้ว สภาก็ทำการตรวจตลาดหมดเลย ว่า ราคาไก่เท่าไร ราคาไข่เท่าไร ปรากฏว่า เมื่อเดือนเมษายน ไข่ เอกสารของรัฐบาลแห่งนี้นี้ยืนยันว่า ไข่ราคา ๑.๖๒ บาท เท่านั้น ตอนนั้นก็ว่าแพงแล้ว ฝ่ายค้านซึ่งก็มีพรรคชาติไทยท่านที่เป็นรัฐบาลเป็น ฝ่ายค้านกำลังจะเสนอญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ นี่ยืนยันแล้ว เรื่องของแพง ตอนนั้นไข่แค่ ๑.๖๒ บาทเท่านั้น ตอนนั้นไข่ช้วนหรือครึ่ง ท่านบอกไข่ช้วน ไม่ไข่ ไข่ยุคท่านนายกฯ ช้วน พอมาถึงท่านนายกฯ บริหารเป็น ๒.๑๐ บาท ๒.๕๐ บาท ถ้าเป็นอย่างนี้แสดงว่าแพงขึ้นกว่าเดิมสิครับ ยืนยันได้ ไม่ไข่เท่านั้น รัฐบาลนี้ทำรายละเอียดยืดมากเกินไป หมูเนื้อแดงเดิมที่จะอภิปรายกัน คราวที่แล้ว ๖๙.๕๐ บาท แต่คราวนี้เท่าไร ๗๖ บาท โอ้โฮ ขึ้นมาตั้งเยอะครับ ท่านประธาน มันหมู ๒๔ บาท คราวนี้เท่าไร ๓๐ บาท ชีโครงหมูหนักเลย ไม่ทราบทำไมชีโครงนิยมกันมากก็ไม่ทราบเดิม ๕๘.๕๒ บาทที่วานะครับ จริง ๆ ไม่มีหรอก ชีโครงตอนนี้กลายเป็น ๗๐ บาทเลยครับ นี่คือนักเลงใหญ่ ที่ชาวบ้านเดือดร้อน กระผมก็มาดูว่าเรื่องของเรื่องเกิดจากอะไร เงินเพื่อ ตอนนี้เงินเพื่อ จากรายงานของแบงก์ชาติปรากฏว่าขณะนี้ เฉพาะรายงานของ ราชการเอง เนื้อสัตว์เขาบอกเฉพาะในหมวดอาหารเนื้อสัตว์เพื่อถึง ๙.๘ เปอร์เซ็นต์ ในหมวดที่หนักที่สุดคือ อาหารอื่น ๆ ที่ซื้อบริโภคหมายถึงว่า ข้าวแกงริมถนน ชื้อแกงใส่ถุงพลาสติกกลับบ้าน อันนี้จะเรื่องของคนยากคนจนในเมืองแท้ ๆ อันนี้เพื่อหนักเลย แพงถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ มีเงินในกระเป๋า ๑๐๐ บาท เดินลง จากรถเมล์จะเดินเข้าบ้าน เดิมซื้อได้หลายอย่างวันนี้เหลือ ๙๐ บาทแล้ว นี่เฉพาะทฤษฎีที่ทางธนาคารแห่งชาติท่านได้ยืนยันไว้ แต่ในทางเป็นจริงไม่ไข่ ๑๕ บาท กว๊ายเตี้ยเตี้ยวันนี้เป็น ๒๐ บาทแล้ว จริง ๆ มันแพงมากกว่านั้น นี่เฉพาะตัวเลขที่หน่วยราชการที่เขามีหน้าที่โดยตรงเขายืนยันมา ผมมาดูถึงเรื่องนี้ ก็ทำให้มาคิดหนักไปว่า เงินเพื่อเกิดจากอะไรกันแน่ เพราะว่าราคาไข่ที่ผมยืนยัน ไปก็ดี ราคาเนื้อหมู ราคาไก่ก็ดี ตอนเดือนเมษายนราคาหนึ่ง พอหลัง ๒ กรกฎาคม

๑๖

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

พุทธชาติ ๕๗/๒

เลือกตั้งมันอีกราคาหนึ่งแล้วครบท่านประธาน มันอีกราคาหนึ่งเลย เหมือนกับว่า
ราคาสินค้าจะแบ่งเส้นรัฐบาลหรืออย่างไรไม่ทราบ มันแบ่งเส้นเลย พอก้าวข้าม
อีกราคาหนึ่งแล้ว ก็เลยมานี้ถึงวันก่อนได้ยื่นท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง ท่านเนวินท่านพูดไว้ว่า การที่จะอนุมัติโครงการโทรศัพท์ ๑.๑ ล้าน
หมายเลขนั้น ด้วยเงินเป็น ๑,๐๐๐ ล้านบาทนั้น จะทำให้เงินเฟ้อ ผมว่าน่าเชื่อนะ
เรื่องนี้-----

การลงทุนมาก ๆ ในบ้านเมืองนี้จะทำให้เงินเพื่อน่าจะมีส่วน พอผมมานั่งคิดถึงอีกทีหนึ่ง เอ๊ะ ถ้าอย่างนั้นตอนที่หนังสือพิมพ์มีข่าวลงกันบอกว่า มีการประมูลตัวชื่อ ส.ส. กัน ถึงคนละ ๑๕ ล้านบาท ซึ่งผมไม่เชื่อ ๆ บางพรรคใช้เงินถึง ๒,๐๐๐ ล้านบาท ในการเลือกตั้ง ผมก็ไม่เชื่ออีกเหมือนกัน แต่บังเอิญไปจับหัวคะแนนของคนคนหนึ่ง เข้า เอ๊ะ คนเดียวหัวคะแนนคนเดียว ๑๑.๒ ล้านบาทแล้วก็เลยมานั่งคิดตัวเลขว่า เอ๊ะ ถ้าสมมติว่าได้คนละ ๑๕ ล้านบาท จริง ๑๒๐ คน ประมูล ส.ส. ไปแล้วตอนนั้น ๑,๘๐๐ ล้านบาทแล้ว อ้าว ก็ขนาดเขาทุ่มเงินกันเพื่อจะลงทุนเรื่องโทรทัศน์ ๑.๑ ล้านเลขหมาย เงินยังเพื่อแล้ว ถ้าอย่างนั้น ๒,๐๐๐ ล้านบาท ต้องเงินเพื่ออีกสิ อ้าว ก็คงจะมีส่วนเกี่ยวข้องกันแล้วว่าการใช้จ่ายในการเลือกตั้งมาก ๆ ทำให้เงินเพื่อ ผมว่าน่าเชื่อ ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีซึ่งต้องถือว่าเป็นมหาบุรุษในการที่ท่านได้ทราบเรื่องนี้ อาตม สมิต นั้นเป็นนักเศรษฐศาสตร์ว่าด้วยเสรีนิยมเกี่ยวกับเรื่องอุปสงค์ อุปทาน ดีมานด์ (Demand) ซัพพลาย (Supply) ฝ่ายเสรีนิยม คาร์ล มาร์ค เป็นเจ้าทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับสังคมนิยมว่าด้วยแรงงานส่วนเกิน โอนี่ เนวิน สมิต ท่านเป็นนักทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ว่าด้วยเงินเพื่อ อันนี้จึงน่าเชื่อมากนะครับ มาถึงตรงจุดนี้เราก็คงต้องมาพูดถึงกันต่อไปว่าเมื่อมาถึงวันนี้แล้วจะแก้กันอย่างไร ท่านประธานครับ ปัญหาใหญ่ขณะนี้ปัญหาเรื่องไข้ไก่ ซึ่งได้ดำเนินหลังจากที่แพงมากขึ้น ๆ ทำให้สินค้าตัวอื่น ๆ แพงไปหมด ผมก็เห็นทางรัฐบาลมาดำเนินการแก้ปัญหา ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่า บางครั้งก็น่าเห็นใจไม่รู้จะแก้ได้อย่างไร ผมยังคิดว่าถ้าเราเป็นรัฐบาลบ้างก็คงจะแก้ปัญหาทางจิตวิทยาเสียก่อน ท่านรัฐมนตรีไพโรจน์ผมว่าท่านทำถูก ใครว่าท่านผิด ผมไม่เห็นด้วย ท่านใช้จิตวิทยา ก่อน คือทำอย่างไรให้รู้สึกว่าจะไข้ไม่ได้แพงอย่างนั้น ท่านผิดตรงไหนรู้ไหมครับ ผิดตรงที่ท่านเอาไข้ไปขายไม่ได้ขายให้จังหวัดอื่นเขาบ้าง ขายเฉพาะจังหวัดของท่านกับจังหวัดแถวภาคอีสานที่ท่านมีผู้แทนฯ อยู่ อัดตรงนั้นมันผิด ถ้าไปจังหวัดทางภาคใต้บ้าง มานครสวรรค์บ้าง ผมไม่อภิปรายแล้ววันนี้ ทำไปทำมาเท่ากับคนนครราชสีมา กินไข่อยู่คนเดียวหรืออย่างไรครับ แล้วท่านช่วยเยอะทีเดียว เขาบอกว่าไข่ของท่านนายก รัฐมนตรีนั้นฟองละ ๒.๕๐ บาท ปรากฏว่าไข่ของท่านไพโรจน์ขายเป็นพวงเลยครับ ใส่ถุงขายเป็นพวงราคาถูก แต่ก็ไม่รู้ที่ท่านไปเอาไข่ในขณะที่ตลาดแพงหมด แล้วท่านไปเอาไข่ที่ไหนมาขายถูก ผมยังงงอยู่ ไม่ได้เอางบประมาณราชการด้วยหรือไปบีบบังคับเจ้าของฟาร์มเขา เดี่ยวก็ต้องทดแทนบุญคุณกันอีกแล้วครับ ไปบีบบังคับเขาหรือเปล่า ปรากฏว่าตรงนี้ผมก็ไม่ว่าอะไรเพราะท่านไพโรจน์

จริง ๆ แล้วผมนับถือท่านในฐานะพี่ชาย เพราะเมื่อก่อนอยู่พรรคชาติพัฒนาด้วยกัน อยู่ใกล้ชิดกับท่าน พลเอก ชชาติชาย ด้วยกัน ผมยังอยู่แต่ท่านไปได้แล้ว อันนี้ต้องนับถือพี่เขา แต่ที่นี้ท่าน พลเอก ชชาติชาย หัวหน้าพรรคผมก็เสนอความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมาอยากจะเสนอแนะว่าแก้ปัญหาอย่างนั้น ๆ ท่านไปให้สัมภาษณ์ บอกว่า เต็มวันชาติชายไม่ใช้แล้วครับ ผมก็ เอ๊ะ ทำไมมาวิจารณ์หัวหน้าพรรคผมอย่างนั้น ท่านได้เสนอความคิดเห็นเพื่อจะหาทางแก้ปัญหาได้ ปรากฏว่าสิ่งที่ท่านทำอยู่ไม่ได้ช่วยอะไรมาก แต่ช่วยในปัญหาจิตวิทยาแต่ดวงแคบครับ วงแคบพอเป็นอย่างนั้น เข้าหนังสือพิมพ์ก็เขอะเขี่ยเอาอีกสิครับ อ้าว จัดไม้เท้าแก่ของแพงอีกแล้ว เร่ขายปิดป้ายราคาปึกธงสีฟ้า อันนี้ เขาก็เขอะเขี่ยอีก ก็เลยแก้ปัญหาจิตวิทยาไม่ได้ แต่ถ้าท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ไพโรจน์ท่านดำเนินการทางจิตวิทยาชายใช้ให้ทั่วประเทศเลย อย่างน้อยที่สุดให้กระจายกันทุก ๆ จังหวัด มากบ้าง น้อยบ้าง ให้กระจายกันไป อย่างนี้ละก็จะเกิดผลสะท้อนขึ้นมาทันที

แต่อาจจะเป็นไปได้ ผมถึงบอกว่าบางครั้งการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีแต่ละท่าน ๆ ตำแหน่งไม่ตรงที่กัน อย่างท่านไพโรจน์ผมว่ามาแก้ของแพง ไม่ถูกหรอก เพราะท่านไม่ค่อยชอบช้อปปิ้ง (Shopping) เลย เป็นผู้ชาย ต้องให้ผู้หญิงมานั่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ แล้วท่านไปช้อปปิ้งบ้างเดินซื้อข้าวซื้อของบ้าง จะได้ว่ารู้ว่า เออ อ้ายของนี่มันขึ้นเท่าไร อ้ายนี่เท่าไร จะได้แก้ปัญหาได้ น่าจะย้ายกันเสีย ให้ท่านไปอยู่เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเสีย ท่านไพโรจน์ต้องเป็นอย่างนั้น ผมอยากจะเสนอตรงนี้ว่า หลังจากเราพูดถึงเรื่องไข่เราจะมาพูดถึงเรื่องอาหารสัตว์ อันนี้เป็นเรื่องที่น่าพึงพอใจ และต้องขอขอบพระคุณในภาวการณ์ที่มีดมน เรายังมีท่านรองนายกรัฐมนตรี อำนวย วีรวรรณ ท่านออกมาทบทุเปรียงเลย ต้องลด ราคาอาหารสัตว์ อันนี้ผมว่าถูกต้อง ทุกวันนี้เรามีปัญหาเรื่องอาหารสัตว์ นี่ต้องขอชมเชยท่าน ปัญหาใหญ่ที่สุดอาหารสัตว์มี ๕ หมวดใหญ่ ๆ จะมีปลาป่น มีมัน มีกากถั่วเหลือง แล้วก็ มีข้าวโพด นี่หมวดใหญ่ ๆ ๕ เรื่อง แต่ว่า จริง ๆ แล้วกากถั่วมัน ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ใน ๕ หมวดเป็นส่วนน้อย ผมก็มานึกถึงตรงอีกอันหนึ่งว่า จะทำอย่างไรแก้ตรงนี้ จะช่วยรัฐบาลให้แก้ได้ ปรากฏว่ามีผู้ค้าอาหารสัตว์รายใหญ่ไม่กี่เจ้าหรอกในประเทศไทย มีชื่อครหา เขากำลังบอกผมมาเหมือนกันแต่ผมยังไม่กล้ายืนยัน เขาบอกตอนนี้ท่านเหล่านั้นก็อยากจะนำอาหารสัตว์เข้าประเทศได้ง่ายขึ้นโดยลดภาษี ที่นี้พอท่านรองนายกฯ มาบอกว่า จะลดภาษีลงทันทีเหลือเท่าไรประมาณ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ จากเดิม มากกว่านั้น ๑๓๕ เปอร์เซ็นต์หรือครึ่ง จะลดเหลือ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ ผมก็ตกใจ เอ๊ะ เรามาอภิปรายนี้ไม่ทราบว่าจะเตะหมูเข้าปากสุนัขหรือเปล่าไม่รู้ เพราะว่าขณะนี้ถ้าอาหารสัตว์ขาดแคลนจริง ผมว่าถูกต้องเลย ท่านรองนายกฯ เอาเข้ามาด่วนเลย แต่ถ้าเกิดไม่ได้ขาดแต่มีกลเม็ดเด็ดพรายก็กันไว้ก่อน เขาเรียกว่า วิธีการปล่อยนกพิราบ ตอนเลือกตั้งก็ปล่อยนกพิราบไป ๓,๐๐๐ ล้านบาท ออกไป ที่นี้ก็เรียกนกพิราบกลับสิครับ ของก็แพงขึ้น ก็เรียกเงิน กลับเข้าคลัง เข้ากระเป๋าบุคคลบางคน อันนี้ก็เลยฝากทางรัฐบาลไว้ ผม เข้าใจว่าท่านรองนายกฯ คงจะได้ชี้แจงให้ทางรัฐสภาได้ทราบ แต่ทั้งหมดนี้ เป็นข้อสงสัยของประชาชนว่า ทำไมพอหลังเลือกตั้งปีบมันแพงขึ้นทันที ที่นี้พอแพงขึ้นมาก ๆ เข้า ทำอย่างไร ชาวบ้านเดือดร้อนก่อนจะพูดถึงชาวบ้านผมยังไม่อยากจะพูดถึงจังหวัดนครสวรรค์ ต่างจังหวัดเอาใกล้ ๆ ก่อน เอาใกล้ ๆ เลยท่านประธานสภา คือลูกน้องท่านประธานสภานั้นเอง คือข้าราชการรัฐสภาแห่งนี้ ผมออกไปสำรวจตลาดในรัฐสภาแล้ว

ข้าวแกงจานละ ๑๕ บาท เดี่ยวนี้คิดเดี่ยว พิเศษ ๒๐ บาท ปรากฏว่าสอบถาม
พนักงานชั้นผู้น้อยของข้าราชการรัฐสภาแล้ว ไม่มีสวัสดิการเลี้ยงอะไร ต้อง
ซื้อกินเองหมด ผมก็มาดูเงินเดือนขั้นต่ำครั้งแรกเลย อันดับ ๑ ๓,๐๐๐ บาท
ต่อมาก็ปรับเป็น ๔,๑๐๐ บาท ก็เฉลี่ยวันละ ๑๐๐ กว่าบาท นี่ยังไม่ต้องไปพูดถึง
ค่าแรงขั้นต่ำ ๑๕๕ บาท เฉพาะข้าราชการรัฐสภาผมถามว่าอันดับ ๑ ๔,๑๐๐ บาท
มีใครบ้าง เขาก็บอกว่า รปภ. อันดับ ๑ เลยครับ รักษาความปลอดภัย
ของรัฐสภา ตายแล้วกินเงินเดือนนำรั้งจ้งเลย อันดับ ๑ ๔,๑๐๐ บาท
เสรีจเรียบร้อย อย่างนี้ผมเข้าใจว่า รปภ. สำนักนายฯ ก็คงจะเหมือนกัน
ถูกไหม เพราะเป็นหมวดเดียวกันของราชการ ด้วยเหตุนี้เองถึงได้หลุดรอด
เข้าไปร้องเรียน ท่านนายฯ เข้าไปในทำเนียบได้ -----

อันนี้เป็นเรื่องน่าเป็นห่วงนะครับ ถ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยของรัฐสภา
 กินเงินเดือนขั้นที่ ๑ แค่ ๕,๑๐๐ บาท เฉพาะที่กินอยู่เองจะรักษาใครได้ละครับ
 รักษาใครไม่ได้แล้ว ต่อไปนี้สภาแห่งนี้ รบภ. เขาก็ดูบ้างไม่ดูบ้างเงินเดือนมันน้อย
 ทำอย่างไรได้ ถ้าเป็นตำรวจก็ใช้บัญชีนี้เหมือน เขายังได้อีกบ้าง อันนี้ไม่มีเลข
 อยู่เฉย ๆ สวัสดิการก็ไม่ได้ ไม่มีข้าวเลี้ยงทั้งนั้น ตรงนี้น่าเป็นห่วงนะประธาน
 เริ่มต้นจากข้าราชการที่ใกล้ตัวเรามากที่สุด เดือนนี้ข้าวจานหนึ่งถูกที่สุด ๑๕ บาท
 กิน ๒ จานถึงอิ่ม ๓๐ บาท วันหนึ่งกิน ๓ มื้อ ๙๐ บาท ~~๕๐ บาท~~ ค่าเช่าบ้าน
 อีกละครับ โดยเฉลี่ยเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท ก็วันละ ๑๐๐ บาท ๑๙๐ บาท
 นี้ยังไม่พูดถึงลูก ถึงเมีย ยังไม่พูดถึงค่ารถเมล์ จะทำอย่างไร จะอยู่อย่างไร
 ถ้าราคาอาหารมันเป็นอย่างนี้ มันอยู่ไม่ได้หรอกครับ อยู่ไม่ได้ ต่อไปก็จะเกิดปัญหา
 ราชการก็จะอยู่ไม่ไหว คนที่เขา รักษาหน้าที่มันก็ห้อยยานไปตามสภาพ เสรีจ เรียบร้อย
 เอาแล้วคนงานมาอีกแล้ว ๑๕๕ บาทมันอยู่ไม่ได้ครับ เมื่อเทียบอัตราส่วนค่ากิน
 ค่าอยู่อย่างที่ผมทราบ เรียบท่านประธานตอนนี้อยู่ไม่ได้ครับ เมื่อเป็นอย่างนั้นมัน
 ก็เลยแย่สิครับ เงินเดือนขั้นผู้น้อยมันถูก ไปค้นคว้ามาได้เงินเดือนสูงสุดของ
 ท่านเลขาธิการสภา ๔๗,๗๒๐ บาท ก็ยังน่าเป็นห่วงอยู่เหมือนกัน ว่าจริง ๆ แล้ว
 ความสามารถขนาดท่านนี้ เงินเดือนขนาดนี้ไม่พอนะครับ ที่นี้เวลามีปัญหาเรื่อง
 ค่าครองชีพมากเข้า ๆ เดี่ยวสยามานุสติเขาก็พูดเรื่อย ทำอย่างไร ผมว่า
 สภาเราแห่งนี้ต้องช่วยกัน หันหน้าเข้าหากัน ทางฝ่ายรัฐบาลก็ขอให้ถือฝ่ายค้าน
 เป็นมิตร ฝ่ายค้านก็ถือว่ารัฐบาลเป็นมิตรเหมือนกัน แล้วการที่เรา นำมาเสนอ
 ในวันนี้ มันเป็นเรื่องของการเสนอด้วยความหวังดีต่อกัน ท่านประธานครับ
 เมื่อกันพูดถึงเรื่องข้าราชการแล้ว นี้พูดถึงเรื่องในกรุงเทพฯ ในชุมชน ในเมือง
 แต่ชาวไร่ ชาวนานี้เงินเดือนไม่มีเลยนะครับ ไม่มีเงินเดือนเลย โดยเฉพาะ
 ที่นครสวรรค์ ขออนุญาตกล่าวถึงจังหวัดผมสักนิดหนึ่ง ที่อำเภอชุมแสงโดยเฉพาะ
 ปีที่แล้วน้ำท่วม ชาวบ้านก็ตายหมด ไม่ได้ข้าวเลยครับ ผมวิ่งเต้นเอาพันธุ์ข้าวปลูก
 ไปแจก หว่านได้ยังไม่ถึงคอกน้ำท่วมข้าสองข้าวตายอีก สภาพอย่างนี้ไม่ได้มีที่
 จังหวัดนครสวรรค์ที่เดียว จังหวัดภาคเหนือ จังหวัดภาคอีสาน น่าเห็นใจที่สุด
 ชาวไร่ ชาวนาจะทำอย่างไรต่อสิ่งเหล่านี้ เพราะว่าเขาไม่มีรายได้อันตรายเลย
 ปีที่แล้วข้าวก็เสียหาย ปีนี้ก็มาเสียหาย อันนี้ต้องฝากท่านรัฐบาลช่วยพิจารณาเรื่องนี้

ไว้ด้วย ผมคิดว่าการแก้ปัญหาในเรื่องนี้คงจะบอกให้ลอย ๆ นั้นคงไม่ได้ เพราะ
ผมว่าจริง ๆ แล้วการแก้ไขมันมีหลายส่วน เดี่ยวนี้สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือภาคเกษตรกรรม
ชาวไร่ ชาวนาเดี๋ยวนี้ ปรากฏว่าทำการผลิตสินค้าต่าง ๆ ออกมานั้น ทำการผลิต
ข้าวนั้น ทำเพื่อเป็นสินค้าอย่างเดียว ผลิตข้าวอย่างเดียว ไร่ก็ไม่เลี้ยง
ปลาก็ไม่เลี้ยง อย่างอื่นก็ไม่ปลูก -----

ใช้แรงงานทุบทั้งหมดทุบไปที่ท่าข้าว พอท่าข้าวเสร็จ ข้าวตาย ทำอย่างไร ไม่มีกิน เข้าเมือง เข้ามากรุงเทพฯ มารับจ้างเอา ถ้าชีวิตในชนบทยังดำเนินอยู่อย่างนี้ ในที่สุดแล้วผันผวนต่อราคาปัญหาเรื่องค่าครองชีพจะก่อความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนในชนบทมากยิ่งขึ้น แล้วแผ่นดินในชนบทจะลุกเป็นไฟ ผมว่าในระยะต้น ๆ เฉพาะหน้านั้น ท่านรองนายกรัฐมนตรีก็ได้เสนอวิธีการแก้ปัญหา ซึ่งเราสนับสนุนอยู่แล้วนะครับ แต่ขอให้ทำด้วยความระมัดระวังอย่าให้เอาผลประโยชน์นี้ไปตกแก่คนใดคนหนึ่ง เมื่ออาหารสัตว์ขาด กากถั่วเหลืองขาด เอาให้เข้ามาเร็วขึ้น เข้ามาในจำนวนสัดส่วนที่พอเหมาะพอควร ไม่ใช่เข้ามาแล้วชาวไร่ ชาวนา ชาวสวนที่ปลูกถั่วเหลืองตายอีก เด็ดขาก็ประท้วงกันอีก นอกจากนั้นในการแก้ปัญหาระยะยาวนั้น ผมว่าทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ น่าจะได้มีการกำหนดนโยบายให้ชาวไร่ ชาวนานั้นมีการทำการเกษตรอย่างที่อยู่ในนโยบายของรัฐบาล เรื่องไร่นาสวนผสม เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้นแหละครับ ส่งเสริมให้ชาวบ้านเขาได้ทำไร่ ทำนาควบคู่ไปกับการเลี้ยงสัตว์ เมื่อเกิดการผันผวนทางการตลาด เขายังไม่เดือดร้อนมากยังดำรงอยู่ได้ ผมก็คงจะใช้เวลาทำนี่ที่จะกราบเรียนท่านประธานสภาฯ เพื่อเสนอต่อรัฐบาลเพื่อให้รัฐบาลได้นำความคิด ความเห็นของผู้แทนราษฎรจากท่านต่าง ๆ นั้นไปแก้ปัญหาของบ้านเมืองต่อไป ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินการมาถึงตอนนี้ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายกรีช กงเพชร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณตรีพล

นายตรีพล เจาะจิตต์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม นายตรีพล เจาะจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้เปิดโอกาสให้ได้อภิปราย กระผมจะพยายามอภิปรายในลักษณะที่พยายามจะไม่ให้ซ้ำซ้อนแล้วก็รวบรัด เพราะว่าเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายในวงกว้างมากพอสมควร ผมจะเจาะเฉพาะในส่วนที่เป็นเนื้อหาว่าทำไมของแต่ละชนิด ๆ จึงขึ้น สาเหตุอะไรจึงขึ้นราคา และจะมีแนวทางแก้ไขประการใด ท่านประธานที่เคารพ สังคมจะอยู่สบายได้นั้นจะมีสังคมอยู่ ๓ กลุ่ม ท่านประธาน กลุ่มที่ ๑ คือสังคมกลุ่มผู้ผลิตและเกษตรกร กลุ่มที่ ๒ คือกลุ่มพ่อค้านักธุรกิจ กลุ่มที่ ๓ คือประชาชนผู้บริโภค รัฐบาลจะต้องพยายามทำให้ ๓ กลุ่มนี้สมดุล ถ้าหากว่า

กลุ่มหนึ่งกลุ่มใดเกิดมีปัญหาขึ้นมา อีก ๒ กลุ่มผมยืนยันว่าอยู่ไม่ได้ ยกตัวอย่าง
 สมมติว่าพ่อค้านักธุรกิจส่งออกที่อยู่ได้ แต่เกษตรกรอยู่ไม่ได้พ่อค้านักธุรกิจก็อยู่ไม่ได้
 และประชาชนก็เดือดร้อน เพราะฉะนั้นผมอยากที่จะให้ทางรัฐบาลได้พิจารณาสังคม
 ทั้ง ๓ กลุ่ม ให้อยู่ในสภาวะสมดุล ท่านประธานที่เคารพ ในขณะที่นั้นผู้ที่เดือดร้อน
 กลายเป็นประชาชนซึ่งเป็นกลุ่มบุคคล เป็นสังคมใหญ่เดือดร้อนเพราะสินค้าแพง
 สินค้าแพงนั้นมีสาเหตุท่านประธาน ท่านดอกเตอร์อาทิตย์ได้กล่าวไว้ค่อนข้างจะดีมาก
 และถูกต้อง ผมขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าสาเหตุแห่งสินค้าแพงมีอยู่ ๔ ประการ
 ประการที่ ๑ คือผลิตไม่พอเพียงต่อความต้องการของผู้บริโภค ประการที่ ๒
 ต้นทุนการผลิตสูง ประการที่ ๓ ขยายโอกาส ประการที่ ๔ ภัยธรรมชาติ
 ประการที่ ๕ นี้เป็นปัจจัยมีผลค่อนข้างจะน้อยในกรณีที่ไม่เกิดอุทกภัย เพราะฉะนั้น
 สินค้าแต่ละชนิดที่แพงจะต้องอยู่ในสาเหตุหนึ่งสาเหตุใดใน ๓ - ๔ สาเหตุ
 ผมจะขออนุญาตยกตัวอย่างแล้วก็เปรียบเทียบให้เห็นชัดเจน เพราะมีการกล่าวอ้าง
 ถึงว่าสินค้าแพงเป็นมาตลอด แต่ผมยืนยันว่าไม่จริง ผมขออนุญาตชี้แจงโดยในบางครั้ง
 จะใช้ชาร์ต (Chart) นะครับ ผมจะระบุไปในสินค้าที่ประชาชนใช้กันเป็นส่วนใหญ่
 จริง ๆ สินค้าส่วนใหญ่ขึ้นทั้งนั้น แต่ผมจะยกตัวอย่างเฉพาะสินค้าที่ใช้กันในครอบครัว
 เป็นประจำ -----

โดยจะเน้นให้เห็นถึงต้นทุนการผลิต ราคาที่เกษตรกรขายจริง ๆ ราคาที่ผู้บริโภคซื้อ เมื่อเดือนมิถุนายนและกรกฎาคม ราคาที่ผู้บริโภคซื้อในปัจจุบันว่าจะแตกต่างกันไหม เริ่มต้นจากไข่ ก็มีเพื่อนสมาชิกพูดไว้มาก สารพัดไข่ ไข่เจียว ไข่ดาว ไข่นี้พูดกันมาก ผมไม่พูด ที่เพื่อนสมาชิกพูดถูกต้อง เพราะว่า เป็นอาหารที่เป็นสากล คนจนก็กินไข่ คนรวยก็กินไข่ แล้วเป็นมาตรการที่วัดพอสมควร ต้นทุนการผลิตไข่ ๑ ฟองเท่าไร ท่านประธาน ผมให้ข่าวโศดราคาขึ้น ให้กากถั่วเหลืองราคาขึ้น ประมาณ ๑.๓๐ บาท แล้วต้นทุนการผลิตอาจจะสูงกว่านี้เป็น ๑.๕๐ บาท หรืออาจให้เป็น ๑.๒๐ บาท ถ้ามว่า เกษตรกรขายได้เท่าไร เกษตรกรขายได้ประมาณ ๑.๕๐ บาท หรือ ๑.๖๐ บาท อันนี้ตัวเลขค่อนข้างจะใกล้เคียง เมื่อกี้ของท่าน ส.ส. สุนัย เป็นตัวเลขจากฝั่งชนบุรี ของผมเป็นตัวเลขจากบางเขน แล้วบางส่วนเป็นตัวเลขจากนครศรีธรรมราช ภาคใต้ บางส่วนเป็นตัวเลขจากในหมู่บ้าน เพราะว่า การที่สินค้าเกษตรกว่าจะถึงประชาชน ในหมู่บ้าน หรือในชุมชนผ่านตัวกลาง ๓ - ๔ ตัวกลาง มันขึ้นตรงนี้ เกษตรกรขายได้ ๑.๕๐ บาท ถึง ๑.๖๐ บาท ราคาที่ผู้บริโภคหรือประชาชนซื้อในเดือนมิถุนายน กรกฎาคม ๑.๘๐ บาท หรือ ๑.๘๕ บาท ในสมัยท่านนายกฯ ชวน รัฐบาลที่ผ่านมา แต่เดี๋ยวนี้นี้ผมกับท่าน ส.ส. สุนัย อยู่กันคนละภาค ผมอยู่ภาคใต้ ท่าน ส.ส. สุนัย อยู่ภาคเหนือ ท่านสำรวจที่ฝั่งชนบุรี ผมสำรวจที่บางเขนราคาเดี๋ยวนี้นี้ ๒.๓๐ บาท ถึง ๒.๕๐ บาท แนนอนเพิ่มขึ้นแน่ มันเป็นไข่พันธุ์อะไร มันได้จากไข่พันธุ์อะไร ผมอยากจะตั้งชื่อไข่พันธุ์ลูกผสม พ. ๗ เพราะเข้าใจว่าไข่คงมีขนาดใหญ่ พ. ๗ หมายความว่า รัฐบาล ๗ พรรค เป็นไข่พันธุ์ลูกผสม ราคาแพงเป็นประวัติการณ์ ถ้ามว่าทำไม่ถึงราคาแพง ที่ราคาแพงเพราะว่าสาเหตุ

ประการที่ ๑ อาหารสัตว์แพง อันนี้แน่นอนครับ เมื่ออาหารสัตว์แพง

๑. เกษตรกรรายย่อยที่เลี้ยงอยู่ตามต่างจังหวัดเลี้ยงไม่ได้ จะเลี้ยงได้เฉพาะฟาร์มใหญ่ ๆ เพราะฉะนั้นไข่ที่อยู่ได้เดี๋ยวนี้นี้เฉพาะฟาร์มใหญ่ ๆ ที่มีเครื่องผสมอาหารเอง เกษตรกรรายย่อยไม่มีทางเลี้ยงได้ เพราะฉะนั้นไข่จะถูกผลิตอยู่ในบริเวณภาคกลาง ถูกผลิตในฟาร์มใหญ่ ๆ ไข่จากฟาร์มใหญ่ ๆ ส่งไปตามจุดต่าง ๆ ส่งไปตามเขตต่าง ๆ นี้ผ่านพ่อค้าคนกลาง ๑. แล้ว ผ่านไปที่ตลาดบางเขน ผ่านไปที่ตลาดห้วยขวาง ผ่านไปที่ตลาดสะพานควาย ๑ ตัวกลางแล้ว จากนั้นก็จะมีพ่อค้านำไปในชุมชน ๒ ตัวกลาง แล้วจากชุมชนเข้าไปขายในหมู่บ้านอีก ๓ ตัวกลาง จากต้นทุน ๑.๓๐ บาท ไปถึง ผู้บริโภค ๒.๕๐ บาท ถ้ามว่ารัฐบาลจะแก้อย่างไร นี่คือคำถามจะแก้ได้อย่างไร นั้นเรื่องไข่

ประการที่ ๒ ไก่เนื้อ สาเหตุที่ไก่เนื้อแพงก็เช่นเดียวกัน ในทางด้าน
 จากการผลิตสัตว์จะมีลักษณะใกล้เคียงกัน เหตุที่ไก่เนื้อแพงแน่นอนราคาอาหารสัตว์แพง
 เมื่อราคาอาหารสัตว์แพงเกษตรกรรายย่อยเลี้ยงไม่ได้ อยู่ไม่ได้ ขาดทุน เพราะฉะนั้น
 จะมีฟาร์มขนาดใหญ่ จะมีฟาร์มไก่กะทง ไก่เนื้อขนาดใหญ่ เมื่อผลิตได้แล้วฟาร์มขนาดใหญ่
 ก็จะส่งไก่ไปตามตลาดต่าง ๆ ไปต่างจังหวัด จากต่างจังหวัดเข้าสู่อำเภอ เข้าสู่ตำบล
 ผ่านตัวกลางทั้งสิ้น ต้นทุนการผลิตไก่เนื้อ ต้นทุนจริง ๆ กิโลกรัม ๒๘ บาทแค่นั้นเอง
 ไม่มากกว่านี้มากนัก ประมาณ ๒๗ - ๒๘ บาท ขณะนี้ต้นทุนการผลิตในปัจจุบัน เกษตรกร
 ขายได้กิโลกรัมละประมาณ ๓๒ บาท ถึง ๓๓ บาทต่อกิโลกรัม-----

ถึงมือผู้บริโภคเดือนมิถุนายน เดือนกรกฎาคม กิโลกรัมละประมาณ ๓๖ - ๓๗ บาท หมายถึง ๓ เดือนที่ผ่านมา แต่เดี๋ยวนี้เท่าไรท่านประธาน เดี่ยวนี้ กิโลกรัมละ ๔๕ บาท ถามว่าไปขึ้นตรงไหน ขึ้นตรงประการที่ ๑ การขนส่ง จากฟาร์มไปสู่ตลาดต่าง ๆ ต่อจากนั้นพ่อค้าฆ่าแหละ พ่อค้าเขียงก็ขึ้นอีก กิโลกรัมละ ๔๕ บาท เป็นเนื้อไก่ ถามว่าจะแก้ไขปัญหามาเฉพาะหน้าตรงนี้อย่างไร ผมต้องการทราบจากรัฐบาลนั้นคือไก่เนื้อ สุกรก็เช่นเดียวกันท่านประธาน สุกรเป็น ต้นทุนการผลิต กิโลกรัมละ ๓๒ บาท เกษตรกรขายได้เป็นสุกรเป็น กิโลกรัมละ ๓๙ บาท แต่พอไปถึงตลาดไปฆ่าแหละในตลาดขายเป็นเนื้อ ๓ เดือนที่ผ่านมา เดือนมิถุนายน เดือนกรกฎาคม ๖๐ - ๖๕ บาทต่อกิโลกรัมซึ่งถือว่าสูงแล้ว เดี่ยวนี้เท่าไร ท่านประธาน ๗๐ - ๗๕ บาท ขึ้นไป ๑๖ เพอร์เซ็นต์ ทำไม่ถึงขึ้น กระทบกราบเรียบร้อยแล้วมีเฉพาะฟาร์มใหญ่ ๆ ฟาร์มรายย่อยอยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้น สุกรจะต้องเคลื่อนจากฟาร์มใหญ่ ๆ ไปสู่ตามต่างจังหวัด ไปสู่ตามเขตต่าง ๆ ผ่านตัวกลาง เพราะฉะนั้นที่มันขึ้นเพราะตัวกลางฉวยโอกาส ยกตัวอย่างทางด้านสัตว์ ขอยกตัวอย่างทางด้านพืชบ้าง รู้สึกว่าเพื่อนสมาชิกไม่ได้ยกตัวอย่าง แล้วท่านประธาน จะตกใจรัฐบาลจะตกใจ เอาพริกขี้หนูซึ่งเป็นพืชที่ใช้กันเกือบทุกครอบครัวละครับ เพราะไม่ค่อยสนใจกัน พริกขี้หนูต้นทุนการผลิตเกือบจะไม่มีอะไรเลย ถ้ามีก็ปุ๋ย ถ้าจะมาอ้างว่าปุ๋ยขึ้น ผมมีเอกสารของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปุ๋ยไม่ขึ้น ถ้าตัวเลขนี้ถูกต้อง ต้นทุนการผลิตพริกขี้หนู กิโลกรัมละ ๓๐ บาท เกษตรกรขายได้ กิโลกรัมละประมาณ ๓๐ - ๓๒ บาท เมื่อ ๓ เดือนที่ผ่านมา เดือนมิถุนายน เดือนกรกฎาคม ราคาพริก กิโลกรัมละ ๔๐ - ๕๐ บาท ในเดือนสิงหาคม พริกขี้หนู ๗๐ - ๘๐ บาทต่อกิโลกรัม เพิ่มขึ้น ๕๐ เพอร์เซ็นต์ ถามว่าสาเหตุแห่งการเพิ่มอยู่ที่ไหน หรือว่าต้นทุนการผลิตแพงขึ้นหรือไม่ ไม่ใช่ เพราะฉะนั้น เป็นการฉวยโอกาสของตัวกลางทุกระดับ อันนี้รัฐบาลต้องแก้ไข เพราะว่าในการผลิตทางด้านพืชผักเรื่องปุ๋ยอย่างเดียว เรื่องยาฆ่าแมลง ซึ่งผมไปตรวจสอบแล้วราคาไม่ขึ้น เอาอีกสักอย่างนะครับ ซึ่งเป็นอาหารที่ผมคิดว่า คนจนรับประทานกันเยอะ ผักบุ้ง ซึ่งเป็นพืชผักที่ปลูกไม่ยาก แล้วต้นทุนการผลิต กิโลกรัมหนึ่งไม่เกิน ๒ บาท เพราะปลูกไม่ยาก เอาเมล็ดไปโปนดิน มันขึ้นทันที แต่เชื่อไหมว่าในปัจจุบันนี้ราคาผักบุ้ง กิโลกรัมหนึ่ง ๑๒ - ๑๕ บาท เป็นไปได้ได้อย่างไร ส่วนมากแล้วมักจะมองข้ามพืชผักพวกนี้ ๑๒ - ๑๕ บาท สรุไปได้เลยว่าตัวกลางทั้งสิ้น ผมถามว่ารัฐบาลจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร สุดท้ายเรื่องอาหารทะเลบ้าง ปลาทุ ปลาทุก็เป็นอาหารประจำของคนไทย

ปลาทุต้นทุนการผลิตจริง ๆ ผมไม่ทราบ เพราะมันเป็นทรัพยากรอยู่ในทะเล
 เมื่อ ๒ เดือนที่ผ่านมาราคาของปลาทุกีโลกรัมละประมาณ ๒๐ - ๒๓ บาท
 แต่ในเดือนสิงหาคมคือเดือนนี้กีโลกรัมละประมาณ ๒๔ - ๓๐ บาท ถามว่าปลาทุ
 ขึ้นมาได้อย่างไร ถ้าบอกว่าต้นทุนการผลิตสูง ต้นทุนอะไร เพราะไม่ใช่เป็น
 ปลาทุเลี้ยง เพราะฉะนั้นต้องหาสาเหตุแห่งการขึ้นราคาให้ได้ ปลาทุกระบอก
 อันนี้ก็ปลาทุที่จะต้องจับในทะเล ต้นทุนการผลิตถ้าว่าไปมีเรื่องน้ำมันเรือ
 อย่างเดียวแต่น้ำมันก็ไม่ได้ขึ้นราคา เมื่อ ๒ เดือนที่ผ่านมา เดือนมิถุนายน
 ถึงเดือนกรกฎาคม ปลาทุกระบอกกีโลกรัมละ ๘๐ - ๘๕ บาท เดือนนี้กีโลกรัมละ
 ๘๕ - ๑๐๐ บาท ปลาทุกระบอก อันนี้ตรวจสอบ อ.ต.ก. เห็นสิ่งอื่นใดที่
 ฉวยโอกาสขึ้น แล้วผมอยากจะถามรัฐบาลว่าขึ้นมาได้อย่างไร เกือบปีก่อน
 ๒ บาท เดือนนี้ ๕ บาท ถามว่าต้นทุนอะไรที่เพิ่มขึ้นในการผลิตเกลือ
 สิ่งเหล่านี้คือการฉวยโอกาส ถามว่ารัฐบาลจะแก้ปัญหาอย่างไร -----

ท่านประธานที่เคารพ ผมก็มีความชื่นชมยินดีที่ทางคณะรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจ ได้มีการประชุมกัน แล้วก็รู้สาเหตุว่าที่ผลิตผลทางด้านสัตว์ที่แพงนั้น เนื่องจาก ราคาอาหารสัตว์แพงผมเห็นด้วย ผมก็อยากที่จะเรียนถาม ซึ่งผมได้ข้อมูลจาก หนังสือพิมพ์ อย่างน้อยก็มีสัญญาอยู่ ๓ ประการที่ได้อ่านจากทางหนังสือพิมพ์

สัญญาประการที่ ๑ คือ จะลดภาษีนำเข้ากากถั่วเหลือง ทั้งนี้เพื่อ ต้องการที่จะให้อาหารสัตว์ราคาลดลง ผมก็อยากถามรัฐบาลว่า เมื่อลดภาษี ผมว่าตรงนี้สำคัญนะครับ เมื่อลดภาษีการนำเข้ากากถั่วเหลืองแล้ว ผมอยากจะทำ กราบว่า ราคาอาหารสัตว์รัฐบาลจะกำหนดอย่างไร ถ้าหากว่าเราลดภาษีการ นำเข้า แล้วผู้ผลิตอาหารสัตว์ไม่ลดราคา ผมอยากจะถามว่ารัฐบาลจะทำอย่างไร รัฐบาลพอจะบอกได้ไหมว่า เมื่อลดภาษีการนำเข้ากากถั่วเหลืองแล้ว อาหาร สุกุขุนกิโลกกรัมละเท่าไร กำหนดได้ไหมครับ อาหารไก่ไข่กิโลกกรัมละเท่าไร อาหารโคนมกิโลกกรัมละเท่าไร อาหารลูกไก่ไข่กิโลกกรัมละเท่าไร หลังจากที ลดภาษีการนำเข้ากากถั่วเหลืองแล้ว ผมว่ารัฐบาลต้องมีขีดกำหนดว่า เมื่อได้ กากถั่วเหลืองราคาถูกลงแล้ว อาหารสัตว์นั้นอาหารสัตว์นั้นจะต้องมีราคาไม่เกิน เท่านี้ เพราะมิฉะนั้นท่านประธานที่เคารพจะเป็นปัญหาต่อเนื้ออีก ถ้าเขาไม่ ลดราคาจะทำอย่างไร อันนี้ผมว่าหลายฝ่ายเฝ้าติดตามดู นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ไพโรจน์ ท่านพูดเอาไว้ผมชื่นใจ ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หน้า ๑๘ บรรทัดที่ ๕ ไม่ใช่ ๓ เดือน ท่านบอกว่าภายใน ๑ เดือน สินค้าจะลดลง ไทยรัฐหน้า ๑๘ บรรทัดที่ ๕ ผมจะติดตามดู นี่คือสัญญา จากรัฐบาล

ประการที่ ๓ บอกว่า เมื่อเปิดโอกาสให้มีการนำกากถั่วเหลือง เข้า มาแล้ว จะช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกถั่วเหลืองให้ขายได้กิโลกกรัมละ ๘ บาท ถึง ๘.๕๐ บาท นั้นเป็นการช่วยเหลือเกษตรกร ผมถือว่า ๓ ข้อนี้เป็นสัญญาของรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพ ผมก็ปรารถนาที่จะให้รัฐบาลนี้ไม่ให้สร้างคามผิดหวังให้กับ ประชาชน หลังจากมีประชาชนผิดหวังในเรื่องการจัดตั้งคณะรัฐมนตรี ความผิดหวัง ประการที่ ๒ ที่จะเกิดขึ้นมา เรื่องสินค้าแพง ก็คิดว่าผมให้กำลังใจทางรัฐบาลที่ จะแก้ไขในสิ่งนี้ให้ได้ ท่านประธานที่เคารพ ผ่านไปถึงประชาชน ผมค่อนข้างจะไม่ มั่นใจว่า รัฐบาลจะสามารถแก้ไขปัญหาลเฉพาะหน้าได้ เพราะสินค้าที่เรายกตัวอย่าง มาเพียง ๕ - ๖ ชนิด จริง ๆ แล้วสินค้าอีกหลายชนิดที่ขึ้นราคา ผมกราบเรียน ไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี สินค้าของใช้บางอย่างราคาเท่าเดิมเช่น ผงซักฟอก ยาสระผม ราคาเท่าเดิมแต่ลดปริมาณลง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

อันนี้ก็ต้องตรวจสอบด้วย ผมให้นักศึกษาปริญญาโทของมหาวิทยาลัยเกษตรไป
ตรวจสอบ ผงซีกฟอกราทาเท่าเดิมแต่ปริมาณลดลง ยาสระผมราคาเท่าเดิมแต่
ปริมาณลดลง อันนี้ก็น่าจะตรวจสอบ เป็นเทคนิคอย่างหนึ่งของพ่อค้า ท่านประธาน
ที่เคารพ ผมได้ใช้เวลามาพอสมควร ผมก็คิดว่าในเรื่องการแก้ไขปัญหาของแผงนั้น
ขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ท่านจะต้องแก้ไขเฉพาะหน้าและแก้ไขในอนาคตด้วย สาเหตุ
ปัญหาของแผงมีอยู่ ๓ ประการใหญ่ ๆ ตัดลูกกล้วยออกเสียคือ

ประการที่ ๑ ผลิตไม่พอเพียง เพราะฉะนั้นท่านต้องหาทางผลิต
ให้พอเพียง นั่นคือเปิดโอกาสให้เกษตรกรรายย่อยมีโอกาสเลี้ยงด้วย

ประการที่ ๒ ต้นทุนการผลิตสูง จะทำอย่างไรถึงต้นทุนการผลิตต่ำ

ประการที่ ๓ จะแก้ปัญหาลูกกล้วยออกเสีย โดยเฉพาะตัวกลางอย่างไร
ผมหวังว่าทางรัฐบาลคงจะหาทางแก้ไขปัญหาได้ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอกราบเรียน
 อย่างนี้ คือมีท่านผู้ต้องการอภิปรายอยู่มากพอสมควร ในเนื้อ ๆ เราก็เข้าใจว่า
 ท่านทั้งหลายก็พูดมา แล้วก็ยังมีเนื้อพอสมควร เพราะฉะนั้นต่อไปก็เอาให้ชัดเจน
 ในประเด็นซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ ๆ ต่อไปท่านเรวัต

(นายสุวัฒน์ ธรรมเพชร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสุวัฒน์
 ท่านเรวัตนั่งก่อน

นายสุวัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธาน ผม สุวัฒน์
 ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ เนื่องจากว่า
 ท่านประธานดูเรื่องด่วนที่ ๑ กู้ติด่วนเรื่อง ปูนซีเมนต์ถูกขูดตลาตด้วยราคาแพง
 เกินกว่าปกติ นั้น มีผู้ร่วมเสนอ ๒ ท่านด้วยกันคือ คุณถาวร เสนเนียม และผม
 สุวัฒน์ ธรรมเพชร แต่ว่าผมก็ได้พยายามยกมือเพื่อขอความกรุณาจากท่านประธาน
 เพื่อขออภิปรายในขณะที่เพื่อนอีกหลาย ๆ ท่านอภิปรายผ่านพ้นมา เนื่องจากว่า
 ผมเป็นผู้เสนอด้วย จึงขออภิปรายในฐานะที่เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ
 หลังจากท่านเรวัตเสร็จแล้ว ท่านอภิปรายได้เลย เชิญท่านเรวัต

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี
 พรรคชาติไทย กระผมคงจะไม่ใช้เวลามาก กระผมจะกราบเรียนในส่วนที่
 นอกเหนือจากที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว ในเรื่องสินค้าราคาแพง
 ท่านประธาน ผมเองก็ได้เฝ้าสังเกตดูว่าสินค้าราคาแพงขึ้นนั้น ไม่ว่าจะสินค้า
 อุปโภคหรือบริโภคนั้น ที่แพงขึ้นมาผู้ผลิตหรือพี่น้องเกษตรกรได้รับ หรือพ่อค้า
 ฉวยโอกาส ผมก็มาเห็นว่ามีสิ่งหนึ่งที่เกิดจากการฉวยโอกาส ในเรื่องสินค้า
 บริโภคเกี่ยวกับน้ำอัดลมได้ฉวยโอกาสขึ้นราคา ทั้ง ๆ ที่วัตถุดิบคือน้ำตาล
 ไม่ได้ขึ้นราคาเลยแม้แต่หย้อย ราคาน้ำตาลนี้ครับ ถูกที่สุดในโลกของ
 ประเทศไทยเรา และไม่ได้ขึ้นมาเป็นระยะเวลาถึงเกือบ ๒๐ ปีแล้ว ผมเอง
 ได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านพูดว่าพี่น้องเราแบกภาระ
 ที่จะช่วยเหลือชาวไร่อ้อย ในเรื่องที่ได้รับประทานน้ำตาลแพงนั้น ในสมัยก่อนนี้เป็น
 เรื่องจริงครับ ท่านประธาน แต่มาถึงวันนี้ไม่ใช่ พี่น้องชาวไร่อ้อยแบกภาระ
 ในเรื่องที่ต้องชายน้ำตาลถูก นี่คือนี่ที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ตรงนี้
 เป็นเรื่องที่ฉวยโอกาสขึ้นมา เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้สินค้าราคาแพง

ในประการต่อไป ท่านประธาน ในเรื่องสินค้าอุปโภคบริโภคนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อสัตว์ ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหมู เนื้อไก่ เนื้อเป็ด หรือว่าไข่ไก่ ไข่เป็ดก็ตาม แต่ก่อนนี้ ท่านประธาน พี่น้องเราในชนบท เราก็เลี้ยงไก่กัน เลี้ยงหมูกันเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ก็ประสบปัญหาเรื่อยมา ในปัจจุบันนี้พี่น้องของเรา ในต่างจังหวัดชนบททั่วไปเป็นผู้รับจ้างเลี้ยง มีบริษัทยักษ์ใหญ่ นายทุนยักษ์ใหญ่ ส่งหมูไป ส่งไก่ไป ส่งอาหารสัตว์ไป เลี้ยงเสร็จก็เอาไปเก็บ แล้วก็เอามาขาย การกำหนดราคาพี่น้องชาวชนบทไม่เคยกำหนดราคาเลย รับจ้างเลี้ยงอย่างเดียว การกำหนดราคาซื้อขายในตลาดนั้น ก็เป็นไปตามกลไกของบริษัทยักษ์ใหญ่นั้น ตรงนี้ก็เป็นสาเหตุอันหนึ่งที่ทำให้ไม่สามารถที่ควบคุมราคาได้ เว้นเสียแต่บริษัท กำหนดเท่านั้นเอง ตรงนี้จะทำอย่างไร ผมก็อยากเห็นว่าถ้าจะให้สินค้าบริโภค ตรงนี้ไม่ว่าเนื้อสัตว์ เนื้อเป็ด เนื้อไก่ เนื้อหมูถูกลง รัฐบาลก็เพียงแค่เจรจากับ บริษัทยักษ์ใหญ่ว่าทำอย่างไรถึงจะช่วยเหลือพี่น้องทั่ว ๆ ไป ขายราคา (ที่) ติงราคา หรือลดราคาลงมาเท่านั้นละครับ นี่คือนี่ที่กระผมอยากจะทราบเรียนไว้ ในปัญหาที่พูดถึงเรื่องการค้าโดยเสรี ท่านประธาน ในปัจจุบันนี้เสรีโดยตัวอักษร ส่วนใหญ่ผูกขาดทั้งนั้น รัฐบาลได้กำหนดให้น้ำมันลอยตัว มีวิกฤตการณ์เรื่องน้ำมัน ในช่วงที่ผ่านมา ก็เพื่อที่จะให้ลอยตัว ลอยตัวนี้ทำอย่างไร เพื่อให้ถูกลง แต่ปรากฏว่าพ่อค้าฮั้วกันรวมกันขึ้นราคาน้ำมัน ความจริงในขณะนี้ถึงวันนี้แล้ว ราคาน้ำมันน่าจะลดลงกว่านี้ ผมจึงอยากเห็นว่าราคาน้ำมันเป็นราคาอัตรา เดียวกันหมดทั่วทั้งประเทศ จะถูก จะแพงก็คือขึ้นอยู่กับภาระขนส่ง มาถึงวันนี้ ต้องทำกันอย่างนี้แล้วครับ ราคาน้ำมันต้องลดลง ท่านประธาน เป็นสาเหตุใหญ่ ที่ทำให้ราคาสินค้าแพงขึ้น

อีกอันหนึ่งที่ทำให้ราคาสินค้าแพงขึ้นคือค่าเงินบาทลดลง สาเหตุ
ตรงไหน ท่านประธาน-----

การเลิกพิมพ์ธนบัตรใบละ ๑๐ ใบละ ๕ เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ราคาสินค้าแพงขึ้น ท่านประธานลองควักในกระเป๋า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติลองควักดู ในกระเป๋าของท่านมีเหรียญ ๕ เหรียญ ๑๐ ไหมครับ ลองควักดู ไม่มีเดี๋ยวนี้ไม่มีเลย เพราะอะไร พอเวลาจะไปซื้อของเราที่พกธนบัตรทั้งนั้น ออกจากบ้านพกธนบัตร แต่เวลามาใช้ทอนเหรียญ กลับบ้านก็โยนใส่ตะกร้า ตรงนี้ค่าของเงินลดลง ผมจึงอยากให้เห็นให้มีการพิมพ์ธนบัตรใบละบาท ใบละ ๕ ใบละ ๑๐ ออกมาใช้ ในต่างประเทศ ประเทศใหญ่ ๆ เจริญรุ่งเรือง ในทางเศรษฐกิจ เขายังต้องมองคุณค่าของธนบัตรอยู่เลย อย่างอเมริกา เหรียญดอลลาร์ ๑ ดอลลาร์มี ๕ มี ๑๐ มี ของเราไปยกเล็ก เพียงแต่ว่าต้องการที่จะลดในการที่เสียค่าพิมพ์ธนบัตรเท่านั้นเอง ตรงนี้ทำให้เสียหาย

ท่านประธานที่เคารพ การที่จะให้สินค้าราคาถูก ผมว่ารัฐบาลไม่ใช่ว่าจะทำเพียงเพื่อเป็นฤดูกาล ต้องทำสินค้าราคาถูกตลอดฤดูกาลด้วย ผมก็อยากจะกราบเรียนในความคิดของกระผมว่า สิ่งสำคัญอีกอันหนึ่งที่สำคัญ ผมไม่ทราบว่าไปจ่ายตลาดกันจะไปมองเห็นสภาพไหมครับ พ่อค้า แม่ค้าขายปลีก เตือดร้อนที่สุด จ่ายดอกเบี้ยยเป็นรายวันท่านประธานเห็นไหมครับ ตลาดไปดูได้ทุกตลาดมีหมด ดอกเบี้ยร้อยละ ๑๐ ร้อยละ ๒๐ ต่อวัน ไปเก็บกัน ต่อวัน ๆ เดินเก็บเลขครับ แล้วตรงนี้จะทำอย่างไร กระทรวงพาณิชย์ น่าจะมีการขึ้นทะเบียน จดทะเบียนกับพ่อค้า แม่ค้ารายย่อยต่าง ๆ เหล่านี้ แล้วก็หาเงินสักก้อนหนึ่งให้เขาดอกเบี้ยถูก จะไปเก็บรายวันเหมือนเขาก็ได้สุดแต่แต่จะทำกัน ตรงนี้เป็นส่วนหนึ่ง ท่านประธานลองคิดดู ดอกเบี้ยจ่ายเป็นรายวัน ร้อยละ ๑๐ ร้อยละ ๒๐ ไม่ใช่ธรรมดาท่านประธาน เป็นเรื่องใหญ่ นะครับ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะกราบเรียนว่าในความคิดของกระผม นั้น อยากจะเสนอว่าถ้าหากมีการจัดให้มีตลาดทั่วทุกมุมเมือง ในการที่จะขายสินค้าราคาถูก อย่างในต่างประเทศเขาก็มี เขามีตลาด ตลาดผัก ตลาดผลไม้ ตลาดอาหารจำพวกเนื้อสัตว์ เขามีหมดครับ เป็นราคาที่ยุติธรรม ในต่างประเทศเขามีครับ ถ้าของเรามีบ้าง ทำกันให้ทั่ว ๆ ไป กระผมเห็นว่าน่าจะเป็นสิ่งที่จะช่วยในการที่จะดึงราคาให้อยู่ในปกติได้ ตรงนี้ก็ต้องทำ จัดให้มีปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช แล้วก็อาหารสัตว์ ราคาที่ถูก อย่างน้อยอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติได้พูดไปแล้ว กระผมก็เห็นด้วยว่า

๑๑๖

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

รพีพร ๕๖/๒

สิ่งตรงนี้ต้องทำ แม้บางครั้งต้องไปซื้อแพงมาขายถูกให้เกษตรกรก็ต้องทำ
จัดให้มีผู้ที่มีรายได้น้อย ก็เอาบัตรไปซื้อ แล้วก็ในราคาที่ถูกลงด้วย ต่ำกว่าราคา
ที่ซื้อขายในท้องตลาด อย่างนี้ครับก็จะช่วยกัน -----

- ๕๗/๑

แล้วก็จัดให้มีจุดผ่อนปรน จุดผ่อนปรนที่แม่ค้าขายปลีกที่หาบกัน ตรงนี้แหละครับ ไปอยู่ใกล้ ๆ ที่เขาไปซื้อของแพง อยู่ใกล้ ๆ จุดผ่อนปรนตรงนี้ ก็จะช่วยเหลือกันได้ แล้วก็จัดให้มีธนบัตรเอามาใช้กันใหม่ ทุกคนก็จะมีโอกาสที่จะพกธนบัตรไว้ เศษสตางค์นี้มันไม่มีค่าจริง ๆ ครับท่านประธาน ปัญหาสำคัญที่สุดนั้นก็คือ กำหนดเสียใหม่ ลดราคาน้ำมันเสียใหม่ อยู่ในอัตราเดียวกันหมด อันนี้เป็นหัวใจในการพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นหัวใจที่จะทำให้สินค้าราคาถูกลง กระทบก็คือโอกาสนี้กราบเรียน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสผู้พัฒนครับ
นายสผู้พัฒน ชรรณเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ผม สผู้พัฒน ชรรณเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ เนื่องจากว่าวันนี้มีผู้ติด่วนเข้ามาทั้งหมด ๖ ผู้ติด่วนด้วยกัน ในจำนวน ๖ ผู้ติด่วนนั้นก็ เป็นของฝ่ายค้านเสีย ๕ ผู้ติด่วน เป็นของรัฐบาลเสีย ๑ ผู้ติด่วน เสนอโดยนายแพทย์เปรมศักดิ์ เพียยุระ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ฝ่ายของรัฐบาล เมื่อสักครู่นี้ผมก็ได้ฟังท่านเรวัต สิริกุล ได้อภิปรายให้แนวทางในการแก้ไขปัญหาสินค้าราคาแพงให้กับรัฐบาล ผมเชื่อมั่นว่าในสภาแห่งนี้ทุกฝ่ายต้องร่วมกันแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชน ทุกฝ่ายมีความคิดมีความเห็น หากรัฐบาลนำไปปฏิบัติ จะทำให้รัฐบาลมีช่องทางในการนำไปแก้ไขปัญหให้กับพี่น้องประชาชน ผมคิดว่าคนที่ เป็นรัฐบาลในวันเวลานั้นต้องใจกว้าง ต้องพร้อมที่จะเปิดประตูรับความคิดเห็นของทุกฝ่าย พร้อมทั้งจะรับความคิดเห็นของคนในกองทัพ พร้อมทั้งจะรับความคิดเห็นของคนนอกกองทัพ พร้อมทั้งจะรับความคิดเห็นของคนในสภาแห่งนี้ เพื่อนำไปปฏิบัติให้พี่น้องประชาชนมีความสุข ท่านประธานครับ ในขณะนี้มีความกล่าวของประชาชนและสื่อมวลชนทั้งประเทศ ที่ได้ติดตามการทำงานของรัฐบาล ๕๐ กว่าวัน ที่เป็นผู้บริหารประเทศชาติบ้านเมือง สื่อมวลชนและประชาชนกล่าวเหมือนกันว่า รัฐบาลนี้ทำงานมา ๑ เดือน เหมือนกับทำงาน ๑๐ ปี พอถามว่าคนทั้งประเทศยอมรับผลงานของรัฐบาลหรือไม่ วันนี้ผลงานก็ยังไม่ออกมา ๑ เดือนกว่า ๆ เรารู้ว่ารัฐบาลนี้ไม่สามารถที่จะทำผลงานให้เห็นชัดตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อสภา แต่สิ่งที่ประชาชนได้พูด สื่อมวลชนได้ตั้งข้อสังเกตตั้งแต่วันเริ่มแรกที่เป็นรัฐบาลจนถึงวันนี้ เนื่องจากว่าประชาชนและสื่อมวลชนเบือนหน้ารัฐบาล ได้เห็นพฤติกรรมของคนภายในรัฐบาล ได้เห็นความขัดแย้งของทางการเมือง ของฝ่ายบริหารกับข้าราชการประจำ ที่มีความขัดแย้งกันอยู่ตลอดเวลา ทางการเมืองมีการปรับเปลี่ยนข้าราชการ

ชั้นผู้ใหญ่ คนที่ทำงาน คนที่ทำคุณงามความดีกับประเทศชาติ ท่านประธานครับ
 ในอดีตที่ผ่านมา ต้องยอมรับกันอย่างหนึ่งว่า ประวัติของพรรคชาติไทย
 วันนี้เป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาล เป็นรัฐบาลทุกครั้งจะต้องสร้างความขัดแย้ง
 กับข้าราชการประจำทุกครั้ง ผลที่ออกมาทุกครั้งก็เห็นอยู่แล้วครับ อะไรจะ
 เกิดขึ้นต่อระบบรัฐสภา ซึ่งเราไม่ยากให้มันเกิดขึ้นในวันที่เราเป็นสมาชิก
 รัฐสภา ช่วยกันครับ ช่วยกันแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง ในส่วนของสินค้า
 ราคาแพงก็เช่นเดียวกัน รัฐบาลนี้ก็พยายามที่จะแก้ไขปัญหา มา ๒ เดือนกว่า ๆ
 แต่สุดท้ายปัญหาของสินค้าราคาแพงเพิ่มมากขึ้นทุกวัน สูงขึ้นทุกวัน-----

ก็เป็นประเด็นอีกประเด็นหนึ่ง ซึ่งฝ่ายค้านได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่าตั้งใจแก้ไขปัญหา โดยรู้ปัญหาหรือไม่ ท่านประธานครับ อีกส่วนหนึ่งก็คือการที่ประชาชนไม่ยอมรับ พฤติกรรมของนักการเมืองบางคนที่เป็นรัฐมนตรี ในวันเวลานี้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นกระแสของสังคม ซึ่งรัฐบาลไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ มันจะเป็นนาง บอกเหตุว่าสภาแห่งนี้น่าจะมีการยื่นญัตติไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งหมด เพราะอะไรครับ เพราะพฤติกรรมที่ได้กระทำมาตลอดระยะเวลา ๕๐ กว่าวันนั้น เป็นสิ่งที่ประชาชนหมดหวัง ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่จะต้องเรียนท่านประธานต่อไป เพราะประชาชนได้สอบถามผมมาในฐานะที่ผมเป็นผู้แทนราษฎรร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง ท่านประสิทธิ์ พรรณพิสุทธ์ พาณิชย์จังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กุฬายาย รวมถึงท่านประธานสภาจังหวัด ได้ออกเดินตลาดเพื่อดูข้อเท็จจริงที่ประชาชนได้ร้องเรียนมา ในฐานะที่ข้าราชการประจำต้องดูแลพี่น้องประชาชนอย่างใกล้ชิด ผู้แทนราษฎรมีหน้าที่ที่จะนำปัญหาต่าง ๆ นั้นมาสะท้อนในสภาแห่งนี้ เพื่อให้ผู้บริหาร กระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบปัญหา ท่านประธานครับ ประชาชนได้สอบถามผม ผมก็ต้องมาเรียนท่านประธานว่า เมื่อวันอังคารที่ ๒๔ สิงหาคม ผมได้เดินทางเข้าไปพบกับพ่อค้าแม่ขายในตลาด กับประชาชนที่ไปซื้อสินค้าในตลาด ประชาชนได้สอบถามผมว่ารู้จักโฆษกรัฐบาลหรือไม่ ผมบอกว่ารู้จักแต่ชื่อ ชื่อว่า คุณสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล เป็นโฆษกรัฐบาล โดยความใกล้ชิดไม่รู้จัก แต่ได้เห็นหน้าค่าตาในหน้าจอทีวีบ่อย ๆ ท่านประธานครับ ประชาชนเขาตั้งข้อสังเกตว่ารัฐบาล โดยท่านนายกฯ บรรหาร ศิลปอาชา นั้น ซึ่งมีสมญานามเขาเรียกว่า ๕ สั้น แต่เขาบอกสั้นที่ ๖ ก็คือท่านนายกรัฐมนตรีสายตาสั้น เนื่องจากเลือกคนที่ เป็น โฆษกรัฐบาล แกลงข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี แกลงข่าวเรื่องสินค้าราคาแพง แกลงแล้วประชาชนไม่รู้เรื่องครับ ยิ่งแกลงราคาสินค้ามันแพงขึ้นเรื่อย ๆ ประชาชนก็บอกว่ารู้จัก ผมรู้จักคุณเจริญ จรรย์โกมล ไหม ผมบอกว่ารู้จัก แต่รู้จักเฉพาะชื่อ เหมือนกัน เขาบอกคนนี้แกลงดี วันที่เป็นโฆษกกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม เขาบอกแกลงดี เขาบอกคนไทยก็มีความสามารถ ทำไมไม่เอา คุณเจริญ จรรย์โกมล มาเป็นโฆษกรัฐบาล นี้ประชาชนเขากลับมานะครับ เขาถามผมมาอย่างนี้ว่า ในขณะที่รัฐบาล ๕๐ กว่าวันแล้วที่บริหารประเทศชาติอยู่ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาราคาแพงได้ ท่านประธานครับ เนื่องจากว่าผมมีญัตติอยู่ ๒ ญัตติ ญัตติแรก คือญัตติในเรื่องของการแก้ไขปัญหาราคาปุ๋ยขาดแคลน ราคาสูงคือแพง ญัตติที่ ๒ ก็คือเรื่องของสินค้าราคาแพง ผมจึงขออภิปรายทั้ง ๒ ญัตติ สิ่งแรก

ท่านประธานครับ ในเรื่องสินค้าราคาแพงเพิ่มสูงขึ้นจากสื่อมวลชนซึ่งสะท้อน
ออกมาทุกวัน มีข่าวทั้งการวิเคราะห์ ทั้งการวิจารณ์ ทั้งข้อมูลความเป็นจริง
ในการเพิ่มราคา หรือดัชนีราคาเพิ่มสูงขึ้นทุกวัน ผมเลยยกตัวอย่างสินค้า
ที่ผมไปพบมา เป็นการเปรียบเทียบสินค้า ราคาสินค้าอุปโภคบริโภค-----

ในส่วนของตลาดในภาคใต้ ท่านประธาน จะเห็นชัดเจนว่าระยะเวลา ๒ เดือน คือเดือนกรกฎาคมกับเดือนสิงหาคม เปรียบเทียบให้เห็นว่า ราคาสุกรมีชีวิตทั้ง ๒ เดือน ราคาเท่ากัน ตกภิโกลกรัมละ ๓๒ บาท ถึง ๓๔ บาท แต่ราคาสุกร เนื้อสุกรซึ่งเป็นเนื้อแดงล้วน ๆ ในเดือนกรกฎาคม ตกราคากิโลกรัมละ ๘๐ บาท ในเดือนสิงหาคมที่ไปสำรวจตลาดมา ๑ เดือนขึ้นมา ๘ บาท เป็น ๘๘ บาท นี่เห็นชัดเจนว่าเป็นสิ่งที่ประชาชนใช้ในการบริโภค เมื่อที่สมาชิกผู้ทรงเกียรติฝ่ายรัฐบาลได้ยกเรื่องขึ้นมา ซึ่งสะท้อนให้รัฐบาลได้เห็นว่าการที่ประชาชนทั่วประเทศเดือดร้อนเหมือนกับสมาชิกพรรคฝ่ายค้านได้สะท้อนว่า เดือดร้อนทั้งประเทศ เช่นเดียวกัน ไข่มีหลายเบอร์ ท่านประธาน เบอร์ ๐ ใหญ่ที่สุด เบอร์ ๑ - ๓ - ๔ - ๕ ลดหลั่นลงมา เบอร์ ๐ ในภาวะของตลาดในภาคใต้ ในขณะนี้ ตกฟองละ ๒.๕๐ บาท ถามว่าในเดือนที่ผ่านมา ในเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา ตกราคาฟองละ ๑.๘๐ บาท ๑ เดือนแตกต่างกันมาก นี้ให้เห็นว่ามาตรการของรัฐบาลไม่สามารถจะควบคุมราคาสินค้าไม่ให้เพิ่มสูงขึ้นได้

ท่านประธาน สิ่งที่ผมต้องกราบเรียนต่อไปก็คือ เรื่องของปูนซีเมนต์ ผมเชื่อมั่นว่าอุบัติเหตุที่เข้ามาสู่สภาในวันนี้ เรื่องปูนซีเมนต์มีอุบัติเหตุ จะเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ของหน่วยงานราชการ ของโครงการใหญ่ ๆ ผมเชื่อมั่นว่ารัฐบาลที่เข้ามาต้องเข้าใจ ต้องรู้ปัญหาในเรื่องความต้องการของปูนซีเมนต์ของประชาชนทั่วประเทศว่ามีความต้องการอย่างไร โดยเฉพาะปริมาณการผลิตปูนซีเมนต์ในประเทศเพียงพอกับความต้องการ โดยกำลังการผลิตประมาณ ๓๔.๕ ล้านตัน นั้นถึงผลิตเพียงพอ แต่ความต้องการจริง ๆ ประมาณ ๓๓.๘ ล้านตัน ถ้าดูโครงสร้างทั้งประเทศกำลังผลิตมีเพียงพอ ที่นี้ดูโครงสร้างการผลิตในภาคใต้ ซึ่งมีการขยับอุบัติเหตุเข้ามาเนื่องจากปริมาณการผลิตปูนซีเมนต์ในภาคใต้นั้นไม่พอกับความต้องการในพื้นที่ โดยมีกำลังการผลิตเพียง ๒.๑ ล้านตัน และมีความต้องการประมาณ ๓.๑๗ ล้านตัน นั้นหมายถึงว่า มีความต้องการสูงกว่า เมื่อมีความต้องการสูงกว่าในภาวะปกติแล้วก็ไม่สามารถใช้ปูนซีเมนต์อย่างเพียงพอ ต้องเอาปูนซีเมนต์จากภาคกลางให้ไหลทะลักลงไปสู่ภาคใต้ เพื่อไปช่วยไม่ให้ปูนซีเมนต์ถูกในภาคใต้มันขาดตลาด ทำมาอย่างนี้เดือนละประมาณ ๑,๐๐๐ ตัน โดย ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ฯพณฯ รัฐวิสาหกิจ ได้เดินทางไปดูแลปัญหา แก้ไขปัญหาว่าต้องพาปูนซีเมนต์ถูกลงไปช่วยเหลือภาคใต้จาก ๑,๐๐๐ ตัน ให้เป็น ๑,๕๐๐ ตัน ซึ่งเป็นนโยบาย เราเห็นด้วย

แต่ว่า เรื่องของการขนส่งมอบหมายให้การรถไฟแห่งประเทศไทยมีการขนส่ง
 ปูนซีเมนต์เพิ่มเติม มีปัญหาว่า ปูนซีเมนต์สูงไม่สามารถขนส่งผ่านรถยนต์ได้
 เนื่องจากราคาค่าขนส่งตกถูกลงประมาณ ๒๐ - ๒๒ บาทต่อถุง การรถไฟ
 แห่งประเทศไทยได้ดูแลเรื่องนี้ก็ไม่สามารถดำเนินการขนส่งปูนซีเมนต์ลงไปแก้ไข
 ปัญหาในภาคใต้ได้ตามที่ประชาชนต้องการ ประกอบกับท่านประธานครับ
 ผมรับทราบที่รัฐบาลก็คงจะรู้ปัญหาดี โดยมีมาตรการในการขอร้องพ่อค้าที่มี
 โควตาของปูน ที่มีตัวปูนอยู่หลาย ๆ ราย และหลาย ๆ จังหวัด เป็นมาตรการ
 ในการขอร้องว่าไม่ให้ส่งปูนออกไปยังประเทศมาเลเซีย นั่นก็หมายถึงว่ารัฐบาล
 ท่านรู้ดี ท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ท่านรู้ดี วันที่ท่านเดินทางไปร่วมแก้ไขปัญห
 มีมาตรการให้ผู้ส่งปูนหรือผู้ที่มีโควตาปูนอยู่นั้น ก่อนส่งปูนออกไปต่างประเทศต้อง
 แจ้งกับพาณิชย์จังหวัดเสียก่อน สิ่งนี้ที่ผมภาคภูมิใจครับ ภาคภูมิใจว่าท่านรัฐมนตรี
 เข้าใจปัญหา แล้วเนื่องจากว่าปูนนั้นไม่เป็นสินค้าควบคุม แต่สิ่งที่หลังจาก
 ท่านรัฐมนตรีกลับมาแล้วครับท่าน นโยบายว่าประชาชนธรรมดาทยอยละ ๑๐ ถุง
 ปรากฏว่ามีการรวบรวมบัตรประจำตัวประชาชนของประชาชนหลาย ๆ ราย
 ด้วยกัน เพื่อซื้อปูนรายละ ๑๐ ถุง ตรงนี้แหละครับเป็นอีกช่องทางหนึ่งซึ่งทำให้
 พ่อค้าคนกลางซึ่งส่งปูนซีเมนต์ขายต่างประเทศมาเลเซียใช้ช่องทางตรงนี้ใน
 การรวบรวมวันละ ๑๐ ถุงต่อคน เพื่อส่งปูนออกมาเลเซียเหมือนเดิม เนื่องจาก
 ราคาในประเทศไทยมีความแตกต่างกับประเทศมาเลเซียถึงกระสอบละประมาณ
 ๕๐ - ๕๐ บาทต่อถุง ท่านประธานผมได้ดูได้ศึกษา การแจ้งข้อมูลของกรมการค้า
 ภายใน กรมการค้าภายในได้แจ้งว่า ในช่วงปลายเดือนเมษายน ๒๕๓๘
 รัฐบาลมาเลเซียมีนโยบายในการระงับการส่งออก เนื่องจากความต้องการใน
 ประเทศสูง สิ่งที่กรมการค้าภายในรายงานมาว่าขณะเดียวกันได้เกิดปัญหา
 หม้ออบของโรงงานปูนซีเมนต์ทุ่งสงของบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)
 ได้หยุดซ่อมอย่างกะทันหันเป็นระยะ ๆ ท่านประธาน นี่เป็นข้อมูลของทาง
 ราชการ เป็นข้อมูลของรัฐบาล แต่ข้อมูลจริง ๆ ท่านประธานจากการให้สัมภาษณ์
 ของนางสาวชรัญญา พิเศษสะกะ หัวหน้าแผนกธุรการบริษัทปูนซีเมนต์ไทย สาขา
 ภาคใต้ กล่าวว่า ทางบริษัทจำหน่ายปูนให้ผู้ค้ารายย่อยต่าง ๆ ในภาคใต้ตามปกติ
 ด้านแรงงานที่อำเภอทุ่งสงก็มีกำลังผลิตเท่าเดิม โดยช่วงนี้ไม่มีการปรับปรุงหรือ
 ซ่อมแซม หรือซ่อมเครื่องแต่อย่างใด เป็นการให้ข้อมูลของกรมการค้าภายใน
 เพื่อแก้ตัวให้รัฐบาลเป็นการแก้ผ้าเอาหน้ารอด แต่ข้อมูลจริง ๆ ผมเชื่อมั่นว่า

๑๒๓

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

สะแกวรรณ ๖๐/๒

วันนี้รัฐบาลรู้ว่าจะแก้ไขปัญหายังไง แต่ผมก็ไม่เห็นด้วยในการที่จะทำให้
สินค้าปูนซีเมนต์ถูกเป็นสินค้าควบคุม ท่านประธาน อีกเรื่องท่านประธาน
เนื่องจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้ให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนในเรื่องของ
แนวทางในการแก้ไขปัญหาราคาสินค้าแพง ผมดีใจที่ท่านนายกรัฐมนตรีมี
ความเข้าใจ แต่ให้สัมภาษณ์เพียงวันเดียว หลังจากนั้นท่านไม่ให้สัมภาษณ์
ต่อสื่อมวลชน ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่า รัฐบาลมีแผนในการแก้ไขปัญห
ระยะยาวก็คือจะให้กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการหาสินค้าราคาถูก โดยผ่าน
สถาบันสหกรณ์-----

- ๖๑/๑

ตรงนี้ครับ วันนี้ระบบสหกรณ์มีการเชื่อมโยงไปทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล ทุกอำเภอ และก็ทุกจังหวัดมากมาย ประชาชนหรือเกษตรกรนี้มีการรวมกลุ่มขึ้นมา เป็นกลุ่มสหกรณ์ต่าง ๆ มีการบริหารงบประมาณกันเอง โดยคนของกรมส่งเสริมสหกรณ์เป็นผู้ส่งเสริมในระบบสหกรณ์ มีเงินทุนหมุนเวียน รัฐบาลส่งเสริม เป็นนโยบายรัฐบาล ท่านท่าใหม่ครับ ผมเชื่อมั่นว่านี่คือระบบในการต่อรอง โดยกรมการค้าภายในต้องมีตัวสินค้าราคาถูกที่เป็นเรื่องของสินค้าอุปโภค บริโภค เป็นสินค้าที่พี่น้องเกษตรกรต้องการในท้องที่ต่าง ๆ เป็นรัฐบาล ส่งให้รัฐบาลและส่งให้ประชาชน เป็นแนวทางซึ่งสามารถแก้ไขปัญหาค่า ราคาสินค้าได้

ทุกจุดของประเทศ ไม่ใช่แก้ไขเฉพาะกรุงเทพมหานคร ไม่ใช่แก้ไขเฉพาะ จังหวัดนครราชสีมา ไม่ใช่แก้ไขเฉพาะจังหวัดในภาคอีสาน นี่คือนโยบายที่ ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ สิ่งที่รัฐบาลต้องนำไปแก้ไข ผมเชื่อว่าทำได้ครับ ทุกคนผมคิดว่าไม่มีใครคิดเรื่องภาค ไม่มีใครคิดเรื่องจังหวัด เมื่อท่านมานั่ง อยู่ข้างบนท่านต้องคิดทุกจังหวัด ๗๐ กว่าจังหวัด ใช้ระบบสหกรณ์ให้เชื่อมโยง โดยกระทรวงเกษตรฯ กับกระทรวงพาณิชย์ ให้เชื่อมโยงเป็นระบบให้ได้ นั่นคือแนวทางที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องสินค้าราคาแพง ในอดีตที่ผ่านมา รัฐบาลที่ผ่านมาสมัย พณฯ ชวน หลีกภัย ได้ส่งเสริมระบบสหกรณ์ เช่น สหกรณ์รวมยาง สหกรณ์ร้านค้า สหกรณ์ผู้ทอผ้า อื่นๆ สหกรณ์ ส่งสินค้าเหล่านี้ลงไป เป็นผลประโยชน์ทั้งนั้น เพราะมีการทำมาค้าขาย เอาสินค้าที่ผลิตมาขายสหกรณ์ เอาสินค้าที่สหกรณ์จำหน่ายกลับไปยังที่บ้าน นั่นก็คือสามารถลดต้นทุนในการซื้อ ลดต้นทุนในการครองชีพของพี่น้องเกษตรกรได้ ท่านประธาน ผมกำลังจะรอดูรัฐบาลนี้ในวันที่แถลงว่าจะเชื่อมโยงแก้ไขปัญหา ราคาสินค้าแพงโดยใช้ระบบสหกรณ์ โดยใช้องค์กรซึ่งใช้เป็นสหกรณ์ ผมจะดู ตรงนี้ว่า เมื่อพบกับสื่อมวลชนไว้อย่างนี้ พณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็ดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็ดี ทั้ง ๒ ท่าน ได้โปรดพิจารณาตรงนี้ว่า ถ้าเป็นแนวทางที่แก้ไขปัญหาค่า ได้โปรดพิจารณาและ นำไปปฏิบัติด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเชิญ

ท่านชาญชัย และก็ได้ด้วยคุณยุกชสลัษพรรคกันด้วยครับ

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่าน ประธานที่เคารพ กระผม ชาญชัย ชัยรุ่งเรือง พรรคชาติพัฒนา

(นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประท้วงใช้ไหมครับ
ท่านชาญชัยครับข้างหลังประท้วง

นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมไม่ได้ประท้วงหรือครับ ผมเพียงขอหารือก่อนที่คุณชาญชัยจะพูด
เนื่องจากว่าตั้งแต่ผมฟังมา ยังไม่มีประเด็นที่ผมจะพูด ทั้งนี้ผมเกรงว่า
เดี๋ยวสักครู่หนึ่งท่านประธานจะตัดตอนให้ทางท่านรัฐมนตรีตอบ แล้วผมไม่สามารถ
นำเสนอที่ผมได้เตรียมมา ซึ่งผมอยากจะขอสิทธิท่านประธานตรงนี้ ถ้าจะเปิด
อภิปรายไปถึงเที่ยงคืน ผมก็จะนั่งอยู่อย่างนี้จนกว่าท่านจะให้โอกาสผมพูดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ
ผมกำลังจะหารือท่านที่เคารพทั้งหลายว่า ในการพูดนี้ประเด็นเก่า ๆ ซ้ำ ๆ
ซ้ำ ๆ แต่ก็ เป็นหัวใจของท่านทั้งหลายอยู่แล้ว และก็ยาวเกินไปนั้นก็ช่วยกันตัด
ลงมาบ้าง จะเป็นการดีมากครับ ขอเชิญท่านชาญชัยครับ

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่าน
ประธานสภาที่เคารพ กระผม ชาญชัย ชัยรุ่งเรือง พรรคชาติพัฒนา
จากมหาสารคาม ด้วยความเคารพท่านประธานที่ได้เปิดโอกาสให้กระผมได้
แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องอุบัติเหตุที่เป็นเรื่องเร่งด่วน ที่ประชาชนส่วนใหญ่ของ
ประเทศมีความเดือดร้อน -----

กระผมอยากจะกราบเรียนว่าความเดือดร้อนนั้น เป็นความเดือดร้อนที่แสนสาหัสอย่างยิ่ง เป็นเรื่องที่รัฐบาลสมควรที่จะได้ดำเนินการแก้ไขเป็นเรื่องเร่งด่วน ความเดือดร้อนนั้นได้มีความต่อเนื่อง หลังจากที่การจัดตั้งรัฐบาล กระผมก็คงจะพูดได้เต็มปากเต็มคำว่ามีเป็นยุคของข้าวยากมากแพง สินค้าขึ้นราคา ประชาชนชาวไทยมีความเดือดร้อน เรื่องสำคัญอย่างนี้ กระผมก็เกิดความคิดว่าเป็นเรื่องผิดปกติหรือเป็นเรื่องปกติ ว่าทำไมรัฐบาล ซึ่งมีคณะรัฐมนตรีและมีรัฐมนตรีหลายกระทรวงที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ก็จะต้องแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อระบบสภา ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อความเดือดร้อน แม้กระทั่งการประชุมซึ่งผมได้สังเกต ในเมื่อผมสังเกตแล้วก็เห็นว่ารัฐมนตรีที่มีความสนใจเกี่ยวกับปัญหาความเดือดร้อนนั้นมีอยู่บางท่านส่วนน้อยเท่านั้นเอง แล้วส่วนใหญ่ท่านไปอยู่ ณ ที่แห่งใด ซึ่งขณะนี้เป็นการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ทั้งฝ่ายรัฐบาลฝ่ายค้านได้ตระหนักได้มีความเห็นถึงความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ได้มีการอภิปรายกันตั้งแต่เมื่อเช้าจนถึงขณะนี้ แต่รัฐมนตรีที่มีความรับผิดชอบโดยตรง แม้กระทั่งท่านนายกรัฐมนตรียังไม่โผล่มาที่สภาผู้แทนราษฎร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวท่านจะชี้แจงต่อไป ท่านอยู่ตรงนั้นแล้ว เชิญท่านชาญชัยต่อไป

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง (มหาสารคาม) : ขอบคุณท่านประธาน ทั้ง ๆ ที่ขณะนี้ มันเป็นเรื่องความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยกันแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชน ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน บุคคลที่มีความเดือดร้อนที่น่าเห็นใจมากที่สุดเท่าที่ผมฟังการอภิปรายและความคิดเห็นของกระผมเองมีอยู่ ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มกรรมกร หรือลูกจ้าง และอีกกลุ่มข้าราชการชั้นผู้น้อยที่มีรายได้น้อย มีความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัส ขณะที่มีการอภิปรายกัน มีการพูดจากัน แสดงความคิดเห็นกัน เกี่ยวกับเรื่องผลผลิตของการเกษตรที่ขึ้นราคา เกี่ยวกับผลผลิตของภาคอุตสาหกรรม ทั้ง ๒ อย่างนี้จะได้ฉกฉวยโอกาสในการขึ้นราคาของคนกลาง โดยที่เกษตรกรนั้นจะมีผลพวงส่วนได้เล็กน้อยมากเหลือเกิน แต่ส่วนอุตสาหกรรมเป็นผลิตภัณฑ์ส่วนต่าง ๆ จะไปพูดถึงเรื่องปูนเรื่องอะไรของอุตสาหกรรมหรือว่าวัสดุสิ่งก่อสร้างอะไรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัย ๔ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญกับการดำรงชีวิตของประชาชน นั่นก็คือเรื่องอาหาร เรื่องอาหารก็มีหลายท่านมีการอภิปรายว่าอาหารการกินขึ้นราคา แล้วก็เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย ปัจจัย ๔

๑๒๗

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

รัตนา (๒) ๖๒/๒

อันนี้พี่น้องประชาชน แม้กระทั่งท่านประธาน ฯพณฯ กริช กงเพชร ท่านก็ต้อง
ได้รับผลกระทบอย่างนี้เหมือนกัน ด้วยความเคารพครับ ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้
มันเป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้องเร่งด่วน อย่างเป็นจริงเป็นจัง เอาจริงเอาจัง
กระผมในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรอยู่ในซีกฝ่ายค้าน ก็อยากจะเห็นอยากจะให้
โอกาสรัฐบาลทำงาน เพื่อเป็นการดูแลบรรเทาหรือแก้ไขให้พี่น้องประชาชนนั้น
ได้มีความผาสุก มีความปกติสุข มีการอยู่ดีกินดีตามเจตนารมณ์ที่เราเป็น
ผู้แทนราษฎร ได้รับการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชน กระผมอยากจะให้รัฐบาล
หรือรัฐมนตรีที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้แถลงได้ประกาศต่อพี่น้องประชาชนว่า
จะทำอย่างไรในการแก้ไขปัญหา ให้เกิดความชัดเจน จะใช้ระยะเวลาเท่าไร
ในการแก้ไขปัญหาทุกเรื่องที่มีความเดือดร้อนในปัจจุบัน ๕ ของพี่น้องประชาชน --

ท่านประธานที่เคารพ การที่รัฐบาลได้เปิดโอกาสให้สินค้าขึ้นราคา
 ในระยะเวลาเกือบ ๒ เดือนนั้น ถ้าหากว่าไม่เร่งด่วน โอกาสที่จะ
 ฉวยโอกาสของกลุ่มแสวงผลประโยชน์และถ้าไรก็จะเกิดขึ้นไปเรื่อย ๆ
 กระผมมีความเชื่อมั่นว่า ถ้ารัฐบาลได้มีความจริงจัง มีความจริงใจ
 ที่จะประกาศห้ามสินค้าขึ้นราคา จะเป็นสินค้าที่จะต้องควบคุมกับสินค้า
 ที่ไม่ควบคุม ก็ควรที่จะประกาศให้พี่น้องประชาชนให้ได้อย่างชัดเจน
 ด้วยความกล้าหาญ ด้วยความเด็ดเดี่ยว เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะ
 เสนอแนะต่อรัฐบาล ก็คือเรื่องที่ผมได้กราบเรียนมานั้น และขออย่าว่า
 รัฐบาลควรที่จะประชาสัมพันธ์ ไม่ว่าจะสื่อมวลชนแขนงใดก็ตามจะต้อง
 ให้สื่อมวลชนเหล่านั้นชี้ให้ประชาชนได้เห็นที่รัฐบาลได้ทำงาน
 อย่างเป็นจริงเป็นจัง นั้นเป็นประสิทธิภาพของรัฐบาลที่จะกล้าพิสูจน์
 ตนเอง เปรียบเสมือนกับท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อสภาไว้ว่า
 ไม่เก่งในการพูด แต่ท่านยืนยันว่าท่านเก่งในการปฏิบัติ ในการทำงาน
 เราอยากให้เห็น พี่น้องประชาชนก็อยากให้เห็น อย่าซ้ำอีกนะครับ
 ถ้าซ้ำอีก เราเชื่อแน่ว่าไม่นานเราต้องไม่ไว้ใจท่าน ขอขอบคุณ
 ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณ

ท่านชาดูชัยมากที่มีประเด็นสำคัญ ต่อไปเชิญท่านชงยุทธครับ

นายชงยุทธ ดิยะไพรัช (เชียงใหม่) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชงยุทธ ดิยะไพรัช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 พรรคเอกภาพ จังหวัดเชียงใหม่ กระผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน
 ที่ให้โอกาสกระผมได้ขึ้นมาพูด กระผมรอวันนี้ ๕ ชั่วโมง ท่านประธาน
 ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภาแห่งนี้ได้กล่าวถึงเรื่องไข่
 จบไปหลายรอบแล้ว ได้กล่าวกันถึงเรื่องเกี่ยวกับสินค้า โดยเฉพาะอาหาร
 และหมวดที่ไม่ใช่อาหารกันมานานพอสมควรแล้ว แต่ประเด็นที่น่าสนใจที่สุด
 ที่ผมคิดว่าสภาแห่งนี้เราได้กล่าวถึงเรื่องสินค้านี้ราคาแพงกันมานาน
 ผมเชื่อว่าสภาแห่งนี้ทุกปีก็ต้องพูดกันถึงเรื่องของแพง เรื่องโจรผู้ร้ายชุกชุม
 เรื่องน้ำท่วม เรื่องปัญหาทั้งหลาย แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจริง ๆ แล้วสาเหตุ
 ของสินค้านี้ราคาแพง ที่เพื่อนสมาชิกยังขาดประเด็นที่น่าสนใจอยู่อีกเรื่องหนึ่ง
 ก็คือการครอบงำทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้มีทุนมาก ๆ ในขณะนี้ปัญหามาก
 เหลือเกิน ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่ได้สนใจในเรื่องของตัวเอง

๑๒๓

สน ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

สุจิตรา ๒๓/๒

ที่บอกว่า เงินเฟ้อ ๕.๒ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๕.๘ เปอร์เซ็นต์ กระผม
ไม่ได้สนใจในเรื่องที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูดว่า ขณะนี้ อินฟเลชัน
(Inflation) เป็นอย่างไร เพราะพี่น้องที่บ้านผมไม่เข้าใจ ว่า
อินเด็กซ์ (Index) เป็นอย่างไรบ้าง คอนซูเมอร์ ไพร์ซ์
(Consumer price) อินเด็กซ์อะไรทั้งหลาย นี่คือปัญหา เพราะฉะนั้น
สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น พี่น้องประชาชนโดยเฉพาะผู้ยากจน ผู้ยากไร้
เกษตรกรที่อยู่ตามหมู่บ้านต่าง ๆ แล้วคนยากคนจนที่มาขายแรงงาน
ตามชอติ๊กทั้งหลายในกรุงเทพมหานครเหล่านี้ เขาจำเป็นต้อง
มีเม็ดเงินเอาไปแลกกับสินค้าที่จะดำรงชีวิตของเขาในกรุงเทพฯ
ในเขตมหานครแห่งนี้ พี่น้องที่อยู่ต่างจังหวัดนั้น แม้ไม่มีเม็ดเงิน
ก็พอที่จะไปเก็บผักตำลึงบ้าง ผักบุ้งบ้าง ปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ตัวเอง
พอที่จะกล่อมกล่อมกันไปได้ พอที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปอีก แต่ปัญหาที่รัฐบาล
ได้แก้ไขกันในขณะนี้ เป็นปัญหาที่รัฐบาลแก้ไขไม่ถูกจุด สาเหตุที่ผมกล่าวเช่นนั้น
ก็เพราะว่ารัฐบาลพยายามจะมองเป็นภาพรวม เรากำลังคลำจุด
ผิดเป้าหมายกันเยอะแยะไปหมด ก็เพราะว่าการแก้ปัญหา เราเอา
ภาพรวม แล้วเราทิ้งปัญหาทั้งหลายให้กับคนยากคนจน คนที่หากินกับ
การขายแรงงาน อันนี้คือปัญหาใหญ่ที่รัฐบาลจะต้องเริ่มแก้ไข และจะต้อง
แยกแยะให้ชัดเจนว่าจะช่วยกันอย่างไร -----

ท่านพูดถึงการหาฐานการคิดในเรื่องของดัชนีราคาสินค้าของผู้บริโภค ดัชนี
 ผู้บริโภค โดยคิดจากรายการสินค้าทั้งหมด ๓๗๙ รายการ แยกเป็นหมวด
 อาหาร ๑๑๑ รายการ และแยกเป็นหมวดที่ไม่ใช่อาหาร ๑๖๘ รายการ
 แต่ท่านไม่ได้คำนึงถึงเรื่องของความถี่ของการบริโภค ความถี่ของการบริโภค
 นั่นคืออะไรครับท่าน เราคิดว่าวิถีชีวิตประจำวันของพี่น้องประชาชนโดยทั่วไป
 ท่านไม่ได้รับประทานไข่ทุกวัน ท่านไม่ได้ไปรับประทานหูลามทุกวัน ไม่ได้
 รับประทานน้ำลายกบ น้ำลายคางคกทั้งหลายตามภัตตาคารต่าง ๆ ท่านเหล่านั้น
 เขาไปซื้อผักกาดขาว ท่านประทานที่เคาพ สิ่งที่เราได้รับแจ้งมาจากหน่วยงาน
 ของราชการบอกว่า การที่จะคิดราคาต้นทุนของสินค้านั้นโดยการไปสุ่มตัวอย่าง
 จากทั้งหมด ๙ ตลาดในเขตกรุงเทพมหานคร ไปสุ่มตลาดเทศบาลต่าง ๆ
 ในแต่ละจังหวัดเพื่อมาหาฐานในการคิด โดยเฉพาะดัชนีผู้บริโภคเพื่อชี้สภาวะ
 ของเงินเฟ้อ ในสภาพความเป็นจริงนั้นในขณะนี้พี่น้องที่อยู่ตามต่างจังหวัด
 หัวเราะยังไม่พอ หลายครั้งรัฐบาลบอกว่าปีนี้อัตราการเจริญเติบโตทาง
 เศรษฐกิจเป็น ๘.๖๙ เปอร์เซนต์กว่า บอกว่ารายได้ต่อหัวหลายหมื่น พี่น้อง
 กังวลใจบอกว่ารัฐบาลมาหลอกหลวงหรือเปล่า โฆษกมาหลอกหลวงหรือเปล่า
 พอฟังบอกว่าปีนี้รายได้พี่น้องจะเพิ่มต่อหัวเป็นหมื่นบาท ๑๘,๐๐๐ บาท
 ๓๐,๐๐๐ บาท อย่างที่เคยประกาศมา พี่น้องบางท่านอยากจะทูป ทวี ทิ้ง
 ทูบก็ไม่ได้ท่านประทาน เพราะผ่อนยังไม่หมด ปัญหามันเกิดตรงนี้ เพราะฉะนั้น
 สิ่งทั้งหลายที่เกิดขึ้นนี้แหละครับการปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ รัฐบาลต้อง
 เร่งแก้ไขให้สะท้อนถึงสภาวะที่แท้จริงของการมีชีวิตอยู่ของพี่น้องประชาชน
 ผมจะขอยกตัวอย่าง ผมให้เพื่อนที่รักและเคาพทั้งหลายไปสุ่มตามตลาดต่าง ๆ
 ในแต่ละจังหวัด มีเชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง และในเขตกรุงเทพมหานคร
 สรุปว่าวิถีชีวิตประจำวันพี่น้องมีอะไรบ้างที่จะต้องบริโภค ก็คือเนื้อสัตว์ พวกผัก
 ทั้งหลาย พวกผลไม้ทั้งหลาย ผมไปดูผักกาดขาวซึ่งเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค
 เดือนพฤษภาคม ๖ บาท พอถึงเดือนสิงหาคม ขึ้นเป็น ๑๕ บาทต่อกิโลกรัม
 ผักคะน้าจาก ๑๐ บาท ขึ้นเป็น ๑๕ บาท ผักชีจาก ๗ บาท ขึ้นเป็น ๘ บาท
 ถั่วงอกจาก ๗ บาท ขึ้น ๑๐ บาท เห็ดนางฟ้า ๓๕ บาท ขึ้นเป็น ๓๕ บาท
 เห็ดฟางจาก ๖๐ บาท ขึ้นเป็น ๘๐ บาท น้ำปลาก็ขึ้นอีก ๓ บาท จาก ๖๒ บาท
 เป็น ๖๕ บาท ท่านครับ แม้กระทั่งลูกชิ้นของนายฮ้างที่ดัง ๆ เดี่ยวนี้ขึ้นอีก
 กิโลกรัมละ ๕ บาท เพราะฉะนั้นเมื่อเราคิดต้นทุนในการผลิตทั้งหลาย
 เราไม่ได้พูดถึงวิธีการ ขบวนการการผลิตสินค้า เราพูดถึงแต่เรื่องของหมวด

ของอาหาร แล้วไปซื้อสภาวะของเงินเฟ้อ อันนี้เป็นปัญหาที่ค่อนข้างจะสวนกับ
 ความรู้สึกของพี่น้องประชาชน กว้างเดี่ยวนะครับขายตามรถเข็นทั่วไป ๑๒ บาท
 เดี่ยวนั้นขึ้น ๑๕ บาท ร้านหมู ๆ หน่อย ๑๕ บาท ขึ้นเป็น ๒๐ บาท อันนี้คือ
 สิ่งสะท้อนให้เห็นว่าการแก้ปัญหา การซื้อสภาวะทั้งหลายนั้นมันไม่ตรงกับ
 ความเป็นจริงของสภาพของสังคม ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ผมได้กล่าวมานั้น
 เป็นเพียงบางส่วนที่จะชี้ให้เห็นว่า เราจำเป็นแล้วที่เราจะต้องไปมุ่งประเด็น
 ในการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ ต้นเหตุของสินค้าปัจจัยทั้งหลายที่มันแพงขึ้นทุกวันนี้
 เราไม่ได้ไปมองในแง่ของต้นเหตุที่แท้จริงว่ามันคืออะไรบ้าง ท่านประธานครับ
 กลุ่มบริษัทต่าง ๆ โดยเฉพาะบริษัทผู้ผลิตอาหารสัตว์ มีเครือข่ายขยายกันมาถึง
 เดี่ยวนั้นมีการสัมปทานแล้ว ถึงขั้นจะมีดาวเทียมกัน ถึงขั้นจะมีสัมปทานในเรื่อง
 โทรมนาคมนกัน สร้างความร่ำรวยขึ้นมากมายเหลือเกิน-----

บางคนทุกครั้งที่รัฐบาลได้มีการเปิดสัมปทาน ทุกครั้งที่รัฐบาลได้มีการแปรรูป
 ทุกครั้งที่รัฐบาลให้มีการร่วมทุน จะมีเศรษฐกิจใหม่เกิดขึ้นมาหลายราย ใช้ระยะเวลา
 เวลาค่อนข้าง ๓ ปี ๕ ปี ๗ ปี มีเงินเป็น แสนล้านบาท กระทบตาม
 ท่านประธาน เมื่อเงินทั้งหลายที่ไหลจากคนยากคนจนทั้งหลายมาอยู่กับคนอีก
 กลุ่มหนึ่ง นับวันอำนาจต่อรองในสังคมมันไม่มี พอไม่มีแล้ว เวลาเราจะเอา
 อะไรเป็นเครื่องวัดเครื่องชี้ ผลกระทบที่เกิดขึ้น ไม่ได้เกิดขึ้นกับคนกลุ่มผู้มี
 ฐานะดีทั้งหลาย แต่เกิดขึ้นกับพี่น้องที่ยากจน เงินเพื่อผมไม่ห่วง ถ้าประชาชน
 มีอำนาจในการซื้อ แต่ปัญหาที่ผมห่วงที่สุดก็คือว่า เงินที่มันผิดกับคนที่ยากจน
 แต่เงินไปอยู่กับคนที่ร่ำรวย เพราะฉะนั้นผลสะท้อนที่เกิดขึ้น รัฐบาลต้องเร่ง
 แก้ปัญหาให้เป็นขั้นเป็นตอน แล้วแยกแยะให้ชัดเจน เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียน
 ท่านประธานว่า ต่อไปถ้าเป็นอย่างนี้เรื่อย ๆ ประเทศไทยเราจะทำอะไรบ้าง
 เราจะได้รับการครอบงำจากนายทุนที่ผูกขาดสัมปทานทั้งหลาย แล้วนายทุนเหล่านั้น
 จำเป็นที่จะต้องมามีบทบาททางการเมืองนั้นก็คืออะไรครับ จะมาเป็นผู้สนับสนุน
 พรรคการเมือง เมื่อสนับสนุนพรรคการเมืองแล้วก็หาหนทางไปสู่อำนาจ
 นั่นก็คือยึดอำนาจรัฐ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า เรากำลัง
 กลัวผิดที่ เรากำลังกลัวผิดกลุ่ม เรากลัวทหารที่จะมายึดอำนาจ เรากลัวกัน
 อย่างนั้น แต่ผมกลัวที่สุดก็คือ กลัวนายทุนที่จะมายึดอำนาจทางเศรษฐกิจของ
 พี่น้องประชาชน และเป็นการที่จะทำให้ใช้พรรคการเมืองมาเป็นฐานในการคิด
 ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ผมได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ ผมอยากจะทำฝาก
 ทางท่านประธานว่า การแก้ไขปัญหาในเรื่องของสินค้าราคาแพงนั้น มันเป็นปัญหา
 ที่เกิดตามธรรมชาติ แต่สิ่งที่ผมจะกราบก็คือว่า ขอให้ท่านได้โปรดเรียนผ่านไป
 ทางรัฐบาลว่า เราควรจะแยกแยะการแก้ว่า แก้กับบุคคลกลุ่มไหนบ้าง แล้วจะแก้
 อย่างไร ผมขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านชัยวัฒน์ครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : กราบเรียนท่านประธานสภา

ที่เคารพ ผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท
 พรรคเสรีธรรม ขอกราบเรียนต่อท่านประธานสภาที่เคารพว่า ในขณะนี้เราได้
 พิจารณาในเรื่องของญาติ ในเรื่องของปัญหาราคาแพง ก่อนอื่นก็ต้องมาทำ
 ความเข้าใจก่อนว่า จริง ๆ แล้วสินค้าปัญหานั้นที่เราว่าแพง ๆ นั้น แพงจริง
 หรือเปล่า ถ้าเราวิเคราะห์แล้วเราได้ศึกษาไปแล้ว แล้วก็เห็นว่าสินค้าที่มัน

เกิดขึ้นมันแพงจริง เราก็ต้องมาวิเคราะห์พิจารณาอีกต่อไปว่า ที่แพงเกิด
 สาเหตุอะไร ก่อนจะนำไปซึ่งสู่ปัญหาของการแก้ปัญหา แต่ที่ผมมองเห็นอยู่นั้น
 ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่า ถ้าพูดไปแล้วมันก็เหมือนกับการรักษาไข้
 เหมือนหมอรักษาไข้ ในขณะที่ท่านรัฐมนตรีหรือท่านนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐบาล
 ในขณะนี้จะแก้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจก็เหมือนหมอเหมือนแพทย์ที่จะมาดูแลเยียวยา
 ในเรื่องดังกล่าวกับคนไข้ คนไข้ในขณะนี้คืออะไร ก็คือสภาวะของสังคมของ
 บ้านเมืองไทยเราในขณะนี้ว่า เรามีปัญหาในเรื่องของสินค้าราคาแพงหรือเปล่า
 นั่นก็คือต้องไปพิสูจน์ดู ศึกษาดูว่ามีหรือไม่ คนนี้เป็นไข้หรือเปล่า ไม่สบายหรือเปล่า
 นั่นก็ต้องมาดูว่า ในขณะนี้บ้านเมืองไทยเรามีสินค้าราคาแพงจริงหรือเปล่า
 ต้องมาดูข้อเท็จจริง มาดูปัญหาตรงนั้นว่าจริงหรือไม่จริงแล้วก็ต้องมาดูว่ามัน
 เกิดจากสาเหตุใด มันเกิดจากอะไรที่มันทำให้แพง ขอกราบเรียน เมื่อเข้านี้
 ท่านหัวหน้าพรรคคอม ท่านดอกเตอร์อาทิตย์ อุไรรัตน์ ท่านก็บอกว่า ต้นทุนสูงหรือเปล่า
 สินค้าไม่พอเพียงหรือเปล่า พ่อค้าเอารัดเอาเปรียบหรือไม่ แล้วก็มาพูดถึงภัยพิบัติ
 ต่าง ๆ ที่มันเกิดขึ้น เช่น สภาวะน้ำท่วมหรือเปล่า ๕ จุด แต่ในขณะเดียว
 อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานอย่างนี้ว่า ส่วนสำคัญยิ่งอีกส่วนหนึ่งก็คือว่า
 ในขณะนี้เราวิเคราะห์พิจารณาไปหรือไม่ว่า สินค้าที่มันแพง มันไม่ได้แพงจาก
 ๕ ตัวนี้ หรือมันแพงจาก ๕ ตัวนี้ ในขณะเดียวกันก็ต้องมาวิเคราะห์ดูว่า เกิดจาก
 สภาวะเงินเฟ้อหรือเปล่า -----

ผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าผมมองดูในขณะนี้ท่านรัฐมนตรีคลังไม่ได้นั่งอยู่ที่นี้ ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ คลังไม่ได้นั่งอยู่ที่นี้ แสดงว่าท่านมองว่าไม่ใช่เกิดสภาวะเงินเพื่อไม่เกี่ยวข้องกับท่าน ท่านตัดสินใจอย่างนั้นแล้ว มองดูจากพฤติกรรม พฤติการณ์การกระทำในวันนี้ในการประชุม ถ้าท่านว่าเกี่ยวข้องกับตัวท่านวันนี้ท่านต้องมา ต้องมาร่วมฟังร่วมพิจารณาร่วมในการที่จะศึกษาเอาข้อมูลจากสภาแห่งนี้ไปดำเนินการ หรือมีเช่นนั้นถ้าสภาแห่งนี้พูดไปหรือให้ข้อมูลที่ผิดพลาด ท่านต้องทำการชี้แจง แต่วันนี้ท่านไม่มาเลยแสดงว่าเห็นท่านได้บอกกับสมาชิกทุกคน บอกกับพี่น้องประชาชน ๖๐ ล้านคน ว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับสภาวะเงินเพื่อไม่ได้เกี่ยวกับกระทรวงการคลัง เกี่ยวกับกระทรวงพาณิชย์อย่างเดียว คำตอบที่ผมได้รับที่ผมมองวันนี้ เกิดจากการที่ท่านไม่มานั่งร่วมประชุมตั้งแต่เข้าจนกระทั่งเวลานี้ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าเกิดจากสภาวะเงินเพื่อ เหมือนกับที่หลาย ๆ ท่าน สื่อมวลชนก็ตีหรือใครก็ตามแต่ที่บอกว่ามันเกิดจากสภาวะเงินเพื่อ ในขณะนี้เงินเพื่อไม่ได้เพิ่มขึ้นไปตั้งที่เปอร์เซ็นต์แล้วอะไรก็ตามแต่ ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ถ้าเกิดสภาวะเงินเพื่อเราจะต้องทำอย่างไรบ้าง ก็ต้องมาพูดถึงเนื้อเรื่องของนโยบายเรื่องการเงิน นโยบายเรื่องการคลัง แล้วก็มาพูดถึงนโยบายการควบคุม ก็มีอยู่ ๓ เรื่องที่จะต้องพูดกัน คราวนี้มันก็มีสาเหตุอีกครับท่านประธาน ถ้าเราพูดถึงเรื่องนโยบายในเรื่องการเงิน มันก็มาพูดถึงเรื่องอัตราดอกเบี้ย ก็ต้องมาพูดถึงเรื่องสินเชื่อ ในเรื่องดอกเบี้ยก็ตีในเรื่องสินเชื่อก็ตีมันก็เกี่ยวข้องไปเรื่องสภาวะของการที่สินค้าราคาสูงขึ้นได้พอเหมาะพอสมหรือไม่ในขณะนี้ ดอกเบี้ยที่สูงเกินไปก็ทำให้เป็นต้นทุนการผลิตของสินค้าที่สูงขึ้น คำตอบที่ผมได้เมื่อนั้นก็คือว่า ที่ผมกราบเรียนท่านประธานไปเมื่อสักครู่นี้ก็คือว่า ท่านรัฐมนตรีคลังท่านตัดสินใจแล้วว่าไม่ใช่เกี่ยวกับดอกเบี้ยไม่ได้ทำให้สูงขึ้นท่านถึงไม่มาประชุม เช่นเดียวกันท่านก็บอกว่าไม่ใช่เกี่ยวกับเรื่องสินเชื่อเช่นเดียวกันไม่เกี่ยวข้องในเรื่องของสินเชื่อ เพราะว่าสินเชื่อในขณะนี้ท่านให้ไปในขณะนี้พอเหมาะพอสมกับการที่จะพัฒนาประเทศ ในการที่จะสร้างความเจริญความผาสุกให้กับพี่น้องประชาชนอย่างดีแล้ว ตรงจุดนี้เช่นเดียวกันครับท่านประธาน เราก็ต้องมาพูดกันในเรื่องของนโยบายเรื่องการคลัง ตัวที่ ๒ ก็คือในเรื่องของภาษี ในขณะนี้ภาษีนั่นเก็บพอเหมาะพอสมกับพี่น้องประชาชนหรือไม่ ผมอยากจะกราบเรียนครับท่านประธาน ผมได้ยื่นญัตติญัตติหนึ่งที่จะรอบรรจุจากสภาแห่งนี้ก็คือ ญัตติในเรื่องของภาษีมูลค่าเพิ่ม ๗ เปอร์เซ็นต์ ในสายตาผมในความคิดผม กราบขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยฯ

๑๓๕

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

สายชล ๖๖/๒

ประภัตร โพธสุธน รัฐมนตรีช่วยฯ คลังท่านได้ขึ้นมา ความจริงท่านก็อยู่ตรงนี้
บริเวณนี้ฟังอยู่ ท่านได้ขึ้นไปนั่งฟังยั้งที่นั่งของท่านรัฐมนตรี-----

- ๖๗/๑

ก็มาพูดถึงเรื่องภาษี ภาษีในขณะนั้นสูงขึ้นหรือไม่ ในสายตาผมนั้นในการมองของ
ผมนั้นสูงขึ้น มันสูงมันมาก ๗ เปอร์เซ็นต์นั้นมาก ที่สูงแล้วมากก็เป็นสาเหตุหนึ่ง
ที่ทำให้ต้นทุนราคาสูง เมื่อต้นทุนราคาสูงสภาวะการแข่งขันก็ไม่ดีเท่าที่ควร
ผู้ที่จะลงทุน ผู้ที่จะทำการค้าก็ต้องมาบวกมาประสกับปัญหาในเรื่องดังกล่าว
เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ เป็นจุดหนึ่งที่ทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น เช่นเดียวกันมาบวก
ถึงเรื่องนโยบายเรื่องการคลังก็มาพูดถึง เรื่องของงบประมาณของรัฐ
งบประมาณของรัฐก็เป็นส่วนหนึ่งในการที่จะทำให้สภาวะเงินในประเทศ เป็น
เช่นไร ผมได้ยินท่านนายกรัฐมนตรีและผู้ที่เกี่ยวข้องได้มาให้สัมภาษณ์บอกว่า
การเพิ่มงบประมาณในส่วนนี้เพิ่ม เข้าไปนั้นไม่ทำให้สภาวะเงินเพื่อเกิดขึ้นหรือ
ก็แสดงให้เห็นว่ายังทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชนหรือกับคนรอบข้างหรือ
คนที่ทั่วไปที่ ได้รับฟังข่าวสารนั้นยังไม่ถ่องแท้สักเท่าไร ท่านอาจจะตัดตอนคำพูดก็ได้
ในเรื่องดังกล่าว เพราะฉะนั้นก็อยากจะฟังคำชี้แจงเช่นเดียวกันว่า การที่พูด
บอกว่าการที่เพิ่มงบประมาณนั้นไม่ทำให้เงินเฟ้อขึ้นเป็นเช่นไร ก็อยากจะทราบเรียน
อย่างนั้น เช่นเดียวกันนโยบายในเรื่องของการควบคุมเป็นเรื่องดี รวดเร็วที่
รัฐจะทำได้ แต่อยากจะทราบหรืออยากจะพูดกล่าวกับท่านประธานในที่นี้
ว่า ในเรื่องของการควบคุมหรือมาตรการดังกล่าวนี้ ถ้าจะทำอยากจะ
ทราบเรียนอย่างนี้ว่า ควรจะทำที่หลังสุด เหมือนกับการลงโทษครบถ้วน
การที่จะลงโทษบุตรหลานก็ดี การที่จะลงโทษผู้ที่กระทำผิดในประเทศชาติ
บ้านเมืองก็ดี เขาต้องเลือกทำวิธีสุดท้ายครบถ้วน วิธีสุดท้ายนั้นต้อง
ต้องทำวิธีอื่นก่อน วิธีอื่นทำไม่ได้ผลแล้วถึงทำด้วยมาตรการการควบคุมหรือ
การลงโทษ เป็นวิธีสุดท้าย นี่คือแนวความคิดของผม แต่ส่วนท่านรัฐมนตรีทั้งหลาย
ท่านได้ใช้วิธีการที่จะทำโดยวิธีการควบคุมก่อนนั้นก็ เป็นวิธีการของท่าน แต่ใน
สายตาในความคิดของผมนั้น น่าจะเป็นสิ่งที่ไม่น่าจะถูกต้อง เพราะการลงโทษ
หรือการควบคุมนั้นไม่ใช่เป็นวิธีการที่ดี ถ้าไม่พอเหมาะพอสมสิ่งต่าง ๆ จะ
เกิดขึ้นอีกมากมายในชาติบ้านเมือง การไปควบคุมราคาสินค้าให้ถูกลงโดยที่
ไม่ศึกษาเสียก่อนว่าผู้ผลิตเขาสามารถทำได้หรือไม่ ผู้ประกอบการสามารถ
ทำได้หรือเปล่า สิ่งเหล่านี้ผลจะตามมาผู้ประกอบการไม่สามารถทำได้
สิ่งที่เขาประกอบการก็จะล้มละลาย เขาจะเอาที่ไหนมาจ่ายดอกเบี้ย เขาจะ
เอาที่ไหนมาจ่ายลูกน้อง ต้นทุน สิ่งเหล่านี้ต้องไปคิดให้มากก่อนที่จะประกาศ
นโยบายออกมา ในขณะที่เดียวกันถ้าผู้ประกอบการไม่สามารถดำรงคงอยู่ได้
ในชาติบ้านเมืองไทย หรือลดจำนวนการผลิตลงเพื่อที่จะให้ตัวเองสามารถ

๑๓๖

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

สมัยที่ ๖๗/๒

ที่จะอยู่ได้โดยไม่ขาดทุน รัฐจะไม่มีโอกาส ประชาชนจะไม่มีโอกาสในการที่จะใช้สินค้าเหล่านั้น สินค้าจะเป็นอย่างไร ก็จะขาดตลาด เมื่อขาดตลาด รัฐควรทำอย่างไรเมื่อราคาสินค้าขาดตลาด คนต้องการอุปโภคบริโภคมากขึ้นราคาก็ยิ่งถีบตัวสูงขึ้น รัฐก็จะแก้ไขปัญหาโดยการนำเข้า ผู้ที่ผลิตภายในประเทศยิ่งล้มละลายไปหนักอีก ไม่สามารถดำเนินการได้ต่อ สิ่งเหล่านี้ขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า การที่จะใช้มาตรการเหล่านี้หรือการที่จะคิดวิธีเหล่านี้ที่มาดำเนินการนั้น จะต้องศึกษาอย่างแยบยลในการดำเนินการ ไม่ใช่ปั๊บบีบเอาออกมาใช้ เช่นเดียวกันในการลงโทษคนรับท่านประธาน การลงโทษบุตรหลานก็ดี ไม่ใช่ไม่ฟังเหตุฟังผลของลูกหลานเลย อีกอีกปั๊บบีบตีเลย อีกอีกปั๊บบีบต่ำเลย ไม่ใช่ใช้วิธีการที่ถูกต้องในการที่จะปกครองดูแลชาติบ้านเมือง ในการที่จะดูแลบุตรหลานในสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นต้องฟังเหตุฟังผลกันเสียก่อน ขอกราบเรียนต่อท่านประธานอย่างนั้น -----

เช่นเดียวกันครับท่านประธาน ผมเองก็อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานมาก ๆ ในเรื่องของสิ่งที่ผมเองนั้นอยากจะกราบเรียน เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนในเรื่องของประการสุดท้ายต่อท่านประธานว่า ในเรื่องของการที่เราต้องการที่จะให้การขาดดุลของบ้านเมืองน้อยลง เราก็จำเป็นที่จะต้องลดการนำเข้า เพราะฉะนั้นการลดการนำเข้ามันก็จะสวนทางกับการที่จะไปจำกัดในเรื่องของผู้ผลิตในการที่จะบังคับตัดตอนของเขา ท่านจะทำได้อีกสิ่งหนึ่งก็อยากจะกราบเรียนหรือฝากไว้ก็คือว่าในการที่จะส่งเสริมทำอย่างไรให้มีผู้ผลิตในประเทศไทยให้มากขึ้น ท่านต้องชักชวนเขามาให้มาก ๆ ไม่ว่าจะมาจากต่างประเทศหรือคนในประเทศไทย ถ้ายังท่านส่งเสริมคนไทยให้ได้สามารถเป็นผู้ประกอบการได้มาก ๆ แล้ว สิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนคนไทย ถ้าท่านทำอย่างไรก็ตามแต่ให้เขาไม่สามารถดำเนินกิจการเหล่านั้นได้ ขอกราบเรียนครับว่าสิ่งเหล่านี้ก็จะ เป็นปัญหาต่อสังคมของเราตลอดไป ก็ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านวัชรินทร์ครับ

นายวัชรินทร์ จันทะกุล (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายวัชรินทร์ จันทะกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย กระผมเห็นท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติได้พูดมาในวันนี้ล้วนแต่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องและประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ กระผมจะขอกราบเรียนท่านประธานว่าแยกประเด็นให้เห็นชัด ๆ ๓ ประเด็น ประเด็นแรกคือผู้ผลิต ประเด็นที่ ๒ คือผู้ขาย ประเด็นที่ ๓ คือผู้บริโภคนั้น ผู้ผลิตในขณะนี้สมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายได้พูดถึงเป็นจำนวนมากนั้นก็คือเกษตรกรผู้ประกอบอาชีพการเกษตร หมู โค กระบือ เป็ด ไก่ สารพัดอย่าง แล้วก็โรงงานเครื่องจักร เครื่องใช้ทั้งหลาย เสื้อผ้าทั้งหลาย โรงงานทอผ้าทั้งหลาย นี่คือผู้ผลิต แล้วผู้ขายก็คือแม่ค้าทั้งหลาย ร้านขายของชำหรือเซเว่น อีเลเว่น (Seven eleven) หรือว่าร้านซูเปอร์มาร์เก็ตอะไรทั้งหมด แล้วก็ผู้บริโภค ฉะนั้นเหตุผลต่าง ๆ ในเรื่องของสินค้าแพงนั้นจะต้องให้เกิดความเป็นธรรมและชอบธรรมทั้ง ๓ ฝ่าย ต้องให้ผู้ผลิตคือเกษตรกรอยู่ได้ ผู้ขาย พ่อค้า แม่ค้าทั้งหลายอยู่ได้ ผู้บริโภคคือประชาชนก็ต้องอยู่ได้ พี่น้องเกษตรกร ข้าราชการทั้งหลาย รัฐบาลต้องจูนเงินต้องปรับอัตราเงินเดือนสารพัดอย่างให้เกิดความสมดุล เกิดความเป็นธรรมต่อคนทั้ง ๓ ฝ่าย ผมขอประทานกราบเรียนว่า การที่เราจะมาบังคับให้ราคาผลผลิตผลการเกษตรทั้งหลายคงที่อยู่เป็นเวลา ๕ ปี ๑๐ ปี ให้ใช้ราคา ๑.๘๐ บาท หรือ ๒ บาท ตลอดไปเป็น ๕ ปี ๑๐ ปี เราต้องปล่อยเพราะว่าประเทศไทยนั้น

อยู่ในลักษณะของการค้าระบบเสรี ผมขอประทานกราบเรียนว่าฟาร์มไก่ในขณะนี้ ฟาร์มเปิดในขณะนี้เราแบ่งกันออกเป็น ๖ ประเด็น ประเด็นแรกนั้นเป็นฟาร์มของ ภาคเอกชนบริษัทใหญ่ ๆ เลี้ยงไก่เลี้ยงเปิดเป็นหมื่น ๆ ตัว ให้พี่น้องประชาชน ที่เป็นเกษตรกรเป็นผู้เลี้ยง ได้ค่าจ้างแรงงานตัวละ ๓ บาท ๔ บาท ๕ บาท แล้วแต่เนื้อคือฟาร์มใหญ่ ๆ แต่ปรากฏว่าฟาร์มใหญ่ ๆ กำลังขูดรีดพี่น้องประชาชน โดยขูดแรงงานแล้วแข่งขันกับพี่น้องประชาชนที่เป็นเกษตรกร พี่น้องที่เป็นเกษตรกร ที่หาเข้ากินค่าในขณะนี้ก็จะเลี้ยงเปิดประมาณ ๓๐ ตัว ๕๐ ตัว ๑๐๐ ตัว แล้วสภาพเปิด สภาพไก่ ไข่ในขณะนี้มันเป็นธรรมชาติของสัตว์ปีก ไก่กับเปิดนั้น ถ้าฤดูกาลที่เป็นฤดูฝนนั้นปริมาณการออกไข่ของเปิดของไก่จะมีปริมาณน้อยลง แต่ถ้าถึงฤดูกาลตั้งแต่ต้นเดือนมกราคมเป็นต้นไป มกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน พฤษภาคม ๔ - ๕ เดือนนี้ปริมาณไข่เปิด ปริมาณไข่ไก่ จะออกสู่อตลาดมาก ออกสู่อตลาดมากเพราะว่าฟาร์มใหญ่ ๆ ที่เลี้ยงเป็นหมื่น ๆ ตัว กับฟาร์มเล็ก ๆ ของเกษตรกรรายย่อยที่เลี้ยง ๓๐ ตัว ๕๐ ตัว ก็เพราะว่า ฝนที่หลายตกเก็บเกี่ยวไปแล้ว เศษข้าวตกหล่นอยู่บนท้องนา เกษตรกร ที่ยากจนนั้นก็เลี้ยงเปิด ๕๐ ตัว ๑๐๐ ตัว เลี้ยงไก่ ๕๐ ตัว ๑๐๐ ตัว ก็ไปกิน เศษอาหารกุง หอย ปู ปลา ที่อยู่ในท้องนา ก็ทำให้ปริมาณไข่ ปริมาณเปิดเนื้อ ปริมาณไก่เนื้อทั้งหลายเพิ่มมากับความต้องการ -----

ช่วงนี้ราคาผลิตผลด้านนี้จะถูกลง ราคาใช้จะถูกลง ราคาไก่เนื้อ เป็ดเนื้อ จะถูกลง มันเป็นรอบ เป็นวัฏจักร เป็นวงเวียน เป็นวงกลม ถ้าพูดตาม ภาษาเกษตรแล้วนั้นเขาเรียกว่าเป็นวงจรหรือครบวงจร ช่วงฤดูนี้ช่วงนี้ เกษตรกรต้องขายไข่แพง ไก่เนื้อแพง หมูแพง เป็ดแพง เข้าวงจรว่าถ้าหาก หมูแพง อาหารร่าต้องถูก ถ้าหมูถูก อาหารแกลบ ร่าหรืออาหารสัตว์ต้องแพง เป็นวัฏจักรของธรรมชาติ ฉะนั้นต้องขอประทานกราบเรียนไปทางรัฐบาลด้วยว่า ต้องควบคุมดูแลให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้นได้ตรวจตราดูแลกรมที่เกี่ยวข้อง กรมปศุสัตว์ เป็นกรมหนึ่งที่ถูกบริษัทนายทุนซื้อนักวิชาการจากกรมปศุสัตว์ไป เกือบหมดทั้งกรม ถ้าใครเป็นดอกเตอร์ปริญญาโท ปริญญาเอก ซื้อหม่อม้านหนึ่งหลัง ราคาเป็นล้าน เคยปฏิบัติหน้าที่ราชการเดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท ๓๐,๐๐๐ บาท บริษัทให้เดือนละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ทริพยากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ถูกบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ซื้อไปเป็นจำนวนมาก รวมทั้งสภาพพัฒนาเศรษฐกิจ แห่งชาติ บริษัทที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรได้ซื้อตัวบุคคลหรือนักวิชาการเหล่านั้นไป นี้ละครับ กระทบเห็นด้วยกับสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายว่าอาหารบางสิ่ง บางอย่างนั้นแพง เพราะฉะนั้นผมต้องชี้หน้าให้รัฐบาลที่ผมกล่าวไปแล้วนี้เข้าไป แก้ไขและปรับปรุง กระทบเห็นด้วยกับท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติที่ได้พูดมา หลายประเด็น ต่อไปผมอยากจะกราบเรียนถึงผู้ชาย ผู้ชายที่เดือดร้อนที่สุดคือ พ่อค้าแม่ค้าขายปลีกร พ่อค้าแม่ค้าขายปลีกเดือดร้อนมาก เข้าชั้นเขาจะรับเงิน จากนายทุน ๑,๐๐๐ บาท แล้วเข็ยเขาจะต้องคืนเงิน ๑,๑๐๐ บาท อย่างนั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ต้องจัดการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลังต้องหาแนวทางช่วยเหลือพ่อค้าแม่ค้าทั้งหลาย ดอกเบี้ยตกไป ร้อยละ ๓๐๐ บาทต่อเดือน วันละ ๑๐ บาท ร้อยละ ๑๐ บาทต่อวัน ๑,๐๐๐ บาท ดอกเบี้ยอีก ๑๐๐ บาท เข้ารับ ๑,๐๐๐ บาท เข็ยคืน ๑,๑๐๐ บาท อย่างนี้เป็นต้น สำหรับผู้บริโภคนั้นก็ต้องปรับแรงงานขั้นต่ำให้แก่กรรมกร ขึ้นเงินเดือนถ้าราชการ เงินเดือนก้านั้น ผู้ใหญ่บ้าน สารพัดอย่างให้เกิด ความสมดุลกัน อันนี้ผมขอประทานกราบเรียนผ่านไปยังรัฐบาล

ประเด็นสุดท้าย กระบวนการสหกรณ์ รัฐบาลชุดที่แล้วบอกว่าได้ใช้ กระบวนการสหกรณ์แก้ไขปัญหาความยากจนของพี่น้องและประชาชนชาวไทย ทั้งประเทศที่เป็นเกษตรกร เข้าสู่ระบบว่ารวมกันซื้อ รวมกันขาย รวมกันผลิต มาถึงยุคนี้ถึงรัฐบาลชุดนี้จะแก้ไขปัญหาความยากจนให้แก่พี่น้องที่เป็นเกษตรกร ได้หรือยัง ถึงวันเวลาที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการตามที่ท่านสมาชิกฝ่ายค้าน

ได้เสนอ กระทบเห็นด้วยกับการแก้ไขปัญหาความทุกข์ยากของพี่น้องและประชาชน
 ด้วยการใช้กระบวนการสหกรณ์ในการแก้ไขปัญหาคาความยากจน เมื่อแก้ไขปัญหาคา
 ความยากจนแล้วผลิตผลการเกษตรนั้นต้องให้ราคาแพงขึ้น เพราะว่าถ้าให้
 ราคาการเกษตรต่ำลงอย่างท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติทั้งหลายพูดนั้น บางครั้ง
 ถ้าฟาร์มหนู เขาขาดทุน โค กระบือ เขาขาดทุน ฟาร์มเบ็ด ฟาร์มไก่ เขาขาดทุน
 ถ้าพี่น้องประชาชนที่เป็นเกษตรกรละทิ้ง ละทิ้งนา ละทิ้งไม้ทำการเกษตรต่อไป
 แล้วพี่น้องประชาชนชาวไทยทั้งประเทศก็ต้องเดือดร้อนกันทั้งระบบ ฉะนั้นต้องให้
 ความเป็นธรรม ฉะนั้นอย่าได้ว่าสินค้าบางอย่างมันแพง เราต้องยอมรับ บางอย่าง
 มันแพง บางอย่างมันถูก เมื่อสินค้ามีทั้งแพงทั้งถูกอย่างนี้ พี่น้องประชาชนต้อง
 เลือกตัดสินใจ ผมอยากจะประทานคราบเรียนว่า สมาคมแม่บ้านของปะเทศ
 สหรัฐอเมริกานั้นเขาแก้ไขปัญหาราคาของแพง เนื่องจากว่าหมูแพง กิโลกรัมละ
 ๑๐๐ บาท สมาคมแม่บ้านเขาส่งสารกันไปทั้งหมดทั้งประเทศอเมริกาให้ไป
 บริโภคไก่ก่ดแทน หยุดการซื้อหมู หมูขายไม่ได้ หมูต้องลดราคา -----

เขาไปบริโภคได้ เขาไปบริโภคอาหารโปรตีนอย่างอื่นแทน ก็เข้ารอบเหมือนกัน
ว่าในขณะที่รับรองว่าใช้ภายในอีก ๒ - ๓ เดือนข้างหน้าราคาต้องลดลงอย่างแน่นอน
เพราะถึงฤดูการกินเจกินอะไรสารพัดอย่าง ฉะนั้นผมขอประทานกราบเรียนว่า
วันนี้ที่ผมได้มีโอกาสมาขึ้นพูดอยู่ตรงนี้ ในฐานะที่ผมอยู่พรรครัฐบาล ก็เห็นด้วย
กับพรรคฝ่ายค้านที่ว่าของบางอย่างนั้นแพง ของบางอย่างนั้นก็ถูก แต่ต้องให้เกิด
ความเป็นธรรมต่อกระบวนการ ต่อพี่น้องประชาชนทั้ง ๓ ประการ ที่ผมกล่าวมาแล้ว
คือผู้ผลิต ผู้ขาย และผู้บริโภค และขอประทานกราบเรียนว่าท่านรัฐมนตรีที่ควบคุม
นโยบายกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม
ได้พิจารณาพิจารณาตามที่ท่านทั้งหลายได้พูด สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พูดไว้แล้วนั้น
กระผมขอประทานกราบขอขอบคุณท่านประธานที่เคารพอย่างสูง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ
ขอให้ท่านรัฐมนตรีตอบสักคน ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ชูชีพ หาญสวัสดิ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ จากปทุมธานี กระผมขอขอบพระคุณท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติทุกท่านที่ได้ให้ข้อคิดและก็นำปัญหาเรื่องสินค้าราคาแพงขึ้นมาว่ากล่าว
กันในวันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมอยากจะเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติใน
เรื่องของปูนซีเมนต์ก่อน ว่าปูนซีเมนต์นั้นเกิดปัญหาขึ้นมาด้วยสาเหตุหลาย ๆ
ประการ ซึ่งผมเองนั้นเมื่อเข้ามารับหน้าที่ ผมก็ได้มองเห็นปัญหาเหล่านี้อยู่แล้ว
ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าปูนซีเมนต์นั้นที่ในทางภาคใต้อย่างเดียว เพราะว่า
ผลผลิตรวมของประเทศนั้นการใช้นั้นเพียงพอ แต่ปัญหาและสาเหตุที่สำคัญ
ก็คือในภาคใต้ เพราะว่าเรามีโรงงานปูนซีเมนต์อยู่ที่ทุ่งสงอยู่โรงเดียว
คือมีกำลังการผลิตประมาณ ๒.๑ ล้านตัน แต่การใช้ของปูนซีเมนต์ในภาคใต้นั้น
ประมาณ ๓.๑ ล้านตัน ดังนั้นเราจะเห็นแล้วว่าส่วนที่หายไป ๑ ล้านตันนั้น
เราจะเอามาจากที่ไหน จึงได้มีการนำไปจากภาคกลาง แต่ตั้งแต่นั้น
เราจะเห็นได้ว่าปูนซีเมนต์ในภาคใต้นั้นตั้งแต่เดือนเมษายน พฤษภาคม
และมิถุนายนนั้น ถ้าเกิดเตาเผาปูนนั้นเกิดความเสียหาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เราได้ปูนที่เสริมมาจากทางภาคใต้ เพราะว่าแต่นั้นเราคิดราคาภาชีปูน
๓๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ลดลงมา ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ได้ปูนเสริมมาจากมาเลเซีย
วันละ ๓๐๐ ตัน แต่ปรากฏว่าในช่วงหลังนั้นทางมาเลเซียเกิดมีปัญหามา
ก็ได้ออกกฎหมายระงับการส่งออก ผมเองนั้นได้เห็นปัญหาเหล่านี้ ว่าปูนเหล่านี้

๑๔๓

สผ ๑๗/๒๕๓๘ (ส. ๑)

อุทัยวรรณ ๗๐/๗

จะนำมาอย่างไร เพราะจะนำจากภาคกลางลงไปสู่ภาคใต้ที่มีค่าขนส่งที่สูง
ผมได้แก้ปัญหาโดยที่คณะกรรมการเรื่องปูนนั้นได้ตัดสินใจว่าการจะนำปูนอีก
๓๐๐,๐๐๐ ตัน ลงไปสู่ภาคใต้ นั้น ประเด็นปัญหานั้นถ้านำไปทางรถไฟ ค่าขนส่งนั้น
ประมาณตันละ ๕๐๐ บาท หรือถูงละ ๒๐ บาท ถ้านำไปทางรถยนต์นั้นค่าขนส่ง
ก็สูงขึ้นอีกประมาณถูงละ ๒๐ กว่าบาท ดังนั้นผมเองก็ได้เชื่อมโยง ไม่ได้
ปล่อย^{ไว้}ประ^{การ}เลย ก็ได้เชื่อมโยงกับกระทรวงคมนาคม ก็ขอให้ทางรถไฟนั้น
ได้เพิ่ม~~หรือ~~รถไฟหรือขบวนรถไฟให้มากขึ้นที่จะนำปูนลงไปวันละ ๒,๐๐๐ ตัน
เดิมนั้นก็ ๑,๒๐๐ ตัน ก็ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากการรถไฟแห่งประเทศไทย
นำปูนลงไปวันละ ๒,๐๐๐ ตัน ซึ่งดำเนินการไปแล้ว ผมได้กล่าวอยู่ตลอดเวลาว่า
ค่าขนส่งที่เราตัดสินใจได้เพิ่มไปให้มันเป็นค่าขนส่งถูงละ ๕ บาท เพื่อที่จะนำปูน
จากภาคกลางลงไปสู่ภาคใต้ให้ได้เต็มที่ ก็จะทำให้ปูนซึ่งราคาสูงนั้นได้ลดราคาลง
ส่วนประเด็นสำคัญนั้นที่ทางภาคใต้มีราคาสูงขึ้นก็เพราะว่าเรายังมีเอเยนต์ที่นำปูน
ออกไปสู่มาเลเซียก็คือนักฉวยโอกาส ผมเองได้ลงไปได้เรียกเอเยนต์เหล่านี้
ได้มาพูดคุยกันว่าได้ให้เห็นกับประเทศไทยเสียก่อน ว่าเราไม่ควรที่จะนำปูน
ออกไปสู่มาเลเซียเพื่อที่จะรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจทางภาคใต้ให้ยืนอยู่ต่อไป
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราจะเห็นได้ว่าผู้รับเหมาก่อสร้างไม่กล้ามาทำสัญญา
ตั้งที่ท่าสมชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไว้ถูกต้องทุกประการ ผมก็ได้กล่าวต่อ
ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดว่าถ้าสัญญาใดที่ทำกับรัฐบาลไว้ ก็ขอให้ไปซื้อจากโรงปูน
โดยตรงได้ในราคาที่ออกจากหน้าโรงปูนนั่นเอง ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่า
มาช่วงระยะหลังนี้ซึ่งได้ติดตามสถานการณ์อยู่ตลอดเวลาว่า การนำปูนออกไปสู่
มาเลเซียนั้นก็มึปริมาณน้อยลง -----

แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ผมได้ให้เวลาและได้ตัดสินใจร่วมกับคณะกรรมการว่า ถ้าภายใน ๑ อาทิตย์นั้นสถานการณ์ยังไม่ดีขึ้น หมายถึงว่ายังมีผู้ขายโอกาสที่จะ นำปูนลงไปสู่มาเลเซียนั้น ผมก็จะใช้พระราชบัญญัติการส่งออกและนำเข้าซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๑๗ ของกรมการค้าต่างประเทศระงับเป็นบางส่วนไม่ให้ปูนนั้นออกไปสู่ มาเลเซีย กระผมจึงมั่นใจว่าที่รัฐบาลหรือกระทรวงพาณิชย์ได้ทำไปนั้นคิดว่า ที่ให้ค่าขนส่งไปนั้นจะทำให้ปูนทางภาคใต้ลงราคาทันที เพราะว่าเมื่อปูนลงไป เต็มที่แล้ว ปริมาณการใช้เพียงพอ ผมมั่นใจว่าปูนจะเก็บรักษาได้ไม่นานก็จะทำ ให้ปูนลงราคา ผมจึงอยากจะกราบเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าพวกเรา เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเหมือนกัน เมื่อเข้ามามีความรับผิดชอบก็ต้อง ดำเนินการสิ่งเหล่านี้ เพื่อที่จะแก้ไขข้อจัดปัญหาเหล่านั้นให้หมดไป

ส่วนในเรื่องของปัญหาสินค้าอุปโภคบริโภคราคาแพงนั้น กระผมเอง ได้ให้สัมภาษณ์อยู่ตลอดเวลาว่าเราอยู่ในระบบการค้าเสรีซึ่งจะต้องมีการเชื่อมโยง กับนานาประเทศ ดังนั้นสินค้าใด ผมจะพูดในส่วนรวม ส่วนรายละเอียดนั้นก็ให้คุณไพโรจน์ได้ชี้แจงว่าเราจะต้องรักษาเสถียรภาพเหล่านั้น เรามองอยู่แล้วว่า ใน ๓ ส่วนที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไปนั้นถูกต้องครบ คือฝ่ายผลิต ฝ่ายแปรรูปการผลิต และผู้บริโภคทั้ง ๓ ส่วนนั้นจะได้ผลประโยชน์ร่วมกัน แต่ถึงอย่างไรก็ตามประเทศไทยเราอยู่ในระบบของเกษตรกรรมตลอด ระยะเวลา เพราะฉะนั้นเราจะเห็นว่าสินค้าตัวใดที่มาจากผลผลิตทางการเกษตร ถ้ามีราคาสูงขึ้นเมื่อแปรรูปแล้ว ผู้บริโภคก็ต้องเป็นผู้เสียเปรียบคือได้บริโภค สิ่งที่ราคาสูงขึ้น ผมได้กล่าวตลอดเวลาว่าถ้าสิ่งเหล่านี้ถ้าบิดเบือนไปจากตลาด หรือมีการกักตุนเมื่อไร นั้นแหละครับกระทรวงพาณิชย์จะใช้มาตรการต่าง ๆ เป็นมาตรการสุดท้ายที่จะต้องให้สินค้าเหล่านั้นเป็นสินค้าควบคุม ซึ่งเราไม่อยากจะใช้ เราอยากจะให้เป็นไปตามกลไกของตลาด สิ่งใดที่เราสามารถจะขอร้องและพูดจา กันได้ ผมมั่นใจว่าคนไทยนั้นไม่ว่านักธุรกิจนั้น เขาก็ต้องรักษาผลประโยชน์ของเขา ฝ่ายผลิตนั้นก็ต้องรักษาผลประโยชน์ของฝ่ายผลิต ดังนั้นผมมั่นใจว่าเมื่อเรา พูดจากัน ตั้งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวนั้น เราจะทำความเข้าใจกันได้ เพราะว่าทุกสิ่งทุกอย่างทำเพื่อส่วนรวมเหมือนกัน ทุกคนก็ต้องมองเห็น ผลประโยชน์ร่วมกัน ดังนั้นผมจึงอยากจะกราบเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า บางสิ่งบางอย่างถ้าเป็นสินค้าอุปโภคซึ่งมาจากการนำเข้านั้นเราก็ไม่สามารถ ที่จะบอกได้ว่ามันราคาต้องขึ้นเป็นบางสิ่งบางอย่าง อย่างเช่นกระตาด เป็นต้น เยื่อกระตาดนั้น ซึ่งเดิมสิ่งเข้ามาตันละ ๓๐๐ กว่าเหรียญ เดียวนี้เป็นตันละ

๑,๐๐๐ กว่าเหรียญ แต่สิ่งใดที่มาจากพลาสติกนั้นเราจะเห็นว่าราคานั้นลดลง เพราะว่าราคาที่เราควบคุมมีอยู่ ๒๓ ชนิดเท่านั้นเอง นอกนั้นเราก็ปล่อยให้ เป็นไปตามกลไกของตลาด ผมได้ย่ำตลาดเวลาและให้สัมภาษณ์ตลอดเวลาว่า ถ้าสิ่งใดผิดไปจากกลไกตลาดแล้ว ถ้ามีการกักตุนหรือการบิดเบือน นั้นแหละครับ เราถึงจะลงโทษ ส่วนในประเด็นที่กระทรวงพาณิชย์ได้แก้ไข ได้นำธงสีฟ้า ก็ตามเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่ท่านสมาชิกได้กล่าว ไม่ใช่ครับ เราจะ ไปสู่แหล่ง เพราะว่าคนยากคนจนนี้ คนยากคนจนนั้นเราจะต้องเข้าไปสู่แหล่ง เหล่านี้ เพราะอะไรครับ ไปเสริมเพื่อให้สินค้านั้นมีเพียงพอ เพราะว่าที่ ท่านสมาชิกได้กล่าวว่าถ้าสินค้าขาด สินค้ามันจะมีราคาสูงขึ้น ดังนั้นที่เราไป กระทำในสิ่งเหล่านี้ก็เพื่อไปเสริมเป็นระยะสั้น ส่วนระยะยาวนั้นเราจะสร้าง ระบบ ผมได้กล่าวมาตลอดระยะเวลาว่าประเทศไทยของเรานั้นเราไม่ได้ สร้างแผนแม่บท เราไม่ได้สร้างระบบที่แท้จริง แต่มาถึงวันนี้ขณะนี้รัฐบาลนี้ ซึ่งมาจากบรรดาพี่น้องประชาชนเหมือนพวกท่านทั้งหลายนั้น เรามีความคิดที่ ตรงกัน ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าผมนั้นจะเชื่อมโยงกับกระทรวงอุตสาหกรรม วางแผนแม่บทในการผลิตว่าในอีกปีข้างหน้าตลาดอยู่ที่ไหน ความต้องการ กี่ในประเทศและต่างประเทศนั้นคุณภาพอย่างไร นั้นแหละครับเราถึงจะ วางเป้าหมายที่แท้จริงได้ ส่วนในด้านทางกระทรวงเกษตรนั้นผมเองก็จะ เชื่อมโยงว่า การผลิตพืชเศรษฐกิจตัวไหนที่สามารถที่จะมีคุณประโยชน์ ที่สามารถที่จะเพิ่มมูลค่าของการผลิตได้ เราก็จะใช้ตัวนั้น -----

แต่เราจะเน้นไปในพืชไร่ที่สามารถแปรรูป เราเรียกว่า อุตสาหกรรมการแปรรูปทางการเกษตร ส่วนตลาดต่าง ๆ นั้นผมเองได้กล่าวตลอดระยะเวลาว่าเพื่อความเป็นธรรมต่อเกษตรกร ต่ออุตสาหกรรมแปรรูปต่อผู้ส่งออกนั้นเราจะมิตลาดซึ่งมีตลาดกลางอยู่แล้ว แล้วก็ตลาดส่งออกหรือว่าตลาดล่วงหน้าคือตลาดสินค้าการเกษตรนั่นเอง เพราะฉะนั้นผมเองก็พยายามจะดำเนินการทุกสิ่งทุกอย่างตามเป้าหมายหรือนโยบายที่รัฐบาลได้กล่าวไปแล้ว และเราเองก็ได้มองเห็นปัญหาต่าง ๆ ว่าควรจะแก้ไขอย่างไร แก้ไขเป็นระบบดังที่ท่านสมาชิกได้กล่าวไว้ นั้น ผมจะนำไปปฏิบัติแล้วก็แก้ไขสิ่งเหล่านั้นให้บรรลุเป้าหมายดังที่พวกเราตั้งใจไว้ทุกประการ ส่วนรายละเอียดในเรื่องของดัชนีต่าง ๆ ผมจะให้ท่านไฟโรจน์ได้ชี้แจง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีไฟโรจน์ครับ

ว่าที่ร้อยตรี ไฟโรจน์ สุวรรณฉวี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ว่าที่ร้อยตรี ไฟโรจน์ สุวรรณฉวี ส.ส. จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติไทย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ก่อนอื่นต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่งครับ ที่กรุณาได้ให้โอกาสกระผมในการที่จะชี้แจงผ่านท่านประธานไปยังบรรดาเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติที่เคารพรักทุกท่าน ที่ได้กรุณาได้อภิปรายกับหลายท่านได้ตระหนักในความสำคัญของสินค้าที่มีราคาสูงขึ้น แล้วก็ได้อภิปรายในแนวทางทั้งข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจริง บางท่านก็มีความเข้าใจอย่างสูงว่าในระดับราคาสินค้าในปัจจุบันนั้นได้สูงขึ้นทุกตัวจริงหรือ บางท่านก็ได้กรุณาได้ให้ข้อเสนอแนะ และหลายท่านรวมทั้งท่านอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้นท่านได้กรุณาที่จะได้ชี้แจงหรือตอบแทนกระทรวงพาณิชย์ไปหลาย ๆ ประเด็นแล้ว ก็ต้องกราบขอบพระคุณท่านด้วย แต่อย่างไรก็ตามกระผมใคร่ขออนุญาตที่จะได้ชี้แจงที่ไปที่มาเพื่อเป็นรากฐานที่จะวิเคราะห์ว่าในแผนการดำเนินการในการแก้ไขปัญหาดัง ๆ เกี่ยวกับสินค้าบริโภคอุปโภคราคาแพงนั้น กระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ในการที่วางแผนแก้ไขปัญหาระยะยาว ตลอดจนถึงจะดูแลปัญหาสินค้าที่เป็นไปตามฤดูกาลขึ้นลง เพื่อให้แก้ไขได้ตรงประเด็น เกาได้ถูกที่คัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อที่จะเก็บข้อมูลเหล่านี้ไว้ดำเนินการแก้ไขในปีต่อไปด้วย กระผมอยากจะกราบเรียนในเบื้องต้นว่ารัฐบาลของเรานั้นได้

แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๖ - ๒๗ กรกฎาคม กระทรวงพาณิชย์
 เข้ารับงานวันที่ ๑ สิงหาคม พอวันที่ ๒ สิงหาคม สื่อมวลชนก็ลงเป็นข่าวทาง
 หน้าหนังสือพิมพ์แล้วว่าสินค้าแพง ไข่ไก่ ไข่บรรหารขึ้นไปถึง ๒.๕๐ บาท
 ๒.๕๐ บาท ตลอดจนหมูในตลาดขึ้นราคาสูง เข้าไปรับงานวันแรก
 ท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ก็ยังไม่ได้มอบหมายงานในกระทรวงให้เลยว่าจะคุม
 กรมไหน แต่อย่างไรก็ตามต้องกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังสมาชิกที่เคารพ
 ว่าเมื่อเข้ารับงานแล้วก็คงต้องเริ่มลงมือในการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 สินค้าราคาแพง ไข่ไก่ เราไม่เคยแก้ตัว แต่สิ่งที่เราจะต้องกล่าวถึง
 ที่จะพาดพิงลงไปบ้างถึงอดีตว่าสาเหตุแห่งความเป็นมาที่สินค้าขึ้นราคา
 เป็นอย่างไรนั้น ก็คงจะต้องดูตัวเลขที่เราถือว่าเป็นสถิติและเชื่อถือได้กัน
 ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเราจะเปรียบเทียบราคาสินค้าต่าง ๆ โดยยึด
 ดัชนีราคาผู้บริโภค โดยเปรียบเทียบปี ๒๕๓๗ คือปีที่แล้วกับปี ๒๕๓๘ คือปีปัจจุบัน
 ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนกรกฎาคม นั้น เราจะเห็นได้ว่าในภาพรวมของ
 ปี ๒๕๓๗ นั้นดัชนีราคาผู้บริโภคอยู่ที่ ๕.๕ แต่มาในปี ๒๕๓๘ ตั้งแต่เดือน
 มกราคมถึงเดือนกรกฎาคมเช่นเดียวกันนั้น ดัชนีราคาผู้บริโภคอยู่ที่ ๕.๒
 ต่างกันเพียง ๐.๓ ถามว่าปีที่แล้ว ๕.๕ ปีนี้ ๕.๒ ต่างกัน ๐.๓ นั้น
 จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจในรอบปีที่ผ่านมา ขึ้นไป ๐.๓ นั้นน่าจะ
 ผลิตปกติหรือไม่ ถ้าเป็นคำตอบทางสถิติและวิชาการ และดูจากการขยายตัว
 ทางเศรษฐกิจแล้ว ดูแล้วก็ไม่น่าจะมีอะไรผิดปกติ ก็เป็นการขยายตัวใน
 กฎเกณฑ์ที่ค่อนข้างที่จะธรรมดา -----

ท่านประธานที่เคารพ แต่ถ้ามาดูแล้วว่าดัชนีผู้บริโภคที่พี่น้องประชาชนให้
 ความสนใจและตกใจก็คือ ดัชนีราคาผู้บริโภคที่ประกาศออกมาในเดือน
 กรกฎาคม ๒๕๓๘ นี้ว่า ดัชนีราคาผู้บริโภคนั้นมีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๘
 การเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผู้บริโภคร้อยละ ๕.๘ นั้น ตัวเลขนี้วิเคราะห์ได้ว่า
 เป็นดัชนีราคาผู้บริโภคที่เปรียบเทียบกับจากเดือนกรกฎาคมของปีที่ผ่านมา คือ
 ในรอบ ๑ ปี เพราะฉะนั้นในส่วนของเดือนมกราคมถึงเดือนกรกฎาคมนี้
 ผมอยากจะใคร่ขออนุญาตท่านประธานได้ทราบเรียนโดยอ่านให้ฟังว่าในเดือน
 มกราคม ๒๕๓๘ ดัชนีราคาผู้บริโภคเพิ่มขึ้นจากเดือนที่แล้ว ๐.๗ ในเดือน
 กุมภาพันธ์เพิ่มขึ้นจากมกราคม ๐.๕ ในเดือนมีนาคมเพิ่มขึ้นจากเดือนกุมภาพันธ์
 ๐.๕ มาสูงขึ้นในเดือนเมษายน เพิ่มขึ้นผิดปกติขึ้นมา ๐.๘ เดือนพฤษภาคมขึ้นไป
 ๑.๑ เดือนมิถุนายนขึ้นไป ๐.๖ และเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา ซึ่งมีดัชนีราคาผู้
 บริโภคถึง ๕.๘ นั้น จริง ๆ แล้วเพิ่มขึ้นเพียง ๐.๕ เพราะฉะนั้นดัชนีราคา
 ทั้งหมดถ้าในรอบปีต่อมกราคมถึงกรกฎาคมนี้เพิ่มขึ้นไปเพียง ๕.๖ แต่ถ้าไป
 เปรียบเทียบจากเดือนกรกฎาคมปีปัจจุบันกับปีที่แล้วนั้นก็ขึ้นไป ๕.๘ เพราะฉะนั้น
 ถ้าเราดูจากดัชนีราคาผู้บริโภคดังกล่าวแล้ว จะเห็นว่าแนวโน้มได้สูงขึ้นมาจาก
 เดือนเมษายน พฤษภาคมและมิถุนายน สาเหตุที่วิเคราะห์ลงไปว่า ทำไมเดือน
 เมษายน พฤษภาคมและมิถุนายนนั้น ราคาสินค้าบริโภคอุปโภคขึ้นสูง ก็คงสืบเนื่อง
 มาจากได้มีการเปิดเทอมเรียน เพราะฉะนั้นในรอบเดือนดังกล่าวนี้ผู้ปกครอง
 นักเรียนซึ่งเป็นผู้บริโภคก็ต้องเตรียมการในเรื่องของสินค้าบริโภคอุปโภค
 เพื่อให้บุตรหลานของตนไปโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของเครื่อง
 แต่งกาย สมุด ซึ่งเป็นที่ทราบแล้วว่าเยื่อกระดาษที่นำเข้าจากต่างประเทศ
 ขึ้นไปถึง ๑๓๖ เปอร์เซ็นต์ ทำให้สมุดนักเรียนเพิ่มขึ้นด้วย นอกจากนี้ก็ได้มี
 ท่านผู้มีเกียรติในสภาแห่งนี้ได้อภิปรายไปหลายคนแล้ว ในเรื่องของการเลี้ยงสัตว์
 เนื้อสัตว์ก๊าด หรือไก่ก๊าดก็เป็นไปตามฤดูกาล ซึ่งคงจะประหยัดเวลาของสภา
 อันทรงเกียรติแห่งนี้จะไม่เอ่ยถึงนะครับ ซึ่งเป็นที่เข้าใจแล้วว่าเป็นช่วงที่ใน
 เรื่องไข่ไก่นั้น ไก่นั้นไม่ไข่เนื่องจากฤดูฝนกลางวันอากาศร้อน แต่กลางวัน
 หรือมีฝนค่อนข้างแปรปรวน เพราะฉะนั้นผู้เลี้ยงค่อนข้างที่จะผลัดแม่ไก่
 ในระยะเวลาดังกล่าว เพื่อให้ไข่สม่ำเสมอ แต่อย่างไรก็ตามในกรณีของ
 ราคาผู้บริโภคโดยทั่วไปนั้น เราจะเห็นได้ชัดเจนว่าในหมวดอาหารและเครื่องดื่ม
 นั้น ตัวเลขก็ค่อนข้างที่จะขึ้นสูงในหมวดของเนื้อสัตว์ ทั้งนี้ทั้งนั้นเราก็ดูได้
 ชัดเจนว่า ในส่วนของอาหารแปรรูปจากเดือนมิถุนายนมาเดือนกรกฎาคม

ข้าวเปลือกได้ขึ้นราคาจากเกวียนละประมาณ ๓,๗๐๐ ถึง ๓,๘๐๐ บาท
 ขึ้นไปถึง ๕,๐๐๐ บาท ซึ่งขึ้นไปถึง ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นทำให้
 ปลายข้าวซึ่งใช้ประกอบอาหารสัตว์ก็ถีบตัวสูงขึ้นไปด้วยถึงร้อยละ ๒๐ ถึง
 ๗๐ เพราะฉะนั้นในส่วนเหล่านี้เราจะเห็นได้ว่า สิ่งเหล่านี้ไปถีบตัวให้
 อาหารสัตว์ค่อนข้างที่จะมีราคาสูงขึ้นตั้งที่กานอดีตรัฐมนตรีช่วยฯ ได้กรุณาชี้แจง
 ไปแล้ว ก็คงจะไม่พูดถึง แต่อย่างไรก็ตามจากปัญหาดังกล่าวเราก็พบว่าใน
 ตลาดนั้นมีราคาสินค้าบริโภคที่สำคัญ ๆ หลายตัวได้ถีบตัวขึ้นสูงไปผิดปกติจริง
 แต่อย่างไรก็ตามเราก็อยากยืนยันว่า จริง ๆ แล้วตามที่ดัชนีราคาผู้บริโภค
 ขึ้นไป ๕.๘ และโดยเฉลี่ย ๕.๒ นั้น ถามว่าผิดปกติปกติไหม คงจะไม่ผิด
 เกณฑ์ปกติ เราคิดว่าอันนี้ก็คงจะชี้แจงผ่านท่านประธานสภาไปถึงอดีตกาน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ คือท่านรัฐมนตรีจุนทร ซึ่งอาจจะเป็น
 การเข้าใจผิดกันว่า กลายเป็นตัวเลขที่ขึ้นไปถึง ๕.๘ หรือ ๖. กว่า ตาม
 ที่กานอดีตรัฐมนตรีจุนทร ต้องขอภัยที่พาดพิงถึงได้ให้สัมภาษณ์ไป-----

เพราะฉะนั้นตัวเลขนี้ก็ต้องเป็นตัวเลขที่ยืนยันมา สำหรับส่วนของมาตรการการ
แก้ไขของกระทรวงพาณิชย์นั้น ได้มีการสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้วใน
หลาย ๆ เรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่กระทรวงพาณิชย์
ดำเนินการ ในเรื่องแรกที่ปรากฏออกมาเมื่อ ๓ สัปดาห์ก่อน คือเมื่อวันที่ ๑๐
สิงหาคม นับตั้งแต่เข้ามาปฏิบัติงานในวันที่ ๑ และวันที่ ๒ นั้นได้มีสื่อมวลชนลง
หนังสือพิมพ์ ผมคิดว่าจะทราบเรื่องว่ามีสมาชิกบางคนได้เขียนว่า ได้มีการไป
แทรกแซงแล้วขายไข่ไก่ในจังหวัดนครราชสีมา ก่อนนั้น อยากทราบเขียน
ด้วยความเคารพว่าไม่เป็นความจริง จริง ๆ แล้วเราเริ่มในการที่จะแทรกแซง
ตลาด แล้วขายไข่ไก่ในราคาถูกนั้นเราเริ่มที่จังหวัดสงขลา วันที่ ๑๐ สิงหาคม
ฯลฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านลงไปดำเนินการประชุมชี้แจง
ราษฎรและแก้ไขปัญหาในเรื่องของไข่ไก่และเนื้อสัตว์ราคาแพงพร้อมกับปัญหา
ปูชีเมนต์ที่ภาคใต้เป็นแห่งแรก และท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็ลงไปตรวจราชการ
ที่ภาคใต้เป็นภาคแรก คงจะไม่ใช่ที่จังหวัดนครราชสีมา เพียงแต่ว่าในส่วน
ของรัฐมนตรีทั้ง ๓ ท่านนั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยฯ
ทั้ง ๒ ท่านแบ่งกันดูแล โดยกระทรวงดูแลภาคตะวันออกเหนือและภาคใต้
ส่วนท่านรัฐมนตรีมนตรีท่านอยู่ภาคเหนือท่านก็จะดูแลภาคเหนือและภาคตะวันออก
ส่วน ฯฯ รัฐมนตรีว่าการฯ ท่านจะดูแลภาคกลาง แต่เนื่องจากมีปัญหาเรื่อง
ปูชีเมนต์ท่านก็ลงไปภาคใต้ก่อน ผมก็ยังไม่ลงไป ประจวบกับท่านรัฐมนตรีมนตรีนั้น
ท่านต้องเดินทางแทนรัฐมนตรีว่าการฯ ไปต่างประเทศ กระทรวงจึงต้องขึ้นไปดูแล
ทางภาคเหนือแทนท่านรัฐมนตรีช่วยฯ มंत्री แต่ในกรณีในการที่จะแทรกแซงในเรื่อง
ราคาไข่ไก่และเนื้อสัตว์นั้น เราได้ทำพร้อมกันทั่วทั้งประเทศ ไม่ได้มีการเลือก
ปฏิบัติหรือเป็นภาคนิยม อันนี้ก็ต้องชี้แจงทำความเข้าใจว่าเราเริ่มพร้อมกันทั้ง
ในกรุงเทพมหานครและที่ต่างจังหวัดในทุกจังหวัดเท่าที่ดำเนินการและที่มีปัญหา
เดือดร้อนอย่างแท้จริง ในส่วนของมาตรการเฉพาะหน้าที่เราได้ดำเนินการ
ไปนั้น ถามว่ากระทบผู้ผลิตหรือไม่ อยากจะทราบที่เราได้ระมัดระวังใน
เรื่องของระบบการผลิตก็ดี การวางแผนการผลิตของผู้ประกอบการก็ดี หรือเรา
วางแผนที่จะระมัดระวังเป็นอย่างไรสำหรับกลไกการตลาด ซึ่งเรามีความเชื่อมั่นว่า
ระบบเศรษฐกิจเสรี การแข่งขันทางการตลาดที่เสรีเท่านี้ก็จะนำไปสู่การกำหนด
ราคาที่เป็นธรรม และเกิดความ เป็นธรรมต่อผู้บริโภค เพราะฉะนั้นการที่เราได้
เข้าไปดำเนินการนั้น ฯฯ รัฐมนตรีว่าการฯ ท่านได้ตอบไปแล้ว เรายังมีความ

หวังใยและเรายังมองเห็นว่าในสังคมนั้น ผู้บริโภค ผู้ด้อยโอกาส ผู้บริโภคที่มีรายได้น้อยซึ่งอยู่ในชุมชนแออัดก๊อติ ผู้ที่เป็นเกษตรกรซึ่งไม่มีรายได้เพิ่มหรือจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจหรือการปรับค่าแรงหรือเงินเดือนก๊อตินั้น จำเป็นที่จะต้องเข้าไปดูแล เพราะฉะนั้นการแทรกแซงโดยในเรื่องของใช้ไก่หรือเนื้อสัตว์นั้น เราแทรกแซงพยายามมุ่งที่จะไปสู่พื้นที่พี่น้องประจำชนผู้ด้อยโอกาสสักจน เป็นต้นว่าตามแหล่งชุมชนแออัด โดยเริ่มที่จังหวัดใหญ่ ๆ ในพื้นที่ที่มีผู้ที่เรียกร้องเข้าไป มีท่าบอผู้ที่มีเกียรติถามว่า บางแห่งทำไมในมหาวิทยาลัยนั้นทำไมจะต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวด้วย เป็นการทำให้หาเสียงหรืออย่างไร

อาจจะกราบเรียนว่าในส่วนของมหาวิทยาลัยนั้นได้รับการเรียกร้องมา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านมาจาก คณะ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย เราก็จึงร่วมมือกัน ซึ่งรวมไปถึงกระทรวงเกษตรฯ ซึ่งสมาชิกท่านผู้มีเกียรติบอกแล้วว่า เราจะนำสินค้าบริโภคอุปโภคที่จำเป็นผ่านระบบสหกรณ์เพื่อที่จะขยายตัวลงไปสู่บรรดาพี่น้องที่ทุกภูมิภาคได้อย่างเต็มที่ ในส่วนของมาตรการที่เราได้ตกลงกันล่าสุด ที่ได้มีการประชุมกันแล้วนั้น อาจจะกราบเรียนว่าเราเชิญทั้งผู้ผลิตไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการเลี้ยงหมู ฟาร์มหมู ฟาร์มไก่ ฟาร์มไก่ไข่ -----

ตลอดจนผู้ฆ่าที่เตาฆ่า ผู้ฆ่าทั้งหลาย ผู้ขายปลีตามตลาดต่าง ๆ ที่กรุงเทพมหานคร เราได้มาหารือกัน เพื่อที่จะไม่ให้กระทบกระทั่ง หรือไปกดราคากับบรรดาเกษตรกร ผู้เลี้ยงสัตว์ เพราะเรามีความมั่นใจและเราภูมิใจว่า ปัญหาสำหรับเกษตรกร ผู้ผลิตผลทางการเกษตรที่ดี ผู้เลี้ยงสัตว์ที่ดีนั้น เวลาเขาประสบปัญหาการขาดทุนนั้น เขาค่อนข้างเดือดร้อนมาก กระทรวงพาณิชย์ก็ได้เข้าไปดำเนินการแทรกแซงและสนับสนุนช่วยเหลือในเรื่องราคา เพราะฉะนั้นเมื่อเกษตรกร ๖๐ เปอร์เซนต์ของประเทศ เมื่อจะมีกำไรนั้น พวกเราซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรควรจะภาคภูมิใจและดีใจกับเขา เพราะฉะนั้นเราต้องระมัดระวังที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงพาณิชย์ ที่จะไม่ให้ผลจากการแทรกแซงราคา หรือเข้าไปแทรกแซง ทำให้เสียระบบในการวางแผนในการผลิต หรือเป็นการขยายตัวทางการผลิต ที่เขาจะได้รับผลมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามเราก็พยายามที่จะไม่ให้ในการแทรกแซงเหล่านั้นไปกระทบกระเทือนระบบตลาด เพราะเราเชื่อมั่นว่า การแข่งขันในตลาดเสรีที่ไม่มีการผูกขาดตัดตอน หรือไม่มีการครอบงำโดยพ่อค้ารายใหญ่ ๆ ที่ควบคุมสินค้าส่วนใหญ่ไว้ในตลาด ตลอดจนมีการกักตุน หรือฉวยโอกาสขึ้นราคาแล้ว เราน่าจะปล่อยให้ไปไปตามกลไกการตลาดมากที่สุด เพราะฉะนั้นในการแทรกแซงราคาใช้ไก่ก่ตี ราคาหมูก่ตี ราคาเนื้อไก่ก่ตีนั้น ถ้าเราดำเนินการตามตลาดที่เรามีความเชื่อมั่นว่า น่าจะครอบคลุมพื้นที่กรุงเทพมหานครได้ทั้งหมด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัดนั้นน่าจะเป็นตลาดใหญ่ ๆ ที่ผู้บริโภคระดับกลางลงไปสู่ผู้บริโภคระดับต่ำ ได้ไปจับจ่ายใช้สอย เราจะดำเนินการทั้งตลาด ทั้งตลาด หมายความว่าอย่างไร ก็หมายความว่า ในกรณีของเนื้อสัตว์ เนื้อหมูนั้น เราจะเข้าไปแทรกแซงดำเนินการทุกเชิง ไม่ใช่ไปตั้งเขียงขายหมูที่ราคาถูกไว้เขียงเดียว แล้วอีก ๑๐ เขียงนั้นราคาแพง ไม่ใช่ใช้อย่างนั้น เพราะเราร่วมมือกันครบวงจร ตั้งแต่ผู้ผลิตสัตว์เป็น คือเนื้อหมูเป็น ผู้ฆ่า เตาฆ่าทั้งหลาย แล้วก็เขียงส่ง คือผู้ขายส่ง เข้าไป เพราะฉะนั้นในแต่ละตลาด อย่างกรณีตลาดบางกะปิ ถ้ามี ๕๐ เขียง เราก็เข้าไปดำเนินการทั้ง ๕๐ เขียงโดยเสมอภาคกัน โดยไปติดธงฟ้า เพื่อให้มีการแข่งขันโดยเสรี เพียงแต่เราจะไปกำหนดราคาการขาย คือโดยราคาปกติในปัจจุบันนั้น หมูเนื้อแดงที่ขายกันอยู่ที่โลกรั่มละ ๗๕ บาท ถึง ๘๐ บาท นั้น เราให้กำหนดราคาขายตามราคาควบคุม คือไม่เกินโลกรั่มละ ๗๐ บาท กรณีหมูสามชั้น เรากำหนดราคาขายปัจจุบันไม่เกิน ๖๐ บาท ในขณะที่ในท้องตลาดทั่วไปกำลังขายอยู่ ๖๕ บาท ถึง ๗๐ บาท ในกรณีไก่เนื้อ ซึ่งเป็นไก่ทั้งตัว ซึ่งปกติขณะนี้ขายอยู่ในตลาด

๑๕๓

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

พรเทพ ๗๕/๒

ราคา กิโลกรัมละ ๔๐ บาท ถึง ๔๓ บาท เรากำหนดให้ขายไม่เกิน กิโลกรัมละ ๓๓ บาท และในกรณีของไข่ไก่ นั้น อาจจะกราบเรียนว่า ก็คงเป็นราคาตามเดิม คือ เบอร์ ๑ นั้น ๑.๘๐ บาท เบอร์ ๒ ๑.๗๐ บาท และ เบอร์ ๓ ๑.๖๐ บาท ถามว่าราคาที่ฟาร์มเท่าไร ราคาที่ฟาร์มตกราคาขายส่งพอจะประมาณ ๑.๕๕ บาท มีท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายว่า ได้มีการขายไข่ไก่เป็น กิโลกรัม นั้น คงจะเป็นการเข้าใจผิดกัน กรณีไข่ไก่เป็น กิโลกรัม นั้น เราเปรียบเทียบให้เห็นว่า ไข่ไก่ต่อกิโลกรัม นั้น ไข่ไก่เป็นอาหารโปรตีน ซึ่ง ๑ กิโลกรัม จะมีประมาณ ๑๗ ลูก คละกัน เขาขายส่งประมาณ ๒๖.๖๐ บาท เพราะฉะนั้น ไข่ไก่น่าจะเป็นอาหารโปรตีนที่มีราคาถูกที่สุด เพราะ กิโลกรัมละเพียง ๒๖.๖๐ บาท แต่ส่วนที่เรานำไปขายให้กับผู้บริโภค นั้น เป็นราคาของผู้ส่งส่งจากฟาร์มผลิตแล้วก็ส่งตามราคาปกติ แล้วก็รวมค่าขนส่งไปแล้ว เมื่อไปแยกขายตามเบอร์ต่าง ๆ แล้ว ผู้ผลิตก็ยังอยู่ในภาวะที่ได้กำไร แล้วก็ไม่ใช่เป็นการแทรกแซงตลาด -----

เพราะเราพยายามชี้จุดเพื่อที่จะให้ผู้บริโภคที่จำเป็นและบริโภคมากได้ทราบจุดขาย ในกรณีท่านผู้มีเกียรติบางท่านถามว่าทำไมไปขายในห้างสรรพสินค้า ผมอยากจะกราบเรียนว่า ในห้างสรรพสินค้านั้นปกติราคาสินค้าบริโภคจะแพง แต่สินค้าอุปโภคในห้างสรรพสินค้าจะค่อนข้างถูก แปป สบู่อะไรต่าง ๆ ค่อนข้างถูก เพราะว่าผู้ขายซื้อมาล็อต (Lot) ใหญ่ ๆ เอาวอลลุ่ม (Volume) ใหญ่ ๆ มา แล้วก็มาขายได้ราคาถูก แต่ในกรณีของสินค้าบริโภคนั้นจะขายราคาแพงกว่าปกติ เพราะมีค่าแพ็คเกจจิ้ง (Packing) แล้วก็ค่าเจ้าหน้าที่บริการ ตลอดจนค่าไฟเครื่องปรับอากาศต่าง ๆ เพราะฉะนั้นเมื่อเรานำไปวางขายนั้นก็ต้องพูดกันอย่างตรงไปตรงมาว่า การวางขายในซูเปอร์มาร์เก็ตต่าง ๆ และห้างสรรพสินค้านั้นได้ผลทางจิตวิทยา เพราะว่าปกติผู้บริโภคทราบว่าในห้างสรรพสินค้านั้นของแพงอยู่แล้ว เมื่อได้วางใช้ไถ่ลงในราคาที่ถูก ก็ทำให้กลไกการขายใช้ไถ่ในตลาดทั้งหมดราคาอ่อนตัวลง เนื่องจากผู้ค้าใช้ไถ่ส่วนใหญ่ค่อนข้างที่จะหากำไรจากใช้ไถ่สูง เนื่องจากการขนส่งใช้ไถ่ค่อนข้างที่จะเสียหายง่าย ใช้ไถ่นี้ถ้าล้มไปกระจัดหนึ่งแตกไปเสียหายนั้นก็เสียหายทั้งหมด เพราะฉะนั้นเขาค่อนข้างที่จะกำหนดราคาถ้าไรไว้สูง ประกอบกับใช้ไถ่เป็นใช้ไถ่ที่เสียหาย ๗ - ๘ วันก็เสียแล้ว เพราะฉะนั้นเราก็พยายามที่จะให้พ่อค้าคนกลางได้ลดกำไรลง ซึ่งก็ได้ผลในมาตรการนั้น เพราะฉะนั้นจึงอยากจะกราบเรียนว่าในส่วนของการแก้ไขปัญหาลักษณะหน้านั้น เราไม่ได้ทำโดยที่จะใช้งบประมาณหรือใช้ภาษีของพี่น้องประชาชนไปแทรกแซง หรือไปอุดหนุนผู้บริโภคแต่อย่างใด แต่เป็นความร่วมมือกันระหว่างผู้ผลิต พ่อค้าคนกลาง ผู้ขาย ตลอดจนทางราชการที่ให้ความร่วมมือกันเพื่อเห็นกับประโยชน์สุขของผู้บริโภค เพื่อให้ได้บริโภคสินค้าบริโภคที่จำเป็นในราคาที่เป็นธรรม อันนี้ก็เป็นการดำเนินการในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เราพยายามดำเนินการ พยายามที่จะแก้ไข ปัญหาหลายปัญหา มาตรการหลายมาตรการนั้น ท่านรัฐมนตรีตั้งเดิมนั้นก็ได้ถือปฏิบัติแล้วก็ปฏิบัติมาหลายอย่างแล้วก็ได้ผลดี เราก็ไม่ได้ใช้วิธีการใหม่หรือมาตรการใหม่ เพียงแต่เราเชื่อมั่นว่ามาตรการเหล่านั้นจะสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นกับผู้บริโภค พร้อม ๆ ไปนั้นก็เป็นการที่จะรักษาเสถียรภาพราคาของผลิตผลทางการเกษตรให้กับผู้ผลิตทางการเกษตร ไม่ว่าจะ เป็นพืชผล หรือเป็นเนื้อสัตว์ก็ตาม ทั้งนี้ทั้งนั้นกระทรวงพาณิชย์ก็ตระหนักถึงการที่จะรักษาคงไว้ซึ่งระบบเศรษฐกิจเสรีและกลไกของการตลาดที่ไม่ให้มีการแทรกแซงในระบบโครงสร้างเหล่านี้ เพราะว่าถ้าไปแทรกแซงในลักษณะผิดปกติ เช่นเดียวกับที่

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปแล้ว การที่จะแก้ปัญหา กลับกลายเป็นสร้าง
 ปัญหาที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต เพราะว่าถ้าไปกดราคามาก ๆ พ่อค้าก็ฉวยโอกาสกักตุน
 หรือนำสินค้านั้นลงขายในตลาดมืดใต้ดิน ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อผู้บริโภคในอนาคต
 แต่อย่างไร ส่วนมาตรการในการแก้ไขปัญหาระยะยาวนั้น ก็ได้ทราบเรียน
 อย่างชัดเจนแล้วว่า รัฐบาลนั้นมีนโยบายที่โปร่งใสชัดเจน ที่จะแก้ไขปัญห
 ไปสู่การพิจารณาว่า สาเหตุหลาย ๆ สาเหตุจากการที่สินค้าอุปโภคบริโภค
 ราคาแพงนั้น เนื่องมาจากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นค่าสาธารณูปโภค
 ของราชการ ไม่ว่าจะเป็นค่าขนส่งที่แพงขึ้น หรือตลอดจนวัตถุดิบที่นำเข้า ซึ่งมี
 อัตราที่ค่อนข้างที่จะสูงขึ้น เนื่องจากการแข็งตัวของเงินตราต่างประเทศก็ดี
 หรือสูงขึ้นเนื่องจากต่างประเทศขึ้นราคากดี ขออนุญาตยกตัวอย่าง อย่างกรณี
 ของน้ำตาลมี ปิโตรเคมี ตลาดพลาสติก เมล็ดพลาสติกที่มาทำขวดน้ำดื่ม ขึ้นไปถึง
 ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นทำให้น้ำดื่มมีราคาที่บรรจุขวดนั้นไปแพงที่ภาชนะ
 ที่กักเก็บน้ำ เพราะฉะนั้นก็มีอัตราที่สูงขึ้น อย่างกรณีของเมล็ดพลาสติกที่มาทำ
 รongเท้านักเรียน ก็สูงขึ้นถึง ๑๑๒ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นก็ทำให้รongเท้า
 นักเรียนนั้นสูงขึ้น-----

ในกรณีของเยื่อใยกระดาษ กระดาษปรีฟ (Proof) นั้นราคานำเข้าสูงขึ้นถึง ๑๐๒ เพอร์เซ็นต์ ก็เป็นสาเหตุให้หนังสือพิมพ์มีราคาสูงขึ้น ได้ปรับตัวจาก ๕ บาท เป็น ๗ บาท หลายฉบับถึง ๖ ฉบับด้วยกัน ในกรณีเยื่อใยกระดาษทั้งยาวและสั้น ขึ้นไปถึง ๑๓๒ เพอร์เซ็นต์ ก็ทำให้กระดาษนักเรียน สมุดนักเรียน รวมทั้งที่มี ผู้ได้อภิปราย กระดาษชำระ กระดาษเช็ดหน้าสูงขึ้นไปถึง ๗ - ๓๐ เพอร์เซ็นต์ อันนี้เป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจริงว่าสินค้าเหล่านี้สูงขึ้น เนื่องจากวัตถุดิบที่นำเข้ามา จากต่างประเทศมีราคาปรับตัวสูงขึ้นเป็นจำนวนมาก ในส่วนของนม เมื่อวานนี้ ก็มีผู้บริโภคได้โทรศัพท์ถามในเรื่องนม ราคาผลิตภัณฑ์นม นมผงขาดมันเนยนั้น ราคานำเข้าได้สูงขึ้นไปถึง ๒๗ เพอร์เซ็นต์ ส่วนไขมันเนยสูงขึ้นไป ๑๗ เพอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นก็ทำให้นมสเตอราไรส์ (Pasteurize) มีราคาสูงขึ้นไป ๕ ถึง ๑๕ เพอร์เซ็นต์ ซึ่งเรากำลังดูแลในเรื่องเหล่านี้อยู่ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ก็ได้ กราบเรียนว่า คณะรัฐมนตรีโดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านบรรหาร ศิลปอาชา นั้น ท่านได้ให้ความสำคัญและให้ความสนใจกับราคาสินค้าบริโภคอุปโภคที่ขึ้นราคาไป เพราะฉะนั้นเมื่อวันอังคารที่ผ่านมา คณะรัฐมนตรีได้มีการหยิบยกเรื่องราคาสินค้า บริโภคอุปโภคขึ้นมาพิจารณากันนานถึง ๒ ชั่วโมงแล้ว ก็ได้มอบหมายให้ไปวางแผน ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ทั้งในระยะยาวท่านรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจคือ ฯพณฯ อำนวย วีรวรรณ นั้น ท่านก็ได้เรียกกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่ง ประกอบด้วย กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการคลัง และกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ประชุมชี้แจงกัน ในขั้นต้นเราจะเริ่มดำเนินการ ในการที่จะให้มีการนำเอาวัตถุดิบที่จะมาผลิตอาหารสัตว์ ซึ่งเป็นต้นเหตุหนึ่งโดยเสรี ในอนาคต แต่ขณะนี้ก็ได้มีการกำหนดในเรื่องของมาตรการภาษีที่กระทรวงการคลัง ลดลง ทางด้านกระทรวงเกษตรฯ ก็ได้รับมอบหมายที่จะไปปรับโครงสร้างผลผลิต ทางการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นเซ้นซิทีฟ (Sensitive) โดยเฉพาะ เซ้นซิทีฟ ลิสต์ (Sensitive list) เป็นต้นว่า ถั่วเหลือง และอื่น ๆ ซึ่งก็คงจะได้ดำเนินการต่อไปในระยะยาว เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ก็เป็นมาตรการต่าง ๆ ที่กระทรวงพาณิชย์ทำ อนึ่งนั้นในเรื่องของการที่เปิดคาราวานสินค้า หรือเด็นท์สินค้า ราคาถูกของฟ้า นั้น ก็ไม่ใช่เรื่องใหม่ที่กระทรวงพาณิชย์จะหยิบยกมาตรการเหล่านี้ มาพิจารณา เราขอรับว่าเราหยิบยกมาตรการซึ่งบรรดาท่านผู้บริหารในอดีต ได้ดำเนินการมาแล้ว เพื่อที่จะผ่อนคลายนโยบายได้น้อย เพราะเราตระหนักถึงปัญหา ของผู้บริโภคอุปโภคในชุมชนแออัดและผู้มีรายได้น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกร ในชนบท ประกอบกับโดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้ เราประสบภาวะอุทกภัย

ใน ๓๗ จังหวัด เพราะฉะนั้นกระทรวงพาณิชย์และจังหวัดต่าง ๆ โดยมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและเจ้าหน้าที่พาณิชย์ในจังหวัดนั้น ๆ ได้ดำเนินการเตรียมสินค้าบริโภคและอุปโภคที่จำเป็นที่จะเข้าไปทันทีเมื่อพื้นที่เหล่านั้นมีกลางหรือมีสิ่งบอกเหตุว่าได้มีการผูกขาดตัดตอนหรือได้มีการฉวยโอกาสกักตุนสินค้าตลอดจนการขึ้นราคาสินค้าไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้นกองคาราวานสินค้าราคาถูกนั้นจะประกอบด้วยสินค้าบริโภคอุปโภคที่จำเป็นเท่านั้น อยากจะกราบเรียนว่าเราไม่ได้ดำเนินการในสิ่งเหล่านี้เฉพาะในกรุงเทพมหานครเท่านั้น แต่เราดำเนินการไปพร้อมกันทั้ง ๗๕ จังหวัดทั่วประเทศ แต่ความพร้อมในการเริ่มต้นนั้นอาจจะเริ่มต้นช้าหรือเร็วไม่เท่ากัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานครนั้นเรียนว่านอกจากบริเวณชุมชนแออัดที่จะไปตั้งเต็นท์ขายสินค้าบริโภคอุปโภคราคาถูกให้กับพี่น้องประชาชนผู้ใช้แรงงานที่ด้อยโอกาสแล้ว เรายังมีคาราวานสินค้าอีกประมาณ ๕๐ คันที่จะเคลื่อนที่ไปในชุมชนเป้าหมายต่าง ๆ หรือบริเวณที่ผู้บริโภคได้ร้องขอ โดยจะเริ่มเปิดการบริการตั้งแต่วันอังคารที่จะถึงนี้ เพราะฉะนั้นมาตรการเหล่านี้ ถ้ามหากรรมการเฉพาะหน้านั้นมันจะได้ผลใหม่จะทำเท่าไร หรือทำเป็นไฟไหม้ฟาง -----

คำตอบก็คือว่าจริง ๆ แล้วกระทรวงพาณิชย์นั้นไม่มีความสบายใจในการที่จะทำการดำเนินการแทรกแซงในการไปขายสินค้าราคาถูก เพราะอาจจะทำให้เป็นการบิดเบือนตลาดหรือทำให้กลไกของตลาดเสรีนั้นถูกบิดเบือนไป เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนว่ากระทรวงพาณิชย์นั้นพยายามทำในเรื่องนี้อย่างระมัดระวัง โดยคำนึงถึงผู้อุปโภคบริโภคในชุมชนแออัด และผู้ด้อยโอกาสตลอดจนผู้อุปโภคบริโภคที่ร้องขอมา ในส่วนนี้จึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปได้เพื่อทราบด้วย

ในกรณีของอดีต ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ฯพณฯ ไชยยศ สะสมทรัพย์ ได้กรุณาที่จะให้ข้อเสนอแนะในเรื่องของ ซี.พี.ไอ. (CPI) ได้ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับการปรับปรุงในเรื่องของดัชนีราคาผู้บริโภคหรือ ซี.อี.ไอ. (CEI) อยากจะกราบเรียนว่า กระทรวงพาณิชย์นั้นประกอบด้วย ๗ กรม ฯพณฯ คงทราบดีอยู่แล้ว และในกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์นั้น ก็มีกองหลายกอง ที่ทำเกี่ยวกับเรื่องต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นอาฟตา (AFTA) เอเปค (APEC) ดับบลิว.ที.โอ. (WTO) หรือการค้าทวิภาคี ตลอดจนกองหนึ่งนั้น ทำในเรื่องของสถิติราคาผู้บริโภคตลอดจนดัชนีราคาผู้บริโภค เพราะฉะนั้นงานต่าง ๆ นั้น คงจะต้องดำเนินการไปพร้อม ๆ กัน อยากจะเรียนว่า ในอดีตนั้น เราใช้ฐานตัวเลขสถิติในการมาคำนวณหาดัชนีผู้บริโภคนั้น อย่างกรณีที่เราได้ดำเนินการในเรื่องดัชนีราคาผู้บริโภคมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมา และในปี ๒๕๒๙ เราเริ่มใช้ฐานในการคำนวณในปี ๒๕๓๓ เราก็มาใช้ฐานในการคำนวณอยู่ในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นลักษณะของการใช้ฐานปี ในการคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภคนั้นถูกต้องตามที่ ฯพณฯ อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านได้กล่าวมาทั้งสิ้น แต่อยากจะเรียนว่าปกตินั้น สถิติตัวเลขของทางราชการนั้น เรามีการสำรวจปี ๒๕๒๙ กว่าเราจะเริ่มใช้ได้ก็อีก ๕ ปีข้างหน้า เพราะ ๓ ปี เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจนกว่าจะตอบออกมาแล้วก็มาเริ่มใช้ เช่นเดียวกับฐานในปีที่เราเพิ่งปรับเปลี่ยนมา คือเปลี่ยนมาใช้ปี ๒๕๓๓ และเพิ่งมาใช้คำนวณดัชนีราคาผู้บริโภคในปีที่แล้ว ถามว่าในกรณีเช่นนี้ ในยุคโลกาภิวัตน์ ในยุคที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ มีการขยายตัวปรับเปลี่ยนในดัชนีราคาผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว นั้น ตัวเลขเหล่านั้นน่าจะเป็นตัวเลขที่ถูกต้องหรือไม่ ในเมื่อเรามีตัวเลขที่ได้สำรวจไว้โดยสำนักงานสถิติในปี ๒๕๓๗ แล้ว ในปี ๒๕๓๗ สำรวจนั้น ขณะที่เรามีศูนย์ข้อมูล เรามีคอมพิวเตอร์อย่างครบครันในการที่จะคำนวณในเรื่องต่าง ๆ ทำไมเราต้องล่าช้าไป ๓ ปี เช่นเดียวกับในปี ๒๕๒๙ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นที่แน่นอนว่า ทำไมเราจะไม่ปรับมาใช้ให้ทันโลกาภิวัตน์หรือใช้ในปี ๒๕๓๗

และใช้ในปี ๒๕๓๘ เพราะจากตัวเลขฐานนั้น ผมอยากจะยกตัวอย่าง อย่างผู้มีรายได้อันสูงในกรุงเทพมหานคร ๒,๐๐๐ ถึง ๕,๐๐๐ จะไปหาที่ไหนในปัจจุบัน หรือกรณีครอบครัวที่มี ๕ คน ซึ่งเป็นตัวเลขที่มันบิดเบือนพฤติกรรมในการบริโภค จากข้อเท็จจริงปัจจุบันไป ถามว่าถูกต้องไหม การดำเนินการของเจ้าหน้าที่กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์นั้น ดำเนินการมาถูกต้องโดยตลอด แต่สิ่งเหล่านี้เป็นแนวคิดที่ ในการทำดัชนีราคาผู้บริโภคนั้น ถ้าเราใช้ปีฐานที่เป็นปัจจุบันแล้ว ไม่แกว่งที่ถูกต้อง ตัวพฤติกรรมผู้บริโภคต่าง ๆ เบี่ยงเบนไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรุงเทพมหานครนั้น ได้มีการเบี่ยงเบนพฤติกรรมรวดเร็วมาก เพราะฉะนั้น เราก็จึงมีแนวความคิดว่า เราน่าจะศึกษาข้อมูลในการที่จะทำดัชนีราคาผู้บริโภค ให้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง แล้วก็ใช้ฐานตัวเลขที่ทันสมัย และในอนาคต ซึ่งพฤติกรรมของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนั้น เราควรจะยื่นระยะเวลาแทนที่ ๕ ปีจะเปลี่ยนฐานที่ ควรจะเปลี่ยน ๓ ปีหรือไม่-----

สิ่งเหล่านี้ยังไม่ใช่อิทธิพลในระดับนโยบาย เพราะเป็นเรื่องที่ระดับนโยบาย
 สร้างแนวความคิดร่วมกับข้าราชการ แต่ข้าราชการนั้นคงจะต้องไปทำแผน
 ดำเนินการ คงจะต้องมีการสัมมนา คงจะต้องเชิญสภาพัฒนาเศรษฐกิจ
 เชิญแบงก์ชาติ เชิญกระทรวงการคลัง เชิญบรรดานักวิชาการผู้เก่งทาง
 เศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เชิญสื่อมวลชน ตลอดจนผู้สนใจ
 ร่วมสัมมนาเสนอแนวความคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อการสำรวจ และเรามีความ
 เชื่อมั่นว่าในการทำดัชนีราคาผู้บริโภค ซึ่งปัจจุบันเราใช้ข้าราชการประจำ
 ไปประจำอยู่จังหวัดละ ๒ คนนั้น จะถูกต้องหรือไม่ โดยที่ปัจจุบันนี้มีเอเยนซี
 (Agency) มีโพรเฟสชันแนล (Professional) มีบริษัทต่าง ๆ ในการ
 รับทำวิจัย ทำโพลล์ (Poll) ที่มีความสามารถ มีสถาบันการศึกษาต่าง ๆ
 ทั่วไปทุกภูมิภาค เป็นไปได้ไหมที่เราจะจ้างบริษัทเหล่านี้ทำ ส่วนเหล่านี้
 เป็นความคิดทั้งสิ้น ยังไม่มีอิทธิพล แต่สิ่งหนึ่งที่เราจะริเริ่มก็คือ ถ้าเรา
 ได้ตัวเลขที่เป็นปัจจุบัน ตัวเลขที่เป็นฐานที่เชื่อถือได้ นักวิชาการทุกอย่าง
 ยอมรับ มันจะได้เป็นตัวเลขที่จะเป็นฐานในการที่จะนำไปสู่การวางแผน
 พัฒนาด้านการบริโภคอุปโภค ตลอดจนการวางแผนในเรื่องของ
 นโยบายการเงิน การคลัง ตลอดจนภาคเอกชนที่จะใช้ตัวเลขนี้ไปวางแผน
 ในการลงทุนและขยายการผลิต รวมทั้งชาวต่างประเทศด้วย แต่สิ่งเหล่านี้
 คงจะมีใช้ว่าจะมาปรับเปลี่ยนได้ภายในวัน ๒ วัน การศึกษาวิเคราะห์
 ในเรื่องต่าง ๆ นั้นควรจะเป็นขั้นตอนที่จะดำเนินการต่อไป ทั้งในกรุงเทพมหานคร
 และในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในภูมิภาคคงจะต้องมีการสัมมนาดำเนินการโดย
 ผู้ทรงคุณวุฒิ กระผมนั้นคงจะไม่บังอาจที่จะมีทักษะในการที่จะไปตัดสินใจ
 ในเรื่องเหล่านี้ได้ คงจะต้องเป็นเรื่องของนักวิชาการและนักเศรษฐศาสตร์
 ที่มีประสบการณ์ แล้วก็มีความรู้ ความสามารถทางด้านนี้ได้ร่วมกันเบิร์น สโตมมิ่ง
 (Brain storming) ในการดำเนินการต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม ต้องกราบ
 ขอบพระคุณ ฯพณฯ อดีตรัฐมนตรีช่วยฯ ที่กรุณาแนะนำและติติงในเรื่องเหล่านี้
 ส่วนเหล่านี้ก็เป็นส่วนที่ได้ข้อสรุปเพื่อเรียนท่านทั้งหลายได้ทราบว่า เรานั้นได้
 พยายามดำเนินการนับตั้งแต่เข้ามาปฏิบัติงานในวันที่ ๑ ก็เริ่มดำเนินการกัน
 ในวันที่ ๒ ถามว่าสมบูรณ์ไหมแผนเหล่านี้ คำตอบก็คือคงจะไม่สมบูรณ์ เพราะ
 ขณะนี้ก็ทำงานกันหามรุ่งหามค่ำ แล้วก็ออกต่างจังหวัด เป็นส่วนใหญ่ แต่สิ่งที่เรา
 อยากจะยืนยันท่านท่านประธานที่เคารพไปสู่สมาชิกผู้ทรงเกียรติ และบรรดา
 พี่น้องประชาชนนั้นก็คือว่าเราจะพยายามอย่างที่สุดที่จะแก้ไข เราไม่แก้ตัว

และเราก็น้อมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นเพื่อจะนำมาเป็น
บทเรียน นำมาเป็นวิธีการแล้วก็แบบแผนในการที่จะแก้ไขต่อไป ขอขอบคุณ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ
ต่อไปเชิญท่านวินัยครับ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานครับ
ท่านรัฐมนตรีจตุรินทร์ขออนุญาตใช้สิทธิขาดฟังก่อนครับ

นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผมขออนุญาตนิดหนึ่ง กระผม วุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย ชัยภูมิ ชาติพัฒนา ขออนุญาต
เรียนท่านประธานว่า ท่านได้ตกลงกับผมแล้วว่า จะให้ผมพูดก่อนที่ท่านรัฐมนตรี
จะตอบ สิ่งที่ผมตั้งใจจะพูดในวันนี้เนี่ย ผมมีความประสงค์ที่อยากจะได้ฟังคำตอบ
จากท่านรัฐมนตรี ฉะนั้นในลักษณะอย่างนี้ ท่านเองก็ไม่ได้ทำตามที่ได้ตกลงไว้แล้ว
แล้วก็จะผ่านไปเรื่อย ๆ ผมก็เกรงว่าสุดท้ายก็ไม่ได้ตอบนะครับ ผมอภิปรายเฉย ๆ
โดยไม่มีคำตอบ มันก็ไม่มีความหมายอะไร ขอเรียนท่านประธานว่าอย่างไร
ช่วยกรุณาจัดแจงเรื่องนี้ให้ด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ
กำลังจะถึงท่านอยู่แล้ว ท่านรัฐมนตรี เชิญครับท่านจตุรินทร์

นายจตุรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ (พังงา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม จตุรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพังงา
พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตชี้แจงต่อท่านประธานสั้น ๆ เท่านั้นเองครับ
กรณีที่ท่านรัฐมนตรีไพโรจน์ได้กรุณาเอ่ยถึงผมเมื่อสักครู่ที่ว่า ผมเข้าใจผิด
ในตัวเลขของดัชนีราคาผู้บริโภคที่ได้ให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนไปในลักษณะ
ท่านเองนั้น ผมขอเรียนชี้แจงกับท่านประธานว่า สิ่งที่ได้ให้สัมภาษณ์ไปนั้น
ไม่ได้เป็นความเข้าใจผิดแต่อย่างใดทั้งสิ้น ตัวเลขที่ได้เรียนยืนยันไปนั้น
เป็นตัวเลขที่ตรงกับข้อเท็จจริง ผมได้ยืนยันชัดเจนว่า ดัชนีราคาผู้บริโภค
ในเดือนกรกฎาคมของปี ๒๕๓๘ คือปีนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดือนกรกฎาคม
ปี ๒๕๓๗ เมื่อปีที่แล้ว สูงขึ้นถึง ๕.๘ เปอร์เซ็นต์ และตัวเลขนี้ผมคิดว่า
ไม่ใช่ตัวเลขที่อยู่ในภาวะปกติ เพราะเมื่อเราดูย้อนหลังไปเปรียบเทียบกับ
ช่วงระยะเวลา ๓ เดือนที่ผ่านพ้นมา เราจะเห็นชัดเจนว่าในเดือนเมษายน
ของปีนี้เมื่อเปรียบเทียบกับย้อนไปถึงเมษายนของปีที่แล้วนั้น สูงขึ้น ๕.๘ เปอร์เซ็นต์
แล้วก็มาถึงในเดือนพฤษภาคมก็สูงขึ้น ๕.๘ เปอร์เซ็นต์ มาถึงช่วงเดือนมิถุนายน

ก็สูงขึ้น ๕.๘ เปอร์เซ็นต์ แต่เมื่อมาถึงเดือนกรกฎาคมเพิ่มขึ้นเป็น ๕.๘
 เปอร์เซ็นต์ หลังจากที่มีการเลือกตั้งเสร็จสิ้นแล้ว ตัวเลขตรงนี้เป็นตัวเลขที่
 ผมเห็นว่า ผมมีความเห็นไม่ตรงกับท่านรัฐมนตรีก็บอกว่า เป็นตัวเลขที่ปกติ
 ผมคิดว่าเป็นตัวเลขที่ไม่ปกติ แต่ที่ผมต้องพูดเลยไปถึงตัวเลขในเดือนสิงหาคม
 ซึ่งโดยข้อเท็จจริงก็คือว่า ยังไม่ได้มีการสรุปออกมาว่า ตัวเลขดัชนีราคา
 ผู้บริโภคนั้นขึ้นไปสูงถึงกี่เปอร์เซ็นต์เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนสิงหาคมของ
 ปีที่แล้ว ก็ผมต้องพูดตรงนั้นก็ เพราะว่าผมได้ติดตามการแก้ปัญหาราคาสินค้า
 ราคาแพงของรัฐบาลนี้มาตลอดระยะเวลา -----

แล้วก็ได้พบความจริงประการหนึ่งว่า รัฐบาลนี้ได้พูดถึงราคาดัชนี ราคาผู้บริโภคที่สูงขึ้นว่า เป็นความผิดของรัฐบาลชุดที่แล้ว ตรงนี้จึงเป็นสิ่งที่ผมจำเป็นต้องชี้แจงกับสื่อมวลชนเพื่อที่จะเรียกว่า โดยข้อเท็จจริงเดือนกรกฎาคมนี้ท่านอาจจะโทษว่าเป็นเรื่องของรัฐบาลชุดที่แล้วได้ เพราะเดือนกรกฎาคมเป็นเรื่องหลังการเลือกตั้ง ท่านเพิ่งเข้ามารับตำแหน่งใหม่ ๆ แต่ว่าดัชนีราคาผู้บริโภคในเดือนสิงหาคมนี้ท่านไม่มีสิทธิอีกแล้วที่จะโทษรัฐบาลชุดที่แล้ว เพราะท่านเข้ามารับผิดชอบอย่างเต็มตัวแล้วก็มีเวลาในการบริหารราชการแผ่นดินแล้ว และหลังจากการตรวจสอบตัวเลขดัชนีราคาผู้บริโภคของเดือนสิงหาคมซึ่งแม้ยังไม่ครบเดือน วันนี้เป็นวันสุดท้าย แต่แนวโน้มที่ออกมา ผมตรวจสอบตรงกับท่านรองฯ ศุภชัย นั่นก็คือพบว่าแนวโน้มของตัวเลขที่ออกมาจะไม่ต่ำกว่า ๕.๘ และมีแนวโน้มที่จะขึ้นไปสูงถึง ๖ เปอร์เซ็นต์ทีเดียว ตรงนี้จึงเป็นตัวเลขที่มากที่ผมได้ให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชนไป และขอเรียนชี้แจงต่อท่านประธานด้วย

ประเด็นที่ ๒ ซึ่งเป็นประเด็นสุดท้าย ผมไม่ใช้เวลามาก ขออนุญาตที่จะพูดจาเรื่องการแก้ปัญหาปุนชาติของรัฐบาลชุดนี้สั้น ๆ เท่านั้นเองครับ ผมเห็นด้วยกับรัฐมนตรีชูชีพ ในเรื่องสาเหตุของปัญหาปุนชาติ นั่นก็คือท่านรัฐมนตรีชูชีพ ท่านพูดชัดเจนว่า ปุนปักษ์ใต้ราคาสูงขึ้นนั้น สาเหตุสำคัญประการหนึ่ง ก็เพราะว่าเอเยนต์ฉวยโอกาสส่งออกไปยังประเทศมาเลเซีย ผมคิดว่าตรงนั้นคือสาเหตุสำคัญของปัญหา แต่ผมคิดว่าวิธีการแก้ปัญหาของรัฐบาลนั้นมีลักษณะของการกลับหัวกลับหาง นั่นก็คือว่า ท่านแก้ปัญหาเริ่มต้นด้วยการให้ขึ้นค่าขนส่งหรือให้ค่าขนส่งเป็นกรณีพิเศษถึงกระสอบละ ๕ บาท พูด่าง ๆ คล้าย ๆ กับท่านเองว่าให้มีโอกาสขึ้นราคาไปกระสอบละ ๕ บาท นั่นเอง แล้วก็ค่อยตรวจสอบว่า ยังมีการส่งออกไปยังมาเลเซียอีกหรือไม่ ถ้ามีการส่งออกไปยังมาเลเซียอีก ก็จะใช้มาตรการในการห้ามส่งออกนอกราชอาณาจักรติดตามมา ตรงนี้คือสิ่งที่ผมไม่เห็นด้วย กระผมคิดว่าเป็นการแก้ปัญหาที่กลับหัวกลับหาง เพราะแนวทางที่แท้จริงก็คือว่า รัฐบาลนี้จะต้องเริ่มต้นด้วยการควบคุมไม่ให้มีการส่งออกไปยังมาเลเซีย เพราะตรงนั้นคือต้นเหตุของปัญหา ปุนในปักษ์ใต้ไม่ได้ไม่มีนะครับ มีครับ มีการส่งไป แต่ส่งไปแล้วมันเลยไปยังประเทศมาเลเซีย ไม่ไปหยุดอยู่ที่ปักษ์ใต้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ทางแก้ปัญหาที่ตรงจุดที่จะต้องเริ่มต้นก็คือ ต้องควบคุมไม่ให้มีการส่งออกไปยังมาเลเซีย ส่วนการแก้ปัญหาด้วยการขึ้นราคาหรือให้ค่าขนส่งนั้น ควรเป็นหนทางสุดท้ายที่จะกระทำ เพราะไม่เช่นนั้นก็อาจจะมีคำถามตามมาว่า

ที่สุดแล้วจะเป็นการช่วยใครกันแน่ในเรื่องนี้ ผมขอกราบเรียนกับท่านประธาน
ท่านนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรี
ไชยยศครับ

นายไชยยศ สະສມທຳພິ (นครปฐม) : กราบขอบคุณท่านประธานครับ
ก็ชี้แจงให้เข้าใจตรงกันนะครับ เนื่องจากท่านรัฐมนตรีได้พูดว่า พฤติกรรมของ
ผู้บริโภคนั้นเปลี่ยนไป ผมไม่ปฏิเสธตรงนั้นครับ ท่านก็ทราบดีว่า รายได้เพิ่มขึ้น
ค่าแรงขั้นต่ำเพิ่มขึ้น ตรงนั้นก็ถูกต้องครับ แต่ถ้าหากตามกฎแนวคิดของท่านที่จะ
เปลี่ยนวิธีคิด โดยเห็นพฤติกรรมของรายได้ที่เพิ่มขึ้นนั้น ผมมีคำถามว่า แล้ว
สินค้า ๓๐๐ กว่ารายการที่ใช้ในฐานะปี ๒๕๓๓ ซึ่งเป็นกลุ่มสินค้าที่คนมีรายได้น้อย
หรือรายได้กลุ่มใหญ่ของประเทศที่เป็นกลุ่มตัวแทน ทำไม่ถึงได้แพงครับ ถ้าเขา
มีรายได้เพิ่มขึ้น สินค้าเหล่านี้เขาคงไม่ได้ใช้หรือใช้น้อย ของนั้นก็อาจจะถูกลง
แต่กลับไม่ได้เป็นอย่างนั้น กลับเพิ่มขึ้น ตรงนี้ละครับที่ผมถึงไม่อยากจะ
ไปเปลี่ยนวิธีคิดในขณะนี้ นี่ด้วยความห่วงใยและก็อยากจะเห็นความชัดเจน
ในเรื่องนโยบาย โดยเฉพาะเขาจะมองอยู่ ๒ ตัวเท่านั้น ก็คือการเจริญเติบโต
ทางเศรษฐกิจและสภาวะเงินเฟ้อ ฉะนั้นตรงนี้ต้องรอบคอบและระมัดระวัง
ความจริงท่านผู้อำนวยการสภาหอการค้าก็ได้ออกมาท้วงติงแล้วเมื่อคืนนี้
อีกเรื่องหนึ่งครับท่านประธาน ผมต้องขอกราบอภัยเพื่อนสมาชิก บังเอิญ
ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีจะตอบในเรื่องที่ผมได้ถามไว้เมื่อตอนต้น ที่ท่าน
นายกรัฐมนตรีได้ออกมายืนยันว่า ภายใน ๙๐ วัน ทุกสิ่งทุกอย่างจะถูก
ผมเรียนไปแล้วว่าผมไม่ได้ติดใจตัวอื่น ๆ เพราะความเป็นจริงอีก ๓ เดือน
ต่อไปนี้ผลผลิตต่าง ๆ ก็จะออกมาตามฤดูกาล ท่านรองฯ อำนวยก็ให้ข่าว
ชัดเจนนะครับว่า ทองพอเข้ามามาราคาก็จะถูกลง สิ่งหนึ่งซึ่งผมไม่แน่ใจ
ว่ารัฐบาลจะทำอย่างไร และอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีช่วยตอบนะครับ
ท่านได้ตอบไปหลายเรื่อง ก็คือท่านรู้ว่าหมูขาดแคลนอยู่ในขณะนี้ และท่านบอก
ลดอาหารสัตว์ก็จะทำให้ต้นทุนการเลี้ยงหมูถูกลง ตรงนั้นชัดเจนครับ แต่
๙๐ วัน ที่บอกราคาหมูจะถูกลงนั้น ตรงนี้ละครับที่ผมอยากได้คำตอบว่า
ท่านจะทำอย่างไร

เพราะการเลี้ยงหมูนั้นใช้เวลา ๒ เดือนเศษนะครับ ที่จะทำให้ปริมาณหมูออกมาขายเป็นเนื้อที่เพียงพอได้ ๕๐ วันนั้นท่านจะทำอย่างไร เพราะถ้าท่านไม่พูดตรงนี้ให้ชัดเจนจะมีปัญหาตามมามาก ผู้เลี้ยงสุกรก็อาจจะตั้งคำถามในใจว่า ท่านจะนำหมูจากต่างประเทศเข้าหรือ ถ้าเข้าก็ไม่จำเป็นต้อง ๕๐ วัน แต่ท่านใช้คำพูดว่า ภายใน ๕๐ วัน อาจจะเป็นไปได้ อาจจะใช้เวลาเพียง ๑๐ วัน นี้ละครับคือความชัดเจน ท่านต้องบอกออกมาว่า ภายใน ๕๐ วันที่ทุกสิ่งทุกอย่างจะถูกลง อย่างอื่นผมไม่ติดใจเท่าไร แต่เรื่องของเนื้อหมูผมเพียงแต่ไม่แน่ใจว่าท่านจะทำอย่างไร ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวินัยต้อนรับ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายวินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้นั่งรอที่ประชุมแห่งนี้ เป็นเวลาประมาณ ๒ ชั่วโมงเศษ เพราะว่าวันนี้สมาชิกให้ความสำคัญกับเรื่องที่กำลังพูดถึง กระผมพร้อมด้วยเพื่อนสมาชิกได้ขอให้สภาพิจารณาแก้ไขปัญหาราคาสินค้าราคาแพง นอกจากนั้นยังมีเพื่อนสมาชิกจากพรรคการเมืองพรรคต่าง ๆ เป็นจำนวนมากที่ได้ให้ความสนใจให้ความสำคัญ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนสมาชิกพรรคร่วมรัฐบาลได้ลุกขึ้นมาอภิปรายพร้อมด้วยเสนอญัตติด่วน พร้อมกับสมาชิกพรรคฝ่ายค้าน แต่ยอมรับว่าการดำเนินงานของรัฐบาลในปัจจุบันนั้นได้มีเกิดภาวะสินค้าราคาแพงจริง ๆ ท่านประธานครับ แม้ว่าผมจะพูดอยู่เพียงคนเดียวในห้องประชุมแห่งนี้ ไม่มีรัฐมนตรีนั่งรับฟังอยู่ข้างบนก็ตาม นายกรัฐมนตรียังไม่เคยให้เกียรติรัฐสภาที่จะมานั่งรับฟัง อาจจะเป็นอยู่ข้างนอกก็ได้ แต่อย่างน้อยเรามาแก้ปัญหาด้วยกันมานั่งเห็นหน้าเห็นตากันก็น่าจะดีกว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ไม่เคยลุกขึ้นไปในฐานะที่เป็นคนกำหนดนโยบาย โดยเฉพาะเรื่องราคาปัญหาสินค้าราคาแพง ผมแทบจะไม่โทษกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์นั้นเป็นกระทรวงสุดท้ายที่จะต้องรับผิดชอบในเรื่องกลไกตลาด แต่เรื่องการเงิน การคลัง การปล่อยเงินสู่ในระบบออกมาสู่ตลาดมากนักน้อยแค่ไหน ทำให้เงินเฟ้อ ทำให้เงินฝืด ทำให้ภาวะการเงินในตลาดเป็นอย่างไร ทำให้เงินในกระเป๋าของประชาชนมีหรือไม่ ทำให้ราคาสินค้าแพงโดยไม่ควรจะเป็นเกิดขึ้นหรือไม่ นั้นเป็นเรื่องสำคัญ คือ กระทรวงการคลัง กระผมเรียกร้องหารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแทนรัฐมนตรีช่วยฯ เพราะคนที่กำหนดนโยบายจริง ๆ นั้น รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรง เป็นเรื่องของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือ

ปัจจุบันนี้ไม่ต้องมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้ มีธนาคารแห่งประเทศไทย
 เพียงผู้เดียวก็ได้หรือครับ นี่ปัจจุบันเป็นอย่างนี้ เพราะรัฐบาลปัจจุบันแก้ปัญหา
 โดยการให้ข้าราชการประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธนาคารแห่งประเทศไทย
 ดำเนินนโยบายด้านการเงิน การคลัง บ่อยให้เสรีเกิดขึ้น ในระบบเสรีของ
 ท่านคือ การผูกขาดพ่อค้าบางกลุ่มใช้ใหม่ครับ ท่านประธานครับ กระผมได้นั่ง
 รับฟังเป็นเวลายาวนานตามที่กราบเรียนแล้ว สรุปได้ว่าการพุดจาในที่ประชุม
 รัฐสภาในวันนี้ ตัวแทนของประชาชน นักการเมืองทุกคนได้สะท้อนปัญหาสินค้า
 มีราคาสูงหรือมีราคาแพง นั่นคือโดยสรุป แต่อยากกราบเรียนอีกเรื่องหนึ่ง
 ได้รับการชี้แจงจากรัฐมนตรีเมื่อสักครู่ว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่ควบคุมกัน
 ในวันนี้คือก๊อตตีว่นของคุณถาวร เสนเนียม พร้อมด้วยคณะ ได้เสนอต่อที่ประชุม
 พร้อมกับเรื่องปัญหาราคาสินค้าราคาแพง ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาลุกขึ้นมาสชี้แจง
 และอดีตรัฐมนตรีช่วยฯ ทั้ง ๒ ท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอประทานโทษที่เอ่ยนาม
 อดีตรัฐมนตรีจุนทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ และอดีตรัฐมนตรีไชยยศ สะสมทรัพย์
 ได้ลุกขึ้นชี้แจงถึงชี้แนะในการทำงานให้กับรัฐบาลไป ผมอยากจะกราบเรียน
 อีกประเด็นหนึ่ง นั่นก็คือ ผมไม่เห็นด้วยที่รัฐบาลได้ลุกขึ้นมาสชี้แจงไม่ครบทั้งหมด
 แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นที่ชี้แจงก็คือ มาตรการในการควบคุมปูนซีเมนต์
 ชาติตลาดในภาคใต้ -----

การที่รัฐบาลเพิ่มค่าขนส่งให้กระสอบละ ๔ บาทนั้นไม่ใช่เป็นการแก้ปัญหา
ซ้ำร้ายเป็นการส่งเสริมให้เอเยนต์หรือพ่อค้าที่ฉวยโอกาสนำปูนเลยไปขาย
ที่ตอนเหนือของภาคมาเลเซีย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๕ รัฐในตอนเหนือ
ของภาคมาเลเซียนั้นขาดปูนเป็นจำนวนมาก ทำไมครับที่ผมไม่เห็นด้วย
เพราะถ้าหากว่าแก้ไขโดยวิธีอย่างนี้รัฐบาลได้ชี้แจงเมื่อสักครู่ว่า ได้ใช้
นโยบายโดยวิธีร้องขอ การร้องขอเราเห็นอยู่แล้วว่าทำให้ปูนในภาคใต้ที่
ขาดตลาด รัฐบาลจะต้องใช้มาตรการอย่างอื่นควบคุม ไม่สามารถที่จะ
ควบคุมตามจุดต่าง ๆ ได้ เพราะในขณะนี้เห็นสินค้าที่ไม่ได้ประกาศเป็น
สินค้าควบคุม จำเป็นจะต้องใช้มาตรการทางกฎหมายในทางนิติศาสตร์
ไม่ใช่มาตรการขอร้อง เพราะฉะนั้นถ้าใช้นโยบายในปัจจุบันยังเป็นการ
ส่งเสริมและไม่ได้เป็นการป้องกันที่จะแก้ปัญหาปูนขาดตลาด เพราะจำนวน
การผลิตในตลาดในปัจจุบันในภาคใต้พร้อมด้วยภาคอื่น ๆ นั้นยังมีจำนวนจำกัด
ไม่ได้เพิ่มปริมาณการผลิตปูนในประเทศไทยใด ๆ ทั้งสิ้น ท่านประธานครับ
นั้นในเรื่องปูน กระทบอยากทราบเรียนในประเด็นต่อไปก็คือ เรื่องราคาสินค้า
ราคาแพงในสินค้าด้านอื่น ๆ ถามว่ารัฐบาลรู้ไหม ถ้าตอบว่าไม่รู้หรือว่า
รู้แล้ว รู้แล้วทำอย่างไร ผมตอบท่านประธานว่า มีค่าพึงเพยเป็นสมาชิกไทย ๆ
อยู่ค่าหนึ่ง ผมอยากจะเอามาเปรียบเปรยกับรัฐบาลปัจจุบันว่า ค่าพึงเพยที่ว่า
นั้นก็คือว่า เอาหูไปนา เอาตาไปไร่ นี่คือการแก้ไขปัญหาสินค้านี้ราคาแพงของ
รัฐบาลในปัจจุบัน มีบางคนเปลี่ยนค่าพึงเพยนั้นเปลี่ยนเป็นว่า รัฐบาลเอาหูไปหา
การประมูลราคา เอาตาไปหาตลาดหุ้น นี่คือการเอาหูไปหาการประมูลราคา เอาตาไปหา
การประมูลราคาหมายความว่าอะไร หมายความว่า ตรงไหนมีการประกวด
ราคา พวกที่จะได้อะไรบ้างติดตามดูแล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านครับ
ประเด็นสินค้านี้ราคาแพงนะครับ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : มันแพงนะครับ บ้านท่าน
แพงไหมครับ ท่านประธานครับ นี่คือน่าจะเปรียบเปรยว่ารัฐบาลปัจจุบันนี้
แก้ปัญหาสินค้านี้ราคาแพงโดยวิธีการเอาหูไปหาการประมูลราคา เอาตาไป
ตลาดหุ้น อีกครั้งไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอแล้วครับ
ต่อไปเลยครับ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : เหตุที่เป็นอย่างนี้เพราะว่า
 ได้ประจักษ์ชัดแล้วว่า เวลาในการแถลงนโยบายก็ตาม ท่านนายกรัฐมนตรี
 คนปัจจุบันได้พูดชัดเจนว่า ท่านเฉลียวใจไม่เห็น ผมเป็นคนพูดไม่เป็น ผมเป็น
 นักปฏิบัติ อย่างนั้นนอกประเด็นใหม่ครับท่านประธาน อีกครั้งใหม่ครับ เมื่อเป็น
 นักปฏิบัติแล้วระยะเวลาที่ท่านบอกว่าพร้อมที่จะจัดตั้งรัฐบาล จัดคนมาบริหาร
 ประเทศตามกระทรวงต่าง ๆ รัฐบาลจะต้องพร้อม พร้อมที่จะส่งคนเข้าไป
 แก้ปัญหาของชาติบ้านเมือง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคประชาธิปัตย์ได้
 เสียอันดับที่ ๓ ของจำนวน ส.ส. ทั้งประเทศ หลังจากประกาศจำนวน
 ส.ส. ออกมาแล้ว เราไม่เคยที่จะติดต่อพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง
 โดยเฉพาะหัวหน้าพรรค ไม่เคยได้พยายามที่จะคิดแข่งขันการตั้งรัฐบาล
 เราให้โอกาสรัฐบาลปัจจุบัน เพราะมีจำนวน ส.ส. มากในการตั้งรัฐบาล
 เพื่อได้รับเรื่องเข้ามาแก้ไขปัญหาของประเทศชาติจัดตั้งรัฐบาลโดยด่วน ผม
 กราบเรียนกับท่านประธานว่า ผมมีความรู้สึกที่ถึงวันนี้รัฐบาลชุดปัจจุบันยัง
 ตั้งรัฐบาลไม่เสร็จ ยังตั้งไม่เสร็จครับ ยังมีอีกหลายคนที่ยังไม่ได้ตำแหน่ง
 เพราะอะไรก็แล้วแต่ นั่นเป็นเรื่องของรัฐบาล ความรู้สึกอย่างนั้นจริง ๆ
 คุณสุพัฒน์ ชรรณเพชร ได้อภิปรายเมื่อสักครู่ ผมอยากจะเรียนเพิ่มเติมว่า
 คุณสุพัฒน์บอกว่า รัฐบาลนี้อยู่ไป ๑ เดือนเศษ ๆ เหมือนกับอยู่ ๑๐ ปี ผม
 ขยายความอย่างนี้ครับ ขยายความได้ว่า ๑ เดือนเท่ากับ ๑๐ ปีนั้น
 หมายความว่าไม่ใช่ผลงานเท่ากับอยู่ ๑๐ ปี -----

แต่ความรู้สึกของประชาชนมันเหนื่อยหน่ายเหลือเกิน ที่จะทนแบกรับภาระสินค้า
ราคาแพงในปัจจุบันเหมือนกับรัฐบาลนี้ทุกที่ประมาณประชาชน ๑ เดือนนั้น
เงินออมในกระเป๋าของประชาชนนั้นแทบจะไม่มีเหลือ ไม่มีเหลือยังไม่พอ
ไม่สามารถที่จะเอาไปจับจ่ายซื้อข้าวของที่มันแพงในปัจจุบันได้ ท่านประธาน
ที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นอยากเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า ผมสรุปว่า
รัฐบาลนี้ไม่พร้อมทำงาน และยังจัดตั้งรัฐบาลไม่เสร็จ ท่านนายกรัฐมนตรีได้
ออกอากาศให้สัมภาษณ์เมื่อไม่กี่คืนนี้ บอกว่าราคาสินค้ามีคนบ่นว่าแพง ผมไป
ดูแล้วไม่แพงอย่างที่เขาว่า ผมไปตรวจดูเช่น ไข่ ราคา ๒ บาทกว่า ๆ
ไข่กระผมใหญ่กว่าไข่คุณชวน ราคาจึงสูงกว่า ผมเรียนถามท่านประธานผ่าน
ไปยังกระทรวงพาณิชย์หรือกระทรวงที่กำหนดขนาดของไข่ ว่าไข่ที่กำหนดให้
มันเบอร์ ๐ เบอร์ ๑ เบอร์ ๒ เบอร์ ๓ เบอร์ ๔ เดียวนี้มันเปลี่ยนไปแล้วหรือครับ
ถ้าขนาดยังไม่เปลี่ยน ไข่มันขนาดเท่าเดิมสิครับ ราคามันเพิ่มขึ้น ท่านแก้อย่างไร
ผมอยากเรียนท่านว่า ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านอาสาเข้ามาแก้ปัญหาของ
ประชาชน อย่างบอกว่าในอดีตนั้นราคาก็แพงอยู่แล้ว ผมถามว่า ท่านปฏิเสธ
ความรับผิดชอบหรือเปล่า ถ้าปฏิเสธความรับผิดชอบ ไม่อยากที่จะนั่งแก้ปัญหา
บ้านเมือง ก็ลงมาเสียเถอะครับ คนอื่นเขาก็พร้อมที่จะแก้ปัญหาบ้านเมือง คนอื่น
เขาพร้อมที่จะเข้าไปแก้ปัญหาราคาสินค้า อย่าไปบู้บ้ายว่ารัฐบาลอื่น ๆ นั้น
ก็สินค้าราคาแพง ท่านประธานครับ ผู้แทนราษฎรทุกคน ประชาชนเลือกเข้ามา
แล้วแต่ว่าใครคนใดคนหนึ่งมีโอกาสนั้นไปนั่งบริหารประเทศชาติหรือไม่ การแก้ไข
ปัญหาประเทศชาตินั้น เมื่อราคาสินค้าแพง พวกผมมีหน้าที่อย่างเดี๋ยวนั้น รับถาม
แทนประชาชนว่า รัฐบาลจะแก้อย่างไร พี่น้องประชาชนภาคใต้ ภาคเหนือ
ภาคอีสาน ทุกภาค ได้รับผลกระทบกระเทือนจากการบริหารประเทศ เพราะฉะนั้น
ต้องถามว่า ท่านจะแก้อย่างไร ไม่ใช่ท่านมาตอบว่าก็สินค้ามันแพง รัฐบาลในอดีต
นั้นทำเอาไว้ คนที่แก้ปัญหาในปัจจุบันนั้นคือรัฐบาลชุดปัจจุบันครับท่านประธาน
รัฐบาลนี้ไม่ใช่รัฐบาลชุดที่แล้ว ท่านแก้ปัญหาโดยบอกว่า ผมมอบให้กระทรวงพาณิชย์
ไปดูแล ไปตรวจตลาด ประกาศทางสื่อต่าง ๆ บอกว่า จะออกไปตรวจตลาด
ที่นั่นที่นี้ ท่านประธานครับ นั่นคือการแก้ปัญหา หากว่ามีคนฉวยโอกาสสักคน
ที่จะขึ้นราคา ใครคนใดละครับจะติดประกาศราคาไว้ว่าสูงกว่าราคาที่เขากำหนด
ไม่มีหรือครับ เพราะฉะนั้นนั่นคือความผิดพลาดชี้ให้เห็น แต่โดยเฉพาอย่างยิ่ง
ท่านมอบให้รัฐมนตรีบางท่านไปดูตลาด ผมดูจากข่าวบอกว่า ไปที่ตลาด อ.ต.ก.

ตลาดองค์การตลาดเพื่อการเกษตร ตลาดนี้ท่านประธานเคยไปไหมครับ
ผ่านไปตรงประตูก็เห็นว่า เราเดินเข้าแทบไม่ค่อยได้ เพราะรถมันติดตรงประตู
เข้าออก รถติดประตูเข้าออกตลาดหมายความว่าอย่างไร หมายความว่าตลาดนั้น
คนส่วนใหญ่ขับรถยนต์ไปซื้อใช้ไหมครับ ไม่ใช่คนเดินเข้าไปเหมือนตลาดปกติ ตลาดที่
คนเดินเข้าไปซื้อน้ำมันจะสะดวก แต่ว่าตลาด อ.ต.ก. เราเห็นข้างหน้าประตู
ก็รู้อยู่แล้วว่าคนมีฐานะไปซื้อ ท่านบอกว่าถ้าท่านไปรถไม่ติด เพราะมีรถนำ
เข้าไปในตลาดไปยืนดูก็ได้ว่าคนที่กำลังซื้อให้คนขายของหยิบของให้
ที่ซื้อมือที่นิ้วชี้ที่นิ้วไหนก็ได้ มีแหวนสักก็วง มีสร้อย กำไล เป็นทองหรือเป็นอะไร
ก็แล้วแต่ แตกต่างกับตลาดตรงอื่น นี่คือการไปตรวจภาวะตลาดของรัฐมนตรีบางคน

สผ ๑๓/๒๕๓๘ (ส. ๑)

นั่นหมายความว่า ท่านเป็นตัวแทนของคนจนหรือคนรวย เมื่อตลาดนั้นเป็นตลาด
 ของคนรวย ท่านอาจจะได้รับเสียงสะท้อนจากคนในบ้านของท่าน หรือท่านอาจจะ
 ไม่เชื่อคนใช้ของท่าน ว่าเงินที่เคยให้ไปจับจ่ายซื้อข้าวของในตลาด มันต้อง
 ใช้เพิ่มขึ้น ท่านจึงอาจจะสงสัย แต่นั่นท่านสงสัยในเรื่องที่ปัญหาใกล้ชิดกับตัวท่าน
 เพราะท่านมีฐานะ มีตำแหน่ง โดยเฉพาะฐานะทางการเงินดีกว่าประชาชน
 ท่านจึงไปตรวจตลาดของคนที่ยายของราคาสูงกว่าตลาดปกติ แล้วท่านยังมาบอกว่า
 ใช้ของท่าน ๒ บาทกว่า เพราะในอดีตเขาทำไว้ ท่านประธานครับ ยังมีอีก
 มากมายที่ผมอยากจะเรียน แต่ว่าผมเกรงใจท่านประธานจริง ๆ ผมเกรงใจว่า
 ท่านประธานนั้น ทำท่าจะไม่ชี้ผมเสียแล้วตั้งแต่ผมยกมือมาตั้งนาน เพราะฉะนั้น
 อยากราบเรียนว่า ในส่วนของพ่อค้า แม่ค้า เขาไม่ยอมขายของแพงหรอก
 เพราะเขารู้ในหลักเศรษฐศาสตร์ พ่อค้า แม่ค้า ประชาชนปัจจุบันเขาเข้าใจ
 การบ้านการเมือง เขารู้ว่านักการเมืองเป็นอย่างไร เขารู้ว่าภาวะสินค้า
 ควรจะขายราคาเท่าไร ถ้าขายแพง คนก็ไม่ซื้อ แล้วก็ไม่มีซื้อผมเพื่อย ไม่ซื้อเกิน
 ความจำเป็น ไม่ซื้อมาก ส้ม ๑ กิโลกรัม จากการที่เคยซื้อ ซื้อสักครึ่งกิโลกรัม
 หรือเคยซื้อ ๒ กิโลกรัม ก็ซื้อเสียกิโลกรัมเดียว เขาขายได้ปริมาณน้อยลง ถ้าไร
 เขาก็น้อยลง เพราะฉะนั้นเขาไม่ยอมขายราคาแพง นี่บอกผ่านไปยังมีแม่ค้า
 ให้ได้รับทราบว่า พวกเราไม่เคยว่าพ่อค้า แม่ค้า ที่ไม่ใช่เป็นผู้ฉวยโอกาส
 ในวันกลุ่มผูกขาดบางคน ท่านประธานครับ ผลผลิตของเกษตรกรก็เหมือนกัน
 เป็นสิ่งที่ดี ถ้าเกษตรกรได้ผลิตสินค้าได้มาก ได้ราคาดี แต่การกำหนดราคา
 ในภาวะท้องตลาดนั้น เป็นเรื่องของรัฐบาลที่จะต้องใช้กลไก เข้าไปควบคุม
 เมื่อส่งเสริมให้เขาผลิตได้แล้ว ต้องให้เขาอยู่ได้ ให้เขาขายได้ เป็นผลพวง
 ที่รัฐบาลในอดีตได้ส่งเสริมปรับปรุงด้านการเกษตร ได้พยายามเปลี่ยนแปลง
 รูปแบบต่าง ๆ ให้ประชาชนที่ทำการเกษตรนั้นได้อยู่ได้ ผมอยากราบเรียนว่า
 งบประมาณนั้นท่านจะต้องทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้พี่น้องประชาชนทางด้าน
 การเกษตรนั้นสามารถอยู่ได้ ซึ่งรัฐบาลชุดที่แล้วได้วางนโยบายเอาไว้อย่าง
 ชัดเจนและได้ผลดี ท่านประธานครับ สิ่งสำคัญทั้งหลายทั้งปวงนั้น เรื่องกลไก
 ในระบบการบริหารของรัฐบาลต่อภาวะเศรษฐกิจนั้นเป็นเรื่องสำคัญ ผมได้ยิน
 รัฐมนตรีหลายท่านพูดเรื่องการค้าเสรี การค้าเสรี ผมอยากเรียนถามว่า
 มีการแข่งขันกันอย่างไร เสรีแค่ไหน รัฐบาลเฉยเลยใช้ไหม เหมือนสินค้า
 ราคาขงพาราที่ราคาตกลงทุกวัน ๆ นั้นปล่อยให้เสรีตามท้องตลาด แต่ประชาชน
 อยู่ไม่ได้แล้ว ยาง ๑ กิโลกรัม ราคา ๒๒ บาท เดียวนี้เขาก็คือยาง

๑๗๒

สผ ๑๗/๒๕๓๘ (ส. ๑)

เบญจวรรณ ๘๕/๒

เขาแบ่งครึ่งครึ่ง คนกรีดได้ครึ่งหนึ่ง เจ้าของสวนได้ครึ่งหนึ่ง เขาอยู่ไม่ได้
รัฐบาลต้องเร่งรีบดำเนินการ ตลาดเสรีอย่างนี้ใช้ไม่ได้ครับ รัฐบาลต้องเข้าไป
แก้ปัญหา แทรกแซงหรือทำอย่างไรก็แล้วแต่ ท่านประธานครับ ปล่อยระยะ
เวลาล่วงเลยแม้แต่เพียงวันเดียวก็ไม่ได้ ในเรื่องการแก้ไขปัญหาของประชาชน
ทุกวันเวลาทุกนาที ผมขออนุญาตท่านประธานอีกสักนิดหนึ่ง ท่านเหลือบดูนาฬิกา
ทุกวันเวลาทุกนาทีประชาชนเขามีปัญหาอยากได้รับการแก้ปัญหาจากรัฐบาล
เพราะฉะนั้นการค้าเสรีของท่านต้องดูว่า มีการรวมหัวมีการผูกขาดกันหรือไม่
มีการสมคบกันหรือไม่ ของพ่อค้าที่ค้าขายกันอยู่ในท้องตลาด ประเด็นตรงนี้
เป็นเรื่องสำคัญ ใช้ระบบเสรีก็ไม่เกิดผล ถ้าหากว่ามีการฮั้วกัน มีการรวมหัวกัน
ในการกำหนดราคาในตลาด เพราะฉะนั้นในเรื่องอีกเรื่อง เรื่องการเงิน
การคลัง เรื่องดีมานด์ (Demand) ซัพพลาย (Supply) ผมคงไม่ต้องพูดถึง
เพราะว่าท่านอดีตรองนายกฯ ศุภชัย ได้เรียนกับที่ประชุมแล้ว-----

ที่สำคัญก็คือว่า รัฐบาลจะต้องไม่หย่อนยานในภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบของ
แต่ละกระทรวง รัฐบาลอย่ามุ่งที่จะแก้ปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหมือนพวกผม
มองการทำงานของรัฐบาลปัจจุบันเหมือนกับการมุ่งที่จะแก้ปัญหาเฉพาะถิ่น
เฉพาะจังหวัดของตัวเองไปแล้ว ผมหวังวิตกเหลือเกินครับ ฝากรัฐบาล
ไปด้วยวันนี้ว่า เงินงบประมาณที่เพิ่มมา ๑๑,๐๐๐ ล้านบาทนั้นได้จัดสรร
งบประมาณเหล่านี้ไปให้ประชาชนที่ไหน การแปรรูปงบประมาณทั้งงบประมาณ
จะเข้าสภา ผมอยากฝากกราบเรียนว่า ท่านสมาชิกคนใดมีโอกาสเป็นกรรมาธิการ
งบประมาณช่วยติดตามงบประมาณตรงนี้ด้วยว่า ตอบสนองผลประโยชน์ให้กับ
สมาชิกพรรครัฐบาลท่านนั้นหรือไม่อย่างไร เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องของความ
เอาใจใส่ ความหย่อนยานในหน้าที่ อย่างมุ่งแก้ปัญหาเฉพาะพื้นที่ของตัวเอง
การอนุญาตนำเข้าถั่วเหลืองก็ตาม ฝากฝากรัฐบาลว่า ผลผลิตในประเทศไทย
จะออกมาในประมาณปลายเดือนกันยายน เดือนธันวาคม ๒๕๓๘ นี้ ท่านเปิด
ให้นำเข้ามามาก ให้คิดแก้ปัญหาด้วยว่า ฟันธงเกษตรกรที่ปลูกถั่วเหลือง
ในประเทศไทยนั้นจะกระทบกระเทือนหรือไม่ เตรียมตัวเอาไว้ด้วย ฝากฝาก
ทางรัฐบาล ท่านทั้งหลายครับ ท่านประธานครับ รัฐบาลนี้ได้ทำงานภายใต้
ที่มีสมาชิกสนับสนุนเป็นจำนวนมาก ท่านผู้นำประเทศนายกรัฐมนตรีได้พูดเสมอว่า
ท่านเป็นนักปฏิบัติ ขอฝากว่า อย่าให้พรรคร่วมรัฐบาลออกมานินทาว่า นายกรัฐมนตรี
เป็นเผด็จการในการใช้อำนาจตัดสินใจด้วยตัวเองเพียงลำพัง หรือการคว่ำตำแหน่ง
รัฐมนตรีก็เช่นเดียวกัน การโยกย้ายแต่งตั้งก็เช่นเดียวกัน รัฐบาลนี้จะอยู่นาน
หรือไม่ขึ้นอยู่กับท่านนะครับ พวกผมทำหน้าที่เป็นสมาชิกฝ่ายค้านที่จะคอยติดตาม
คอยดูแลตรวจสอบการทำงาน แต่ผมหวังวิตกเหลือเกินว่า สินค้าแพงในวันนั้นมัน
จะแพงต่อไปอีกสักกี่วัน รัฐบาลบอกว่า ได้แก้ปัญหาให้กับประชาชน มีสื่อมวลชน
ได้วิพากษ์วิจารณ์ว่า ของแพงอีกเงื่อนไขหนึ่งในการคว่ำรัฐบาลบริหาร ๑ จาก
หนังสือพิมพ์มติชน วิทยุทหารโชนของโคตรแพง ขอโทษครับ นี่คือนิตยสารพิมพ์ไทยรัฐ
บริหารปึงทางออกของแพงคณะรัฐมนตรีคุย ๕๐ วันแก้ปัญหาสำเร็จ ตั้งต้นไฟ
แรงแก่ของแพง และที่สำคัญครับเป็นภาษาอังกฤษฉบับเมื่อวานท่านอ่านหรือยังครับ
ดิ เอเชียน วอลล์ สตรีท เจอร์นัล (The Asian Wall Street Journal)
ได้พูดถึงการทำงานของรัฐบาล การเป็นมาของรัฐบาล เงิน ๑๑ ล้านบาทที่กำลัง
สอบสวนกันอยู่ว่าสมาชิกพรรครัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งพาดพิงไปถึงรัฐมนตรี
ของท่านบริหาร มาตรฐานของท่านบริหารมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ เรื่องหุ้น
ราคาตกจริง ความไม่มั่นใจของนักลงทุนต่างประเทศที่จะมาลงทุนราคาสินค้าแพง

หรือมาลงทุนในประเทศไทยก็ตาม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันเป็นภาพลักษณ์ที่พวกเรา
ได้อ่านแล้วได้เห็นแล้วรู้สึกหดหู่มากกับภาพลักษณ์ของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
การวิพากษ์วิจารณ์ของฝรั่งต่างชาติ พุดถึงภาพลักษณ์ของประเทศไทยเป็นอย่างไร
มันน่าอัปยศเหลือเกิน เพราะฉะนั้นรัฐบาลนี้ต้องเร่งแก้ภาพพจน์ของประเทศไทย
ให้อยู่ในสายตาเหมือนกับที่เคยได้รับการยอมรับของต่างประเทศมาในอดีต
สมัยรัฐบาลก่อน ๆ ที่ผ่านมา ท่านประธานครับ สินค้าแพงในวันนี้ ผมคิดว่ามีค่าพูด
อยู่ค่าหนึ่ง เขาบอกว่า รัฐบาลซื้อหามาด้วยราคาแพง ทุกอย่างต้องแพงตาม
ผมอยากจะฝากรัฐบาลว่า คิดว่าคงจะไม่เป็นอย่างนั้น กราบขอบพระคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ
เชิญคุณวุฒิชัยนะครับ ขออนุญาตนิดหนึ่งว่า เราอย่าไปเปรียบเทียบใช้บรรหาร
กับใช้ชวนต่อไปเลยนะครับ เชิญครับ

นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม วุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ
 พรรคชาติพัฒนา ผมคงไม่ไปเปรียบเทียบกับอย่างที่ท่านประธานขอไว้หรอกนะครับ
 เพราะผมจะไปพูดเรื่องอื่น ๆ ที่อยากจะนำเสนอให้ ฯพณฯ รัฐมนตรีที่นั่งอยู่ในห้อง
 ประชุมแห่งนี้ได้รับทราบ แล้วถ้าเป็นไปได้ก็คงจะได้รับทราบคำตอบจากท่านด้วย
 ท่านประธานที่เคารพ ไม่เคยปฏิบัติอย่างนี้มาก่อนสำหรับตัวผมที่จะต้องลุก
 ขึ้นมาขอท่านประธานพูดถึง ๒ ครั้ง ตั้งแต่เป็นผู้แทนมาแล้ว ๓ - ๔ สมัยนี้
 แต่ครั้งนี้จำเป็นต้องทำอย่างนั้น เพราะผมมีเรื่องบางประการที่อยากจะ
 นำเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ ซึ่งมันมีความหมายต่อพี่น้องเกษตรกรอีกกลุ่มหนึ่งที่กำลัง
 จะต้องเผชิญกับชะตากรรมที่เป็นผลพลอยจากการที่รัฐบาลชุดนี้กำลังจะดำเนินการ
 แต่ผมเองยังมีความคิดว่า วิธีการแก้ไขปัญหาหนึ่งของรัฐบาล กรณีสินค้าอุปโภคบริโภค
 แพงอยู่นั้น ก็เป็นความพยายามที่จะแก้ไขปัญหให้กับพี่น้องประชาชนทุกระดับ
 แต่พี่น้องประชาชนระดับล่างที่สุดก็คือพี่น้องเกษตรกรนั้นมีปัญหามากที่สุด เพราะว่า
 มีรายได้น้อยที่สุด ฉะนั้นคนที่มียาได้น้อยที่สุดต้องถือว่าได้รับผลกระทบมากที่สุด
 สำหรับบุคคลอยู่ชั้นกลาง หรือว่าระดับสูงที่มีฐานะเป็น เศรษฐีร่ำรวยก็คงจะไม่ต้อง
 มีปัญหาเรื่องดังกล่าวนี้ ฉะนั้นการที่ผมจะพูดสิ่งเหล่านี้ไปนั้น ผมเห็นใจว่าพี่น้อง
 เกษตรกรทั่วทั้งประเทศของเราจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องได้รับการช่วยเหลือกรณีของแพง
 แต่ผมอยากจะพูดว่า ไม่อยากจะให้การแก้ไขปัญหานี้นำไปสู่ปัญหาอีกปัญหาหนึ่ง ซึ่งปัญหานั้น
 ก็ไปกระทบเกษตรกรอีกเช่นเดียวกัน ซึ่งวิธีการแก้ไขปัญหาย่างนี้ ผมคิดว่าเป็นการ
 แก้ไขปัญหาไม่เสร็จสิ้น เป็นเพียงการแก้ไขปัญหแบบผักชีโรยหน้า หรือว่าชายผ้า
 เอาหนารอดไปวัน ๆ โดยที่ไม่ได้กำหนดมาตรการที่ชัดเจน ฟังจากรัฐมนตรีที่ได้
 พูดมาเมื่อคืน อาจจะเป็นการแก้ไขปัญหาระยะสั้นที่มองเห็นแล้วก็ยังประเมินได้ว่า
 เป็นการตอบปัญหาค่อนข้างจะฉาบฉวย ไม่ใช่เป็นการตอบปัญหาในลักษณะแก้ไข
 ปัญหาเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นระยะยาวในการแก้ไขปัญหาลูกก็ยังมี
 ไม่มีรูปธรรมที่ชัดเจนเท่าไรนัก แต่สิ่งนี้ซึ่งจะสามารถนำมาพูด เพราะว่ารัฐบาล
 ได้พูดไว้แล้วในการแถลงข่าวเมื่อวานนี้ กรณีที่ต้องแก้ไขปัญหาสินค้าที่มีราคาสูงขึ้น
 พาดหัวกันอยู่หลาย ๆ ฉบับด้วยกัน ตั้งแต่ลดภาษี กากถั่วเหลืองนอกโควตา ๑๓๐
 เปอร์เซ็นต์ ตั้งแต่ระงับทุกวิถีสกัดทุกวิถีของแพงเปิดเสรีนำเข้ากากถั่วเหลือง
 ท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาตได้เอ่ยนามท่านผู้มีเกียรติ ซึ่งเป็นผู้ดูแล
 รับผิดชอบและได้ทำหน้าที่แถลงข่าวและเอ่ยถึงเมื่อวานนี้ ท่านแรก ท่านอำนวยการ
 วีรกรรม ท่านรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งท่านได้เชิญคณะทำงานแก้ไขปัญห

สิ้นค้าแพง ๘ กระทรวงตามที่คณะรัฐมนตรี วันที่ ๒๙ สิงหาคม ได้มอบหมาย
 มีนายชูชีพ หาญสวัสดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายสุวิทย์ คุณกิตติ
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายไชยวัฒน์ สินสุวงศ์
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และนายประภัตร โพธิสุธน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง และยังแถมท้ายมีบุคคลที่เป็น
 ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเป็นข้าราชการประจำก็คือ นายสมพล เกียรติไพบูลย์
 อธิบดีกรมการค้าภายใน บุคคลที่ระดมได้เอื่อนามมาสักครุ่นีต้องขออนุญาต
 ที่ต้องเอื่อนามในที่ประชุมแห่งนี้ เพราะอยากจะเอื่อยว่า บุคคลเหล่านี้เป็น
 บุคคลที่กำลังตัดสินใจต่อชะตากรรมของพี่น้องเกษตรกรกลุ่มหนึ่ง -----

ผมเชื่อมั่นในความสามารถของรัฐมนตรีที่ผมได้กล่าวถึง ที่จะดำเนินการแก้ไข
 ปัญหาให้แก่พี่น้องเกษตรกร พี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศที่กำลังประสบปัญหา
 พี่น้องผู้ใช้แรงงาน ข้าราชการ ผมเชื่อมั่นในความสามารถของท่าน แต่ผม
 ไม่ค่อยเชื่อในความจริงจังของท่าน ผมไม่เชื่อในความจริงจังของท่านในการ
 แก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ ถ้าไม่ผมถึงกล่าวอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่
 รัฐมนตรีได้กำหนด หรือคณะทำงานชุดนี้ได้กำหนดนั่นก็คือ มาตรการที่จะแก้ไข
 ปัญหาเรื่องของราคาเนื้อสัตว์ ซึ่งถือว่าเป็นสินค้าประเภทหนึ่งที่มีราคาแพง
 พูดง่าย ๆ ว่า ถ้าอย่างเดียวที่จะลดต้นทุนเหล่านี้ได้คือ ลดราคาอาหารสัตว์
 วิธีการจะลดราคาอาหารสัตว์ก็พุ่งประเด็นไปที่ลดหรือเพิ่ม เริ่มต้นเพิ่มปริมาณ
 นำเข้าจากถั่วเหลือง แล้วก็ลดภาษีนำเข้า โดยปล่อยให้การนำเข้าถั่วเหลือง
 อย่างเสรี ท่านประธานที่เคารพ ก็ต้องมาวิเคราะห์ในรายละเอียดกัน
 สักนิดหนึ่งว่า ถั่วเหลืองนั้นมีปริมาณเท่าไรในต้นทุนดังกล่าวนั้น การลดราคา
 ถั่วเหลือง ๑ กิโลกรัม หมายถึงว่ากิโลกรัมละ ๑ บาทนั้นจะมีผลต่อต้นทุน
 สินค้าอย่างไรบ้าง ท่านประธานที่เคารพ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องนำรายละเอียด
 มากราบเรียนต่อท่าน เพราะว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นบันทึกบอกไว้เลยว่า
 ความตั้งใจจริงของคณะทำงานชุดนี้นั้นที่ผมกล่าวเมื่อก่อนว่า มีความสามารถ
 แต่ความจริงจังและจริงใจนั้นจะมีขนาดไหนก็ต้องขึ้นอยู่กับว่า ได้ศึกษารายละเอียด
 โครงสร้างของต้นทุนอาหารสัตว์มากน้อยเพียงไร ที่ผมนำมากราบเรียนใน
 ที่ประชุมแห่งนี้มีรายละเอียดชัดเจนว่า ในโครงสร้างต้นทุนการเลี้ยงหมู
 ถือว่าเป็นหมูขุน เรามีต้นทุนเลี้ยงหมูจากลูกหมูน้ำหนัก ๑๒ กิโลกรัม จนขนาด
 เป็นหมูขุนขนาดส่งขายได้น้ำหนักประมาณ ๑๐๐ กิโลกรัมต่อตัว จะมีต้นทุน
 แปรผันอยู่หลาย ๆ ประเภท เริ่มต้นก็คือค่าลูกหมู ค่าลูกหมูน้ำหนัก ๑๒ กิโลกรัมนั้น
 ท่านประธานที่เคารพ ตอนนี้อยู่ประมาณว่าตัวละ ๘๕๐ บาท แล้วก็รวมทั้งค่า
 อาหารลูกหมูซึ่งถือว่าจำนวนที่จะขุนให้ได้ถึงจำนวน ๑๐๐ กิโลกรัม หรือว่า
 เพิ่มอีก ๘๘ กิโลกรัมต่อตัวนั้น เนื้อหมู หมูเป็น หมูมีชีวิต ๑ กิโลกรัม ต้องใช้
 อาหารขุนถึง ๓ กิโลกรัม ถ้ามาคูณจำนวนของราคาอาหารหมูกิโลกรัมละ
 ๕.๕๐ บาท คูณกันไปแล้วก็ตกเป็นเงินประมาณ ๑,๕๐๐ กว่าบาท รวมต้นทุน
 ค่าโสฬ์การเลี้ยงแล้วอีก ๒๐๐ บาท ประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าบาทครับ
 ท่านประธานที่เคารพ ฉะนั้นต้นทุนของหมูมีชีวิต ๑ กิโลกรัม จะต้องเท่ากับ
 ๒๐ บาทเศษ ๆ เท่านั้น ประมาณ ๒๓ - ๒๔ บาท ท่านประธานที่เคารพ
 ปัจจุบันนี้หมูมีชีวิตกิโลกรัมละ ๓๒ บาท ถ้าตามหลักการที่ผมเคยได้ยินตั้งแต่

ฯพณฯ รัฐมนตรีผู้ดีที่แล้วบอกว่า วิธีคำนวณราคาหมูแดงในตลาดคุณง่าย ๆ
 เอาราคาหมูเป็นคุณ ๒ บาท ๓๒ บาท คุณ ๒ เท่ากับ ๖๔ บาท บาท ๓ บาท
 ก็คือ ๖๖ บาท นั่นคือราคาหมูแดง หมูเนื้อแดงกิโลกรัมน่าจะอยู่ที่ ๖๖ บาท อันนั้น
 ก็คงจะเป็นอีกกรณีหนึ่งที่จะขอพูดต่อไป แต่มาพูดตรงนี้ว่า องค์ประกอบของอาหารหมู
 ๑ กิโลกรัม ที่เราเอามาใช้เลี้ยงมีอะไรบ้าง ในส่วนนี้มีข้าวโพด กากถั่วเหลือง
 ปลาป่น รำข้าว ยา แล้วก็วิตามิน เกลือแร่ และค่าใช้จ่ายในการผสม สัตว์ส่วนที่ผม
 ขอพูดโดยสรุปว่า เฉพาะส่วนของข้าวโพดซึ่งถือว่า เป็นส่วนใหญ่โดยน้ำหนักแล้ว
 ๕๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้าโดยมูลค่าแล้วประมาณ ๒ บาทเศษ ๆ ต่อ ๑ กิโลกรัม แต่ถ้า
 กากถั่วเหลืองจริง ๆ แล้วโดยน้ำหนักมีส่วนผสมเพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ มูลค่าจริง ๆ
 ก็เพียงแต่ ๗๔ สตางค์ เพราะว่าตีจากราคาปัจจุบันนี้เข้า ๗.๕๐ บาท ต่อ
 ๑ กิโลกรัม สำหรับราคากากถั่วเหลือง ท่านประธานที่เคารพ โดยมูลค่าแล้วสัดส่วน
 ของกากถั่วเหลืองในอาหารหมูเพียงแต่ ๑๔.๓๖ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้น -----

สผ ๑๖/๒๕๓๘ (ผ. ๑)

ตรงนี้รับมาแปลออกมาแล้วว่า ในเนื้อหมู ๑ กิโลกรัมที่เป็นหมูมีชีวิต ซึ่งเรา
 ต้องใช้อาหารหมู ๓ กิโลกรัม นั่น คิดแล้วว่ากากถั่วเหลืองจะตีเป็นมูลค่าเพียง
 ๒.๓๗ บาทเท่านั้น แปลว่าอะไรรับท่านประธานที่เคารพ แปลว่าหมูมีชีวิต
 ๑ กิโลกรัมต้องมาจากถั่วเหลือง ๒.๓๗ บาท คิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วประมาณ
 ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ของต้นทุนนั่นเอง ถ้าบอกว่าถั่วเหลืองถูกลง หรือว่า
 กากถั่วเหลืองถูกลง กิโลกรัมละ ๑ บาท จะช่วยให้ต้นทุนหมูมีชีวิตลดลงกิโลกรัม
 เพียง ๑๐ สตางค์เท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ ๑ กิโลกรัมของหมูเป็นมีชีวิต
 ถ้าลดราคากากถั่วเหลืองลงมาได้ ๑ บาท เท่ากับว่าลดต้นทุนได้เพียง ๑๐ สตางค์
 เท่านั้นท่านประธานที่เคารพ ฉะนั้นตรงนี้เป็นข้อสังเกตที่ผมจะนำกราบเรียนให้กับ
 ท่านประธานได้รับทราบ มาพูดถึงเนื้อไก่เพิ่มอีกชนิดหนึ่งให้เห็นเป็นรูปชัดเจน
 เช่นเดียวกันครับ เนื้อไก่มีส่วนผสมของข้าวโพดโดยน้ำหนัก ขอโทษนะครับ
 เป็นเรื่องของอาหารไก่อินทรีย์ ๑ กิโลกรัมของอาหารไก่อินทรีย์เป็นส่วนผสมเป็นข้าวโพด
 ๒๕ เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก แต่เป็นกากถั่วเหลืองเพียง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ครับ
 ท่านประธานที่เคารพถ้าคิดเป็นมูลค่าแล้วกากถั่วเหลืองก็ยังเป็นเพียงแค่ ๑๖.๓๘
 เปอร์เซ็นต์ของราคาอาหารไก่ ฉะนั้นถ้าเกิดว่าเราต้องการให้ต้นทุนของไก่
 ซึ่งขณะนี้เราเปรียบเทียบกันออกมา ต้นทุนของไก่อินทรีย์ ๑ กิโลกรัม ผมขอพูด
 โดยสรุปนะครับว่าจะประกอบโดยส่วนของกากถั่วเหลืองเพียง ๒.๕๙ บาทเท่านั้น
 หรือประมาณ ๑๑.๐๓ เปอร์เซ็นต์ และเมื่อคิดออกมาแล้วหากลดราคากากถั่วเหลือง
 เช่นเดียวกันกิโลกรัมละ ๑ บาท จะทำให้ต้นทุนไก่อินทรีย์ถูกลงประมาณ ๑๑ สตางค์
 ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ผมพูดมาตรงนี้ก็ต้องการชี้ให้เห็นว่า กากถั่วเหลือง
 ไม่ใช่เป็นตัวเดียวที่จะทำให้ต้นทุนอาหารสัตว์แพง แต่ก็ยังเป็นเพียงตัวนิดเดียวเท่านั้น
 คือเพิ่มเพียงกิโลกรัมละ ๑๐ สตางค์ ถึง ๑๑ สตางค์ ระหว่างอาหารหมู และกิโล
 อาหารไก่ และถามว่าที่ต่างกันอยู่เมื่อวานนี้สรุปกันออกมาว่า ต้องลดภาษีกากถั่วเหลือง
 นอกโควตาเข้ามาแบบเสรีนั้น มีความตั้งใจอย่างแท้จริงในการที่จะลดต้นทุนอาหาร
 สัตว์อย่างนั้นหรือ หรือมีความตั้งใจอะไรที่แอบแฝงอยู่หรือเปล่า เพราะว่ามีความ
 ความพยายามของผู้ที่อยู่ในแวดวงนี้ ผู้ที่เป็นยักษ์ใหญ่ของการเลี้ยงสัตว์ทุกประเภท
 ที่ผมได้กล่าวถึง มีความพยายามที่อยากจะลดภาษีดังกล่าวนี้มานานต่อมานานแล้ว
 แต่ไม่สามารถทำสำเร็จ อย่างนี้จะถือว่าเป็นการเข้าทางกันหรือเปล่าครับ
 ท่านประธานที่เคารพ และเข้าทางตรงนี้นั้นจะแปลว่าอะไรผมก็นั่งดูครับ
 สัตว์สวนของวัตถุประสงค์โดยประมาณในอาหารสัตว์ มีอาหารสุกรอาหารไก่เนื้อ
 อาหารไก่ไข่ แล้วก็อาหารกึ่งกุนดา ท่านประธานที่เคารพครับคิดเป็น

เปอร์เซ็นต์ง่าย ๆ กากถั่วเหลืองในอาหารสุกรนั้นในตัวเลข ตรงนี้บอกว่า มีเพียง ๘ เปอร์เซ็นต์ อาหารไก่เนื้อมี ๑๕ เปอร์เซ็นต์ อาหารไก่ไข่มี ๑๘ เปอร์เซ็นต์ แต่อาหารกึ่งกุนาดามี ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ผมไม่แปลกใจเลย ครับว่าบริษัทยักษ์ใหญ่นั้นเป็นผู้ส่งออกกึ่งกุนาด่าปีละประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท และก็จะเป็นผู้ส่งออกอาหารสัตว์เพื่อที่จะไปเลี้ยงกึ่ง กายกึ่งอยู่แถบต่างประเทศมากมาย ไม่ได้พิจารณาหรือครับเรื่องนี้ ไม่ได้พิจารณา ราวอื่นในเรื่องของการที่จะมีรายได้จากสิ่งเหล่านี้ครับ เป็นเรื่องปกติของ ธุรกิจเสรีและที่จริงเมื่อก่อนรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็ได้พูด ชัดเจนว่ากลไกในการแก้ไขปัญหานั้นจะต้องอาศัยระบบหรือกลไกตลาดเสรี เข้าใจอย่างยิ่ง เพราะผมเองก็มีความรู้พื้นฐานมากทางด้านนี้อยู่แล้ว แต่ว่า ไม่อยากจะกราบเรียนว่าความเสรีตรงนั้นมันเสรีบนความเท่าเทียมกันหรือไม่

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

ในขณะที่ในขณะที่พี่น้องเกษตรกรหลายท่านมีความภูมิใจภูมิใจว่า เป็นเจ้าของ
 ฟาร์มเลี้ยงไก่ ฟาร์มเลี้ยงหมู ลูกหมูก็ดต้องซื้อจากเขามากำหนดราคา อาหาร
 ก็ถูกกำหนดราคา ซื้อเขามา ยารักษาโรคก็ถูกกำหนดราคา เวลาจะขาย
 ก็ถูกกำหนดราคาอีกครั้ง แท้ที่จริงแล้วก็คือ ผู้รับจ้างเลี้ยงนั่นเอง ผลสุดท้าย
 เป็นอย่างไรครับ อีกธุรกิจหนึ่งร่ำรวยมากขึ้น ๆ เรื่อย ๆ ผมถามว่ารัฐบาล
 จะแก้ไขปัญหาระยะยาวในเรื่องดังกล่าวนี้โดยเพียงวิธีการอย่างนี้เท่านั้นหรือ
 มัน เป็นวิธีการที่จะช่วยแก้ไขปัญหาค่าสินค้าอุปโภคบริโภค ในขณะที่
 เท่านั้นหรือครับ มันน่าจะมีอะไรที่ดีกว่านั้น ปรับปรุงโครงสร้างที่ดีกว่านี้ได้ไหม
 คือประโยชน์ให้แก่คนเหล่านั้นได้ไหม ท่านทราบไหมครับว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้น
 ถ้าเกิดว่าพยายามจะลดราคาของกากถั่วเหลืองในประเทศ หรือนำเข้ามา
 อย่างเสรี ที่บอกว่า ถั่วอยู่ในโควตาเดิม เราเข้าใจครับว่ามีกีดกัน
 อย่างนี้ ผมใคร่ขออนุญาตได้เล่ารายละเอียดให้ท่านประชาชนฟังว่า โครงสร้างของ
 ถั่วเหลืองในประเทศของเราเป็นอย่างไร ผมไม่ได้พูดนอกเรื่องหรือครับ
 แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับราคาสินค้าที่แพงขึ้น แต่จำเป็นจะต้องเล่าให้ฟังว่า
 สภาพการณ์ของถั่วเหลืองเป็นอย่างไร ที่จะมีผลต่อราคาสินค้า ต้นทุนสินค้าที่เกิดขึ้น
 ความต้องการใช้ถั่วเหลืองภายในประเทศ ๑ ปี มีประมาณ ๑ ล้าน ๑ แสนตัน
 ถึง ๑ ล้าน ๕ แสนตันต่อปี แต่ความสามารถผลิตได้ภายในประเทศมีเพียง ๕๐๐,๐๐๐
 ถึง ๕๕๐,๐๐๐ ตันตันต่อปี ฉะนั้นปริมาณที่ขาดแคลนจะอยู่ประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ ถึง
 ๘๐๐,๐๐๐ ตันตันต่อปี ท่านประชาชนที่เคารพครับ จึงจะต้องมีการนำเข้ากากถั่วเหลือง
 จากต่างประเทศอยู่แล้ว และเราก็ยังมีพันธกรณีกับทางแกตต์ (GATT) ด้วย ฉะนั้น
 พันธกรณีตรงนี้ก็ตกลงกันได้แล้วเบื้องต้นว่า จะให้นำเข้ากากถั่วเหลือง ขอโทษนะครับ
 ๕๕๐,๐๐๐ ตัน โดยคิดภาษี ๑๕ เปอร์เซ็นต์ในโควตา นอกโควตานั้นต้องเสียภาษี
 ประมาณ ๑๓๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ตอนนี้ข้อเสนอของคณะทำงานชุดดังกล่าวที่มี
 ๖๗๗ ท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านอานวย วีระวรรณ เป็นผู้เสนอนั้น ขอเสนอให้
 นำเข้าเสรี ลดภาษีเหลือเพียง ๑๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น จาก ๑๓๕ เปอร์เซ็นต์
 มันลดลงมา ๑๑๗ เปอร์เซ็นต์ โดยคร่าว ๆ ครับ ท่านประชาชนที่เคารพ จะกระทบราคา
 ของถั่วเหลืองภายในประเทศเท่าไร จะทำให้พี่น้องเกษตรกรที่ปลูกถั่วเหลืองอยู่เดี๋ยวนี้
 ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ ครัวเรือน จะต้องรับสภาพราคาสินค้าถั่วเหลืองตกต่ำอย่างไร
 ท่านประชาชนที่เคารพ ตรงนี้ต่างหากผมถือว่าเป็นเรื่องที่รัฐบาลอย่าพยายามแก้ไขปัญหานี้

แล้วโยนไปให้อีกปัญหาหนึ่ง การปลุกหัวเหลืองในภาคธุรกิจที่ผ่านมาทางการเกษตรนั้น
ปลูกมีรายได้ถึงปีละ ๓,๕๐๐ ถึง ๔,๕๐๐ ล้านบาท ฉะนั้นจะมีผู้ที่เกี่ยวข้องที่มได้กล่าวถึง
สักครั้ง ๕๐๐,๐๐๐ ครั้งเวียนแล้ว เนื้อที่เพาะปลูกอีกประมาณ ๑ ล้าน ๕ แสนกว่าไร่

ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่ทราบว่ามีรัฐบาลชุดนี้คิดอะไรต่อเกษตรกรอยู่ และคิดอะไรกับฝ่ายทุนอยู่ เพราะขณะนี้เราต้องยอมรับว่า เกษตรกร คือผู้ที่ด้อยโอกาสอันสุด จำเป็นที่รัฐบาลทุกรัฐบาลจะต้องลุกขึ้นมา ปรับปรุงแก้ไขยกฐานะอาชีพกระจายรายได้ส่งเสริมกันมาให้ได้ก่อนครับ

ไม่ใช่มาส่งเสริมให้นายทุนร่ำรวยกันขึ้นมาเรื่อย ๆ โดยอ้างความสำเร็จของ เศรษฐกิจกลไกต่าง ๆ ถ้าอย่างนั้นแล้ว อีก ๘๐ เปอร์เซนต์ ซึ่งเป็น เกษตรกรทั่วประเทศที่มีฐานะยากจนนั้น เขาจะอยู่กันอย่างไรร ความพยายาม ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งก็อยู่ในขณะนี้ด้วยเหมือนกัน ที่พิจารณากัน แต่ผมขอย้อนกลับไปว่า อดีตที่ผ่านมาแล้วเหลือซึ่งถือว่าเป็นพืชเศรษฐกิจ อย่างหนึ่งของประเทศของเรา แล้วเป็นพืชที่มีอาหารโปรตีนที่จำเป็นจะต้อง มีเอาไว้ ประเทศใดที่สามารถที่จะผลิตอาหารประเภทโปรตีนกินเองได้แน่ แน่นอนที่สุดครับ จะช่วยรักษาความมั่นคงของประเทศได้ดีที่สุดในยามภาวะที่ เกิดความขาดแคลนและดัดกันขึ้นมา ในปี ๒๕๑๐ ย้อนอดีตหนึ่งครั้ง

ถึงปี ๒๕๒๑ มีการเพาะปลูกประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ กว่าไร่ ท่านประธานที่เคารพ ผลผลิต ๕๒,๐๐๐ ตัน คิดเป็นผลผลิตเฉลี่ยแล้วไร่ละประมาณ ๑๓๒ กิโลกรัม คิดดูสิครับว่าความพยายามของกระทรวงเกษตรฯ ผลักดันส่งเสริมให้เกษตรกร ปลูกเพิ่มผลผลิต ขยายกำลังผลิต ให้โอกาสเกษตรกรได้มีเมล็ดพันธุ์ผลิต ในราคา ที่ต่ำโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมส่งเสริมการเกษตร มีการเปลี่ยนแปลง นโยบายจากการเร่งรัดการผลิตข้าวเหลืองให้เพียงพอใช้ภายในประเทศ เป็น การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวเหลืองลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยลงไป

เมื่อปี ๒๕๓๕ แล้วก็กำหนดเป็นมติคณะรัฐมนตรีไปแล้วด้วย ๒๐ กว่าปีของการปรับปรุงคุณภาพพันธุ์และส่งเสริมการปลูกข้าวเหลืองภายในประเทศของเรา นั้นหมายถึงว่ามีชีวิตของเกษตรกรอีก ๕๐๐,๐๐๐ คนว่เรื้อน ในขณะนี้ได้รับประโยชน์ จากการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ให้แก่เขาในชนบท เรากำลังจะทำลายอนาคต ของคนเหล่านี้ โดยอ้างว่าเรากำลังแก้ไขปัญหาเรื่องของข้าวของราคาแพง ซึ่งไม่ใช่เป็นการแก้ไขปัญหาโดยตรงแต่ประการใด ดังที่ผมได้กราบเรียน ข้างต้นว่า มันเป็นเพียงแค่กิโลกรัมละ ๑๐ สตางค์เท่านั้นที่จะลดลงมา ถ้าลด ราคาจากข้าวเหลือง ๑ บาท ฉะนั้นมันไม่ใช่เป็นการแก้ไขปัญหาเรื่องต้นทุน การผลิตอาหารสัตว์ ไม่เป็นการแก้ไขเรื่องของราคาอาหารสัตว์ ที่กำลัง แพงอยู่แต่ประการใด ถ้าไม่รัฐบาลชุดนี้ไม่พูดถึงละครับว่า สาเหตุที่ราคาแพงขึ้น มันเกิดขึ้นจากลูกหมูแพงขึ้นจากบริษัท ลูกไก่มันแพงมาอย่างนั้นหรือ และราคา

หน้า เชียงนั้นพิจารณากันอย่างไร ควบคุมกันอย่างไร แปลกใจที่สุดว่ารัฐบาลชุดนี้ไม่เคยพูดถึงการควบคุมกลไกของเชียงเลย ทำไม่ครับ ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าที่มันแพงขึ้นมันแพงเพราะอะไร ไข่แพงตรงนี้หรือเปล่า ทั้งนี้ที่บอกแพงว่ามันต้องเป็นกากถั่วเหลืองที่เป็นสาเหตุทำให้แพงขึ้น น่าอดสูใจตรงนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ ที่ผมกล่าวเมื่อสักครู่นี้ที่ผมเชื่อมั่นในความสามารถของแต่ละท่าน แต่ผมไม่เชื่อในความจริงจังและจริงจังในการแก้ไขปัญหา เพราะว่าการลดภาษีนำเข้า หรือการนำเข้าอย่างเสรีนั้น ลองช่วยอธิบายได้ไหมว่าจะแก้ไขปัญหาราคาสินค้าอย่างไร หรือว่าถ้าเกิดคิดว่าเป็นหนทางเดียวจริง ๆ เรียกว่ามีความคิดกันแค่นั้น ตอบได้ไหมว่า จะรับภาระในการประกันราคาในการรับซื้อเมล็ดถั่วเหลืองในฤดูกาลที่จะออกมานี้ในกิโลกรัมละไม่ต่ำกว่า ๘ - ๙ บาท ได้หรือไม่ ถ้าปัญหาเกิดขึ้นท่านจะทำอย่างไร หรือว่าท่านถนัดในการที่จะควักเงินออกจาก ๑๒๐๐๐ โครงการช่วยเหลือเกษตรกร เอามาช่วยเหลืออีกต่อหนึ่ง เป็นการซื้อเวลาเป็นทอด ๆ ไปเรื่อย ๆ อย่างนั้นใช่หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งต่อกรณีที่เกิดขึ้นในขณะนี้ ผมเองจึงขอได้เรียนต่อที่ประชุมว่าสิ่งที่ผมพูดมานั้นเป็นความตั้งใจที่อยากจะฟังท่าทีของคนที่เป็นรัฐมนตรี ท่านรองนายกรัฐมนตรีและผู้เกี่ยวข้องที่เป็นคณะทำงานพิจารณาหน่อยว่า ท่านกำลังทำในสิ่งนั้นด้วยความตั้งใจที่จะทำ หรือว่าท่านยังไม่ได้ศึกษาอย่างถ่องแท้แล้วเกิดว่าคิดกันกลับไปกลับมาแล้วไม่คุ้ม ท่านจะเปลี่ยนใจได้หรือไม่ในการที่จะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรอีก ๘๐๐,๐๐๐ ครัวเรือน ที่กำลังได้รับผลประโยชน์จากการปลูกถั่วเหลือง -----

ขณะนี้ถั่วเหลืองในประเทศผลิตได้เพียงครึ่งหนึ่งของความต้องการที่ใช้ในประเทศ
 เท่านั้น ยังมีโอกาสให้แก่เกษตรกรที่จะต้องขยายพันธุ์ปลูกถั่วเหลืองเสริมอาชีพ
 ให้แก่เขาได้อีกมากมาย ท่านประธานที่เคารพ ของเราไม่แพงกว่าเขา
 เท่าไรหรอกครับ ถ้าไม่ผมถึงพูดเช่นนี้ ลองคิดดูครับ ผมมีตัวเลขว่าการอุดหนุน
 ผู้ผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่ประเทศต่าง ๆ เขากำกัน ถั่วเหลืองครับอเมริกา
 อุดหนุนเกษตรกรของเขาชัดเจน ปีละ ๑๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถ้าคิดเป็นต่อตัน
 แล้วประมาณตันละ ๓๘๐ บาท แต่ญี่ปุ่นมากกว่านั้นหลายเท่าตัว ญี่ปุ่นนั้นอุดหนุน
 ผู้ผลิตต่อตัน ๒๕,๕๑๐ บาท ประชาคมยุโรปอุดหนุนอีก ๗,๓๘๗ บาทต่อตัน
 ถามว่าเขาให้ความยุติธรรมแก่เราหรือไม่ ที่เรากำลังพยายามที่จะเบียดบัง
 เอาจากเกษตรกรของเราตัวเอง ท่านประธานที่เคารพ ตรงนี้ต่างหากเป็นสิ่งที่
 มีความน่าวิตกว่า รัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลของนายทุนหรือรัฐบาลของพี่น้องเกษตรกร
 ที่ถามหากันหรืออ้างอิงว่าจะพยายามมาทำหน้าที่ช่วยเหลือคนยากคนจน ทุกพรรค
 การเมืองพูดอย่างนั้น แต่เวลาตรงนี้เหตุการณ์ทำไมถึงไม่เป็นอย่างนั้น เป็น
 ที่น่าเสียดาย ตั้งแต่ผู้นำรัฐบาลก็ยังไม่ได้มาสนใจฟังแนวคิดเหล่านี้เพื่อที่จะไป
 ปรับปรุง เพื่อที่จะไปแก้ไข เพื่อที่จะหาหนทางที่ชัดเจน เพื่อที่จะแก้ไขปัญหา
 ให้แก่ประชาชนอย่างถูกวิธีที่สุด ท่านประธานที่เคารพ กำลังอำนวยความสะดวก
 ให้แก่นายทุนหรือเปล่า มองข้ามปัญหาของเกษตรกรหรือเปล่า เป็นรัฐบาลของ
 เศรษฐีนายทุน หรือว่าเอาใจนายทุนนั้น ไม่สนใจปัญหาเกษตรกร นั่นคือคำถาม
 ต่าง ๆ ที่ผมจะขอลถามและแท้ที่จริงอีกอย่างหนึ่ง ผู้ที่ถูกนำท่วม รัฐบาลชุดนี้ดูแล
 หรือยัง พวกเรากำลังเสนอให้รัฐบาลจ่ายเงินค่าชดเชยแก่ราษฎรที่ถูกนำท่วม
 ผมขอแถมตรงนี้ เพราะว่าอยากจะให้รัฐบาลมีความจริงจังจริง ๆ ต่อเกษตรกรครับ
 ผมเคยทวงถามสิ่งเหล่านี้มาหลายครั้ง กำลังรอดูท่าทีของรัฐบาล คำตอบที่
 ๗๗๗ รัฐบาลตอบมานั้นผมไม่ติดใจหรอกครับ การแก้ไขปัญหาโดยการทำโน้น
 ทำนี้ระยะสั้น เป็นการสร้างจิตวิทยา ท่านทำไปเถอะครับ แต่มันหนีความจริงไม่พ้น
 ความจริงเป็นอย่างไรต้องเป็นอย่างนั้น แต่ว่าความจริงนั้นเรายอมรับว่าสินค้า
 ราคาแพงขึ้น การแก้ไขปัญหาอาจจะยากเราจะยอมรับ แต่รัฐบาลชุดนี้บอกหน่อย
 ได้ไหมว่า ๑ เดือนจะทำอะไร ๒ เดือนจะทำอะไร ๓ เดือนจะทำอะไร
 และระยะยาวจะทำอะไร ที่มองเห็นกันตรง ๆ กันว่า ไม่ว่าจะ เป็นนักวิชาการ
 ผู้รู้ในวงการหรือแม้กระทั่งพวกเราสมาชิกฝ่ายค้านซึ่งควบคุมชื่อบริหารอยู่แล้ว
 จะได้รู้ว่าสิ่งที่รัฐบาลเสนอ เป็นสิ่งที่มีเหตุผลที่ควรจะได้รับฟังและมันจะแก้ไขปัญหาได้
 แต่ถ้าวันหนึ่งยังแก้ไขไม่ได้ต้องยอมรับข้อเท็จจริง เพราะเราต้องร่วมกันแก้ไข

เราก็พร้อมที่จะเปิดใจกว้างที่จะทำสิ่งเหล่านั้น แต่ไม่ใช่เป็นการมาใช้จิตวิทยา
 แก้ไขปัญหาให้ประชาชนเกิดความเชื่อแต่ไม่เป็นความจริง และโดยเฉพาะเอา
 เรื่องที่ไม่ถูกต้องมาแก้ไขปัญหากรณี เรื่องของกากแก้ว เหลืองกับพี่น้องเกษตรกร
 อีกมากมายที่กำลังจะสร้างปัญหาให้แก่เขาเหล่านั้น เพราะฉะนั้นผมขอทวงถาม
 รัฐบาลอีกสักครั้งหนึ่งว่า ท่านมีที่ท่าอย่างนั้นหรือว่าท่านเพียงได้รับข้อคิดเห็น
 อย่างกะทันหันแล้วจึงตัดสินใจ หรือท่านมีความจริงใจและมีเหตุผลอะไร
 ช่วยตอบหน่อยเถอะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ
 ท่านสมาชิกทุกท่านครับ คือเราได้อภิปรายมาทั้ง ๒ ชุดดีนี้เป็นเวลา ๘ ชั่วโมงแล้ว
 ในวันนี้ ทั้งรัฐบาลก็ดี ทั้งซีกฝ่ายผู้ตรวจสอบรัฐบาลก็ดี ได้มองเห็นว่าราคาสินค้าแพง
 และจะร่วมกันในการดำเนินการต่อไป ผมขอหาหรือว่า สมควรที่จะปิดอภิปราย
 ได้แล้วหรือไม่ อย่างไร เชิญท่านศิริศักดิ์

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผม
ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์
ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานว่า เรื่องสินค้าอุปโภคบริโภคที่มีราคาแพง
มาก ๆ มันมีความสำคัญไหมครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านศิริศักดิ์ครับ
คือผมทราบเรียนเมื่อสักครู่นี้แล้วว่า สินค้าราคาแพงมีความสำคัญ ผมกำลัง
หาเรื่องนี้ครับ ถ้าหากว่า ท่านต้องการที่จะดำเนินการอภิปรายญัตตินี้ต่อ
ก็ขอเชิญเลยครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : คืออย่างนี้ท่านประธานครับ
ผมอยากจะชี้แจงให้ท่านประธานให้ทราบนิดหนึ่งว่า จริง ๆ แล้วคนที่
ผู้แทนราษฎรของพี่น้องประชาชน เวลาเขาลงไปในพื้นที่ เขาก็รู้ว่าพี่น้องประชาชน
กำลังมีปัญหา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านศิริศักดิ์ครับ
ผมให้ท่านอภิปรายเรื่องสินค้าแพงไปเลย ไม่ต้องชี้แจงอภิปรายไปเลย เชิญครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : อนุญาตให้ผมอภิปรายใช้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญเลยครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ขอบพระคุณมากครับ คือใน
ความรู้สึกของคนที่เป็นผู้แทนราษฎรทุกคนก็เหมือน ๆ กัน ท่านประธานก็คง
จะเหมือนผม เวลาเราลงไปในพื้นที่ เราจะตอบคำถามของชาวบ้านเขา
ไม่ค่อยได้ เขามักจะถามว่า ผู้แทนฯ ทำไมเดี๋ยวนี้ราคาสินค้ามันถึงแพงเหลือเกิน
ผมเองอยากจะเรียนกับท่านประธานว่า ในส่วนของเรื่องไข่ ผมไม่ค่อยติดใจ
หรอกครับ เพราะไข่มันขึ้นมันลงได้ แต่ว่าเรื่องของข้าวสารที่ราคามันแพงอย่าง
น่าใจหาย ท่านประธานรู้ไหมครับว่า ตอนนี่ถึงละเท่าไร ๒๐๐ กว่าบาทครับ
เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงนะครับ คนบ้านผมเขาบอกว่าไข่ราคาสิบสลึง คือ ๒.๕๐ บาท
แต่ในขณะที่เดียวกันมะพร้าวซึ่งผลใหญ่กว่าไข่ มันกลับราคาแค่ ๑.๕๐ บาท
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อย่าหัวเราะนะครับ ปัญหาราคามะพร้าว
ตกต่ำท่านก็เตรียมแก้ไขปัญหานี้ให้ดีเถอะ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนให้กับ
ท่านประธานได้รับทราบว่า จริง ๆ แล้วในเรื่องของสินค้าอุปโภคบริโภคที่ราคา
มันขึ้นสูงมาก ๆ ในขณะนี้ นอกจากจะมีสิ่งอุปโภคบริโภคต่าง ๆ แล้ว ผมก็อยาก
จะขออนุญาตเรียนให้กับท่านประธานได้รับทราบว่า สิ่งที่เรามองข้ามไม่ได้แล้วก็คือ

เป็นปัจจัยสำคัญในการยังชีพ สำหรับบริโภค เราต้องยอมรับว่า ปัจจุบันนี้
 คนจำนวนมากนิยมบริโภคน้ำที่ถูกบรรจุลงในภาชนะใส่ขวดพลาสติก แล้วก็ เป็น
 ที่น่าสังเกตว่า ปัจจุบันนี้ที่เรามักจะพุดกันเสมอ ๆ ว่าน้ำกลับมีราคาแพงกว่า
 น้ำมัน ผมอยากจะถามว่า ถ้าอย่างนี้ทางกระทรวงพาณิชย์มีมาตรการในการแก้ไข
 ใ่ว่างไร มีการหาวิธีการที่จะช่วยเหลือพี่น้องประชาชนที่ต้องดื่มน้ำสะอาด
 แต่ก็ต้องถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้า จากนายทุน ท่านประธานครับ ผมฟัง
 คำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในเรื่องของที่มีการใช้
 จิตวิทยาหลังจากที่เข้ามารับทำงาน ก็บอกว่ามีการมอบหมายนโยบายให้จัดนำใช้
 ใส่ถุงพลาสติกไปวางจำหน่ายตามห้างสรรพสินค้า ตามตลาด อ.ต.ก. ผมขอ
 เรียนว่าวิธีการนั้นไม่ได้ผลหรือครับ ถามว่าไม่ได้ผลอย่างไร ท่านรู้ใหม่ว่า
 การดำเนินการด้วยวิธีการอย่างนั้นมันก็กลายเป็นเครื่องมือของพ่อค้าไปโดย
 ปริยาย ท่านเชื่อใหม่ว่าท่านไปจำหน่ายในราคาถูก เขาก็มาซื้อจากท่านไป
 แล้วก็ไปจำหน่ายให้กับพี่น้องประชาชนอีกทอดหนึ่ง เท่ากับได้กำไร ๒ ต่อ
 มันไม่ใช่วิธีการการแก้ไข แล้วผมก็ไม่สบายใจที่รัฐบาลประกาศออกมาว่า
 จะแก้ไข เรื่องปัญหาราคาสินค้าแพง คือสินค้าอุปโภคบริโภคภายใน ๓ เดือน
 ใช้ระยะเวลา ๙๐ วัน ที่พี่น้องประชาชนต้องแบกภาระนี้อยู่ เพราะฉะนั้น
 ท่านต้องมีมาตรการอย่างเร่งด่วนว่า ท่านจะแก้ไขอย่างไรให้พี่น้องประชาชน
 เขาได้รับทราบถึงแนวทางวิธีการแก้ปัญหาของรัฐบาล ผมไม่อยากจะเห็นว่า
 รัฐบาลจะแก้ไข โดยการให้สัมภาษณ์ไปแต่ละวัน ๆ โดยไม่ได้แก้ปัญหาอย่าง
 จริงจัง ไม่ได้รู้ว่าปัญหาจริง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะนี้มันเกิดขึ้นจากระบบ -----

เราต้องแก้ไขที่ต้นระบบกันเสียก่อน เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนให้กับ
ท่านประธานได้รับทราบนะครับด้วยความรู้สึกของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ทุกคนที่จะต้องตอบปัญหากับพี่น้องประชาชนทุกครั้งเมื่อเวลาออกไปในพื้นที่
ผมเข้าใจในความรู้สึกของเพื่อนสมาชิกหลายท่านครับว่า ท่านก็อยากจะลุกขึ้น
อภิปราย เพื่ออย่างน้อยที่สุดข้อมูลจากเพื่อนสมาชิกจะได้เป็นข้อมูลให้กับรัฐบาล
ได้ไปดำเนินการแก้ปัญหา ผมไม่อยากจะเห็นท่านประธาน หรือท่านรัฐมนตรี
แสดงความเบื่อหน่ายในการฟังข้อมูลการอภิปรายจากเพื่อนสมาชิกทุกท่าน
เพราะมันจะเป็นประโยชน์ สภาพพื้นที่แต่ละพื้นที่อาจจะแตกต่างกัน แต่แน่นอน
ที่สุด ผมอยากจะฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และผมก็เชื่อใน
ฝีมือของท่านว่า ท่านมีความจริงใจการที่จะแก้ปัญหา แต่ไม่อยากจะเห็นว่า
ท่านแก้ปัญหาโดยใช้ระยะเวลาเหมือนกับการซื้อเวลา สิ่งเหล่านี้เป็นความหวัง
ของพี่น้องประชาชนที่รอคอย เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็พูดถึงปัญหาต่าง ๆ
มากมาย ซึ่งผมคิดว่าข้อมูลนั้นจะเป็นประโยชน์กับรัฐบาลมากพออยู่แล้ว ผมเอง
ไม่รบกวนเวลาของสภาให้มากหรอกครับ ท่านประธานครับ ผมก็อยากจะให้
โอกาสเพื่อนสมาชิกอีกหลายท่านได้มีโอกาสลุกขึ้นอภิปราย เพราะจริง ๆ แล้ว
ความตั้งใจของผมที่จะลุกขึ้นอภิปรายข้อมูลต่าง ๆ นั้นก็ได้มีเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่าน
ได้นำมาแจ้งให้กับสภาได้รับทราบแล้ว แต่ด้วยความตั้งใจที่อยากจะเห็นว่า
รัฐบาลมีความจริงใจในการแก้ปัญหา สภาจะต้องรับฟังปัญหาจากเพื่อนสมาชิกทุกท่าน
ขอบพระคุณมากครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ ต่อไป
เชิญคุณอริสมันต์

นายอริสมันต์ พงษ์เรืองรอง (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อริสมันต์ พงษ์เรืองรอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม ผมยกมือมาตั้งแต่ ๓ โมง และได้พูดตอน
๓ ทุ่มกับอีก ๓๐ นาที ขอขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งได้ฟังเหตุผลจาก
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านแล้ว ก็จะเป็นเหตุผลที่จะมีลักษณะค่อนข้างเป็น
ในแนวเดียวกัน ในเรื่องของปัญหาของแวงนั้น อาจจะเกิดขึ้นจากสภาวะเงินเพื่อ
อาจจะเกิดขึ้นจากสภาวะของบ้านเมือง สภาวะภัยทางธรรมชาติ และเวลาที่ค่าแรง
หรือว่าเงินเดือนปรับขึ้นนั้น ก็จะมีราคาของราคาสินค้าก็จะปรับขึ้นไปรออยู่ ซึ่งทางแก้
ของท่านรัฐมนตรีซึ่งบอกว่า จะมีขบวนของรถคาราวานที่จะไปจำหน่ายสินค้าราคาถูก
ให้กับชาวบ้านนั้นก็ เป็นแนวทางที่ดี แต่สิ่งที่ผมอยากจะพูดถึงตรงนั้นนะครับว่า ปัญหา

ของราคาสินค้านั้นเป็นปัญหาของส่วนรวมหรือไม่ ซึ่งในขณะนี้เราต้องถือว่ามันเป็นปัญหาที่มีความสำคัญต่อประชาชนอย่างยิ่ง ผมอยากจะให้สภานี้ได้นำข้อมูลของราคาสินค้าทั้งหมดเป็นการก่อตัวซึ่งจะกำหนดนโยบายออกมา เพื่อที่จะแก้ไขปัญหามาระยะยาวและในระยะสั้น ซึ่งจะทำให้สินค้านั้นถูกควบคุมและมีความสมดุลทางการตลาด สิ่งที่ผมจะได้ทราบเรียนกับท่านประธานและท่านที่ประชุมตรงนี้คนที่เดือดร้อนมากที่สุดก็คือเกษตรกรภาคแรงงาน และก็ภาคข้าราชการ ผมอยากจะนำเสนอเกี่ยวกับโครงการหนึ่งซึ่งเป็นโครงการที่มีประโยชน์เป็นอย่างมากนั่นก็คือโครงการสร้างตลาดกลางขึ้นมาเพื่อผู้ผลิตพบกับผู้บริโภคโดยตรง เพื่อตัดปัญหาพ่อค้าคนกลาง ทำให้ผู้บริโภคได้พบกับผู้ผลิตโดยตรง ก็จะเป็นการแก้ปัญหาในระดับหนึ่ง ส่วนโครงการที่เป็นโครงการที่แก้ปัญหาได้นั้นก็คือ การสร้างตลาดเพื่อเป็นร้านค้าสวัสดิการของราชการ ซึ่งในร้านค้านี้จะต้องอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของกระทรวงการคลังและกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งจะต้องร่วมกันอาจจะจัดขึ้นเป็นรัฐวิสาหกิจขึ้นมา-----

แล้วรับสินค้าจากโรงงานโดยตรง เพื่อที่จะขายให้กับข้าราชการ และจะขายให้
 ในราคาที่มีเงื่อนไขของภาษีและไม่มีแวท (Vat) และอีกส่วนหนึ่งก็จะเป็นตลาดกลาง
 ซึ่งเป็นของกระทรวงพาณิชย์ เปิดโอกาสให้ผู้ผลิตได้พบกับผู้บริโภคโดยตรง และ
 ได้นำของจากโรงงานมาขายโดยตรง ที่เรียกกันว่า แฟคตอรี เอาท์เลต
 (Factory outlet) ซึ่งจะทำให้สินค้าที่ผลิตจากโรงงาน ในบางครั้งอาจจะผลิต
 ผิดสเปค นำมาขายให้กับคนยากคนจนได้ ตรงนี้เป็นโครงการที่ผมได้คิดเอาไว้
 และเป็นโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาระยะยาว ซึ่งผมเห็นว่า
 โครงการตลาดกลางเพื่อภาคแรงงานและภาคเกษตร และร้านค้าสวัสดิการ
 แก่ครอบครัวข้าราชการ ในภาวะที่ค่าครองชีพสูงขึ้นเรื่อย ๆ สินค้าจำเป็นใน
 ชีวิตประจำวันก็แพงขึ้น ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อประชาชนไปทั่วประเทศ
 โดยเฉพาะข้าราชการ ภาคแรงงาน และภาคเกษตร เพราะนอกจากจะมีรายได้
 น้อยอยู่แล้ว และยังมีรายได้ที่ตายตัว โดยการที่จะต้องซื้อสินค้าราคาที่สูงกว่า
 พ่อค้าคนกลาง ทำให้พวกเขาเหล่านั้นต้องบวกราคามาก และถกถวยโอกาสมาก
 ซึ่งกระผมเองก็ได้รับปัญหามาจากประชาชน กับการที่จะต้องลงไปสัมผัสใน
 ตลาดบ้าง กับผู้คนที่ตามถนนบ้าง ทุกคนจะบ่นเป็นเสียงเดียวกันว่า ของมีราคาแพง
 มีท่านผู้มีเกียรติในสภานี้ได้ชี้หน้าได้แนะนำให้ท่านรัฐมนตรีแก้ไขเพิ่มการผลิตให้เพียงพอ
 ส่งเสริมผู้ผลิตรายย่อย และป้องกันการถกถวยโอกาสของพ่อค้าคนกลาง สิ่งเหล่านี้
 จะทำได้ นั่นก็คือว่า เราจะต้องตั้งตลาดกลางขึ้นมาทุกจังหวัด และตลาดนั้น
 จะต้องรับสินค้าจากโรงงานโดยตรง และนำมาขายให้กับภาคข้าราชการในระดับแรก
 และก็จะขายให้ในจำนวนที่จำกัด ส่วนด้านที่ ๒ นั้นเป็นตลาดกลาง ก็อย่างที่ได้อธิบาย
 ไปแล้วว่า ให้ผู้ผลิตและผู้บริโภคได้เจอกัน ในส่วนที่ ๓ ควรจะเปิดโอกาสให้ผู้ผลิต
 จากโรงงานในสินค้าต่าง ๆ อาจจะเป็นเครื่องอุปโภคบริโภคนำมาขายตรง
 ให้กับผู้บริโภค จะเป็นการแก้ปัญหาในระยะยาว ซึ่งในส่วนนี้ผมเองก็รอเวลานาน
 การเรียบเรียงก็ไม่ค่อยจะดีนัก แต่ผมอยากจะให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้ช่วยกันคิดแก้ไข
 ในการที่เราจะต้องแก้ปัญหาของแพง ปัญหาของแพงนั้นสืบเนื่องมาเป็นเวลานาน
 เรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะต้องพูดในสภานี้ คือ เรื่องของเหรียญตราต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น
 เหรียญสลึง เหรียญ ๕๐ สตางค์ และเหรียญบาท ซึ่งในขณะนี้ เวลาที่ได้กรุ๊ปใหม่เรา
 กำลังหลงลืมไปแล้วว่าเราเคยมีเหรียญสตางค์อยู่ การขึ้นราคาของในแต่ละครั้งนั้น
 จากถ้วยเตี๋ยชามละ ๑๐ บาท ขึ้นมาเป็น ๑๕ บาท และจะขึ้นเป็น ๒๐ บาท
 ทางด่วนขึ้นจาก ๒๐ บาท เป็น ๓๐ บาท ในลักษณะอย่างนี้ผมอยากจะถามว่า
 เราลืมไปแล้วหรือว่าเรามีเงินเหรียญอยู่ สิ่งเหล่านี้ต่างหาก ถ้าเราไปต่างประเทศ

เราจะรู้ว่ามีเงินเซ็นต์ มีเงินเหรียญ ซึ่งอยู่ในกระเป๋าเราเต็ม เวลาที่เราไปซื้อของ เขาก็จะทอนเงินเหล่านั้นมาให้ แต่ในประเทศไทยของเรา เวลาขึ้นราคาสินค้าที่หนึ่งขึ้น ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ขึ้นเท่ากับ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ลักษณะอย่างนั้นผมอยากจะให้รัฐบาลได้มีการควบคุมราคาสินค้า ในขณะที่จะขึ้นราคาเงินเดือนของภาคข้าราชการ หรือว่าค่าแรงขั้นต่ำของภาคแรงงานก็ตาม ราคาสินค้าก็จะขยับตัวขึ้นมา และปัญหาที่สำคัญที่สุด เกษตรกรเองก็บ่นว่า ราคาสินค้าทางการเกษตรมีราคาต่ำ ในขณะที่เดียวกันผู้บริโภคได้ซื้อสินค้าของเกษตรเป็นราคาที่แพง สิ่งเหล่านี้เป็นการฉกฉวยโอกาสของพ่อค้าคนกลาง ผมอยากจะให้สภาแห่งนี้ช่วยดำเนินการและรีบแก้ไขอย่างเร่งด่วน อีกส่วนหนึ่งก็คือว่า ควรจะต้องมีการจัดตั้งตลาดกลางให้ทั่วทุก ๆ จังหวัด ผมก็คงจะฝากไว้ แต่เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณ

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านจตุ
โกทรฤกษ์ ครับ

นายจตุ โกทรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม จตุ โกทรฤกษ์ จากพรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก
กระผมมีเพียงแค่ ๒ - ๓ ประเด็นที่อยากจะพูดถึง เพราะผมเป็นหนึ่งใน
ผู้ที่ยืนปฏิบัติเรื่อง ปัญหาสินค้าราคาแพง

ประเด็นแรกที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า
เรื่องอัตราเงินเฟ้อ เรื่องสินค้าราคาแพงนี้ รัฐบาลนั้นได้ออกมาแถลงข่าว
เมื่อต้นปีถึงมาตรการที่จะแก้ไขลดต้นทุนการผลิตต่าง ๆ แต่สิ่งหนึ่งที่จะลืม
ไม่ได้เลยคือว่า รัฐบาลชุดนี้จะได้รับอานิสงส์จากรัฐบาลชุดที่แล้วที่ได้อนุมัติ
มาตรการระยะยาวแก้ปัญหา คืออนุมัติงบประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท
สร้างโรงงานผลิตวัคซีนแก้โรคปากเปื่อย เท้าเปื่อย โรงงานนี้ก็จะเสร็จ
ภายในระยะเวลาอันใกล้ เมื่อเสร็จแล้วก็จะมีสัตว์ต่าง ๆ ที่กรมปศุสัตว์นั้น
ได้ทำโครงการไว้ออกมาสู่ตลาดอย่างสม่ำเสมอ ฉะนั้นอันนี้จะเป็นการแก้ไข
ปัญหาได้

อีกประการหนึ่ง สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า
อัตราเงินเฟ้อนั้น เป็นปัญหาใหญ่ ไม่ใช่ปัญหาเล็ก ๆ แล้วก็ทำลายบรรยากาศ
การลงทุนของประเทศ นอกจากนั้นยังจะทำลายศักยภาพการแข่งขันของ
สินค้าไทยในตลาดโลกอีกด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่รัฐบาลนั้นได้โฆษณาหาเสียงไว้
ระหว่างการเลือกตั้ง สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า รัฐบาลนี้
ได้วางจุดหัวใจของตัวเองไว้ที่ไหน ไว้ที่คนยากคนจนของประเทศ ไว้ที่พ่อค้า
หรือผู้สนับสนุนรัฐบาลเอง จุดนี้เป็นประเด็นสำคัญ ซึ่งเราจะต้องถามแล้ว
ก็ได้คำตอบจากรัฐบาลให้แจ่มชัด เพราะประชาชนนั้นมีความกังวลมาก
ท่านประธานครับ เมื่อเข้านี้มีท่านสมาชิกได้เอาชาร์ตเอารายการขึ้นมาให้
ท่านประธานได้ดูได้เห็น กระผมอยากจะถามรัฐบาลว่า ต้นทุนตัวเลขที่ได้
มานี้ ผมได้มาจากหน่วยราชการ อันหนึ่งมาจากกรมเศรษฐกิจการเกษตร
เก็บตัวเลขนี้มา ๗ วันที่เดียวกัน อีกตัวเลขหนึ่งมาจากกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
กระทรวงพาณิชย์ ผมจะให้ท่านประธานได้เห็นว่ายกตัวอย่างสินค้าเพียงแค่
๓ อย่าง คือน้ำราคาขายของเกษตรกร ๘.๕๐ บาท เมื่อจากมือเกษตรกรกรมา
แต่พอเมื่อพ่อค้ามาขาย ๑๓.๘๐ บาท ช่องว่างตรงนี้ห่างมากครับท่านประธาน
ผมขอถามว่า ท่านประธานจะเห็นไหมครับว่า ค่าการตลาดนี้แพงสูงไปหรือไม่

ประชาชนนั้นเสียเปรียบตรงนี้หรือไม่ จริงอยู่รัฐบาลใช้กลไกการตลาดเสรีเป็นหลัก แต่ผมอยากจะทราบเรียนถามว่า ตรงนี้ใครจะเข้ามาดูแล ตรงนี้ใครจะเข้ามารักษาผลประโยชน์ของประชาชน ด้กวางตั้งท่านประธานครับ ๓ บาท เมื่อจากมือเกษตรกรมา มาถึงขาย ขายปลีก ๘.๕๐ บาท เช่นนี้ใครจะเป็นคนดูแล เกษตรกรรวยหรือพ่อค้ารวย เพราะรัฐบาลมักพูดเสมอว่า ถ้าเพื่อสินค้าเกษตรราคาแพง อนุโลมไปเถอะ เพราะว่าเกษตรกรยากจนนั้นจะได้ลืมตาอ้าปากได้บ้าง แต่สิ่งที่ผมทราบเรียนท่านประธานก็คือว่า เกษตรกรนั้นไม่ได้รวยอย่างที่รัฐบาลได้คิด แต่ใครละครับส่วนต่างเหล่านี้อยู่ที่ไหน แล้วก็อยู่ที่ใคร รัฐบาลนั้นบอกว่าจะพยายามลดต้นทุนการผลิตให้กับเกษตรกร แต่ผมถามว่ารัฐบาลนั้นมีมาตรการอะไรที่จะให้แน่ใจว่า มาตรการที่รัฐบาลทำไปนั้นผลประโยชน์นั้นได้ตกมาถึงมือประชาชน ไม่ใช่ตกอยู่กับพ่อค้า ผมจะทราบเรียนถามกับท่านประธานว่า อาหารสำเร็จรูป ยกตัวอย่างง่าย ๆ กรรมกรที่มาทำงานในกรุงเทพฯ มาจากต่างจังหวัด เยอะและเขตปริมณฑล เขาจำเป็นต้องซื้ออาหารสำเร็จรูป อาหารแปรรูป ข้าวห่อข้าวถุง ท่านประธานครับ เมื่อก่อนถุงละ ๒ บาท เต็ยวันนี้เป็นถุงละ ๘ บาท เด็กแถวรามคำแหงมาจากต่างจังหวัดต้องมาซื้อข้าวถุงกิน แต่ผมอยากจะถามรัฐบาลว่า เมื่อรัฐบาลสามารถควบคุมลดต้นทุนการผลิตได้แล้ว สินค้าต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นไปแล้วราคาจะลงมาไหม ไม่คงหรือครับ แล้วใครจะเดือดร้อน ใครจะลำบาก รัฐบาลจะหามาตรการอย่างนี้มาช่วยเขาได้อย่างไร คนยากคนจนนั้นอำนาจกำลังซื้อนั้นไม่ได้ขึ้นตามเลย ผมถามท่านประธานว่า กฎหมายสภาเพิ่งผ่านไป แรงงานสัมพันธ์ อีกหน่อยเราก็จะมีผู้ใช้แรงงานตั้งขึ้นมาเป็นสหพันธ์ เป็นสหพันธ์อีกแล้ว -----

แล้วในที่สุดเขาบอกว่าเขาขอมไม่ได้หรอกครับ ของแพงค่าแรงถูก เขาก็ต้อง
เรียกร้องสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นมาเป็นลูกโซ่กันไปอีก เมื่อเป็นลูกโซ่กันไปอย่างนี้
ก็คือปัญหาที่มันจะเกิดขึ้น กระทบยังไม่มั่นใจว่ามาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้ทำไป
จะมีผลขนาดไหนแล้วคนยากคนจน เกษตรกรก็ตาม หรือว่าผู้ใช้แรงงานก็ตาม
ผู้มีรายได้น้อยเขาจะทำอย่างไร ท่านประชาชนได้เห็นว่าเป็นเงินเดือนข้าราชการขึ้นมา
แล้วเงินเดือนกรรมกรขึ้นมาแล้ว แต่สิ่งต่าง ๆ นั้น อาหารนั้นได้ขึ้นไปมากกว่า
ในส่วนที่เขาได้เพิ่ม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้รัฐบาลได้คำนึงถึงหรือไม่ และโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งตอนนี้ยังมีข่าวแล้วว่า องค์การโทรศัพท์จะผลักราคาภาษีมูลค่าเพิ่ม
๗ เปอร์เซ็นต์มาให้กับผู้บริโภค รัฐบาลจะแก้หรือหยุดปัญหานี้ได้อย่างไรสิ่งต่าง ๆ
เหล่านี้ประชาชนต้องการคำตอบ กระทบในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรนั้นก็ต้องการ
คำตอบเพื่อไปตอบประชาชนเช่นเดียวกัน กระทบจึงอยากจะฝากว่ารัฐบาลนั้น
ต้องคำนึงถึงปัญหาของคนยากคนจนให้มาก ๆ ต้องคำนึงถึงว่าภาพพจน์ความ
เชื่อถือของรัฐบาลนั้นมีขนาดไหน ตอนนี้ก็เป็นจังหวะที่ไม่ดีอย่าเปลี่ยนแปลง
การคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภคเลยครับ เขาจะหาว่าท่านนั้นพยายามบิดเบือน
สื่อเท็จจริง จังหวะนั้นให้ไว้อีก สู้ตายนี้ผมขอกราบเรียนว่า ผมนั้น
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านรัฐมนตรีที่มีฝีมือในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจนั้นจะ
สามารถรักษาผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ไว้ได้ ซึ่งผู้แทนทุกคนนั้นหวังเป็น
อย่างยิ่งว่าจะเห็นวันนั้น ขอกราบขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวิทยุครับ

นายวิทยุ นามบุตร (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระทบ วิทยุ นามบุตร ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี
ต้องขอเรียนท่านประธานว่าญัตตินี้เป็นญัตติที่สำคัญ ท่านอย่าเร่งรัดมาก
เพราะว่าท่านประธานก็อยู่ในชีกรัฐบาล เดียวจะถูกครหาว่าท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษครับท่านวิทยุ
ผมไม่ได้เร่งรัดเลยนะครับ ปล่อยให้พูดเรื่อย ๆ

นายวิทยุ นามบุตร (อุบลราชธานี) : ครับ เป็นสมาชิกของ
พรรคร่วมรัฐบาล แต่ท่านทำหน้าที่ได้เป็นกลาง ที่ผ่านมาคอนข้างจะดี แต่วันนี้
ผมต้องขอเรียนท่านประธานว่าให้สมาชิกมีโอกาสได้พูดอย่างกว้างขวางเพราะ
สมาชิกฝ่ายนั้นด้านก็ใช้ว่าจะมาล้มล้างรัฐบาล เราเสนอแนะติติงปัญหาต่าง ๆ
ให้รัฐบาลนำไปแก้ไขเพื่อปรับปรุง เพื่อพี่น้องประชาชน แต่ก็ต้องขอยอมรับ
ความเป็นจริงว่าเรื่องนี้รัฐบาลให้ความสำคัญค่อนข้างจะน้อย จริง ๆ แล้ว

ไม่แน่ใจว่ารัฐบาลได้เชื่อมั่นในระบอบรัฐสภาอย่างน้อยแค่ไหน ถ้าไม่มีแรงกดดันจากกระแสภายนอก กุติตินี้วันนี้ก็ไม่แน่ใจว่าจะได้นำเข้ามาหารือ มาพูดในสภา กันหรือไม่ เพราะที่ผ่านมาอย่างเมื่อวานนี้ก็ได้รับสุจน์หลายสิ่งหลายอย่างว่า รัฐบาลนั้นปากกับใจไม่ค่อยตรงกัน พฤติกรรมการกระทำในหลายสิ่งหลายอย่าง อย่างที่ท่านประธานได้ทำหน้าที่ประธานเมื่อวานนี้ ร่างพระราชบัญญัติ ขยายฝากที่ดินเพื่อเกษตรกรรมไม่มีใครคัดค้าน ทุกคนให้ความสนับสนุน พุดออกมาทุกคนมีความคิดคล้ายกันว่าน่าจะเป็นประโยชน์ให้กับเกษตรกร แต่ในที่สุดรัฐบาลก็ไม่รับหลักการ

ท่านประธานที่เคารพ เข้ามาสู่ประเด็นปัญหาเรื่องกุตติสินค้าแพง เป็นที่ทราบกันดีว่าการพัฒนาประเทศนั้นมีกระบวนการพัฒนาที่เกี่ยวข้องหลายประการ แต่สิ่งหนึ่งซึ่งปฏิเสธไม่ได้ก็คือการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ เป้าหมายของการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจนั้น เพื่อที่จะก่อให้เกิดความอยู่ดีกินดีให้กับพี่น้องประชาชน ท่านประธานที่เคารพ ทำไมสินค้าราคาแพงในช่วงนี้และแพงขึ้นมาก และใครคือผู้ได้รับความเดือดร้อน ใครได้รับผลกระทบโดยตรงต่อราคาสินค้า ซึ่งมีราคาสูงมากในห้วงเวลานี้ นั้น เราคงจะพอยอมรับกันได้ว่าคนยากไร้ในชนบท คนจนในเมืองที่พลัดถิ่นฐาน ไม่ว่าหนีภัยน้ำท่วม ไม่ว่าหนีภัยแล้ง เข้ามาประกอบอาชีพ มาทำงานในเมือง คนจนในชนบทมาจับแท็กซี่ มารับจ้าง บุคคลเหล่านี้ได้รับผลกระทบโดยตรง นอกจากนั้นข้าราชการชั้นผู้น้อยขยายวงสู่ชนชั้นกลาง และกระทบกระเทือนต่อผู้คนอีกมากมายถามว่าคนร่ำรวยนั้นได้รับผลกระทบกระเทือนในเรื่องนี้หรือไม่ ผมต้องขอกราบเรียนท่านประธานว่า ผู้ที่ร่ำรวยนั้นโอกาสที่จะได้รับผลกระทบกระเทือนจากสินค้าแพงนั้นแทบจะไม่มี -----

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

แน่นอนครับ เขาอาจจะซื้อสินค้าในราคาที่แพงขึ้น แต่บุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็น
 เจ้าของกิจการ เป็นผู้ผลิต เขาก็สามารถผลักดันราคาสินค้าที่เขาเป็นผู้ผลิต
 ให้กับพี่น้องประชาชนเป็นผู้รับภาระต่อไป ท่านประธานที่เคารพ การพัฒนา
 เศรษฐกิจอย่างที่ทราบ เรียนท่านประธานไว้ว่า ก็คือเป้าหมายความอยู่ดี กินดี
 ของพี่น้องประชาชน ทุกประเทศมีเครื่องมือเครื่องมือหลัก ๆ อยู่ ๕ ประการ
 ไม่ว่าจะการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การรักษาเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจ
 การกระจายรายได้อย่างเท่าเทียม การจ้างงานอย่างเต็มที่ และการรักษา
 ดุลการชำระเงิน ท่านประธานที่เคารพ หลังจากประเทศเราได้รอดพ้นจาก
 วิกฤตการณ์ภาวะทางเศรษฐกิจหลังจากช่วงลดค่าเงินบาทมานั้น บ้านเมืองเรา
 ก็สามารถลงหลักปักฐานการพัฒนาเศรษฐกิจค่อนข้างประสบความสำเร็จตลอด
 ทุกเป้าหมาย ถึงแม้จะมีปัญหาบ้างในเรื่องของการกระจายรายได้เพราะเกิด
 ภาวะรวยกระจุก จนกระจาย และดุลการชำระเงิน เรียกได้ว่าที่ผ่านมา
 เราไม่เคยมีปัญหาเรื่องเสถียรภาพทางเศรษฐกิจเลย แต่ท่านประธานที่เคารพ
 ตอนนี้เกิดขึ้นแล้ว ชาวบ้านชาวเมืองเริ่มบ่นว่ารัฐบาลไม่สามารถแก้ไขปัญหา
 ราคาสินค้าที่แพงขึ้น สื่อมวลชนไม่ว่าในประเทศทุกแขนง วิทยุ หนังสือพิมพ์
 แม้กระทั่งต่างชาติ ท่าน ส.ส. วินัย เสนเนียม ได้พูดว่า หนังสือพิมพ์
 วอลล์ สตรีท เจอร์นัล ก็ได้ลงข่าวเกี่ยวกับสินค้าราคาแพงในบ้านเมืองของเรา
 และที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งต่างชาติไม่ให้ความเชื่อถือ ไม่ให้เครดิตกับรัฐบาลชุดนี้
 ค่อนข้างที่จะมาก จะยกตัวอย่างหนังสือพิมพ์ในระดับโลกอีกสักฉบับก็ได้ครับว่า
 หนังสือพิมพ์ เดอะ อีโคโนมิค (The economic) ที่ลงข่าวเกี่ยวกับสภาพ
 เศรษฐกิจและการจราจรของประเทศไทย ลงไว้ในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๘
 ในคอลัมน์ แจม ทูเดย์ (Jam today) เขาระบุว่ารัฐบาลบรรหารนั้นเป็น
 รัฐบาลตายด้าน หลาย ๆ สิ่ง หลาย ๆ อย่างเป็นสัญญาณเตือนภัยให้กับรัฐบาล
 ว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ได้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพ
 ปัญหาที่รัฐบาลจะแก้ไขนั้นดังที่ทราบเรียนว่าค่อนข้างที่จะเกิดขึ้นในห้วงเวลา
 ที่สั้น ๆ ถ้าโถม ประเดประดังเข้าไปรัฐบาลดูเหมือนจะก่อให้เกิดภาวะอย่าง
 ต่อเนื่องว่า ประชาชนหรือนักธุรกิจ นักลงทุนไม่มีความเชื่อมั่นในการลงทุน
 ต่อรัฐบาล เกิดวิกฤตการณ์หลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ ความไม่ศรัทธาต่อ
 ภาวลักษณะของรัฐมนตรี การประสบปัญหาโครงสร้างดุลบัญชีเดินสะพัด
 และล่าสุดก็คือปัญหาเงินเฟ้อ และปัญหาสินค้าราคาแพงที่เรานำมาพูดกันในวันนี้
 ท่านประธานที่เคารพ ผมคงไม่ใช่เวลายาวนัก แต่สิ่งหนึ่งอยากจะขอทราบเรียน

ท่านประธานว่า หลายท่านได้พูดในช่วงของการแถลงนโยบายของรัฐบาลว่า รัฐบาลชุดนี้ไม่มีนโยบายที่จริงจังต่อการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ลงในนโยบายของรัฐบาลในเรื่องของการคุ้มครองผู้บริโภค นี่แหละครับถือว่า รัฐบาลไม่ได้วางแนวทางในการแก้ไขไว้ในระยะเริ่มต้นก่อนที่จะดำเนินการทำงาน หลายท่านได้พูดกันเมื่อเห็นว่ารัฐบาลนี้ดูเหมือนจะแก้ปัญหาโดยใช้ผักชีโรยหน้า ฉายาของการแก้ปัญหาหนังสือพิมพ์ก็ให้ ท่าน ส.ส. โสภณ เพชรสว่าง เมื่อเข้าก็พูดไว้ชัดเจนว่าได้จับลูกไม้เก่า ๆ แก้วของแพงคือเร่ขาย ปิดป้ายราคาสินค้า ที่จริงท่านประธานเรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์น่าจะลงมาเล่นอย่างเต็มตัวและลงมาเล่นจริง ๆ บทบาทของท่านนั้นผมเชื่อว่าจะเป็นเครดิต เป็นที่เชื่อถือพอสมควร เพราะท่านประสบความสำเร็จในทางธุรกิจ ไม่ว่าบ้านจัดสรร ไม่ว่าเรื่องลูกขึ้นเตียง ท่านน่าจะดึงออกมารับปัญหานี้ ไม่ใช่ทำให้รัฐมนตรีช่วยออกมาสัมภาษณ์ เข้า สาย บ่าย เย็น ซึ่งจริง ๆ แล้ว ความรู้ ความเข้าใจของรัฐมนตรีช่วยฯ ของท่านนั้นจะมากน้อยเพียงไหน ก็ไม่ทราบ แต่หลายท่านก็บอกว่า ท่านไม่เหมาะสมกับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยฯ พาณิชย์ ท่านน่าจะเป็นนายอำเภอจะดีกว่า -----

ท่านประธานที่เคารพ นอกจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ต้องลงมาเล่นโดยตรงแล้ว ผมคิดว่าเรื่องนี้ท่านนายกรัฐมนตรีน่าจะมารับฟัง น่าจะมาแก้ไขโดยประสานงานกันทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะคลัง เกษตร พาณิชย์ มาแก้ปัญหาเป็นภาพรวม เพื่อที่จะสะท้อนการแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรมและอย่างแท้จริง ท่านประธานที่เคารพ ผมคงใช้เวลาแค่นี้ เพียงแต่จะขอเตือนต่อไปว่า ในอีกไม่ช้าเราก็จะรู้ว่า รัฐบาลนี้เอาใจใส่กับพี่น้องประชาชนมากน้อยแค่ไหน จะเป็นรัฐบาลของนายทุนหรือรัฐบาลของผู้ยากไร้ ชอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุชาติก่อน
เอาสั้น ๆ นะครับ

นายสุชาติ ศรีสังข์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสุชาติ ศรีสังข์ พรรคเอกภาพ จากมหาสารคาม ขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมได้มีโอกาสได้พูด ท่านประธาน ปัญหาเรื่องสินค้าราคาแพง ไม่ได้เพิ่งเกิดขึ้นในรัฐบาลยุคนี้เท่านั้น แต่เป็นปัญหามาเรื้อรัง และได้สร้างผลกระทบต่อพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศอย่างมหาศาล ชาวกรุงเทพฯ บ่นว่าสินค้าขึ้นราคา ขณะเดียวกันท่านประธาน ผมเชื่อว่าท่านประธานเองก็ทราบ ยกตัวอย่างแค่ราคาน้ำมันยังซื้อไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นสินค้าทุกอย่างที่พี่น้องชาวกรุงเทพมหานครซื้อสมมุติราคา ๑๐ บาท แต่พี่น้องเชียงราย สงขลา หรือพี่น้องชาวมหาสารคามต้องซื้อ ๑๓ - ๑๔ บาท และพี่น้องต่างจังหวัดก็อยู่ในภาคเกษตรกรรม พี่น้องส่วนหนึ่งก็อยู่ในภาคอุตสาหกรรม ตลอดระยะเวลาพี่น้องภาคเกษตรกรรมเป็นผู้ใช้แรงงานนับวันยิ่งจะมีปัญหา ยากจนอยู่แล้วยิ่งยากจนยิ่งขึ้น ในเมื่อสินค้าราคาแพง ในบรรดาราชาการหรือผู้ใช้แรงงานก็เรียกร้องต้องการค่าแรงที่เพิ่มขึ้น ถ้าราชาการก็ขอเงินเดือนเพิ่มขึ้น แต่พี่น้องเกษตรกรที่อยู่ต่างจังหวัดจะไปเรียกร้องอะไร เพราะฉะนั้นปัญหาทุกอย่างที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาลูกโธ ในที่สุดพี่น้องเกษตรกร หลายครั้งมีความเชื่อว่ารัฐบาลหรือรัฐมนตรี เสนาบดีคนนั้นคนนี้จะช่วยแก้ปัญหา ก็รับปากแล้วรับปากอีก ในเมื่อไม่ได้ หลายครั้งเขาก็เข้ามาร้องเรียน มาคนเดียว ทางรัฐบาลขณะนั้นก็บอกว่าไม่ได้เดือดร้อนจริง ถ้ามาหลายคนก็บอกว่า ก่อความวุ่นวาย พวกม็อบ (mob) พวกบ้าคลั่ง พวกฝายค้ำนหนุหลัง ฝ่ายรัฐบาลหนุหลังสารพัด ร้องบ่นๆ ก็ถูกยิงทิ้งอย่างกรณีประเวียงแล้วจะให้ชาวบ้านฟังใคร ผมเชื่อว่าระบบรัฐสภาเป็นระบบที่ดีที่สุด ผมไม่อยากจะให้มีระบบอื่น เพราะฉะนั้นเราเสียเวลาอาจจะตึกหน่อย แต่ก็เสียเวลาเพื่อพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ ซึ่งได้เลือกเราเข้ามา ให้มาทำหน้าที่ตรงนี้ ทุกคน

มีปัญหา ปัญหาสินค้าราคาแพงได้ส่งผลกระทบต่ออย่างมหาศาล พี่น้องเกษตรกร
ภาคเกษตรกรรมไม่มีโอกาสที่จะเรียกร้อง โอกาสที่จะรวมกลุ่มแม้กระทั่งการ
ที่จะมีการนัดหมาย แม้แต่ค่ารถที่จะไปประชุมปรึกษาหารือกัน ไม่มีอำนาจต่อรองใด ๆ
ภาคเกษตรกรรมได้ทำงานและรับใช้แรงงาน เลี้ยงภาคอุตสาหกรรมมาตลอด
แต่ในที่สุดภาคเกษตรกรรมไม่เคยได้รับการเหลียวแลเท่าที่ควร ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พูดมาตลอดตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงบัดนี้ พูดเรื่องของสินค้า
ราคาแพง ผมเห็นด้วยทุกท่าน เห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่ท่านครับ หลายท่านก็ตำหนิ
ฝ่ายรัฐบาลว่า ไม่ได้ควบคุมราคา แต่ผมก็ยังขึ้นชมรัฐมนตรีท่านหนึ่งอยู่ว่า
ไม่ได้แพงทุกอย่างหรือท่านประธาน อย่างน้อยท่านได้ประกาศก่อนที่รายการ
สยามานุสติออกมาว่า ลดราคาปุ๋ย -----

สูตร ๑๖-๑๖-๘ กระสอบหนึ่ง ๕๐ กิโลกรัม ๒๐ กระสอบ เป็น ๑ ตัน
 สูตร ๑๖-๑๖-๘ ที่พี่น้องชาวเกษตรกรรมหรือพี่น้องชาวอีสานเห็นว่าใช้แล้ว
 มันได้ผลดี ราคาตันหนึ่ง ๘,๖๗๒ บาท ถ้าคิดเป็นกระสอบ ๆ ละ ๒๓๓.๖๐ บาท
 ซึ่งราคาในท้องตลาด ๓๘๕ บาท แล้ว ช.ก.ส. ขายเท่าไร ๓๑๐ บาท
 สหกรณ์ขายเท่าไร ๓๑๐ บาท แต่ ช.ก.ส. กับสหกรณ์ก็คือกลไกของรัฐ
 พอท่านรัฐมนตรีประกาศลดราคาตันละ ๕๐๐ บาท พี่น้องเกษตรกรดีใจ
 พี่น้องชาวไทยทั่วประเทศผู้ใช้ปุ๋ยดีใจ แต่ท่านทราบไหมว่าข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น
 ขณะนี้ ผมทราบว่าท่านประชาชนไม่ค่อยมีเวลา ท่านทำหน้าที่ในสภา ผมขอ
 กราบเรียนท่านประชาชนด้วยว่าปุ๋ยขณะนี้ถูกก็จริงแต่ปุ๋ยไม่มี พี่น้องเกษตรกร
 ในเขตมหาสารคาม ขออนุญาตที่เว็บเข้าไปในจังหวัดตัวเอง ไม่ได้มีเจตนา
 ที่จะไปหาเสียงตรงนั้น ได้เอาเงินมาฝากให้ ส.ส. คือให้กระผมช่วยซื้อ
 ให้หน่อย ๓ ล้านบาท ท่านประชาชน ผมติดต่อที่องค์การตลาดกาฬสินธุ์ เขา
 บอกว่ามีให้แค่ ๒๕๐ ตัน แต่เขาต้องการทั้งหมด ๕๑๒.๕ ตัน อีก ๓๑๒.๕ ตัน
 จะไปเอาที่ไหน บอกว่าไม่มีแล้ว แต่ขณะนี้ชาวบ้านต้องการปุ๋ย เงินเขาก็รวบรวม
 มาแล้วด้วย เพราะฉะนั้นในเมื่อเขาซื้อปุ๋ยในราคาถูกไม่ได้ เขาต้องไปซื้อปุ๋ย
 ราคาแพง ยิ่งเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิตให้แก่พี่น้องเกษตรกร ผมจึงอยากจะ
 กราบเรียนท่านประชาชน นอกจากว่าเรื่องปุ๋ยแล้ว ยังมีเรื่องอื่นอีกมากมายให้ได้
 ช่วยสอดส่องดูแลปัญหาเรื่องดังกล่าว น่าจะกล้าหาญชาญชัยท่านเสนาบดีที่รับผิดชอบ
 เรื่องนี้ ไม่น่าจะกลัวว่าจะมองเป็นการจัดซื้อแบบพิเศษ น่าจะคำนึงถึงความ
 เดือดร้อนของพี่น้องเกษตรกรเพราะปุ๋ยต้นทุนแพง ผมทราบ แต่ขณะที่แพงมีปุ๋ย
 ราคาถูกแต่กลับไม่มีปุ๋ยที่จะขายให้พี่น้องเกษตรกร นี่คือเรื่องที่ผมอยากจะ
 กราบเรียนเป็นอย่างยิ่งและเป็นปัญหาเร่งด่วน มีความต้องการอย่างสูง เมื่อคืนนี้
 ผมก็ไม่ได้นั่งนอนใจ ผมไปกราบเรียนท่านรองนายกฯ ถึงบ้านว่าผมมีปัญหา
 ผมโทรศัพท์ไปที่ อ.ต.ก. องค์การตลาดที่กาฬสินธุ์บอกว่าผมขอเพิ่มได้ไหม
 ท่านก็บอกว่าไม่ได้ แล้วโทร. ไปที่องค์การตลาดส่วนกลางท่านก็บอกว่าขณะนี้
 ปุ๋ยไม่มีแล้ว ผมจึงไปกราบเรียนท่านรองนายกฯ ขออนุญาตเอย่ยนามท่านบุญพันธ์ แสวัตนะ
 ท่านก็บอกอย่างไร ก็ให้องค์การตลาดส่วนกลางโทร. มาคุยกับผมหน่อย
 ตอนบ่าย ๓ โมง ผมก็ไปพบท่านอีก ท่านก็บอกว่าได้ดูแลให้แล้ว ท่านประชาชน
 ผมอยากจะถือโอกาสนี้กราบขอบพระคุณท่านรองนายกฯ ผ่านท่านประชาชน แต่ทาง
 องค์การตลาด เขาบอกว่าจะแจ้งข่าวมาว่าได้หรือไม่ได้ จริง ๆ แล้วทุกคน
 ไม่อยากใช้เวลาดตรงนี้ให้มากมาย อยากให้เวลาน้อย ๆ ให้เกิดประโยชน์ต่อ

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

พี่น้องให้มากที่สุด ท่านประธานที่เคารพ ผมเองก็อยากจะรีบกลับบ้านเหมือนกัน เพราะพรุ่งนี้ประชุมท่าน ผู้ใหญ่บ้าน ยังไม่มีโอกาสได้ขอบคุณ แต่เห็นว่าเรื่องนี้ เป็นเรื่องสำคัญ เป็นเรื่องสินค้าราคาแพง เป็นเรื่องที่จะทำให้รัฐบาลนี้มีเสถียรภาพ หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนก็มีมากแต่เห็นว่า เวลาตรงนี้อาจจะขอพูดเฉพาะเรื่องปุ๋ยก่อน คิดว่าโอกาสที่จะพูดเรื่องอื่น ๆ คงมีอีกมากมาย และมีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติคงอยากจะพูดอยู่หลายท่าน ผมขอ ถิ่นโอกาสนี้กราบขอบพระคุณท่านประธานที่ได้นั่งฟังและผมจะกลับบ้านพรุ่งนี้ หากท่านประธานมีอะไรจะฝากถึงพี่น้องก็เชิญได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พุ่งนี้
คงจะกลับทุกคนละครับ เชิญท่านอลงกรณ์สรุปเลยครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : กราบเรียน
ท่านประธานสภา กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้ลุกขึ้นยืนต่อเบื้องหน้า
ท่านประธานนับเป็นชั่วโมงที่ ๑๐ ของการอภิปรายในนัดที่แล้วด้วย
สินค้าราคาแพง และนัดที่แล้วด้วยปูนซีเมนต์ราคาแพงขาดแคลนใน
ภาคใต้ ท่านประธานที่เคารพ การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ทั้งฝ่ายค้านและรัฐบาลนั้น เวลาที่ผ่านมาเป็นส่วนหนึ่งของการระบาย
ความอัดอั้นตันใจแทนพี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศ เป็นการระบาย
ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนจากปัญหาค่าครองชีพที่มีการเพิ่ม
สูงขึ้น ในวันนี้ทางรัฐบาลได้ให้โอกาสในการที่จะได้มีการอภิปรายถึง
นัดติดต่อกันแล้ว แต่แน่นอนที่สุดทุกคนเข้าใจเห็นพ้องต้องกันว่าปัญหาของแพง
ปัญหาสินค้ามีราคาแพงนั้น เป็นปัญหาลูกโซ่ เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ
หลายกระทรวง ไม่ใช่เฉพาะกระทรวงพาณิชย์ซึ่งทำหน้าที่ในการที่
จะต้องดูแลควบคุมราคาสินค้าภายใต้กฎหมายที่กำกับไว้ ยังเกี่ยวข้อง
ไปถึงกระทรวงเกษตรฯ ซึ่งโยงใยในเรื่องของการผลิต การวางแผน
การผลิต เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในประเทศ
และความสามารถในการแข่งขันในการส่งออก และโยงไปถึง
กระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งไม่แตกต่างกันไปในภารกิจเดียวกับในกระทรวง
เกษตรฯ ในเรื่องของการผลิต ยังรวมไปถึงกระทรวงอื่น ๆ แม้แต่
กระทรวงแรงงานฯ เพราะค่าแรงนั้นจะเกี่ยวข้องโดยตรงต่อต้นทุน
ของสินค้า น่าเสียดายที่ไม่มีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
ไม่มีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานฯ ท่านประธานที่เคารพ
ความใส่ใจนั้นจะต้องใช้ภาษากฎหมายอาญาว่ากรรมสื่อเจตนา
ความใส่ใจ ในการที่จะมารับปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจาก
บรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ณ สภาแห่งนี้จะสะท้อนให้เห็นถึง
ความสนอกสนใจ ความไวต่อความเดือดร้อนของประชาชน และหลาย
กระทรวงทีเดียว รัฐมนตรีหลายท่านไม่ได้ให้ความสนใจแม้แต่การ
จะมารับฟัง ณ สภาแห่งนี้ อย่างไรก็ตามท่านประธานที่เคารพ
กระทรวงที่ไม่ควรจะขาด นั่นก็คือกระทรวงการคลัง ซึ่งรัฐมนตรีว่าการฯ

กำกับดูแลธนาคารแห่งประเทศไทย ถ้ามบอกว่า โดยแท้ที่จริงแล้ว การมาดูแลควบคุมราคาสินค้าโดยกระทรวงพาณิชย์ซึ่งต้องขอขึ้นชม ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่ได้กรุณามานั่งฟังอยู่เกือบจะ โดยตลอด รวมทั้งท่านรองนายกรัฐมนตรีอีกท่านหนึ่ง แต่กระทรวง ที่สำคัญที่จะดูแลกำกับโดยใช้มาตรการในการแก้ไขปัญหาในเรื่อง ของราคาสินค้าที่แพงซึ่งบ่งชี้โดยดัชนีราคาผู้บริโภค ซึ่งเป็นเครื่องชี้ ของภาวะเงินเฟ้อของประเทศนั้นมันเป็นลูกโซ่ และกระทรวงการคลัง นั้นจะมีภารกิจที่สำคัญในการที่จะออกมาตรการทางการเงิน มาตรการ ทางการคลังในยามที่ภาวะเงินเฟ้อแล้วจะมีอัตราเร่งในการ เพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะในเดือนกรกฎาคมและในเดือนสิงหาคมนี้

แน่นอนที่สุดว่ามาตรการทางการเงินจะเป็นมาตรการที่เหมือนการคุมตัวทั้งประเทศ ทำอย่างไรจะดูดซับเม็ดเงินในตลาดเงินให้ลดไป ทำอย่างไรจะทำให้การใช้จ่ายของประชาชนนั้นมีความยับยั้งชั่งใจมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นมาตรการทางดอกเบี้ย มาตรการทางภาษีก็ตาม หรือมาตรการในส่วนของสินเชื่อ ทั้งธนาคารของรัฐและเอกชน รวมไปถึงมาตรการทางการคลัง เพราะฉะนั้นในส่วนนี้เองที่กระผมไม่เข้าใจว่าเพราะเหตุใดการดูแลปัญหาที่ค่อนข้างที่จะรุนแรงมากเหลือเกินในขณะนี้ แล้ว เป็นประเด็นที่ประชาชนได้ร้องเรียนผ่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกันอย่างมากมายทั่วทั้งประเทศ แต่แนวความคิดในการที่จะเข้ามาร่วมกันแก้ไขปัญหามาเป็นระบบโดยการรับฟังปัญหาจากสภาแห่งนี้กลับขาดไม่ครบถ้วน ตรงนี้เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นที่น่าเสียใจอย่างยิ่ง ท่านประธานที่เคารพ แม้แต่ในส่วนของสำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งชื่อก็คงจะบอกชัดเจน นั่นก็เป็นอีกส่วนงานหนึ่งที่สำคัญที่อยากที่จะเห็น รวมตลอดถึงกระทรวงมหาดไทยที่มีเครือข่ายผ่านกรมการปกครองเข้าไปกำกับอยู่ในแดนชาติมีอยู่ถึง ๖๘,๐๐๐ กว่าหมู่บ้านทั่วทั้งประเทศ นั่นคือการสะท้อนให้เห็นถึงความใส่ใจและความเข้าใจในด้านการแก้ไขปัญหาค่อนข้างจะรุนแรงและเป็นวิกฤตอยู่ขณะนี้

ประการที่ ๓ รัฐบาลได้สูญเสียโอกาสเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ญัตติในเรื่องของแพงได้ยื่นมาเกือบ ๑ เดือน พรรคร่วมฝ่ายค้านได้เพียรพยายามที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหาก็เพียรพยายามที่จะนำเสนอความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนต่อสภาแห่งนี้ ถามบอกว่ารัฐบาลเสียโอกาสอย่างไร เสียโอกาสอย่างไรตรงที่ว่า ถ้าหากว่าสัปดาห์ที่แล้วทางรัฐบาลจะมีความกล้าและไม่หลีกเลี่ยงต่อการเผชิญข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น การอภิปรายอย่างนี้จะเกิดขึ้นตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้ว และถามบอกว่าทำไมรัฐบาลถึงสูญเสียโอกาส สูญเสียโอกาสตรงที่ว่ามาตรการในการแก้ไขปัญหามาเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั่วทั้งประเทศ เราใช้มาตรการหลายมาตรการที่จะต้องไปกำกับ ไม่ว่าจะเป็นมาตรการในเรื่องของมาตรการทางการเงิน มาตรการทางการคลัง มาตรการโดยกฎหมายควบคุมราคาสินค้า หรือในเรื่องแม้แต่การลดต้นทุนการผลิตอย่างที่รัฐบาลพยายามที่จะดำเนินการในช่วงนี้ และอีกมาตรการหนึ่งนั้นเป็นมาตรการทางจิตวิทยา ซึ่งทางรัฐบาลเพิ่งเริ่มต้นในการที่จะเอาคาราวานสินค้าไปขายอยู่บางจุด การที่จะเปิดโอกาสให้สภาผู้แทนราษฎรนั้นได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวางอย่างนี้จะก่อให้เกิดความรู้สึกโดยทั่วไปคลุมทั้งประเทศว่า บัดนี้ปัญหาดังกล่าวนั้นได้รับ

การเอาจริงเอาจัง รัฐมนตรีบางกระทรวงไม่ใช้ทำงานอย่างโดดเด่น แต่จะร่วมกันกับ ๓๔๑ ส.ส. ทั้งสภาแห่งนี้เป็นการตัดไม้ซ่มนาม ทำนประชานครับ นั่นคือการสูญเสียโอกาส ซึ่งโดยแท้ที่จริงแล้วไม่ใช้ เรื่องที่น่ากลัวสำหรับปัญหาความเดือดร้อน การเป็นรัฐบาลนั้นจะต้องยอมรับว่าปัญหาเหมือนคลื่นที่จะต้องถาถมเข้ามา สักแต่ว่าจะเป็นคลื่นใหญ่ คลื่นเล็ก แล้วรัฐบาลไม่มีทางหลีกเลี่ยงต่อการหลบเลี่ยงปัญหาที่จะเข้ามาวันต่อวัน สัปดาห์ต่อสัปดาห์ เดือนต่อเดือน ตรงนี้เองที่อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตสำหรับต่อไปภายหน้าในญัตติที่เป็นปัญหาที่เป็นวิกฤตนั้นรัฐบาลจะต้องยอมให้ญัตตินั้น ๆ ได้มีการนำเสนอ ทำนประชานที่เคารพ ภาวะของแพงไม่แบ่งแยกคนจนคนรวย ไม่แบ่งแยกชื่อเสียงนามสกุล ทุกคนได้รับผลกระทบทั้งสิ้น เราในฐานะสภาผู้แทนราษฎร เราส่งสารประชาชน และเราก็ส่งสารประเทศชาติ ปัญหาของแพงนั้นท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ใช้เวลาตลอดเวลา ๔ ชั่วโมงเศษ ได้พยายามสรุปถึงปัญหาข้อเท็จจริงด้วยอารมณ์ความรู้สึก ด้วยข้อเท็จจริง ด้วยสิ่งที่รับเรื่องมาจากปากของพี่น้องประชาชนผสมผสานแนวความคิดหาทางร่วมกันแก้ไขปัญหา

สผ ๑๓/๒๕๓๘ (ส. ๑)

ประเดี๋ยวจะครอบคลุมอยู่ เพราะปัญหาของแพงนั้นจะเกิดขึ้นด้วยเหตุผล
 ๕ - ๖ ประการ ไม่ใช่ ๒ - ๓ ประการ อย่างที่เป็นทฤษฎีที่พูดกัน ประการที่ ๑
 ก็คือในเรื่องของวัตถุดิบมีต้นทุนสูงขึ้น หรือพูดง่าย ๆ ก็คือต้นทุนในการผลิตนั้น
 สูงขึ้น นั่นคือหลักใหญ่ ๆ ประการที่ ๒ ก็คือปริมาณสินค้าไม่เพียงพอต่อความ
 ต้องการ ประการที่ ๓ ก็คือปริมาณสินค้าไม่ได้เปลี่ยนแปลงแต่ความต้องการ
 นั้นสูงเกินกว่าปริมาณสินค้าที่มีอยู่อย่างปกติ ประการที่ ๔ มีการฉวยโอกาส
 ค้ากำไรเกินควร มีการผสมโรงภายใต้ระบบการค้าเสรี ที่อาจจะไม่ค่อยเสรี
 การฉวยโอกาสดังกล่าวนี้เกิดขึ้นได้เสมอไม่ว่าอยู่ในระบบการผลิต ในระบบ
 การแปรรูปการผลิต ระบบของการค้าข้าว ข้าว จนกระทั่งไปถึงมือของผู้บริโภค
 ท่านประธานที่เคารพ ประเดี๋ยวนั้นสำคัญตรงที่ประสิทธิภาพของรัฐ ความชัดเจน
 ในนโยบาย ความมั่นใจในฝีมือหลายมือของรัฐบาล เราจะควบคุมราคาสินค้า
 ในขณะเดียวกันไม่ไปกระทบต่อระบบการค้าเสรี ไม่ไปกระทบต่อระบบการแก้ไขปัญหา
 ว่าเมื่อแก้ปัญหาแล้วจะไปสร้างปัญหาใหม่ในภายหน้าตรงนี้เองที่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ
 ในอีกเหตุผลหนึ่งที่หลายคนอาจจะเคยติดตามข่าว เมื่อมีสถาบันการเงินได้ทำการ
 วิเคราะห์ว่ามีปริมาณเม็ดเงินเกิดขึ้นเมื่อต้นเดือนกรกฎาคม ๑๗,๐๐๐ ล้านบาท
 เป็นเงินที่เข้ามาในระบบการเงินโดยไม่มีกฎเกณฑ์ เป็นเงินที่ผ่านช่องทาง
 ทางการเมืองเข้ามาในการเลือกตั้งตรงนี้เองที่ทำให้ประชาชนที่ได้เงินมา
 อย่างง่าย ๆ ได้เงินมาเพราะไม่ใช่เงินของตน ได้เงินมาเพราะไม่ต้องลงแรง
 อุบนิสัยในการบริโภคเฉพาะหน้าเฉพาะการเกิดขึ้น การจับจ่ายใช้สอยเกิดขึ้นมาก
 แน่นอนที่สุดไปเร่งกระตุ้นให้ภาวะเงินเพื่อเพิ่มขึ้น หลายคนพูดบอกว่าของแพง
 คงหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะที่รัฐบาลนั้นเข้ามาแพงท่านประธานครับ เราไม่อยากจะให้
 สิ่งเหล่านี้ที่เป็นคำพูดอย่างนั้นมันเกิดขึ้นจริงแต่ต้องยอมรับว่าเม็ดเงินที่ลงไปนั้น
 มันเกิดขึ้นแล้ว เป็นข้อเท็จจริงที่ปฏิเสธได้ยาก ตรงนี้เองที่เป็นปัญหาในเรื่องของ
 อุบนิสัยของผู้บริโภคเฉพาะการที่เกิดขึ้นเพราะเหตุของการเลือกตั้งและเกิดขึ้น
 ในเดือนที่ดัชนีราคาผู้บริโภคนั้นได้พุ่งขึ้นสูงสุดถึง ๕.๘ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานครับ
 อีกกรณีหนึ่งที่รัฐบาลอาจจะไม่รู้ตัว แต่รัฐบาลได้ดำเนินการไปแล้วและก่อให้เกิดผล
 ทางจิตวิทยาผลทางจิตวิทยาต่างกล่าวนั้นก็คือปัญหาที่ทางรัฐบาลได้เขียนนโยบายไว้
 ไม่ว่าจะ เป็น เรื่องของการจะขึ้นเงินเดือน ไม่ว่าจะ เป็น เรื่องของการจะปรับค่าตอบแทน
 ให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนของกรมการปกครองภูมิภาค -----

สผ ๑๗/๒๕๓๘ (ส. ๑)

แต่ที่โหมกระหน่ำและซ้ำเติมสถานการณ์ นั่นก็คือการที่ทางรัฐบาลได้เพิ่มเงิน
งบประมาณ ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประชาชนที่เคารพ หลายคนพยายามบอกว่า
ภาวะเงินเฟ้อที่จะเพิ่มขึ้นจากการที่มีการเพิ่มวงเงินงบประมาณ ๑๑,๐๐๐ ล้านบาทนั้น
คงจะอยู่ที่ประมาณ ๐.๑ เปอร์เซ็นต์ แม้ว่าอีกบางสำนักในส่วนราชการที่สำคัญจะ
บอกว่ามันไม่ใช่ มันจะสูงกว่านั้น ๓ เท่าก็คือ ๐.๓ เปอร์เซ็นต์ แต่โดยแท้ที่จริงแล้ว
บางครั้งในทางเศรษฐกิจถ้าหากว่าบรรดาผู้ที่มีอำนาจในการซื้อคาดคะเนรัฐบาล
ผิดพลาด ก็จะทำให้เกิดปัญหาว่าตัวเลขที่คิดว่าจะควบคุมได้ ๐.๑ เปอร์เซ็นต์ คงจะไม่ใช่
อย่างนั้น เหมือนกับภาวะตลาดหลักทรัพย์บางครั้งไม่มีเหตุผลว่าทำไมถึงได้พุ่งเป็น
กระต๊อบเปลี่ยน ทำไมบางครั้งถึงซบเซาเหมือนเช่นที่เป็นอยู่ตั้งแต่เป็นรัฐบาลเป็นต้นมา
เพราะฉะนั้นเหตุผลในการคาดคะเนตรงนี้เป็นเรื่องที่หลายคนมองข้าม เป็นเรื่องที่
หลายคนประเมินสถานการณ์ต่ำเกินไป รัฐบาลชุดที่แล้วได้กำหนดการตั้งงบประมาณ
แบบสมดุล ได้กำหนดวงเงินไว้ ๘๓๗,๒๐๐ ล้านบาท เมื่อรัฐบาลเข้ามาเพียงแต่
ระยะเวลาเพียงไม่กี่วัน ก็ประกาศทันทีว่าจะเพิ่มวงเงินงบประมาณอีก ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท
ท่านประชาชนครับ สถานการณ์เกิดขึ้นในเดือนกรกฎาคมต่อเนื่องสิงหาคมทั้งสิ้น
มันเป็นภาวะที่ต้องยอมรับว่า การเติบโตของดัชนีราคาผู้บริโภค ที่เรียกว่า
(Consumer price index) ดอนซัมเมอร์ ไพร์ช อินเด็กซ์^{ขึ้น}นั้น หรือว่า
ภาวะเงินเฟ้ออยู่ในช่วงของการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างน่าวิตก การที่มีการกำหนด
และประกาศในเรื่องการเพิ่มงบประมาณดังกล่าวนี้ ก่อให้เกิดการคาดคะเนที่ผิด
ผิดอย่างไร ผิดตรงที่ว่ารัฐบาลถูกมองว่าไม่รักษาระเบียวินัยทางการเงิน การคลัง
เมื่อเป็นเช่นนี้ผลตามมาก็คือว่า บรรดาบริษัทใหญ่ ๆ บรรดาผู้ค้ารายใหญ่ ๆ
หรือขนาดกลาง หรือแม้แต่ขนาดย่อมก็ตาม หรือแม้แต่ผู้บริโภคเรียงรายตัวก็ตาม
เขาจะไม่รอว่าจะซื้อในอีก ๖ เดือนข้างหน้า หรือใน ๑ ปีข้างหน้า เพราะเขารู้ว่า
นโยบายที่รัฐบาลประกาศกับการกระทำของรัฐบาลที่ตัดสินใจในเรื่องของ
งบประมาณนั้นมันสวนทาง การที่จะควบคุมภาวะเงินเฟ้อให้ได้ตามเป้าคงจะ
เป็นไปได้ไม่ได้ นั่นหมายความว่าในอีก ๖ เดือนหรือ ๑ ปีข้างหน้า ราคาเงิน
อาจจะลดลงไปจากปัจจุบัน เพราะฉะนั้นการตัดสินใจที่จะไปซื้อในอีก ๑๗ เดือน
ตามแผน หรือในอีก ๖ เดือนก็จะตัดสินใจซื้อในวันพรุ่งนี้ในสัปดาห์ถัดไป
ตรงนี้เองที่เป็นการเร่งก่อให้เกิดการซ้ำเติมต่อสถานการณ์ที่กระตุ้นให้เกิด
ภาวะเงินเฟ้อ และดัชนีราคาผู้บริโภคที่สูงขึ้น เพราะฉะนั้นสิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ
ท่านประชาชนครับ ประเทศของเราถูกกระหน่ำซ้ำเติมโดยภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ
ทั้งภายนอกและภายใน ตั้งแต่ต้นปีที่ผ่านมา จึงโทษไม่ได้ถึงความตระหนก

ต่อการคาดคะเนในทางที่ผิดเพราะอะไร ท่านประธานคงทราบ ท่านสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรคงทราบว่า ตั้งแต่เดือนมกราคมเป็นต้นมาเราเกิดวิกฤตการณ์
ที่เป็นผลกระทบลุกล้ำจากปัญหาค่าเงินบาทที่เกิขึ้นอีกฟากหนึ่งที่มีอีกซีก
แต่ได้เกิดผลกระทบที่มีปัญหาที่หลายคนถามว่า เราจะเกิดวิกฤตการณ์ค่าเงินบาท
หรือไม่-----

และในเดือนเดียวกันนั้นเองก็เกิดเหตุการณ์แผ่นดินไหวที่โกเบ ประเทศญี่ปุ่น การสั่งซื้อสินค้าจากประเทศไทยที่เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างไทยกับญี่ปุ่นนั้นอย่างแยกไม่ได้ กระทบกระเทือนมาถึงรากฐานทางเศรษฐกิจของประเทศ ไม่แต่เท่านั้นพอขึ้นมาอีกหนึ่งเดือน ท่านประธานครับ ความผันผวนของระบบการเงินในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ ได้กระทบมาถึงเราอีกครั้งหนึ่ง นั่นก็คือการล้มของบริษัทรุ่งที่สิงคโปร์ และจนกระทั่งมาถึงเดือนมีนาคม ท่านประธานครับ ค่าเงินดอลลาร์ตกต่ำ ค่าเงินเยนแข็งตัว เงินบาทมีปัญหา เพราะฉะนั้นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระยะเวลาเพียงแค่ ๔ - ๕ เดือน จากปัจจัยภายนอกก็ดี และกระทบมาถึงปัจจัยภายในทำให้บรรดาผู้ประกอบการนั้นเกิดความไม่มั่นใจ เพราะฉะนั้นเมื่อมีปัจจัยที่ทางรัฐบาลได้แสดงสัญญาณที่ก่อให้เกิดการคาดคะเนที่ผิดตรงนี้เองที่ทำให้มันซ้ำเติมอย่างที่ผมได้พยายามสรุปว่าคือส่วนหนึ่งของปัญหาที่ทำให้การจับจ่ายใช้สอยไปเร่งเงินเพื่อ ไปเร่งดัชนีราคาผู้บริโภค ท่านประธานครับ จากปัญหานั้นก็มาสู่ปัญหาอีกเรื่องหนึ่งที่ประชาชนนั้นไม่ค่อยมั่นใจ โดยเฉพาะผู้ประกอบการว่าภายใต้ระบบการค้าเสรี ภายใต้ระบบตลาดเสรี หรือภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบการตลาดนั้นเป็นจริงหรือไม่ เพราะเหตุว่าอะไร เพราะเหตุว่าการจัดตั้งรัฐบาลนั้นมีรัฐมนตรีบางท่านที่มีทฤษฎีใหม่ ๆ รัฐมนตรีบางท่านชื่นชอบกับระบบการซื้อ ในลักษณะผูกขาดตัดตอนด้วยพฤติกรรมบางอย่าง เขาพูดกันมากท่านประธาน ในวงการธุรกิจ ผมเข้าใจว่าท่านสมาชิก ทั้งในส่วนซึ่งรัฐบาลและซึ่งฝ่ายค้าน ก็คงจะได้รับคำบอกกล่าวในเรื่องเหล่านี้ ตรงนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ เป็นสิ่งที่รัฐบาลนั้นจะต้องพยายามใช้การกระทำมากกว่าคำพูดในทางที่จะสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นกับมาตรฐานในการประกอบธุรกิจ และแน่นอนที่สุดครับท่านประธานว่า ในปัญหาที่เราได้อภิปรายกันมา และผมได้รับเกียรติจากท่านประธานให้เป็นผู้พูดคนสุดท้ายในวันนี้ ก็คงจะต้องสรุปในช่วงสุดท้ายว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับระดับฝีมือการแก้ไขปัญหานั้น เป็นเรื่องที่จะต้องนำมาเปรียบเทียบกัน การเปรียบเทียบนั้นเกิดขึ้นเมื่อมีการกระทำบ้าง มีคำพูดปรากฏในสื่อมวลชนบ้าง บ่อยครั้งที่รัฐมนตรีที่กำกับดูแลรับผิดชอบนั้น ได้แสดงทรรศนะในมาตรการแก้ไขปัญหาคู่ก่อนข้างจะไม่สร้างความเชื่อมั่นว่า วิธีความคิดในการแก้ไขปัญหานั้น จะนำไปสู่ทางปฏิบัติ ยกตัวอย่างเช่น รัฐมนตรีท่านหนึ่ง ท่านบอกว่าจะต้องมีการปรับวิธีการในการคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภค หรือ ซี.พี.ไอ. จริง ๆ เป็นเรื่องที่ถูกต้อง เป็นเรื่องที่จะต้องทำ แม้ว่าการคิดป้อน เราจะไม่เพียงปรับเมื่อมกราคมของปี ๒๕๓๘ โดยใช้ปีฐาน ๒๕๓๓ ตรงนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นแต่ผิดกาลเทศะ เหมือนไม่ใช่มีอาชีพ เหมือนเป็นมือสมัครเล่น เพราะเหตุว่าอะไร เพราะค่า ซี.พี.ไอ. นั้นท่านประธานครับ เป็นมาตรฐานที่จะวัดถึงภาวะตัวเลขหลาย ๆ ตัวของประเทศ

วัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจ วัดถึงรายได้ประชาชาติ วัดถึงหลายอย่าง
 รวมทั้งการกำหนดอัตราความเชื่อถือในการลงทุนของประเทศด้วย ซึ่งจะต้องเป็น
 มาตรฐานที่กำหนดโดยหลักของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรืออินเตอร์เนชันแนล
 โมเนทารี ฟันด์ (International monetary fund) ไอ.เอ็ม.เอฟ. (IMF) แต่เมื่อมี
 ข่าวอย่างนี้ออกไปว่าประเทศไทยจะมีการปรับคิดคำนวณใหม่ ความเชื่อถือใน
 ประเทศต่าง ๆ นั้นจะสั่นคลอน และเกิดขึ้นในภาวะที่รัฐบาลกำลังถูกโจมตี
 วิพากษ์วิจารณ์จากปัญหาของแพง จะถูกตีเจตนาไปว่า จะเป็นการแก้ไขว่าเงินเฟ้อสูง
 ก็แก้ตัวเลขให้ต่ำ ท้อแท้จริงจะเป็นอย่างไรไม่สนใจ นั้นจะทำให้เกิดการส่งสัญญาณ
 และการสื่อความหมายในทางที่ผิด และกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศที่หลายคน
 อาจจะไม่เข้าใจ แต่ว่าพูดออกมาแล้ว ในส่วนนี้กระผมเข้าใจว่าท่านรองนายกรัฐมนตรี
 ก็มีความเชี่ยวชาญ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เสียหายที่ท่านไม่ได้อยู่ ณ ที่นี้
 น่าที่จะได้พูดคุยกัน เพราะตรงนี้กระทบประเทศชาติทั้งมวล -----

หรือในกรณีที่ราคาในหมวดอาหารนั้นเพิ่มขึ้นอย่างมาก แต่ขณะเดียวกันท่านกลับให้สัมภาษณ์และบอกว่าจะเอาน้ำดื่มมาเป็นสินค้าควบคุม ท่านประธานครับ ผิดกาลเทศะเพราะอะไร เพราะนี่คือหน้าฝน ในชนบท ๖๘,๐๐๐ กว่าหมู่บ้านทั่วประเทศมีตู้มรองรับน้ำ น้ำท่วมไม่ทราบที่ท่านรู้หรือเปล่าทั้งภาคอีสาน ภาคเหนือและอาจจจะท่วมกรุงเทพฯ ภาคกลางไปถึงภาคใต้ ความไม่รู้กาลเทศะอย่างนี้แสดงออกถึงความไม่เป็นมืออาชีพหรือมือสมัครเล่น ตรงนี้เป็นเรื่องที่รัฐมนตรีจะต้องระมัดระวังในภาวะที่ความเชื่อมั่นต่อการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลนั้นยังเป็นข้อสงสัยของประชาชน ท่านประธานครับ กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่า ณ วันนี้ปัญหาในเรื่องของสินค้าราคาแพงเราได้สะท้อนจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากราษฎรไม่ว่าจะอยู่ในชายป่าชายทุ่งหรืออยู่ในป่าคอนกรีต เราได้สะท้อนจากทิศเหนือจรดทิศใต้ ทิศตะวันตกจรดทิศตะวันออก เป็นปัญหาความเดือดร้อนของผู้คนในประเทศนี้ แต่ยังไม่จำกัดขอบเขตเพียงแค่นั้น รัฐบาลจะต้องมองไกลว่าการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าในประเทศจะมีผลกระทบต่อภาวะการส่งออกของประเทศ จะมีผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศในตลาดโลก รัฐบาลจะต้องมองไกลในประเด็นนี้และนี่คือสิ่งที่มีความสำคัญ ประเทศของเรารายได้ ๘๐ เปอร์เซ็นต์เกิดจากการส่งออก เพราะฉะนั้นเราจึงหวังอย่างยิ่งท่านประธานว่ารัฐบาลนี้จะตั้งสติรวบรวมความร่วมมือ กำหนดแนวทางในทุกมาตรการดูให้รอบคอบ นำข้อสังเกตของบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดไปประมวลไม่ว่าในเรื่องของต้นทุนการผลิต ซึ่งรวมไปถึงค่าแรง ดอกเบี้ย ค่าแรงงานต่าง ๆ ในตลอดการขนส่ง วัตถุดิบ ภาษี อย่างมองเพียงแค่นี้หมูแพงแล้วก็แก้ที่เนื้อหมู ไข่แพงก็เอาไข่มาขาย อย่างนั้นขงสีฟ้าที่บอกสะบัดคงไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างเดียว ผลกระทบจะไปถึงการส่งออก เราต้องการรัฐบาลที่มาแก้ปัญหา ประชาชนฝากความหวังไว้อย่างนั้น ไม่ต้องการรัฐบาลที่แก้ตัว เราไม่ต้องการให้ประเทศชาติของเราตกในยุคของข้าวยากหมากแพงหรือตกในยุคของข้าวเปลือกถูก ข้าวสารแพง เพราะฉะนั้นนี่คือสิ่งที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้พยายามสะท้อนข้อเท็จจริง แม้ว่าบางครั้งอาจจะมีถ้อยคำที่กระทบกระทั่งบ้าง แต่ในภาวะของรัฐบาล รัฐมนตรีที่รับผิดชอบ แน่แน่นอนที่สุดเสียงที่ผ่านจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นสรรพสาเนียงที่จริงใจที่สะท้อนความจริงออกมาจากบรรดาประชาชน ๕๙ ล้านคน ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรองนายกฯ ครับ

๒๑๓

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

เขาวเรศ ๑๐๕/๒

นายอำนวยการ วีรกรรม (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม นายอำนวยการ วีรกรรม รองนายกรัฐมนตรี
ผมใคร่จะขอขอบพระคุณท่านสมาชิกเจ้าของญัตติและท่านผู้อภิปรายเสนอแนะ
ความคิดเห็นต่าง ๆ ทุกท่านในเรื่องที่มีความสำคัญต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของ
พี่น้องประชาชนชาวไทยทั้ง ๖๐ ล้านคน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการครองชีพ
และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับราคาสินค้าแพง เรื่องนี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน
ว่าเป็นเรื่องที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญนับตั้งแต่วันที่ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา
และได้มีการติดตามพิจารณาปัญหาเรื่องเหล่านี้ที่จะดำเนินนโยบาย ดำเนิน
มาตรการต่าง ๆ ในการแก้ไขให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ในด้านการรักษาเสถียรภาพ
ทางเศรษฐกิจของประเทศ -----

- ๑๐๖/๑

สผ ๑๖/๒๕๓๘ (ส. ๑)

ผมใคร่ขอขอบพระคุณข้อคิดเห็น คำแนะนำ ข้อสังเกต และข้อมูลต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้กรุณาเสนอให้รัฐบาลรับไปพิจารณา ซึ่งกระผมเองก็ได้รับฟังอยู่ตลอดมาทั้งวันแล้วก็เห็นว่าเป็นข้อคิดเห็น มีข้อมูลที่เป็นประโยชน์เป็นอย่างมาก แล้วก็เห็นข้อคิดเห็น แนวความคิดในด้านนโยบายที่ตรงกัน ผมอยากจะกราบเรียนว่าการแก้ไขปัญหาเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศนั้น เป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินนโยบายพร้อม ๆ กันไปหลาย ๆ ด้าน และต้องดำเนินนโยบายในลักษณะที่สอดคล้องกัน นโยบายสำคัญที่กระผมเห็นว่า เป็นเรื่องที่รัฐบาลดำเนินการอยู่ตามแนวทางที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติได้เสนอแนะและก็มีแนวความคิดในลักษณะเดียวกันอยู่แล้วก็คือ นโยบายทางด้าน การคลัง โดยเฉพาะนโยบายงบประมาณ จำเป็นจะต้องเป็นนโยบายที่มีรูปลักษณะที่เป็นการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ก็คือว่าจะต้องเป็นนโยบายที่บริหารงบประมาณในรูปแบบสมดุล เพราะในยามที่มีแนวโน้มราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น การดำเนินนโยบายงบประมาณขาดดุลนั้น ย่อมจะเป็นการซ้ำเติมในเรื่องเงินเฟ้อ เพราะฉะนั้นนโยบายนี้ก็จะ เป็นนโยบายสำคัญที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการต่อไป จริงอยู่ในการปรับระดับตัวเลขของงบประมาณประจำปีนั้น ก็เป็นเรื่องที่ขึ้นอยู่กับประมาณการรายได้ ซึ่งตามปกติแล้วในรัฐบาลทุกยุคทุกสมัย เกือบจะกล่าวได้ว่า ๗ ปีที่ผ่านมางบประมาณที่เราตั้งไว้บางปีสมดุล บางปีขาดดุลเล็กน้อย แต่ผลในทางปฏิบัติก็คือว่าทุกปีมีงบประมาณเกินดุลทั้งนั้น เพราะฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่านโยบายการคลังเป็นนโยบายที่รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยพยายามดูแลว่าไม่ให้ไปผลักดันให้เกิดสภาวะเงินเฟ้อหรือความไม่มีเสถียรภาพ ในด้านนโยบายการเงินก็เช่นเดียวกัน การรักษาปริมาณเงินให้อยู่ในระดับสมควร ให้อำนาจซื้อในระบบเศรษฐกิจนั้นไม่พุ่งทยานสูงเกินกว่ากำลังการผลิตหรือปริมาณสินค้าและบริการที่มีอยู่ในประเทศ อันนี้เองก็เป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินให้สอดคล้องกันไป ในปีนี้เองรัฐบาลก็ได้แถลงอยู่ตลอดมาว่า จะต้องรักษาอัตราการขยายตัวของสินเชื่อให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมคือประมาณ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ถึงแม้ว่าในช่วง ๖ เดือนแรกของปี อัตราการขยายตัวของสินเชื่อจะมีอัตราสูงถึง ๒๙ เปอร์เซ็นต์ แต่ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่ามีการขยายตัวในด้านสินเชื่อในรูปแบบที่ไม่เป็นปกติ ซึ่งก็สามารถที่จะดึงให้ลดลงไปได้ โดยเฉพาะในรูปแบบของเงินตราต่างประเทศที่เข้ามาเป็นจำนวนมาก แต่สินเชื่อที่ขยายออกไปนั้น บางทีก็เป็นแต่เพียงตัวเลขทางบัญชี จะเป็นการขยายออกไปในต่างประเทศอีกครั้งหนึ่ง คือขึ้นปลายแล้วไม่ได้เป็นการขยายอำนาจซื้อในมือหรือในระบบเศรษฐกิจของเรา เพราะฉะนั้นนโยบายการเงินและการคลังนั้น

ก็เป็นนโยบายหลักในการแก้ไขปัญหาสินค้าราคาแพง ก็เป็นนโยบายในเรื่องที่
 ต้องการจะรักษาระดับอำนาจซื้อ หรือที่เราเรียกว่า อุปสงค์ ให้อยู่ในระดับ
 เหมาะสม แต่การแก้ไขปัญหาสินค้าราคาแพงหรือเสถียรภาพทางเศรษฐกิจนั้น
 จะแก้แต่เฉพาะในระดับอุปสงค์อย่างเดียวก็ไม่พอ ก็จำเป็นต้องพิจารณาแก้ไข
 ในด้านของอุปทานหรือในด้านของปริมาณสินค้าด้วย ซึ่งในเรื่องนี้รัฐบาลเอง
 ก็ได้พยายามพิจารณาจากข้อมูล ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทุกท่านอยู่แล้วว่า อัตรา
 การเพิ่มของราคาสินค้านั้น มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากในหมวดอาหาร ส่วนหมวด
 สินค้าอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารนั้นมีอัตราการเพิ่มอยู่ในระดับไม่ถึง ๕ เปอร์เซ็นต์
 หรือ ๓.๘ เปอร์เซ็นต์ ในเฉลี่ย ๗ เดือนที่ผ่านมา คือมกราคมถึงกรกฎาคม
 แต่หมวดอาหารนั้นเพิ่มถึง ๗.๓ เปอร์เซ็นต์ -----

สผ ๑๖/๒๕๓๘ (ส. ๑)

ในด้านหมวดอาหารนั้นเราก็มาพิจารณาแยกแยะ รายละเอียดออกไปอีกว่า
หมวดอาหาร ซึ่งเป็นประเภท ผัก และผลไม้เพิ่มสูงถึง ๑๕ เปอร์เซ็นต์
ก็เห็นว่าเป็นเรื่องของฤดูกาล ซึ่งปริมาณการผลิตนั้นตามฤดูกาลแล้ว เมื่อถึง
ฤดูที่มีผลผลิตเข้ามาในตลาดมาก คือฤดูหนาวราคาของผลผลิตประเภท ผัก
และผลไม้ ก็จะมีแนวโน้มลดลงอยู่ในระดับปกติ ซึ่งอันนี้ก็เป็นปรากฏการณ์ตลอด
มาทุกปี ดัชนีราคาสินค้านั้น ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ธันวาคมนั้นจะมีแนวโน้มลดลง
หรือไม่เพิ่มขึ้น ในขณะที่ตัวรัฐบาลเองก็เห็นว่าราคาสินค้าประเภท เนื้อสัตว์
และสัตว์น้ำนั้นโดยทั้งประเภทแล้วมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นประมาณ ๑๑ เปอร์เซ็นต์
ซึ่งก็หมายความว่า เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาดูแลแก้ไข เหตุที่ราคาสินค้าประเภท
เนื้อสัตว์ โดยเฉพาะเนื้อไก่ เนื้อหมูและไข่ไก่ มีราคาสูงขึ้นผิดปกตินั้นก็
เพราะว่าปริมาณผลผลิตไม่เพิ่มขึ้น แท้จริงแล้วปริมาณผลผลิตของเนื้อหมู เนื้อไก่
และไข่ไก่ มีแนวโน้มลดมาตลอดในระยะเวลา ๒ ปีที่ผ่านมา ซึ่งก็เป็นเพราะว่า
ผู้ประกอบการ ผู้เลี้ยงสัตว์นั้นเห็นว่าผลประโยชน์ตอบแทนของเกษตรกรผู้
เลี้ยงสัตว์นั้น มีลักษณะที่ไม่คุ้มกันโดยเฉพาะในปีนี้ก็มีความไม่แน่นอน
เนื่องจากว่าปริมาณของอาหารสัตว์ที่จะเข้ามาป้อนตลาดนั้นมีปัญหาว่าอาจจะ
ไม่เพียงพอ ก็เป็นเพราะว่าในอดีตนั้นความจริงรัฐบาลก็เคยบริหารนโยบาย
ในลักษณะนี้ในรูปแบบต่าง ๆ และก็เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา ครั้งหนึ่งก็เคยใช้
นโยบายเสรี คือสินค้าประเภทวัตถุดิบต่าง ๆ ที่เข้ามาในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์
นั้น ก็เข้ามาได้โดยระบบภาษีอากร แต่บางกรณีก็มีการใช้ระบบโควตาห้าม
นำเข้า วันแต่จะได้รับการอนุญาต และก็มักจะก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติทำให้
ของแพง กลับมาใช้ระบบที่เรียกว่าค่าธรรมนิยมพิเศษ เซอร์ชาร์ท (Cerchart)
ก็ใช้อยู่ระยะหนึ่งแก้ปัญหาไปได้ในปี ๒๕๓๘ นี้ตั้งแต่ต้นปีเราจะเห็นว่าทาง ดับบลิว.
ที.โอ. (WTO) หรือ เวิลด์ เทรด ออกระเนชัน (World Trade
Organization) องค์การการค้าระหว่างประเทศนั้น ให้สิทธิแก่ประเทศสมาชิกว่า
จะใช้ระบบโควตาก็ได้ ระบบ ทาริฟ (Tariff) ผสมโควตา เพื่อสกัดกันไม่ให้
สินค้าเกษตรเข้าประเทศ เพื่อคุ้มครองเกษตรกรของเรานั้นก็เป็นสิทธิที่จะทำได้
เช่นเดียวกัน แต่ในการกระทำในเรื่องเหล่านี้ก็มีปัญหาในทางปฏิบัติว่า สำหรับ
สินค้าที่จำเป็นที่จะต้องใช้ในการผลิตอาหารสัตว์นั้น ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ
ในการแก้ไขปัญหาราคาเนื้อสัตว์แพง ผมทราบว่า มีอยู่มากมายหลายชนิด
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของข้าวโพด ซึ่งปริมาณในน้ำหนักสูง ถึงแม้ว่าราคา
อาจจะไม่สูงในเรื่องของปลาป่น ในเรื่องของกากถั่วเหลือง ในเรื่องของปลายข้าว

๒๑๗

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

จินตนา ๑๐๗/๒

ทั้งหมดนี้ก็เอามาพิจารณากัน และเข้าใจดีว่าแต่ละชนิดนั้นมีความสำคัญต่อต้นทุน
ของอาหารสัตว์มากน้อยอย่างไร ที่สำคัญที่สุดก็คือว่าปริมาณจะต้องเพียงพอ
ในปีนี้อเองก็อยากจะทราบเร็วขึ้นสั้น ๆ ว่า เรานมัตติตั้งแต่ต้นปีมาว่า ให้มีการนำ
กากถั่วเหลืองเข้ามาได้ ๕๕๐,๐๐๐ ตัน และก็เพิ่มมาอีก ๑๐๐,๐๐๐ ตัน ก่อนที่
รัฐบาลจะเข้ามารับหน้าที่พิจารณาแก้ไขปัญหานี้ ซึ่งก็มี ๕๕๐,๐๐๐ ตัน แต่ใน
ขณะเดียวกัน เราก็ทราบว่าในปีที่ผ่านมาที่กากถั่วเหลืองที่ต้องนำเข้านั้นมี
ปริมาณถึง ๕๐๐,๐๐๐ ตัน จำเป็นจะต้องมีการอนุญาตให้นำเข้า ปัญหาที่มีอยู่แต่
เพียงว่าจะให้นำเข้ามาภายใต้ระบบตลาดโดยภาษีอากร หรือระบบโควตา
ซึ่งก็มีปัญหาว่าระบบโควตานี้ -----

ผู้ที่ได้รับการจัดสรรโควตาบางกลุ่มเองก็อาจจะไม่อยู่ในฐานะที่เป็นผู้ที่จะ
 นำเข้าหรือดีที่สุดที่จะนำเข้า คือไม่มีการแข่งขันรัฐบาลเองตระหนักดีว่า
 การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต้องคำนึงถึงประชาชนทั่วประเทศเป็นส่วนสำคัญที่สุด
 คือ ๖๐ ล้านคน ผู้ที่จะต้องได้รับการคุ้มครองช่วยเหลือเป็นกลุ่มที่ ๒ ซึ่งก็เป็น
 ประชาชนจำนวนมากเช่นเดียวกันคือเกษตรกร เพราะฉะนั้นการแก้ไขปัญหา
 เพื่อให้สมดุลกันนี้ ทั้งในด้านของประชาชนและในด้านของเกษตรกรจะมาก่อน
 ผมอยากจะใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานให้ความมั่นใจว่า ผลประโยชน์
 ของประชาชน ผลประโยชน์ของเกษตรกรนั้นเป็นสิ่งเดียวที่รัฐบาลนี้คำนึงถึง
 ไม่ได้คำนึงถึงผลประโยชน์ของนายทุน ไม่ได้คำนึงถึงผลประโยชน์ของ
 ผู้ประกอบการรายใหญ่ และจะต้องปรับปรุงแก้ไข การดำเนินการเท่าที่ได้มี
 การแถลงชี้แจงไปนั้นก็ เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งก็
 เป็นไปตามที่ท่านสมาชิกทั้งหลายได้กรุณาแนะนำมาแล้ว เพราะว่ามาตรการ
 หลายอย่างเป็นเรื่องที่จะแก้ไขด้วย มาตรการในด้านการบริหาร แล้วก็
 ข้อคิดเห็นข้ออะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ก็เป็นสิ่งที่จะมาใช้ประกอบการพิจารณา
 ในการแก้ไขปัญหาในด้านการบริหารได้เป็นอย่างดี ในเรื่องของข้าวโพดนั้น
 ปีนี้เราต้องมีการนำข้าวโพดเข้ามาถึง ๕๐๐,๐๐๐ ตัน ทั้ง ๆ ที่ประเทศไทย
 เคยเป็นประเทศผู้ผลิตข้าวโพด แล้วก็ส่งออกเป็นจำนวนมากในอดีต แต่ปีนี้
 ไม่พอ ต้องสั่งเข้ามาถึง ๕๐๐,๐๐๐ ตันเพราะขาด ข้าวโพดก็เป็นต้นทุนที่
 สำคัญอันหนึ่ง ราคาข้าวโพดเคยสูงขึ้นไปถึง ๕ - ๖ บาท ซึ่งชาวไร่
 ข้าวโพดก็ได้รับประโยชน์ก็เป็นเรื่องที่ดี แต่สินค้าประเภทพืชผลเกษตรนั้น
 ก็มีขึ้นมีลง ขณะนี้ก็มีแนวโน้มลดลงมาเหลือประมาณ ๔ บาท หรือต่ำกว่า ๔ บาท
 เล็กน้อย แล้วก็ถือว่าเป็นระดับราคาที่จะไม่มีผลกระทบที่จะทำให้ต้นทุน
 ในการผลิตอาหารสัตว์หรือเนื้อสัตว์นั้นมีแรงผลักดันที่จะทำให้สูงขึ้นเหมือนอย่าง
 ที่เห็นในอดีต สำหรับปลาป่นนั้นเราก็สั่งเข้ามาปีหนึ่งประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ตัน
 แต่ส่วนใหญ่จะไปใช้ในการเลี้ยงกุ้ง เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ก็เป็นเรื่องที่ผม
 อยากจะกราบเรียนด้วยความเคารพว่า เราพยายามแล้วก็ดูแลปัญหาต่าง ๆ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งว่าการแก้ไขปัญหาทุกสิ่งทุกอย่างในระบบเศรษฐกิจจะ
 กระทบกระเทือนไปในด้านอื่น ๆ เพราะฉะนั้นอย่างที่ได้กราบเรียนไว้แล้วว่า
 ปัญหาของพี่น้องเกษตรกรไม่ว่าจะเป็นชาวนา ชาวไร่ ไม่ว่าจะ เป็นชาวไร่
 ถั่วเหลือง ข้าวโพด หรือจะเป็นชาวประมง ซึ่งมีส่วนสำคัญในการที่จะผลิต
 หรือส่งวัตถุดิบเพื่อป้อนโรงงานผลิตปลาป่น สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่รัฐบาล

โดยกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องพิจารณาดูแลให้ความสนใจ แล้วจะต้อง
ดูผลว่าผลประโยชน์ที่เขาเคยได้รับจะไม่ได้รับการกระทบกระเทือน แต่สิ่งที่
จะต้องแก้ไขปัญหาก็คือผลประโยชน์ของประชาชนคนไทยทั้ง ๖๐ ล้านคน ผม
ก็ใคร่ขอให้ความมั่นใจว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะดำเนินการและกระทำ
อย่างจริงจังและจริงใจและใคร่ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่าน
ที่กรุณาให้คำแนะนำ แล้วก็แสดงความห่วงใยซึ่งก็เป็นความห่วงใยของรัฐบาล
และของรัฐมนตรีที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหานี้ ซึ่งกระผมก็หวัง
เป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความสนับสนุนจากท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่จะร่วมกัน
แก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ เหล่านี้ต่อไป ขอกราบขอบพระคุณครับ

สผ ๑๓/๒๔๓๘ (ส. ๑)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ที่เคารพ เราได้อภิปรายyddตติมาก็เป็นเวลาพอสมควรแล้ว กระผมเห็นควรปิด
การอภิปราย แต่เนื่องจากว่าyddตติตามระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑ ที่ ๑๘
ที่ ๑๘ ที่ ๑๙ ที่ ๒๕ และที่ ๒๗ เป็นเรื่องที่เสนอเพื่อให้รัฐบาลรับไป
พิจารณาดำเนินการ ท่านมีอะไรครับ เชิญ

นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม วุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติพัฒนา
ผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานใช้เวลาไม่มาก เนื่องจากว่าเมื่อสักครู่นี้ ๗๗๗
รองนายกรัฐมนตรีได้กรุณาให้คำชี้แจงถึงเรื่องของกากถั่วเหลืองไว้บ้าง แต่บังเอิญ
ยังไม่ละเอียด ผมอยากจะขอเรียนถามกับท่าน คือจริง ๆ แล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือปิดอภิปรายแล้วนะครับ

นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย (ชัยภูมิ) : จะช่วยเหลืออย่างไร แก้อะไร
อย่างไร เพราะว่าตรงนี้เป็นท่าที่สำคัญสำหรับรัฐบาลชุดนี้ที่มีต่อเกษตรกร ถ้า
ท่าที่ตรงนี้ไม่กำหนดให้ชัดเจนว่าจะช่วยเหลือเขาอย่างไร เพราะว่าจริง ๆ แล้ว
เขาได้รับผลกระทบแน่นอนต่อมาตรการที่ว่า ปกติการนำเข้ากากถั่วเหลืองที่เสรีนั้น
จะต้องมีกำหนดเวลาที่ชัดเจน เช่น กำหนดระยะเวลาว่าจะนำเข้าเท่าไร และ
จำนวนเท่าไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านวุฒิชัย คือผม
ปิดอภิปรายแล้วเมื่อสักครู่นี้

นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย (ชัยภูมิ) : ผมขอมือตั้งแต่ก่อนที่ท่านจะ
พูดนะครับ บังเอิญท่านไม่เห็นผม ผมต้องขออนุญาตใช้สิทธิ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อปิดอภิปรายแล้ว
ท่านมีสิทธิที่จะใช้สิทธิในการสรุปเท่านั้นละครับ

นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย (ชัยภูมิ) : คือผมขออนุญาตถามเท่านั้น
ถ้าจะให้ผมใช้สิทธิในการที่จะสรุป ผมก็สรุป แต่ถ้าเกิดว่าถ้าจะถามจะสั้นกว่า
ผมอยากจะขอลถามซ้ำแค่ประเด็นเล็ก ๆ เท่านั้น เพราะว่าส่วนนี้เป็นส่วนที่ผม
ได้อภิปรายทิ้งเอาไว้ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเกิดว่าไม่ใช่ว่าเป็นเรื่องของ
การเสียเวลามาก ผมขอใช้เวลาแค่นี้ครับท่านรองนายกฯ จะได้อตอบให้ชัดเจน
ว่า ท่านจะมีมาตรการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกถั่วเหลืองอย่างไร กรณีที่เกิด
ปัญหาจากกรณีที่ตัดสินใจครั้งนี้ เพราะว่าการตัดสินใจนำเข้าครั้งนี้ว่าเป็นระบบ
ภาษีก็ตาม ที่ไม่ให้ใช้ระบบโควตา แต่เป็นระบบที่เรียกว่า ไม่ได้กำหนดเวลาที่

สผ ๑๓/๒๕๓๘ (ส. ๑)

ชัดเจน ปล่อยให้เสรีอย่างนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อสักครู่ผมขอ
กราบเรียนอย่างนี้ว่า เราได้อภิปรายพอสมควรแล้ว ผมเห็นว่าตามวินิจฉัย
ของประธานนั้น ควรจะปิดการอภิปราย เมื่อไม่มีท่านใดเสนอเป็นอย่างอื่นก็ปิด
อภิปราย เมื่อปิดการอภิปรายเสร็จแล้วนั้น ผู้เสนอมีสิทธิที่จะอภิปรายได้

๑ คน ตามข้อบังคับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวผมยังไม่เชิญท่าน

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : เปิดไมค์แล้วท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปิดไมค์ก็นั่งก่อนครับ

ท่านประสพมีอะไรครับ

นายประสพ บุชราคัม (อุดรธานี) : ผมขอสรุปท่านประธานครับ

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสพ บุชราคัม ส.ส. อุดรธานี พรรคชาติพัฒนา

ในฐานะผู้เสนอผมขอสรุปประเด็นสั้น ๆ คำถามที่พี่น้องประชาชนอยากจะให้
ผู้แทนราษฎรถามรัฐบาลนี้ สั้น ๆ แล้วให้รัฐบาลนำไปแก้ไข ประเด็นที่ ๑ ก็ถามว่า
ทำไมชวนาที่ท่าข้าวเปลือกออกมา ทำไมถึงยากจน แล้วทำไมขายข้าวเปลือก

ได้ราคาถูก และถามต่อไปอีกว่า ทำไมคนซื้อข้าวสารไปกินโดยเฉพาะพวกกรรมกร
ทำไมต้องซื้อข้าวสารแพง แล้วถามว่าคนทำนาที่จนนะครับ คนซื้อข้าวสารกินก็จน

แล้วถามว่าส่วนที่มันแพง มันแพงตรงไหน อย่างปัจจุบันนี้ข้าวถึงละ ๒๒๐ บาท

ถามว่าส่วนนี้ใครรวย คนอีสานเขาบอกสุภชาติบอกว่า คนเห็นนา หมากินข้าว

แปลว่าอย่างไรท่านประธานไม่ต้องแปลท่านประธานก็เป็นคนอีสาน ถามตรงนี้

นี่คือถามชวนา ราษฎรเขาอยากรู้เท่านี้ ว่าเขาทำนา ทำไมเขากำหนดราคา

ข้าวเขาไม่ได้-----

แล้วทำไมพ่อค้าในตลาดจึงกำหนดราคาสินค้าได้ ผมถามแบบบราษฏรจริง ๆ
 แล้วก็ถามท่านประธานด้วยว่า ทำไมชาวไร่ปลูกข้าวเหลืองทำไมจน แล้วทำไม
 ชาวไร่ข้าวโพดจน แล้วทำไมโรงงานผลิตหัวอาหารถึงรวย ถ้าคนจน ๆ
 ซื้อจากคนจนไป ไปถึงโรงงาน

(นางพวงเล็ก บุญเชียง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ประท้วงครับ

ท่านประสพ

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ
 ดิฉันคิดว่าคุณประสพมิได้เป็นผู้เสนอญัตติ ไม่สามารถที่จะสรุปได้ค่ะ

นายประสพ บุษราคม (อุดรธานี) : ผมอ่านหนังสือออก แล้วก็
 ผมอยากให้ท่านผู้ประท้วงถอนคำพูดนะครับ วันที่ ๑๐ สิงหาคม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประสพ
 ต่อไปเลยครับ

นายประสพ บุษราคม (อุดรธานี) : ไม่ครับ ประท้วงแบบนี้
 แปลว่าทำให้ผมเสียขวัญเสียกำลังใจครับ เพราะฉะนั้นผมอยากให้ท่านผู้ประท้วง
 ต้องถอนคำพูดก่อนที่ผมไม่ได้เสนอ ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วก็ถือว่าประท้วงถูกสิทธิ์
 ต้องถอนก่อนนะครับ ไม่เช่นนั้นแล้วในที่สุดก็จะประท้วงกันเล่น ๆ นะครับ
 ท่านประธาน ผมไม่ขอมะครับต้องให้ถอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านครับไม่ต้องถอน
 ผมวินิจฉัยแล้วให้ท่านพูดต่อไปเลย

นายประสพ บุษราคม (อุดรธานี) : วินิจฉัย หมายความว่า
 อย่างไรครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : วินิจฉัยว่าคุณมีสิทธิ์
 ในการที่จะสรุปได้ เชิญสรุปไปได้ครับ

นายประสพ บุษราคม (อุดรธานี) : ปรากฏว่าท่านที่ประท้วง
 ผมเมื่อสักครู่นี้ประท้วงผิดใช้ไหมครับ ผมอยากให้ท่านประธานชี้ก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องชี้แล้ว
 เชิญท่านต่อไปครับ

นายประสพ บุษราคม (อุดรธานี) : ถ้าไม่ชี้ก็แปลว่าประท้วงถูก
 ใช้ไหมครับ ให้บันทึกเอาไว้วันนะครับว่าท่านที่ประท้วง ประท้วงผิดนะครับท่านประธาน
 กำลังจะพูดเข้าประเด็นพอดี เสร็จแล้วท่านประธาน จริง ๆ แล้วชาวไร่ ชาวนา

สผ ๑๒/๒๕๓๘ (ส. ๑)

เกษตรกรที่ยากจนอยู่ ของแพงขณะนี้ปรากฏว่าเกษตรกรที่ภาษาอังกฤษเขา เรียกว่า ฟาร์เมอร์ (Farmer) คือเจ้าของฟาร์มเป็นคนรวย จุดนี้เป็นจุด ที่สำคัญที่สุดนะครับ เพราะฉะนั้นผมสรุปสั้น ๆ ว่าอยากจะให้รัฐบาลนำไปแก้ ปัญหาที่ผมถามว่า อยากให้เกษตรกรชาวไร่ ชาวนา คนที่ทำไร่ ทำนา ทำอย่างไร ถึงจะรวย ทำอย่างไรถึงจะสามารถที่จะกำหนดราคาขายตัวเองได้ แล้วทำไม สินค้าของพ่อค้าในตลาดจึงแพง ผมถามสั้น ๆ แล้วก็ให้ท่านรัฐมนตรีสรุปประเด็น สั้น ๆ เท่านั้นนะครับ แล้วส่งไปให้รัฐบาล แล้วรัฐบาลจะต้องแก้ไขนะครับ ผมจะเขียนถามรัฐบาลว่าคำถามของผมรัฐบาลจะใช้เวลาแก้ไขสักกี่เดือน แล้วถ้ารัฐบาลแก้ไขไม่ได้รัฐบาลจะลาออกไหมครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณสมาชิก ที่เคารพทุกท่าน เนื่องจากเราได้อภิปรายมานานแล้วและมีผู้ติดตามระเบียบวาระ เรื่องด่วนที่ ๑ ที่ ๑๘ ที่ ๑๘ ที่ ๑๙ ที่ ๒๕ และที่ ๒๗ เป็นเรื่องที่เสนอ เพื่อให้รัฐบาลรีบไปพิจารณาคำเนิการ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะส่งผู้ติดตามระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑ ที่ ๑๘ ที่ ๑๘ ที่ ๑๙ ที่ ๒๕ และที่ ๒๗ ไปให้รัฐบาลพิจารณาคำเนิการหรือไม่ ผมจะถามผู้ติดตามะครับ (ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มา ประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควร ส่งเรื่องให้รัฐบาลไปพิจารณา โปรดยกมือขึ้นครับ (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่า ไม่ควรส่งเรื่องให้รัฐบาลไปพิจารณา โปรดยกมือขึ้นครับ (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุม แห่งนี้ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ส่งเรื่องให้รัฐบาลไปพิจารณา และเนื่องจากผู้ติดตามระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑๑ เป็นเรื่องขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ไปพิจารณา ผมขอมติจากที่ประชุมว่าจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณา ตามระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑๑ หรือไม่ ผมขอถามครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มา ประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่า

ควรตั้งคณะกรรมการวิสามัญ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ
แสดงว่าท่านที่ประชุมแห่งนี้มีมติไม่ตั้งคณะกรรมการวิสามัญไปพิจารณา
ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๓.๐๕ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

รายชื่อผู้จกรายงานการประชุม

สุจิตรา อรุโณ	ศิริวรรณ สากลวารี
ดรุณี อ่ำเมือง	สายชล ไทยววมมิตร
สมบัติ จันทรไพจิตร	บึงอร แก่นกุล
สาวิตรี อมรตานนท์	อุทัยวรรณ จำนวนศาสตร์
รัศมี บานเย็น	อุษารัตน์ เกิดโสเดศรี
สันทนา ทรัพย์พูนผล	สมพิศ ศรีวิบูลย์รัตนา
พรเทพ ไชยสงวนสุข	เยาวภา เนื่องพิมพ์
ประไพพิศ ดีสุน	รัตนา ภูระหงษ์
ฐานิสรา แก้วสถิตย์	พัชรี ไชคำพา
จิราพร พจน์วิชัย	รสรินทร์ กนกอุดม
กมลมาศ ทังสุภูติ	เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ
วัฒน์ อุดมภักดี	ลำภู เชียงหลิว
สุภภา หนองพงษ์	ละออ ฤทธิประเสริฐศรี
สุทธาทิพย์ ศรีทองอินทร์	กรรณา พิมพ์สุวรรณ
นิวรา คำงาม	รัชนิพร มณีนิล
นนทลี พจน์ปริญญา	นัยนา เปรมประพันธ์
สุกธิกานต์ มั่นนุช	สติมา จันทรไพจิตร
เพทชาย พันธุ์คัง	ปวีญา กองสงฆ์
วัชรวิ วีระกิจน้อย	ชุดิมา ทองมา
นภัสสร มีคุณ	เพ็ญรุ่ง เลิศรัศมีสุวรรณ
นภา วีระยุทธโกศล	ชนิกา ศรีสมวงษ์
เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์	ประภาลักษณ์ ปูนบุตตา
จินตนา ไชติกะนาวิน	อัมพา กันทิโกวิทย์
พุทธชาติ พรรณพราว	จิรภา เตียวสกุล
สุภาภรณ์ ละอองแก้ว	อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์
หทัยกาญจน์ คงแก้ว	จงถนอม พลัดเสนา
วีรพร กิจกนกศรี	กัลยา พิมพ์เสน

เสาวลักษณ์ พลัดเสนา
กนกวรรณ อรรถสิทธิ์
ประทีป รักเมือง
วิภาวรรณ นิลบรรจง

รพีพร ศรีรัตนพรพงษ์
ภาวดี วรรณสถิตย์
สะแกวรรณ คุ่มกิจ
รัตนา ล้มวิไลกุล

ศูนย์ข่าว เลขและพิมพ์ดีด

สภาผู้แทนราษฎร (สภานิติบัญญัติ ครั้งที่หนึ่ง)

คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุม และตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายบุญธง สงฆ์ประชา ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายคำรณ ฌ ลำพูน รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๓.	นายนิชัย มงคลวิกรกุล รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง	
๔.	นายวิชัย วงศ์ไชย รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม	
๕.	นายเอกภาพ พลซื่อ โฆษกคณะกรรมการ	
๖.	นายทวีศักดิ์ สุภาศรี ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๗.	นายวิทิตา กุมิเหล่าแจ้ง ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	
๘.	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	นายฉลาด ชามช่วง กรรมการ	
๑๐.	นายประทวน เขียวดุทธิ กรรมการ	
๑๑.	นายปัญญา ศรีปัญญา กรรมการ	
๑๒.	นายวิเชียร ขาวขำ กรรมการ	
๑๓.	นายสนั่น สบายเมือง กรรมการ	
๑๔.	นายสมชาย สุนทรวิวัฒน์ กรรมการ	
๑๕.	นายอู่สำห สระมาลา กรรมการ	
๑๖.	นายสมศักดิ์ ปรีสนานันท์กุล เลขาธิการคณะกรรมการ	
๑๗.	นางวาณี หาญสวัสดิ์ ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่ 10 ... เดือน ... ตุลาคม ... พ.ศ. ๒๕๓๖

สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑ ...

วันที่ ...

๒๕๓๖

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ประชุมครั้งที่... 21 ถึง 24 **๒๒๘**

ตรวจวัน... อังคารที่ 10... เดือน... ตุลาคม... พ.ศ. 2538... เวลา 09.30... ถึง 12.00... น.

เริ่มที่ หน้า... 1... ถึง หน้า... 224... ตรวจรายงานครั้งที่... 12... (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง
วัน พุทธศักราชที่ 31... เดือน... สิงหาคม... พ.ศ. 2538... (รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร...))

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
6	9	เรือ	เรื่อง
31	6	ประชาชนรับ	ประชาชนครับ
41	29	บรรพชาญ	บรรหาร
42	20	คำควณ	คำนวณ
58	8	ช่วยได้มาบอก	ช่วยมาบอก
59	14	เขาพลัดคน	ไก่พลัดคน
	14	เขาต้องพัก	ไก่ต้องพัก
	14	เขาออกไปน้อย	ไก่ออกไปน้อย
71	12	ผู้จาก	จากผู้
103	7	90 บาท 90 บาท	90 บาท
114	13	ตั้ง	ตั้ง
126	14	กระทั้ง	กระทั้ง
	18	มหาสารคราม	มหาสารคาม
	31	เครื่องนุ่มห่ม	เครื่องนุ่งห่ม
137	3	เมื่อราคาสินค้าขาดตลาด	เมื่อสินค้าขาดตลาด
138	23	(Sven Eleven)	(Sven Eleven)
143	6	ปล่อยปะละเลย	ปล่อยปะละเลย
	7	ได้เพิ่มการรถไฟ	ได้เพิ่มรถไฟ
145	17	กระทรวงเกษตร	กระทรวงเกษตร ฯ
148	31	ในส่วนของเป็นอาหาร	ในส่วนของอาหาร
185	18	นายทุนนั้น	นายทุนเท่านั้น
194	4	มาถึงขาย	มาถึงผู้ขาย
208	16	(Consumer price index)	คณชุมเมอร์ ไพร์ช อินเด็กซ์
		คณชุมเมอร์ ไพร์ช อินเด็กซ์	(Consumer price index)
212	10	ชายป่า	ชายป่า
	10	ในป่า	ในป่า